

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

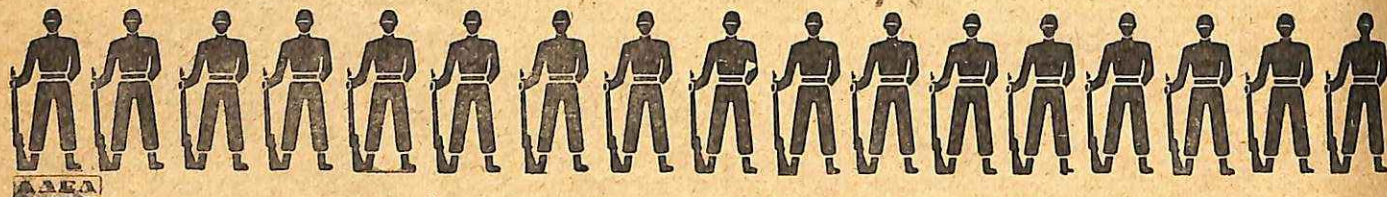
ΑΡ. 101

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ





Μαζί για πλέξιμο



"Όπως κερδίσσαμε τον πόλεμο με την γενναιότητά μας, έτσι θα κερδίσουμε και την ειρήνη με την φιλοπονία μας. Ο Έλλην δέν είναι μόνον θαυμάσιος στρατιώτης, αλλά και θαυμάσιος εργάτης. Με την ηλεκτρική κουζίνα της Έλληνικής Βιομηχανίας

ΙΣΟΛΑ

ο Έλλην εργάτης ένικησε τους ξένους στην μάχη της τεχνικής άμιλλης, όπως ο Έλλην στρατιώτης τους νίκησε στον πόλεμο της έθνικής μας επιβιώσεως.



ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
'Αλ. Μακρόπουλος
ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αίλιανού
ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
'Αντ. Νομικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
'Ι. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσπόλλα
Δ. Γιαννουκάκης, 'Αλ. Καρρέρ,
Κ. Σκορδισαίου, Α. Μ. Σαρίνης
Φρ. Καρατζίδου, Θ. 'Εξάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αίλιανού,
Μίκη Μπούκουρα.

ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ,
ΠΑΤΡΟΝ, ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλα Κριμίζη,
'Ολυμπ. 'Εξάρχος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ —
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ — ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνυ Γιαννίλου.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Τσιμικάλη

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μιχιάτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
'Αγγ. Κατραμάδου,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊάνου,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
'Αλ. Κοντόπουλος.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνστ. Βασιλοπούλου.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Ευθυμίου.
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσόπουλος
'Υγειονολογικά:
Ι. 'Αντωνιάδης.
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. 'Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνού,
Πιπίνα Τσιμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
'Αντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ν. Παρασκευόπουλος.

ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 4ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 101—30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1953
ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Σανταρόζα 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: 'Οδός 'Αναξαγόρα 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
'Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ήμεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Τό προσχές (102ον) τεύχος θά κυ-
κλοφορήσῃ τὴν Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ν 16 Δεκεμβρίου 1953

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο	Σελ. 4
Τὸ Δεκάπενθήμερον	5
'Αγία Βαρβάρα	6
'Η ζωὴ τῆς γυναίκας στὴς 'Ην. Πολιτείες.....	7
Χειμῶν ἅτινα μοντέλα (μόδα)	8
Σκηνὲς τῆς ζωῆς	9
Τὰ καλύτερα ἑλληνικὰ διηγήματα. Τὸ φίλημα.	10
Γιορτινὰ φορέματα	11
Οἰκοκυρικὴ Σχολή ('Αρχιμήδους)	12
«'Εφημερίδες τῶν Κυριῶν»	13
'Η ζωὴ τῆς γυναίκας (ἀνάγνωσμα)	14-15
'Απογευματινὰ φορέματα	16
Τι ἔκανον γιὰ νὰ εἶναι ὠραίες	17
Γυμναστικὴ χειμωνιάτικη	18-19
Μάταιη προσμονή (διήγημα)	20
Γιὰ μέσα στὸ σπίτι	21
'Ενας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (μυθιστ.)	22-23
Κιμονὸ μπλουζά (πλεκτὸ)	24
'Αφήστε τὰ παιδιά νὰ παίξουν	25
'Ετοιμασθῆτε γιὰ τὴν γιορτὴν (μόδα)	26
'Αμπιγιέ συμπληρώματα (μόδα)	27
'Η κοινωνικὴ ζωὴ στὴν ἀρχαία 'Ελλάδα	28
'Η στήλη τοῦ παιδαγωγοῦ	29
Οἱ γίαιτροί μας στὸ σπίτι σας	30-31
Πρακτικὸ σαλάκι (πλεκτὸ)	32
'Η «Γυναίκα» στὸ Βόλο	33
Μοντέρνα παλὰ (μόδα)	34-35
'Ελληνίδες νύφες	36
'Αμπιγιέ συμπληρώματα	37
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (μυθιστ.)	38-39
Γιὰ τὰ παιδάκια σας (πλεκτὸ)	40
Πρακτικὴ λύσεις (νοικοκυρὶ)	41
Οἱ ἀστέρες 2.000 ἐτῶν	42
'Ο κόσμος τῆς 7ης Τέχνης	43
'Η ἐκδίκησις τοῦ κ. Μπιγκάρ (διήγημα)	44
'Ο διακοσμητὴς στὸ σπίτι σας	45
Μαρία Στιούαρτ (ἀνάγνωσμα—τέλος)	46-47
Μαγειρικὴ — Ζαχαροπλαστικὴ	48-49
Γιορτινὲς ιδέες (μόδα)	50-51
'Ελλειψὶς δακτυλογράφων	52
Δυὸ ὠραίες σελίδες γιὰ τὰ παιδιά	53-54
'Η Μυρτὴ ἀπαντᾷ	55
'Η συντάκτις μόδας ἀπαντᾷ	56
Περνάτε τὴν ὥρα σας	57
Παιδικὲς μόδες	58
Πῶς νὰ καλλιεργήσετε ζουμπούλια	59
Τὸ κορίτσι μὲ τὴν ντάλιαν (μυθιστ.)	60
'Αμπιγιέ καπέλα	61
Τὸ κορίτσι μὲ τὴν ντάλιαν (συνέχεια)	62
Τὸ πρῶτο θέατρο στὴν 'Ελλάδα	63
'Ομορφιὰ τοῦ προσώπου	64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων	65
Μιλοῦν τ' ἄστρα	66

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Καὶ τὰ ὠραιότερα—μανεκὲν κα-
ταφεύγουν σήμερον στὰ ἱστοί-
τοῦτα καλλονὴς γιὰ νὰ τονώ-
σουν καὶ νὰ διατηρήσουν τὴν
ὁμορφίαν τους. Στὴν εἰκόνα, εἰ-
δικὴ νάυλον μπλούζα, ποὺ φο-
ρεῖται κατὰ τὴν ὥρα τῆς περι-
ποίησεως τοῦ προσώπου. 'Α-
σορτὶ μαντήλι συγκρατεῖ καὶ
προστατεύει τὸ χτένισμα.

ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

'Η ἐφετηνὴ γραμμὴ τῶν δρα-
δυνῶν φορεμάτων διακρίνεται
γιὰ τὴ λεπτὴ χάρι καὶ τὴ μεγα-
λοπρέπειά της. 'Αριστερὰ, σκέ-
το δραβυδὸ ἀπὸ σατέν ντυσὲς
μὲ ὑποστρώματα. Δεξιὰ τα-
φτὰς μὲ μπούστο ντραπέ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 35.000
'Εξωτερικοῦ (ἐτησίαν):
Λίραι 'Αγγλίας (χάρτιν.) 2.03.0
Δολάρια » 6.00
Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπο-
στέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ 'Εσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου
πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ Στ' (τεύχη ἀριθ. 66—78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79—91)
Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παρα-
λαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους.
Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου
δραχ. 25.000 (πρόσκληρωτά).

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀπο-
θρῶ 6 & 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938:
Διευθυντὴς: Εὐάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατοικία ὁδὸς Κολχί-
δος 12. Προϊστάμενος τυπογρα-
φεῖου Νικόλαος Παρασκευόπου-
λος. Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

ΟΙ ὉΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴ διανομή τῶν τόμων
σας, γιὰ τὴν ἀγορὰ παλαιῶν
τεύχων ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας,
προτιμᾶτε τὴν ὥραν 9—1.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Το ενδιαφέρον της... τύχης!

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ δυστύχημα του συνοικισμού 'Αγίων 'Αναργύρων, που λίγο έλειψε να μās κάνει να θρηνησουμε τόσα παιδιά θα πρέπει να κινήσει το ενδιαφέρον των αρμοδίων για τα σχολικά κτίρια, χωρίς την παραμικρή καθυστέρηση. Πολλά σχολεία και στις αθηναϊκές συνοικίες και στις επαρχίες, στεγάζονται σ' ετοιμόρροπα οικήματα κι' η ζωή των μικρών απειλείται από στιγμή σε στιγμή. Το πέσιμο της ασπιμένης στέγης του δημοτικού σχολείου 'Αγίων 'Αναργύρων, ήταν μία τρομερή προειδοποίηση. 'Ας χαρούμε που μās έγινε χωρίς θύματα. Είναι αληθινά τραγικό να ενδιαφέρεται η... τύχη για τα παιδιά μας περισσότερο από μās τους ίδιους!

Τα φαινόμενα της εποχής

ΣΤΑΘΗΚΕ ο εκ παραδόσεως γκρινιάρης με τις γυναίκες στη μέση του δρόμου κι' άρχισε τρεμουλιάζοντας από την παγωνιά του Δεκεμβρίου τον εξάψαλμό του: «Κύτταξε φίλε μου το λεγόμενο «άσπερ» φύλλον! Κομψό, ελαφροντυμένο, με τίς... ήμικοντες φουστίτσες, με τίς άραχνούφαντες κάλτσες νύχλον, προχωρεί λιχνιζόμενο στους δρόμους σά νάχουμε άνοιξη! 'Εγώ βλέπω τίς γυναίκες που κυκλοφορούν έτσι και τρέμω διπλά. Μιά από το κρύο και μία με την άνοιξιάτικη εμφάνισή τους. Κι' είμαι άπλησμένος με όλους τους θώροκες κατά το εσπεράγισμα: Με χοντρή έσωτερική φανέλλα, με πουλόβερ πάχους ενός... πόντου, με τσόνινη πατατούκα, με κασκόλ σε τρείς «βόλτες» γυρισμένο στο λαιμό μου, με φανελλένιο παντελόνι, με μάλλινες κάλτσες και γάντια μποξέρ! 'Οστόσο δεν βλέπω την ώρα να φτάσω σπίτι μου και να κουρνιάσω δίπλα στη σόμπα. Κύτταξε όμως τίς γυναίκες! 'Απρόσβλητες μένουν άπό το κρύο! Τίποτα δεν τίς πιάνει! 'Εφτάψυχες είναι!» Κι' ο εκ παραδόσεως γκρινιάρης με τίς γυναίκες τέλειωσε τον εξάψαλμό του επιγραμματικά: «Είναι, είπε, ζήτλημα έσωτερικής καύσεως!»

Οι εγχώριοι Κίνσευ...

ΑΠΟΚΤΗΣΑΜΕ και τους εγχώριους Κίνσευ. Παίρνοντας παράδειγμα τον 'Αμερικανό συνάδελφό τους, — ο οποίος, λένε, θρησσύρισε — ανέλαβαν να μελετήσουν τη σεξουαλική ζωή της 'Ελληνίδας: πρό, κατά και μετά το γάμο. Μας βεβαίωνουν ότι έξέτασαν χιλιάδες περιπτώσεις γυναικών κι' έφθασαν σε άποκαλυπτικά συμπεράσματα. Θά θέλαμε όμως να ξέρουμε πώς έγινε αυτή η εξέταση των χιλιάδων περιπτώσεων, ή όποια δεν εξαρτάται από την καλή θέληση των ιατρών, αλλά άπ' την άποψη των γυναικών να προβούν σ' έκμυσταρώσεις στα καλά καθούμενα. Και τέτοιου είδους άποφάσεις, μάλλον είναι δύσκολες. 'Η έρωτική ζωή της γυναίκας σε κάθε χώρα, δεν αποτελεί μυστικό. Παρουσιάζεται σαν κοινωνικό φαινόμενο που, λίγο - πολύ το ζούμε όλοι και ξέρουν ότι έπηρεάζεται από τίς ιδιαίτερες συνθήκες, άπό τίς προλήψεις και τους οικονομικούς όρους. 'Επομένως, ούδεις Κίνσευ πρόκειται να κερήσει γλαύκον εις 'Αθήνας. Είναι, λοιπόν περήτες οι όποιεσδήποτε «διαπιστώσεις». Θεραπεία του κακού χρειάζεται μονάχα. Κι' αυτή ή θεραπεία ξεφυγει από την αρμοδιότητα των ιατρών — άφορά το κοινωνικό σύνολο. 'Αρα, οι πράγματιες περί της «σεξουαλικής ζωής της 'Ελληνίδας» υπάρχει κίνδυνος να καταντήσουν ένα γαργαλιστικόν ανάγνωσμα, έστω κι' αν δεν έχουν τέτοιες προθέσεις...

Περί «άλυσσίδας»

ΑΛΛΟ πάλι και τοῦτο! 'Εκει που κάθεστε άμέριμνος, ήσυχος, βολικός, λαβαίνετε από γνάστον ή άγνώστο κάνα ένα γράμμα κι' άγαστάζετε. Τί περιέχει το γράμμα; Σχεδόν τίποτα. Πέντε όνοματεπώνυμα άγνωστων σας κυριών ή κυριών και ένα ύστερόγραφον: «Στείλτε 60.000 δραχμές στον

πρώτον κύριον και θ' άρχίσετε, άνευ ούδεμιάς άλλης διατυπώσεως, να παίονετε τα χρήματά σας επί τρείς χιλιάδες φορές περισσότερα, έως ότου σχηματίσετε το ποσόν των 180 εκατομμυρίων». Πρόκειται για το θρυλικό παιχνίδι της «άλυσσίδας» που κοντεύει να περιπλέξει τους πάντες και τίς...πάσας με την ύποσχέσιν άμεσου και εύκολου πλουτισμού. Μαθηματικώς δέ άποδεικνύεται — κι' αυτό έστρελλάνει τους ενδιαφερομένους — ότι «έτσι έχουν τα πράγματα. Πρακτικώς όμως τα 180 εκατομμύρια τα έχουν εξασφαλισμένα μόνο εκείνοι που έμπνεύστηκαν πρώτοι την άλυσσίδα. Καθ' όσον, για να λάβουν μόνο 1000 άνθρωποι τόσα έξηκονταχιλιόδραχμα, θα πρέπει να τους πλουτίσουν τρία εκατομμύρια μέλη της άλυσσίδας, δηλαδή ο μισός πληθυσμός της 'Ελλάδος. 'Αλλά τα τρία εκατομμύρια που έστειλαν το έξηντάρι τους, άπό ποιούς θα λάβουν τα 180 εκατομμύρια δραχμών έκαστος; Δεν τους θάβει ούτε ο μισός πληθυσμός της γης. Άυτούς τους άπλους συλλογισμούς, δύσκολα όστόσο τους κάνουμε. 'Όλοι έλπίζουν ότι βρίσκονται μεταξύ των πρώτων και...τυχερών — έξέ ου και δένονται στην άλυσσίδα με τη μεγαλύτερη άφέλεια!

Και οι συνέπειες...

ΕΥΤΥΧΩΣ, το κόλπο της «άλυσσίδας» άρχισε να γίνεται γνωστό έγκαιρα και μάλλον δεν πρόκειται να έτεκταθή ο κύκλος των...άλυσσοδεμένων. Μ' άπό δώ και πέρα, όσοι έστειλαν τα έξηντάρια τους, μετά το «σπάσιμο» της «άλυσσίδας», δεν πρόκειται να τα λάβουν. Θά τρέχουν λοιπόν σε κείνους που τα έστειλαν να τα ζητάνε—δικαιώς—πίσω.

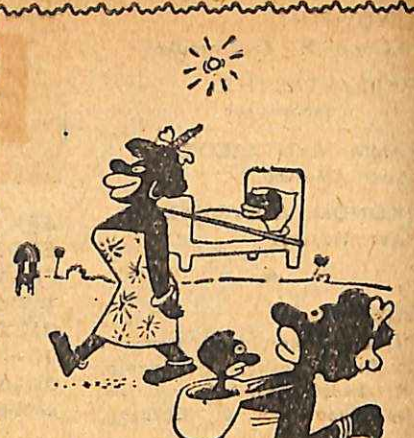
—Σας παρακαλώ, κύριε...
—Τί θέλετε;
—Τίς 60.000 που σας έστειλα.
—'Εσείς μου στείλατε 60.000 δραχμές; Ούτε σας ξέρω!
—Ούτε γώ σας ήξερα, μά είδα τ' όνομά σας πρώτο μεταξύ των πέντε και σύμφωνα με τους κανόνες του παιχνιδιού, άπεφάσισα να σας πλουτίσω για να με πλουτίσουν και μένα με τη σειρά τους άλλα κορόιδα!

—'Ε, τότε, περιμένετε να πλουτίσετε.
—'Αδύνατον, κύριε. Τα κορόιδα εξαντλήθηκαν!
—'Αγνώστον είναι κατά πόσον θα έπιστρέψουν τα έξηντάρια οι πλουτισσάτε με το «κόλπο» της «άλυσσίδας». 'Οπότε ο φόβος είναι μήπως μαζί με την άλυσσίδα, σπάσουν και μερικά...κεφάλια!

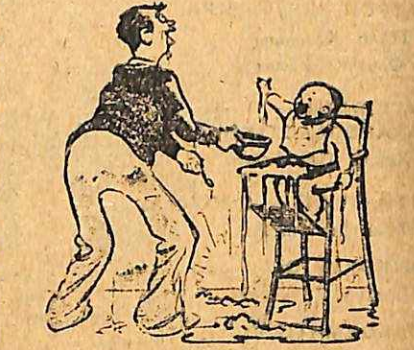
Το «μυστικό» της εργαζόμενης

ΓΙΑΛΙΟ τροπάρι, άλλα υπό νέαν έκδοσι. Αυτή τη φορά το λένε οι φίλες της εργαζόμενης γυναίκας.
—Δε μπορούμε να καταλάβουμε, καυμένη, γιατί έξακολουθείς να εργάζεσαι... Δόξα σοι ο Θεός, ο άνδρας σου κερδίζει άρκετά χρήματα, έχει σίγουρη δουλειά, κάποια σοβαρή περιουσία. Τί προσθέτεις έξυ στο σπίτι με το ένα - έναμισι εκατομμύριο; Λείπεις δηλ την ήμερα, πληρώνεις το μισό μισθό σου για να νταντεύουν άλλες τα παιδιά σου και, το σπουδαιότερο, δε σου μένει καιρός να φροντίσης τον άνδρα σου όπως πρέπει...

—Κάνετε λάθος!, τίς έκοψε με πολύ κέφι ή εργαζόμενη γυναίκα. Πρώτα - πρώτα γιατί όσο και να πηγαίνουν καλά οι δουλειές του σύζυγού μου, στην πονηρή έποχή μας, κανείς δεν πρέπει να είναι σίγουρος. Δεύτερον, γιατί εργαζόμενη αισθάνομαι τον έαυτό μου έλεύθερο και ανεξάρτητο, ίκανό ν' αντιμεταπίση όλα τα νέφη της συζυγικής ζωής. 'Αν καθόμουν στο σπίτι, θάμπλεκα νύχτα - μέρα με το νοικοκυπό, θά μ' άπασχολούσαν και τα πιο άσημαντα μικροπράγματα, θά γίνονουν άπαιτητικά, και... γκρινιάρια με την έντύπωσι ότι συνεχώς άδικούμαι. Τώρα όσα τ' αντιμεταπίζω πρακτικά και μπορώ να σας πώ, έχω περισσότερο καιρό για να φρον-



Η ΑΦΡΙΚΗ... ΕΚΜΟΝΤΕΡΝΙΖΕΤΑΙ



ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

—Ναί, αγάπη μου! Το μωρό μας έφαγε όλο του το φαί!



ΔΥΣΑΡΕΣΤΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

—Τό ξέρω πως είναι ή επέτειός μας! Τί νομίζεις, πως προσπάθω να ξεχάσω πίνοντας;

τίσω τον άνδρα μου. Και τέλος κι' εκείνος, ός κερδίει άρκετά χρήματα, ξέροντας ότι έχω λίγο - πολύ έχω μία έξασφάλισι, εργάζεται πιο άνετα, υπολογίζει σε μένα κι' αυτό τον κάνει να ξενοίγεται με μεγαλύτερη άνεσι στις δουλειές του. 'Όσο για τα...νταντέματα των παιδιών μου, στην ανάγκη τ' αναλαβαίνω κι' εγώ!

Γερά τα επιχειρήματα της εργαζόμενης γυναίκας, τα όποια οι φίλες της τ' άκουσαν πολύ συλλογισμένες...

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γινευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

ΠΟΙΚΙΛΕΣ ειδήσεις αυτή 'Ελληνική ήθοποιός, που την έδωκε: καλλιτεχνία, λογοτεχνία και κοσμική κίνηση.
— 'Εν πρώτοις θ' αναφέρουμε το πέρασμα δυό έκλεκτων 'Ελληνίδων διανοουμένων της Θεσσαλονίκης: της Μερότης Βασιλικής και της 'Αλεξ. Παρακεντίδου. 'Η πρώ



Η 'Αλεξανδρινή Ιατρός ΑΡΣΙΝΟΗ ΡΑΜΜΟΥ-ΤΟΥΡΤΟΥΛΗ.

τη άνήκει στην κατηγορία των έπιστημόνων γυναικών, που δρούν με πολυποικίλο δράσι και άπασχολούνται με κάθε είδους πνευματικότητα.

Υπήρξε έκδοσις έβδομαδιαίας έφημερίδος για τα δικαιώματα της γυναίκας («'Εφημερίς των Γυναικών» 1929) και ήμερολόγιον («'Ημερολόγιον της Θεσσαλονίκης»).

—'Η κ. Παρακεντίδου πρό όλίγων έκκυκλοφόρησε ένα τόμο διηγημάτων για τον όποιο έκάμαμε λόγο στις στήλες αυτές. 'Η δράσις της έσαιρετικής αυτής διανοουμένης της Θεσσαλονίκης είναι πολύ άξιόλογη, ειδικά στον τομέα του θεάτρου όπου είναι πλήρως καθηρησμένη και άσχολεται με άρθρογραφία και κριτική.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ για λίγον καιρό, μάς έπσκέφθη έφέτος μετάξ άλλων και ή διαπρεπής Ιατρός και διανουμένη Κυριακή της Κοσμικής του συγκεντρώσεως.

— Σημειώνουμε μερικά όνόματα από την πρώτη συγκεντρώσι: κ. Βέττα Μυκονιάτη, κ. Γ. Βέρα, δις Τίνα Ποταμιάνου, κ. Σοφ. Χριστοφίδη, κ. Πανάγου, οι κυρίες 'Ελ. Λουκαάκη, 'Αλίκη Νικολαΐδη, 'Αθ. Λούη, Μαίρη Καραγιάννη, δις: Ν. Παπαδοπούλου, Ρίκα Διαλινά, Μ. Τσούντζη, Μ. Μαυρή, Λ. Καλίτση, Α. Πυλαρινού, Κίτσα 'Αγγελιδάκη, 'Αλεξ. 'Αλεξιάδου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Νικολάου, Λ. Κουδραάκη, 'Αρτ. 'Αλπατζή, κ.ά.

Η ΔΙΣ ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΝΗ, ιατρίστρια του Μοριάνου, θα δώση ένα ενδιαφέρον ρεσιτάλ χορού όπου θα παρουσιάση δείγματα του μοναδικού ταλέντου της στην τέχνη της Τερψιχόρης.

ΕΚΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ εις έπιμελημένην έκδοσι το πρώτο βιβλίο της «'Εγκυκλοπαιδείας της Σύγχρονης Λογοτεχνίας»

έβασμασε τόσο πολύ την πολεμική στο 'Εθνικό θέατρο, άργότερα στον κινηματογράφο και έφέτος σε μερικά έργα του Βασιλικού, άποτέλει σήμερα ένα από τα σοβαρότερα κεφάλαια του δραματικού μας θεάτρου.

ΠΟΛΛΕΣ καλλιτεχνικές συγκεντρώσεις έλαβαν χώραν τον τελευταίο καιρό σε άτελι γνωστάτων καλλιτεχνών και φιλολογικά σαλόνια προς τιμήν των παρεπιδήμων διανοουμένων και καλλιτεχνών μας του έξωτερικού και της επαρχιακής 'Ελλάδος. 'Ετσι, μετάξ άλλων, έκαμαν συγκεντρώσεις ο Θανάσης Πετσάλης, ο 'Αγγ. Προκοπίου, ο γλυπτής Μιχ. Τόμπρος, ή κ. Α. Λαίμου, ή κ. Σκαζίκη, οι ζωγράφοι Σπ. Βασιλείου, Κ. Πλακατάρης, 'Εμ. Ζέπος, Γ. Συρίγος, Νικόλας κ.ά. Από εκείνους που πήραν μέρος σ' αυτές αναφέρουμε τίς: 'Αλίκη Νικολαΐδη, Γεωργία Βέρα, Τίνα Ποταμιάνου, ή καθηγήτρια Μάγγη Καρατζά, Φ. Μελετεπούλου, κ. Πανάγου, κ. Σοφ. Χριστοφίδη, δις Μιχαήλ, κ. Χίου, κ. Λίλη Πατρίκου — Σκαζίκη, κ. Δώρα Μοάτσου, κ. Θεώνη Βουτυρά και άλλες.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ την περασμένη Παρασκευή στη νέα αίθουσα έκθεσων (του «Βήματος» Γ. Λαδά 3) ή έφεται δυαδική έκθεσις των καλλιτεχνών μας Θεώνης Βουτυρά και Δ. Δάδη. Οι καλλιτέχνες, που μάς είναι τόσο γνωστοί και συμπάθειες από άλλες παλαιότερες των έκθεσεις παρουσιάσαν άξιοπρεπείς έργασις τους — έλαιωγραφίες και άκουαρέλες από τη νησιώτικη 'Ελλάδα (Αιγαίο, Δωδεκάνησα, Κυκλάδες) και από τη φύσι της ύπαιθρου 'Αττικής. 'Η τέχνη των ξεχωρίζει και ο κόσμος των φιλότεχνων τους έτίμησε με πολλές άγορές.

Ο ΕΛΛΗΝΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ Σύνδεσμος ('Ομήρου 19), άρχισε την περασμένη Κυριακή τίς κοσμικές του συγκεντρώσεις.

— Σημειώνουμε μερικά όνόματα από την πρώτη συγκεντρώσι: κ. Βέττα Μυκονιάτη, κ. Γ. Βέρα, δις Τίνα Ποταμιάνου, κ. Σοφ. Χριστοφίδη, κ. Πανάγου, οι κυρίες 'Ελ. Λουκαάκη, 'Αλίκη Νικολαΐδη, 'Αθ. Λούη, Μαίρη Καραγιάννη, δις: Ν. Παπαδοπούλου, Ρίκα Διαλινά, Μ. Τσούντζη, Μ. Μαυρή, Λ. Καλίτση, Α. Πυλαρινού, Κίτσα 'Αγγελιδάκη, 'Αλεξ. 'Αλεξιάδου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Νικολάου, Λ. Κουδραάκη, 'Αρτ. 'Αλπατζή, κ.ά.

Η ΔΙΣ ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΝΗ, ιατρίστρια του Μοριάνου, θα δώση ένα ενδιαφέρον ρεσιτάλ χορού όπου θα παρουσιάση δείγματα του μοναδικού ταλέντου της στην τέχνη της Τερψιχόρης.

ΕΚΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ εις έπιμελημένην έκδοσι το πρώτο βιβλίο της «'Εγκυκλοπαιδείας της Σύγχρονης Λογοτεχνίας»

των έκδόσεων «'Ημέρας». Περιέχει αναλυτικά σημειώματα και χαρακτηριστικά άποσπάσματα των συγχρόνων συγγραφέων όλου του κόσμου και έπισκοπήσεις για τίς λογοτεχνίες όλων των χωρών, ένημερωμένες με τίς συγχρόνες πνευματικές εξέλιξεις. 'Επίσης περιέχεται και αυτοτελές τμήμα για την Νεοελληνική Λογοτεχνία με πρόλογο Γ. Βαλέτα και έπιμέλεια Α. 'Αργυρίου, με έκτενη κείμενα από το έργο όλων των λογοτεχνών από τον Σολωμό ως σήμερα.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ έπιστημονική εργασία εξέδωθη πρό όλίγου καιρού. Πρόκειται για το βιβλίο της έκλεκτης έπιστήμονος Πόπης Σπυλιώτου — Μπαζίνα, προέδρου της 'Ενώσεως διανοουμένων γυναικών. Το βιβλίο τιτλοφορείται «Παχυσαρκία — Διαιτητική άγωγή» και εξετάζει όλες τίς μορφές της παχυσαρκίας (συμπτώματα, έπιπλοκές, υπερλιπιδώσεις και θεραπεία) παρέχει στοιχεία διαιτητικής για τίς ανάγκες του οργανισμού σε λευκάσμα, τίς βασικές ουσίες των τροφών και υποδεικνύει μία σειρά άφελιμων άσκήσεων για την καταπολέμηση της παχυσαρκίας.

Η ΓΝΩΣΤΗ ποιήτρια Λιλή Κ. Πεζοπούλου έκκυκλοφόρησε το τρίτο βιβλίο της σειράς που άρχισε με τίς «Χαρούμενες 'Ορες». Το νέο βιβλίο τιτλοφορείται «Στό δάσος» και είναι κι' αυτό μία καλλιτεχνική συλλογή — έκδοτικό θαύμα θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς — από παιδικά τραγούδια για μικρά και μεγάλα παιδιά. 'Η κ. Πεζο-



Η καλλιτεχνία του χορού ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΝΗ.

πούλου παρουσιάζει μία σταθερή άνοδο του ταλέντου της. 'Ο στίχος κυλάει άρμονικός εύρυθμος μ' ένα άέρινο παιχνίδισμα. 'Η συγκίνησι που προσφέρουν οι στίχοι της έγγίζουν την ευαίσθητη καρδιά του παιδιού, την ψυχολογία του όποιο κατέχει ή ποιήτρια.

Δ ΜΑΡΒΑ



• Προικισμένες με μία ύπεροχη καλλιτεχνική διάθεσι, οι γυναίκες ενός χωριού της Νοτίου 'Αφρικής ζωγραφίζουν πάνω στους τοίχους των σπιτιών τους, χρησιμοποιώντας άχρα, άσδέστη και καπνιά...

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΗ ΝΑΠΟΚ

ΔΕΚΑΟΚΤΩ χιλιόμετρα μακριά από την Πραιτωρία, στη Νότιο 'Αφρική, βρίσκεται ένα πολύ παράενο χωριό όπου όλες οι γυναίκες, άνεξαρτήτως ηλικίας, είναι... ζωγράφοι! 'Ενα τέτοιο χωριό, άσφαλώς, δεν υπάρχει σε καμιά άλλη γωνιά της γης.

Οι γυναίκες αυτές άνήκουν στη φυλή Ναπόκ, έχουν όνόματα συμβολικά—δπως π.χ. «ένεργητική και ίσχυρογνώμων» ή «θαρραλέα και άναίδης»—στολίζονται με πολλά περιδέραια και τα ρούχα τους είναι από δέρμα. Το πάθος σ'έναν των γυναικών για τα χρώματα είναι καταπληκτικό και το έκδηλώνουν ζωγραφίζοντας πάνω στους τοίχους των σπιτιών τους, με κόκκινη άχρα, ασδέστη, γαλάζιο χρώμα και καπνιά.

Το είδος της τέχνης που προτιμούν οι γυναίκες αυτές είναι ή διακοσμητική. Και όμοιολογούμενες στον τομέα αυτόν κάνουν κυριολεκτικώς θαύματα. Οι χρωματικοί συνδυασμοί που πετυχαίνουν είναι μοναδικοί.

Κανείς δεν κατάρωσε ως τώρα να ανακαλύψη την καταγωγή αυτής της «ζωγραφικής». 'Οπωσδήποτε, όμως, πρόκειται για μία πολύ παλιά τέχνη που πέρσσε από μητέρα σε κόρη και που ή άρχη της χάνεται μέσα στα βάθη των ορίων...

Η κόκκινη κιμωλία και ο άργιλλος που χρησιμοποιοῦν οι γυναίκες Ναπόκ για τη ζωγραφική τους προέρχονται από άρισμένες περιοχές όπου κατοικούν οι νεγροί Μπαντο, στους όποιους ανήκει και ή φυλή τους. Αυτό όμως δεν μάς έξηγή την αίτια των περιέργων καλλιτεχνικών διαθέσεων αυτών των γυναικών, καθ' όσον μάλιστα στη φυλή Ναπόκ δεν ζωγραφίζουν μόνον οι τρείς ή τέσσερις «μορφωμένες» του χωριού αλλά όλες οι γυναίκες της περιοχής. Και κάθε φορά που ή βροχή «σβύνει» χωρίς οίκο τίς τοιχογραφίες τους, ξαναρχίζουν όλες μαζί να ζωγραφίζουν με άξιοθαύμαστη ύπομονη και καρτερικότητα!

ΑΙ.

Ἡ πατρικία Βαυβάρη, ἡ « Ἀφροδίτη τῆς Νικομηδείας » πὺν θυσιάσθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα της γιὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστιανισμοῦ

Προσπάθησε να τον προσυλητίσει στο Χριστιανισμό.

Μὰ δὲν ἦταν μόνο ὁμορφὴ ἡ Βαρβάρα ἦταν καὶ μορφωμένη καὶ ἐξυπνὴ. Ὁ πατέρας της πλήρωνε ἀδρά γιὰ τὴ μόρφωσί της. Στὸ ἀρχοντικό του εἶχε καλέσει τοὺς πρὸ φιμωσμένους δασκάλους. Στὰ εἰκόνα χρόνια της διάβαζε τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες πεζογράφους καὶ ποιητές. Μὰ δὲν τοὺς διάβαζε γιὰ νὰ περνᾷ τὴ ὥρα, τοὺς μελετοῦσε καὶ ἐμβάθαινε στὰ γραφόμενά τους. Κυρίως ἡ φιλοσοφία τὴν τραβοῦσε γι' αὐτὸ τῆς ἀρέζαν οἱ συζητήσεις καὶ οἱ ἔρευνες. Στὴν ἐποχὴ ποὺ ἄλλα κορίτσια τῆς ἡλικίας της πλέκανε θυνερα καὶ σὺν στή-θη τους ἐνοιῶσαν τὰ βέλτα τοῦ ἔρωτα, ἡ Βαρβάρα διάβαζε καὶ ἐρευνοῦσε τὰ κείμενα τῶν φιλοσοφῶν. Οἱ ἐσωτερικὲς ἀνησυχίες της ἦταν μεγάλες. Τὸ πρόβλημα τῆς γενεᾶς τοῦ κόσμου, τὴν ἀπασχολοῦσε καὶ οἱ ἀπορίες της ἦταν πολλές. Ἡ ἑλληνικὴ καὶ ρωμαϊκὴ μυθολογία δὲν τὴν ικανοποιοῦσαν. Οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ρώμης ἦταν πολὺ ταπεινοὶ ἀφοῦ εἶ-χαν τὰ ἴδια ἐλαττώματα, τῶν κοινῶν ἀνθρώπων. «Πῶς εἶναι δυνατόν — ἔλεγε — νὰ εἶναι Θεοὶ ἀφοῦ οὐτε δικαίει εἶναι, οὔ-

Μιά μέρα πήρε τις δουλές της και γήκε περίπατο. Είπαμε, έπρεπε, στο τέλος ν' ακούσουμε τὸ κλάδισμα τῶν πουλιῶν, νὰ ἀναπνεύσουμε καθαρὸν ἀέρα, νὰ μαζέψουμε λουλούδια, νὰ χαροῦμε τις ὁμορφί-
ες τῆς φύσεως...». *

Ὅταν ὁμας ἐφθασαν στὸ ἀλσος, ἀκού-
σαν ψαλμωδίες, καὶ ὁμίους οἱ ἕναν ἀνῶ-
στο Θεοῦ — στὸ Χριστό. Ἡ μελωδία καὶ
τὰ λέγια τῶν ὕμνων τῆς ἔκαναν μεγάλη ἐν-
τύπωση. Αἰσθάνθηκε κάποια ταραχὴ μέσα
της. Εἶχαν ἀκούσει πῶς τόσο στὴ Νικο-
μήδεια ὅσο καὶ οἱ ἄλλες πολίτεῖς ὑπῆρ-
χαν μυστικοὶ ὄμιλοι πρὸ λέγονταν Χριστι-
ανοὶ καὶ λατρεύαν ἄλλον θεο. Μὰ ὁ πατέ-
ρας της τῆς εἶχε πῆ πῶς οἱ Χριστιανοὶ εἶ-
ναν κακοποιτοί, ἐχθροὶ τῆς πολιτείας, καὶ
διεφθαρμένοι γι' αὐτὸ ὁ αὐτοκράτορας Διο-

Τὴν ἴδια στιγμή ἔκανε ἕνα βήμα καὶ με τὸ ἕλφος του χτύπησε τὸ σταυρό. Ἡ Βαρβάρα ὤρμησε νὰ τὸν συγκρατήσῃ, ὁ πατέρας τῆς ὅμως ἀδελὰ τοῦ τὴν ἐπὶλῆ- γωσε. Τραυματισμένη τὴν ἀνέβασαν στὸ δωμάτιό τῆς. Οἱ δούλες τῆς τὴν περιποι-

“Αν ἡ κυρία Μαίρη Μπάρετ ἐπιτύχῃ στὸ σκοπὸ της, τότε καμμιὰ πιά γραμματεὺς δακτυλογράφος δὲ θὰ βρεθῇ στὴν ἀγκαλιά τοῦ προϊσταμένου της, οὔτε ἀκόμα καὶ στίς εὐθυμῆς ἱστορίες. Ἡ κυρία Μπάρετ, πρόσδρος τοῦ διεθνoῦς συλλόγου γραμματεῶν, βάλθηκε νὰ πείσῃ τοὺς προϊσταμένους δὲ των τῶν ἐπιχειρήσεων ὅτι μιὰ γραμματεὺς εἶναι κατὰ παραπάνω ἀπὸ ἀπλὴ δακτυλογράφος. Ἐκτελεῖ χρέη διπλωμάτου, εἶναι παρρωγιο τοῦ γραφεῖο καὶ συγχρόνως εἶναι κινητὴ ἐγκυκλοπαίδεια. Γιὰ νὰ ἀνυψωθῇ τὸ γόητρον καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τῶν δακτυλογράφων, ὁ διεθνὴς σύλλογος γραμματεῶν ἵδρυσε σχολὴν ποὺ ἀπονέμει διπλώματα, ὅστερ’ ἀπὸ αὐστηρῆς ἐξετάσεως. Οἱ τυχερῆς κοπέλλες ποὺ μποροῦν ν’ ἀποκτήσουν τὸ δίπλωμα αὐτὸ θέλουν ἀμέσως ν’ αὐξάνεται ὁ μισθὸς τους σὲ 90 δολάρια τὴν ἐβδομάδα. Τώρα, ὁ σύλλογος αὐτὸς ἀπεφάσισε γιὰ τὴν ἐξόρμησί του νὰ παραθέσῃ γεῦμα στίς συζύγους τῶν προϊσταμένων. Ἡ κυρία Μπάρετ, ὅμως, ποὺ κατὰρθωσε ἤδη νὰ εἶναι σύζυγος διευθυντοῦ, ὑπὸ πείαν ἰδιότητα θὰ παρακαθῇ εἰς τὸ γεῦμα ὡς σύζυγος προϊσταμένου ἢ ὡς δακτυλογράφος;

Πολλοί θ' αναρωτηθούν πώς μια γυναίκα μπορεί να εργάζεται τόσο πολύ και συγχρόνως να είναι καλή νοικοκυρά; Ο τρόπος της ζωής την βοηθά πολύ. Μία γυναίχη μου έλεγε μου εξήγησε πώς καταφέρνει να έχει το φαγητό έτοιμο όταν έρθει ο άνδρας της έρχεται μισή ώρα αργότερα από εκείνη για το δείπνο;



Αὐτὰ τὰ λίγα, νομίζω, νὰ εἶναι ἀρκε-
τὰ γιὰ νὰ σὰς κερμύνῃ νὰ γνωρίσετε τὴ
ζωὴν στὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Εἶναι μιὰ
πραγματικὴ θυσία, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη τοῦ
ἐνὸς ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄλλον, ἡ ἀγάπη
πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ προπάντων ἡ πί-
στις σὲ μιὰ ἀνώτερη δύναμι, ἔχουν κάνει
τὸ κράτος αὐτό, μὲ τὴν τόσο μικρὴ ἰσote-
ρία, νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πλεονέστερα καὶ
πολιτισμένα.

EAENH E. OPTENZATOY

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ

ώραίο παράστημα

της ΝΤΟΡΟΥ ΓΟΥΛΑΚΕΡ

«Ο Θεός δεν σ'αξιοποίησε τέλεια. Μή στενοχωριέστε. Παρηγορηθείτε πως δεν είστε η μόνη. Μά δεν έχετε γι' αυτό λιγότερη επιθυμία απ' το να είστε ωραία, γοητευτική, να δέχαστε τα κομπλιμέντα των ανδρών. Ενδιαφέρει λοιπόν να μάθετε τι αξίζετε. Δύσκολο; Πιστέψτε με, είναι πρώτα απ' όλα ζήτημα θελήσεως, ζήτησης και προσπάθειας. Ζητήστε λοιπόν συμβουλή απ' τον καθρέπτη σας. Είναι ένας φίλος ειλικρινής, που δεν κολακεύει ποτέ. Θα κάνετε καλά να τον ακούτε πάντα, υποχρεώνοντας τη μικρή σας ματαιοδοξία να υποφέρει πολλές φορές. Μπά! Άφου δεν είναι άλλος κανείς παρά εσείς και ο καθρέπτης... Κυτταχτήτε λοιπόν καλά κυρίες μου, περπατήστε, έλστε πάλι, καθήστε. Αντιλαμβάνεστε και μόνη σας κάποια έλλειψη χάριτος, μια βαρύτητα στις κινήσεις σας... Ωραία. Είναι όλα αυτά που θα αποκρύψουμε και θα διορθώσουμε».

Τοποθετηθήτε λοιπόν μπροστά σ' ένα καθρέπτη, με τις φτέρνες σε δέκα εκατοστά μετρά από τον τοίχο στον όποιον ακουμπάτε όλο τον υπόλοιπο κορμό σας, αβίνοντας και τις ώμους σας να στηρίζονται ελεύθερα πάνω σ' αυτόν. Πρό παντός μη συσπάτε τους μύς σας. Αυτό το μικρό γύμνασμα έχει σκοπό να σας δώσει ένα μικρό έλεγχο. Ύστερα τοποθετηθήτε πάλι μπροστά σ' ένα τοίχο, με τρόπο που το στήθος και οι άκρες των ποδιών σας να εγγιζούν το τοίχωμα. Εάν η μύτη σας — το μήκος της δεν έχει σημασία — αγγίξει τον τοίχο, αυτό σημαίνει πως σκύβετε το κεφάλι μπροστά. Εάν αντίθετως είναι η κοιλιά που αγγίζει, σημαίνει η ότι οι κοιλιακοί μύς σας προσέχουν χαλαρωμένοι η ότι δεν έχετε ορθή στάση. Οι αστέρες δεν παραλείπουν να ελέγχουν διαρκώς τη στάση τους μ' αυτό τον τρόπο.

Κάνοντας παρόμοιες ασκήσεις έλεγχου, θα παρατηρήσετε τότε πολλές φορές, πως ένα καλό σουτιέν δίνει στη σιλουέτα σας μεγάλη βοήθεια. Δυσπιστείτε λιγάκι προς τα έτοιμα σουτιέν των καταστημάτων. Γιατί το πάν είναι η τελεία εφαρμογή στον όγκο και στη φόρμα του κάθε στήθους, που πρέπει να επιτυγχάνεται απόλυτα. Πρό παντός όχι αντιαισθητικά σημάδια στους ώμους απ' το υπερβολικό σφίξιμο, ούτε εκείνα τα άκαλαίσθητα «ψωμάκια» κάτω απ' τις μασχάλες όταν το σουτιέν είναι στενό και δεν αγκαλιάζει άρκετά τις πλευρές.

Κυττάξτε λοιπόν κυρίες μου αυτές τις μικρολεπτομέρειες. Τα καθημερινά άσημαντα κάνουν σιγά - σιγά τα σημαντικά στη ζωή μας...

ΑΘΛΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

«Εκείνος... Λένε πως το φίλι είναι ανθυγιεινό και επικίνδυνο. Μπορεί να κολλήσει κανείς παμμία αρρώστια».

«Εκείνη... Δεν το ξέρω... Δεν ρω συνέθεσε ποτέ να...»

— Να φιλήσετε;

— Όχι, ν' αρρωστήσω».



ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ
ΜΟΝΤΕΛΑ

• Ριχτό παλτό σε ίσια γραμμή χωρίς φάρδη πολλά. Κιμονό κόψιμο με πολύ φαρδύ μανίκι που γυρίζει σε φαρδιά ρεβέρ. Ό γιακάς αποτελεί συνέχεια με το πέτο, και μοιάζει με μικροσκοπική μπερτούλα. Γαρνίρεται με γαζί.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, πολύ νεαρή, πολύ «μπιμπλοειδής», μάλλον μικρόσωμη αλλά με κορμί αφάνταστα τέλειο και προκλητικό, θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως «αλάνθαστο» δώλωμα σ' οποιοδήποτε έρωτικό αγκίστρι.

Ο άντρας, είναι ο «σούζυγος». Έντελως αντίθετος τύπος, «συγκρατεί» μαζί της ένα από εκείνα τα ζευγάρια, που σκηνοθετεί η Μοίρα, όταν σκαρώνει τα μεγάλα της δράματα. Πολύ ηλικιωμένος, μεφιστοφελικός στο ύφος και στη σκέψη, μίγμα Όθελου και Ίαγου μαζί. Απέκτησε αυτό το θηλυκό κομψότεχνημα και το κρατάει στην κατοχή του, όπως ακριβώς ο φιλάργυρος τους θησαυρούς του, που τους κρύβει από τα μάτια του κόσμου, χωρίς να τους χρησιμοποιεί κι' ο ίδιος σε τίποτα.

Βράδυ, στο μεγάλο σαλόνι. Όμορφη επίπλωσι, χαμηλός φωτισμός. Ο άντρας γύρισε πρό δλίγου απ' τη δουλειά του — μεγάλο κατάστημα φωτογραφικών ειδών. Είναι καθισμένος σταυροπόδι σε μία πολυθρόνα. Η γυναίκα απέναντί του.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κλείνοντας το βιβλίο, που διάβαζε).—Κι' έτσι είναι... (σάν γενικό συμπέρασμα του διαδόματός). Έρχεται πάντα η στιγμή, που ο καθεύδων αμείβεται κατά τα έργα του... (δρήθεν αδιάφορα): «Εκείνος που ήρπασε τον πλούτον του άλλου διά μέσων ανόμων θα γνωρίσει την Κόλασιν...» (κυττάζοντας την στα μάτια με μεφιστοφελική παγερότητα) «Εκείνη που ήπιασε τον σύζυγόν της ρίπτεται εις το πυρ το εξώτερον, ένω ουκ έστιν ανάπαυσις, αλλά αιώνιος κλαυθμός και οδυρμός...»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με μια κίνηση αδημονίας).—«Ε, καλά πιά... Κάθε βράδυ το ίδιο βιβλίο, τα ίδια συμπεράσματα... Δεν τα θαρρείς;»

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Είναι ωρισμένα πράγματα, που δεν δλάνπτουν να τα ξέρη κανείς απ' έξω... «Αλλ' άφου σε κουράζουν... (αφίνει το βιβλίο σ' ένα τραπέζι). «Ας μιλήσουμε για τίποτε άλλο... (χαμόγελο, που κρύβει φαρμάκι, όπως η ζάχαρη στο δισκίο του κινινού). Λοιπόν, πως πέρασες το καλοκαίρι σου στην εξοχή; Φαντάζομαι να ήταν ωραία... (τονισμένα) Έτσι εξηγείται, άλλωστε, ότι κι' εφέτος ήθελες να πας στο ίδιο μέρος που πήγες πέρσι!...»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (νοιώθει το βλέμμα του άπάνω της κι' ανατριχιάζει, σά να τη χαιδεύη κάτι γλοιώδες και κρύο).—Μά... και γι' αυτό μιλήσαμε, νομίζω. Με ρώτησες πολλές φορές και σου είπα, πως πέρασα αρκετά καλά... (Βαθεία αναπνοή) Λυπάμαι, που οι ασχολίες σου δεν σου επιτρέπουν να ρθεις κι' εσύ μαζί μου... Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Κι' εγώ λυπάμαι... (ανάδει άργα τσιγάρο) Έλπίζω μόνο, να μη έπληξες εσύ... Πληροφορούμαι ότι εφέτος ήταν συγκεντρωμένα πολλά νιάτα σ' αυτήν την εξοχή. Έτσι δεν είναι; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αίσθάνεται Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Κι' αυτά τα είπαμε... Υπήρχαν πολλά νιάτα, πολλές παρέες, μπάνια, έκδρομές, χοροί... Έγώ δεν πήρα μέρος σε τίποτε απ' αυτά... Ο ΑΝΤΡΑΣ (ώχρος, με απαστη μάσκα Κινέζου Μεφιστοφελή).—Βέβαια... δεν είχες θέσι σ' αυτά... Έξ' άλλου είδες τί γράφει και το βιβλίο που διάβαζε προηγουμένως... (άργα, σά ν' απαγγέλλη καταδικαστική απόφασι σε σίγουρο ένοχο) «Την γυναίκα ήτις θα άμαρτήση, αναμένει η αιωνία βάσανος της Κόλασεως».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (Βαθεία αναπνοή, σά να μαζεύη όσο οξυγόνο απομένει στην ατμόσφαιρα και, μετά, σε ξαφνικό ξεσπασμα).—Μη μου τα λες αυτά... Δεν έχουν καμμία σημασία... κι' εξ' άλλου... (νέο έκρηξι όργης) Δεν τα πιστεύω! Τ' άκου; Δεν τα πιστεύω!



ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ!

—«Αν της αφαιρέσης την όμορφιά και το καλό σώμα, τί άλλα έχει, σε παρακαλώ!

ΙΣΤΟΡΙΑ

Τ' άλογο χλινόντρισε τίναξε το γκέμι μια καρδούλα τρέμει.

Τ' άλογο ξεκίνησε, γύρισε την πλάτη χάθηκε απ' το μάτι.

... Στη γωνίτσα κάθεται τώρα λυπημένη γράμμα περιμένει.

Μιά βδομάδα πέρασε, θλιβερά χαμένη γράμμα δε λαβαίνει.

Δυό βδομάδες πέρασαν ό καιρός διαβαίνει γράμμα δε λαβαίνει.

Ταπεινά στη χάρη της πάει και κάνει τάμα δε λαβαίνει γράμμα.

Ένας μήνας πέρασε δε λαβαίνει γράμμα λιώνει μές το κλάμα.

Πέρασε κι' ό δεύτερος νότισε το χώμα δε λαβαίνει άκόμα.

Τελοσπάντων, μιάν αυγή, γίνεται το θάμα: Έρχετ' ένα γράμμα.

Ξενητεύθηκε μακριά πήγε για χρυσάφι δε γυρίση, γράφει.

Άλωνάρης πέρασε, λείπει πάντα πέρα γράφει κάθε μέρα.

Ήρθε το χινόπαρο χάθηκαν τα κρίνα, γράφει κάθε μήνα.

Ένας χρόνος πέρασε, φύσηξεν ό μπότης, ράβει τα προικία της.

Πέρασε κι' ό δεύτερος ένα γράμμα μόνο γράφει κάθε χρόνο.

Με σφιγμένη την καρδιά, κάθεται στο ράφι θα γυρίση, γράφει.

Πάντα χρόνια πέρασαν, τών τραβούν οι δρόμοι δε γυρίζει άκόμη.

Πλούτισε, δεν πλούτισε, μάζωξε χρυσάφι: Τώρα πιά δεν γράφει.

Τό άνθος της ύπομονης μέσα της φυτρώνει έμαθε πιά μόνη.

...τριάντα χρόνια πέρασαν. Πώς περνούν τα χρόνια πλακώσαν τα χιόνια.

Στ' άμαθα μαλλάκια της άπλωσε το χιόνι γέρασε, κρύνει.

Με τώ μαντηλάκι της σάν κυρούλα μοιάζει τώρα τί τη νοιάζει...

Ξαφνικά, ένώ τελειωνε τί καλά το πράμα, γίνεται το θάμα:

Μιά γιορτή, μιάν άνοιξη, γίνεται το θάμα: Έρχετ' ένα γράμμα.

Γλέντησε, θαρέθηκε, μάζωξε χρυσάφι θα γυρίση, γράφει.

Κάθεται και σκέβεται: τώρα πούχει άσπρίσει, τί κι' αν θα γυρίση;

ΝΑΠ. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

Πάσω τις φωτογραφίες...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— «Ε... κατάστημα φωτογραφικών ειδών είναι, φίλε σου έφεραν. Τί να σου φερναν, σαλάμια;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (καρφώνοντας την με το βλέμμα του).—Το περιεργό είναι πως κι' οι τρεις έχουν τραβήξει τις φωτογραφίες τους το καλοκαίρι στην ίδια εξοχή, που... παραθερίζεις κι' εσύ! (Υγέλιο τεχνουργημένο, δυνατό) Είναι, λέει, από τις παρέες που κανανε... (την κυττάζει) Να δοίμε τί θα βγή στο χαρτί... Έτσι θα γνωρίσουμε και τις παρέες τους! (το ύφος του γίνεται καθαυτό διαβολικό) Ε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ναί... (και μετά) Τις... εκτύπωσες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σάν γάτα που παίζει με το ποντίκι).—Όχι, άκόμα... Πήραν σειρά... Τέτοια εποχή πέφτει πολλή δουλειά... Σε κανένα μήνα θα δοίμε...

(Κατεβαίνει από την πολυθρόνα. Προχωρεί άργα προς την εξοδο. Δεν ξέρει αν η γυναίκα είναι ένοχη ή όχι. Όσο αίσθάνεται πολύ καλά στο ρόλο του Μεφιστοφελή και στην Κόλασι της μηνιαίας αγωνίας που δημιούργησε σε μια πιθανή άπιστι. Και πάνω σ' αυτή την Κόλασι κλείνει... Αύλαίς



Προσβλέπει σιγηλός τὸ
ἄπνουν πτώμα τοῦ ἀντι-
πάλου.

Εἰκονογράφησις:
ΑΛ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ο ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ γεννήθηκε στὰ Μέγαρα τὸ 1868. Σπούδασε στὴν Ἀθῆνα νομικὰ ἀλλὰ ἡ κλίσις τοῦ ἦταν ἡ λογοτεχνία. Γι' αὐτὸ γρήγορα τὰ παρτήσε καὶ ἀφωσιώθηκε στὰ γράμματα καὶ στὴ δημοσιογραφία. Δημοσίευσε χρονογραφήματα, διηγήματα, κριτικὲς μελέτες ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις κλπ. Συντέλεσε στὴν ἀνανέωσι τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Εἶναι ὁ πρῶτος δουλεὺς τοῦ νεοελληνικοῦ ὕφους στὴν καθαρεύουσα καὶ μοναδικὸς στυλίστας. Στὰ ἔργα τοῦ ἡ συγγραφικὴ δύναμι εἶναι μεγάλη. Δυστυχῶς σὲ ηλικία 28 ἐτῶν θόλωσε τὸ μυαλό του, ὅπως καὶ τὸ Βιζυηνό. Ἐξῆς ζωντανὸς νεκρὸς εἰκοσι ὀκτὼ χρόνια. Πέθανε στὸ φρενοκομεῖο τὸ 1916.

ΕΙΣ τὸ Μανιάκι, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, ἐκ τῶν τριακοσίων μαχητῶν, δὲν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνας ζωντανός. Ὁ ἥλιος, προβάλλων ἀπὸ τὰς χιόνιας τῶν βουνῶν, τοὺς ἐχαίρειτ' ὅπως, ὀρθοὺς ὄλους, ἐφώτισε τὰς λευκὰς τῶν φούστα νέλλας, ἐχάιδευσε τὰς μαύρας κόμας τῶν, ἀπῆστραψεν εἰς τοὺς φλογεροὺς τῶν ὀφθαλμοῦς, κατωπτρίσθη εἰς τὸν χά-
λυδα τῶν σπαθίων τῶν, ἐχρύ-

τοῦ ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗ

σωσε τῶν ἀρμάτων τῶν τὰς λα-
βάς. Καὶ τώρα, δύνων ἐκεῖ κά-
τω μέσα εἰς τὸ πέλαγος, τοὺς ἀποχαιρετίζει λυπημένους, νε-
κρούς, σκορπισμένους ἐπάνω
εἰς τὸ χῶμα, καὶ χάνεται ἀρ-
γά-ἀργά, ὡς μέγα κλειόμενον
ἐρυθρὸν ὄμμα, ὅπου σδύνον θέ-
λει ἀκόμη νὰ οἴσῃ τελευταῖον
βλέμμα πρὸς τοὺς γενναίους.
Ὅλην τὴν ἡμέραν αἰτοῖται καὶ
ἀποτοῖ, ἐπάλαισαν πρὸς τὴν
θύελλαν τῶν σφαιρῶν, ἀνέστη-
σαν εἰς τὴν χάλιασαν τῶν βομ-
βῶν, κατήσχυαν τὴν βροχὴν
τῶν μύδρων, ἐχλεύασαν τὴν ὀρ-
μὴν τῆς ρομφαίας, καὶ τῆς λόγ-
χης τὴν βίαν. Καὶ ἀφοῦ ἔφα-
γαν τὴν μπαρούτιν μὲ τὴν χού-
φταν, ἀφοῦ καὶ τὸ ἔσχατον
σπειρὶ τοὺς ἐσώθη μέσα εἰς
τὴς παλάσκας τῶν, ἀφοῦ ἔρρα-
γίσθη καὶ τοῦ τελευταίου ὄπλου
τῶν ἡ κἀννα, ἀφοῦ καὶ τὸ ὕ-
στατον γιγαστάνι ἔσπασε μέσα
εἰς τὸ χερί τῶν, ἔπεσαν χαμαὶ
ἄψυχοι καὶ, ἡττημένοι ὄχι. Κί'
ἐν τῷ μέσῳ τῶν, ὁ Παπαφλέσ-
ας, πρῶτος ἀρχίσας τὴν σφα-
γὴν, καὶ τελευταῖος σταματή-
σας, πελιδνός, ξεπλωμένος, μὲ
πλατεῖαν πληγὴν ἐπὶ τοῦ στή-

θους, κρατεῖ ἀκόμα τὸ θραύ-
σμενον τμήμα, αἰμοσταζόν, μὲ
σφικτὰ τὰ δάκτυλα, ἐν σπασμῷ
ἐρωτος καὶ λύσεως. Καὶ ὁ Αἰ-
γύπτιος ἀνέρχεται, ἐν καλπα-
σμῷ ἵππων καὶ κλαγγῇ ξιφῶν,
ἐν ἡφῶ τυμπάνων καὶ σαλπίγ-
γων βοῇ, ἐνῶ τὰ μπαϊράκια
τοῦ, ἀναπεπταμένα, φρίσσουν
εἰς τὸν ἀνεμὸν τῆς ἐσπέρας,
καὶ τὰ μισοφέγγαρα ἀστρά-
πτουν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ὀρίζον-
τος τῆς δύσεως. Μυρμηκία, ἀ-
νὰ τὴν πεδιάδα καὶ τὰ πρανή,
ὁ συρφετός, καὶ βαρὺ ἀκούεται
τὸ θῆμα τοῦ. Ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς
ἐκ τοῦ λυθροῦ γῆς, οἱ Ἀραβες
βαδίζουν ἐπιμόχθως, τῶν ἀλό-
γων τὰ πέταλα γλυστρούν.
Ἄλλ' ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ
νίκῃ εἶναι τόση, τόση εἶναι ἡ
μετὰ τὸν φόβον ἡδονή, ὥστε
φέρει αὐτοὺς ταχεῖς πρὸς τὸν
ἀνήφορον, ταχεῖς φέρει αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν μάχην. Ἦδη, ὁ ἀρχη-
γός τῶν, ἔφθασεν εἰς τὴν ὄφρυν
τοῦ λόφου, ἀνέβη, κ' ἐπ' αὐτῆς,
ἐστάθη, περιέφερε τὸ βλέμμα,
ἐκύτταξε τὸ κοκκινίσαν ἔδαφος,
ὅπου πίνει λαίμαργως τὸ αἷμα
τῶν ἀνδρείων, ἐπεσκόπησε τὸν
ἀνερχόμενον στρατὸν, εἶδε κύ-
κλω τοὺς πεσόντας. Καὶ μ' ἄ-
νοικτὸν τὸ ὄμμα, ἐκπληκτὸν,
ἀναμετρᾷ τοὺς ὕψηλους κορ-
μοὺς τῶν, τὰ εὐρεῖα στέρνα τῶν,
καὶ τοὺς βραχιόνάς τῶν τοὺς
νευρώδεις, τὰς ὠραίας τῶν μορ-
φάς, τὰ μέτωπά τῶν τὰ ἀγέ-
ρωχα. Καὶ ἐπὶ τὴν τραχεῖαν ὀ-
ψιν τῶν, ὡς νέφος τι διέρχεται,
τὸ βλέμμα τοῦ θολοῦται, ἐλα-
φρῶς, ἀδιόρατος παλμός συ-
σπᾷ τὰ χεῖλιν τοῦ.

— Κρίμα νὰ χαθοῦν τέτοιοι
λεβέντες!

Καὶ βλέπει, βλέπει γύρω,
βλέπει βαυμάζων, βλέπει ἀπο-
ρῶν, ὡσάν νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι
ἐχάθησαν τοιοῦτοι ἄνδρες, ὅτι
κοίτονται ἀναίσθητοι. καὶ δὲν
κοιμῶνται μόνον, διὰ νὰ ξυπνή-
σουν πάλιν φοδερώτεροι, πῶς
καὶ ὁ Ἰδίοις ὁ Θάνατος ὑπῆρξεν
ισχυρότερος αὐτῶν.

— Ποῖος εἶναι ὁ Παπαφλέσ-
ας;

Οἱ ὁδηγοὶ τοῦ ἔσπευσαν,
προσέδραμον, ἔδειξαν τὸ πτώ-
μα, λίσιον, διάβροχον, περι-
ρρέμενον ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ ἀ-
γώνος, καταρρακωμένα τὰ φο-
ρέματα, μαῦρον ἀπὸ τὸν κα-
πνόν

— Σηκώστε τον, μαρὲ πάρ-
τε τον!... Πάρτε τον, πλύντε
τον!... Πλύντε τὸ τὸ παλλη-
κάρι!...

Δύο ἄνδρες ἔλαβαν αὐτὸν ἀ-
πὸ τῶν μασχαλῶν, τὸν ἡγεῖραν,
τὸν ἔστησαν ἐπάνω εἰς τοὺς
πόδας του, καὶ ἐβάδισαν πρὸς
παραρρέουσιν πηγὴν. Ἐκεῖ τοῦ
ἔπλυναν τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρό-
σωπον, ἔξέτριψαν τὸν πηλόν
καὶ τὸν ἰδρώτα, τὸν ἐκαθάρι-
σαν ἐκ τοῦ κοινοῦ τοῦ καὶ τῆς
ἀσδολῆς, τοῦ καπνῶν καὶ τοῦ
ἰχώρος, τὸν ἐσπόγγισαν, διευ-
θέτησαν τὰ ξεσχισμένα του ἐν-
δύματα, καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω φέ-
ροντές τον

— Στήστε τον ἐκεῖ ἀποκά-
τω!

Οἱ ἄνδρες κρατοῦντες ἐκατέ-
ρωθεν αὐτὸν, ὠδευσαν πρὸς τὸ
δειχθὲν δένδρον, τὸν ἀπέθηκαν
παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ, τὸν ὕψω-
σαν καὶ τὸν ἀκούμωσαν, τὸν
ἐστερέωσαν ἐπὶ τὸ στέλεχος
αὐτοῦ, τὸν ἱσορρόπησαν ὥσα-
ν εἴς τινος. Ἐπειτα ἐτραβήχθη-
σαν, ἀπεμακρύνθησαν, καὶ τὸν
ἀφήκαν μόνον βασταζόμενον

Ἡ «Γυναίκα» συμβουλευεῖ

ΚΟΛΛΗΜΕΝΑ ΧΑΛΙΑ :

Ἄν στὴν ἀνάποδὴ πλευρὰ
τοῦ χαλιῦ σας ὑπάρχουν
μέρη ὅπου τὸ ὕφασμα εἶναι
ξεφτισμένο, μποροῦν νὰ
στερεωθοῦν ἂν τὰ ἀλείψε-
τε μὲ κόλλα ἀπ' αὐτὴ τοῦ με-
ταχειρίζονται οἱ μαραγκοί.

ΚΑΘΑΡΑ ΧΕΡΙΑ: Ἄν,
ὅταν ξεκοκκίζετε καὶ καθα-
ρίζετε τὰ φρούτα σας, θέ-
λετε ν' ἀποφύγετε τὸ λέ-
κισμα τῶν χεριῶν σας,
βουτᾶτε τα σ' ἓνα δοχεῖο
μὲ νερό, ὅπου ἔχετε προσ-
θέσει χυμὸ τοῦ λεμονιοῦ. Μὴ
σκουπίσετε ὁμῶς στὸ τέ-
λος τὰ χέρια σας.

ΠΩΣ ΝΑ ΚΟΒΕΤΕ ΤΟ
ΝΑ-ΥΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΓΙΕΡ-
ΛΟΝ: Ὅταν κόβετε ὕφα-
σμα νάυλον ἢ περλόν, πρέ-
πει νὰ χρησιμοποιήτε πολ-
λὸ κοφτερὸ ψαλίδι. Γιὰ τὸ
τρίπωμα καὶ τὸ ρωῖμο
παίρνετε μυτερὲς δελόνες.

ΤΟ ΒΕΡΝΙΚΙ ΤΩΝ ΝΥ-
ΧΙΩΝ. Ἄν θέλετε τὸ χρω-
ματισμένο βερνίκι τῶν νυ-
χιῶν σας νὰ κρατᾷ περισ-
σότερο, πρέπει ἀφοῦ τὸ
ἀλείψετε, νὰ τὸ ἀφήσετε
δέκα λεπτά, γιὰ νὰ στε-
γνώσῃ. Κατόπιν περνάτε
τὰ νύχια σας μὲ μιὰ στρώ-
σι ἄχρωμο βερνίκι. Μὲ τὸν
τρόπο αὐτὸν τὰ νύχια σας
διατηροῦνται βερνικωμένα
καὶ ὁμορφα μιὰ ὁλόκληρη
ἐβδομάδα καὶ πολλὰς φο-
ρὲς καὶ ἀκόμη πλεον.

Ἡ ΛΕΡΑ ΤΡΩΕΙ ΤΙΣ
ΟΜΠΡΕΛΕΣ: Γι' αὐτὸ
πρέπει τοὺς λεκέδες στὶς
ὀμπρέλες τῆς βροχῆς ἢ τοῦ
ἡλίου, νὰ καθαρίζουμε ἀ-
μέσως, χωρὶς νὰ περιμέ-
νουμε πρῶτα νὰ ξεραθοῦν.
Στὴν περίπτωσι αὕτῃ ἡ λά-
σπη γίνεται σκόνῃ σὰν
πούδρα καὶ εἰσχωρεῖ στὸ ὕ-
φασμα τῆς ὀμπρέλας, ὅπο-
τε ὁ λεκές ποὺ γίνεται δὲν
βγαίνει. Δὲν βλέπτε ἂν
γιὰ ν' ἀπομακρύνουμε ἓνα
λεκέ κρατήσουμε τὴν ὀμπρέ-
λα κάτω ἀπὸ τὴ βρῦση καὶ
τὴν ξεπλύνουμε καλὰ-καλὰ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΙΔΕΡΩ-
ΝΕΤΕ ΣΤΕΓΝΑ: Ὅλα τὰ
λεπτά ὕφασματα, ἂν θέλε-
τε νὰ σὰς κρατήσουν πολὺ.

διὰ τῆς ἰδίας τοῦ δυνάμεως.
Τὸ πτώμα ἐναπέμεινεν ἀκίνη-
τον, εὐθύ, στηρίζον ἐπὶ τοῦ κορ-
μοῦ τὴν ράχην, τὸν θώρακα
προτεταμένον, καὶ κρεμασμένα
τὰ χέρια μὲ ἀναπέσπαστον τὸ
τμήμα τοῦ σπασμένου χατζαρι-
οῦ, τὰ σκέλη διεστώτα, ὑψηλὰ
τὴν κεφαλὴν. Τότε ὁ ἱμναί-
μης πλησιάζει βραδέως πρὸς
τὸ δένδρον, ἵσταται καὶ προσ-
βλέπει σιγηλός ἐπὶ μακρὸν, τὸ
ἄπνουν πτώμα τοῦ ἀντιπάλου
καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἡ-
τις ἀνέτελλε τὴν ὥραν ἐκείνην
αιματόχρους, ὡσεὶ βαφεῖσα καὶ
αὕτῃ ἐκ τοῦ λυθροῦ τοῦ χυθέν-
τος κατὰ τὴν μάχην, ὑπὸ τοὺς
σειομένους κλάδους, οἵτινες ἀ-
νέφρισσον πενθίμως, φιλεῖ, πα-
ρατεταμένον φίλημα τὸν ὀρθιον
νεκρὸν.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

ΓΙΟΡΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΑΣ



• Οἱ γιορτές πλησιάζουν. Ἐ-
τοιμάστε τὰ καλά φορεμάτα-
κια τῶν παιδιῶν σας. Στὴ σε-
λίδα αὕτῃ σὰς παρουσιάζουμε
σχέδια κατὰλληλα γιὰ κορι-
τσάκια ἡλικίας 3—12 χρόνων.

1 Μεταξωτὸ φορεμάκι γαρ-
νιρισμένο μὲ κοφτὸ ἀζούρ. Γί-
νεται καὶ σὲ λεπτὸ μαλλινάκι.
Τὸ ἀζούρ μπορεῖ νὰ ἀντικατα-
σταθῇ μὲ λεπτὸ κεντημάκι.

2 Μαλλινάκι ἢ μεταξωτὸ μὲ
μπορντούρα ἀπὸ κεντημένα φυλ-
λαράκια. Φούστα φαρδιά λο-
ξὴ καὶ μισοφόρι φουντωτὸ.

3 Φούστα μὲ σούρα γύρω-γύ-
ρω χαμηλά. Σκέτο φύλλο ἐμ-
πρός. Ὁ μπούστος σταυρώνει
καὶ ἀνεβαίνει ψηλὰ στὸ λαιμό.

4 Ταφαδάκι γαρνιρισμένο μὲ
πλισεδάκι ἀπ' τὸ ὕφασμα. Τὸ
γιακαδάκι τοῦ γίνεται ἄσπρο.

5 Ὁ μπούστος σχηματίζει ἐμ-
πρός νομίτῃ ποὺ μοιάζει μὲ
μπερτούλα. Στολίζεται μὲ λο-
ξὸ λουριδάκι γαζωτὸ, ποὺ σχη-
ματίζει γλώσσες. Οἱ γλώσσες
μποροῦν ἐπίσης νὰ γίνουν κι
ἀπὸ λουρίδα ὕφασματος διπλῆ.

6 Σταυρωτὸ φόρεμα γιὰ θε-
λοῦδο, μεταξωτὸ ἢ μαλλινάκι.
Τὰ πολλὰ φάρδι εἶναι μαζεμέ-
να μὲ προσοχὴ στὰ πλάγια.

Μία σειρά από ενδιαφέροντα έκλαϊκευμένα θέματα

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

και οι σταθμοί στην εξέλιξί της

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΒΡΥΩΔΗ ΑΚΟΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ
● ΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ

4ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια 'Ιδρυμά των και 'Οργανισμών προστασίας ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ)

13 ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΑΣΥΛΟΝ, δδός Μαραθώνος 9, Κηφισιά, τηλέφ. 01.521. Διευθύντρια: Δώρα Φωτιάδη. Πρόεδρος: Κων. Δήμας. 'Ιδρύθηκε το 1926 με σκοπό την περίθαλψη απόρων παιδιών προσχολικής ηλικίας και τη διευκόλυνση επομένων της μητέρας προς εργασία. Έχει ικανότητα 100 παιδιών. 'Εποπτεύεται από το Κράτος. 'Ενισχύεται οικονομικώς από το ύπ. Προνοίας κατά 60% και από το Δήμο Κηφισιάς κατά 40% περίπου. Δέχεται επίσης οικονομική ενίσχυση από ιδιώτες. Προσφέρει καθημερινώς στα παιδιά 3 συσσίτια. 'Επίσης παρέχει Ιατρική και υγιεινή παρακολούθηση καθώς και είδη ρουχισμού. Δέχεται παιδιά 3—7 χρόνων εργαζομένων μητέρων, πολυτέκνων, όρφανών, καθώς και φιλοξενούμενα παιδιά από τη Β. 'Ελλάδα. 'Ως δικαιολογητικά απαιτούνται: Ληξιαρχική πράξις και δελτίο απόρρισης. Διαμονή δωρεάν για τα τελείως άπορα και 20—25.000 το μήνα για τα άσφαλισμένα.

14 ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ, δδός Χίου και Δωδεκανήσου, τηλ. 41.427. Διευθύντρια: Δνίς Παυλάκη. Συντηρείται και διευθύνεται από το Σωματείο «Ελληνική Μεριμνα». Έχει δύναμι 100 παιδιών και δέχεται νήπια από την περιοχή «Καμίνια» κυρίως. 'Ως δικαιολογητικά εισαγωγής, απαιτούνται: αίτηση, δελτίο απόρρισης, ληξιαρχική πράξις και βεβαίωσις του εργοδότη ότι εργάζεται. Τα παιδιά πληρώνουν 20.000 το μήνα, τα δε τελείως άπορα, δωρεάν. Παρέχονται: ρόφημα και 2 γεύματα, ψυχαγωγία και Ιατρική - υγιεινή παρακολούθηση δωρεάν από τους γιατρούς της συνοικίας κ.κ. 'Αρτορά και Μανίκη που προσφέρονται ανιδιοτελώς.

15 ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ, δδός 'Αργέντη 1, τηλ. 91.321. 'Ανήκει στις παιδικές στέγες του «Εθνικού Σωματείου Παιδικής Στέγης» για βρέφη εργαζομένων μητέρων. 'Ικανότης 100 παιδιά. Δέχεται παιδιά 3 χρόνων και άνω, τα οποία παραμένουν ως τον 7ο χρόνο της ηλικίας τους. Δ)ντρια ή δνίς Θεοδ. 'Ορτεντζάτου. Προσφέρει ρόφημα, 2 γεύματα, ψυχαγωγία, εκπαίδευση και Ιατρική παρακολούθηση. 'Ιατρός κ. Λοΐζος, δωρεάν. Σύνο- λον προσωπικού 7. Νηπιαγωγοί 2.

16 ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΑΘΗΝΩΝ, δδός Δημητσάνης 11, 'Αμπελόκηποι, τηλ. 662.776. Πρόεδρος συμβουλίου: Κική Παπαστράτου. Διευθύντρια: Δνίς Φωτεινή 'Ιορδάνου. 'Η στέγη ιδρύθηκε το 1937 με σκοπό την προστασία και την περίθαλψη των μικρών παιδιών των εργαζομένων μητέρων. Έχει δύναμι 100 παιδιών. Προσφέρεται εις αυτήν: Ψυχαγωγία-εκπαίδευση, Ιατρική περίθαλψη και υγιεινή παρακολούθηση, λουτρά και 3 γεύματα την ημέρα. Γίνονται δεκτά παιδιά από 2 μηνών μέχρι 2 χρόνων τα οποία μπορούν να μείνουν εις αυτή ως τον 7ο χρόνο της ηλικίας τους. Καίτοι ανήκει τυπικά στο 'Εθνικό Σωματείο (βλ. παρά κάτω) σήμερα έν τούτοις εξαρτάται σχεδόν τελείως από το ύπ. Προνοίας από το οποίο και επιχορηγείται.

φθ, βρεφικό Ιματισμό και πλεκτά. Τα θέματα βέβαια είναι περιορισμένα, όσα δεν έρχονται με συστηματικό παραλήπτη από τον αποστολέα της 'Αμερικής.

20 ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ: Νεοφύτου Βάμβα 3, τηλ. 70.118. Είναι οργανωσις ιδιωτικής πρωτοβουλίας που συντηρείται από δικούς της πόρους (εισφορές - κληροδοτήματα) και από οικιακή ενίσχυση του ύπ. Προνοίας. Έχει σα σκοπό τη λειτουργία και τη συντήρησι των πέντε παιδικών στεγών που είδαμε (Παπαστράτειος 'Αθηνών, Παπαστράτειος Πειραιώς, Κρυσφιλντ, 'Αργέντιος, Κυνσοργίου).

21 ΜΑΛΛΙΟΠΟΥΛΕΙΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΑΣΥΛΟΝ ΚΥΨΕΛΗΣ: Βρίσκεται στην Κυψέλη, δδός Κυψέλης 24, τηλ. 85.638. Σημειώθηκε στο προηγούμενο με τον άρ. 9 ως Εύαγες 'Ιδρυμα Κυψέλης. Είς την πραγ- ματικότητα πρόκειται κυρίως για το Μαλλιοπούλειον παιδικόν άσυλον που ιδρύθηκε το 1917 από τον δωρητή Δ. Μαλλιά- πουλο και τις κυρίες Γρυπάρη Σοφ., Στα- βάκου Ι.λ. οι οποίες και παρακολουθούν ά- κόμη τη λειτουργία του. Διοικείται από 12μελές συμβούλιο του οποίου πρόεδρος είναι ο κ. Α. Λαμπρόπουλος και έντεταλμέ- νοι σύμβουλοι για την παρακολούθησι οι κ.κ. Στ. Χριστοδούλου και Μ. Πέππας (γραμματέυς). Έχει δυο νηπιαγωγούς και μία γραμματέα (κ. Α. Βαλάνη). Δέχεται παιδιά προσχολικής ηλικίας 3—7 χρόνων. 'Η λειτουργία του παρακολουθείται από μία επιτροπή έθελοντριών κυριών με ένάλ- λασσόμενη υπηρεσία. 'Επιχορηγείται από το Κράτος με 10 εκατομμύριο κατά τρι- μηνον. Δωρεές ιδιωτών και το κληροδοτήμα συμπληρώνουν τους πόρους. Προσφέρει πρώτον ρόφημα, εκπαίδευση, ψυχαγωγία, δυο γεύματα, ρουχισμό και Ιατρική περί- θαλψη. Το Εύαγες 'Ιδρυμα, είναι οργανι- σμός που ιδρύθηκε το 1935 και ένισχύει τη δράσι του άσylvου.

● Αυτό είναι το σύνολο των 'Ιδρυμάτων και 'Οργανισμών της 'Αθήνας που έχουν σκοπό την κατά κάποιο τρόπο προστασία της μη- ρότητας. Περιλάμβαν σ' αυτά και τους παιδικούς σταθμούς με και τα μέτρα προ- σταςίας μητρότητας και παιδικής ηλικίας υπαρκτών πολλών φορές και με και οι παιδικοί σταθμοί άφορνε παιδιά εργαζο- μένων μητέρων και προστατεύουν έτσι τη «μητρότητα» κατά κάποιο πιδ άμεσο τρό- πο. Στη συνέχεια θα περιγράψουμε ποιά είναι τα μέτρα προστασίας της μηρότητας στις τρεις μεγάλες κατηγορίες των γυναι- κών (άσφαλισμένες, δημοσίου υπαλλήλους, άπορες) και πώς εκφορζονται αυτά.

*

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

'Η προστασία της «μηρότητας» στις γυ- ναίκες που εργάζονται και είναι άσφαλισμέ- νες στο 'Ιδρυμα Κοινωνικών 'Ασφαλίσεων ή σε κείνες που δέχονται κατά κάποιο τρό- πο την προστασία αυτή του 'Ιδρυματος, καί- τοι δεν εργάζονται οι ίδιες (έμμεσος άσφα- λισμένες), εκδηλώνεται κατά τους εξής τρεις τρόπους: α) 'Ως προστασία γενικά της μηρότητας με τα λεγόμενα επίδομα- τα κυφορείας, λοχείας και θηλασμού και με τους συμβουλευτικούς σταθμούς εγκύων και βρεφών οι οποίοι υπάρχουν στα κατά τόπους Ιατρεία του Ι.Κ.Α. όπως είδαμε και β) ως παροχή «μαιευτικής περιθαλψως» με την εξασφάλισι του τοκετού των εγκύων στο σπίτι τους ή σε μαιευτικές κλινικές ή με το επίδομα τοκετού στις περιπτώσεις που η εγκύος δέν γεννήσκει με τη βοήθεια των μαιευτών του 'Ιδρυματος, αλλά με δικές της δαπάνες στο σπίτι της ή σε ιδιωτική κλινική. 'Ολα αυτά τα ρυθμίζει λεπτομε- ρώς ο 'Αναγκαστικός Νόμος (1846) 1951 περί «Κοινωνικών 'Ασφαλίσεων» και οι «ά- σφαλιστικοί κανονισμοί» του Ι.Κ.Α. 'Ο νέος νόμος περί Κοινωνικών 'Ασφαλίσεων που ψηφίστηκε τώρα τελευταία, δέν αλλά- ζει τίποτα από όσα όρίζει ο 1846 σχετικά με τη ζήτση αυτού. Οι νόμοι αυτοί καθο- ρίζουν ως εξής τα ζητήματα που σχετίζο- νται με το θέμα που μελετάμε.

1 'Η εγκύος για να δικαιούται τις πα-

ρεχόμενες από το 'Ιδρυμα σε είδος και σε χρήμα παροχές, πρέπει να είναι η ίδια άσφαλισμένη ή συνταξι- ούχος του Ι.Κ.Α. (άμεση άσφάλισι) ή να είναι σύζυγος άσφαλισμένου ή συνταξιούχου του Ι.Κ.Α. (έμμεση άσφάλισι) (άρθρ. 31 παρ. 7 και άρθρ. 33 παρ. 1 Α.Ν. 1846).

2 Για να έχη δικαίωμα να πηγαίνη στα Ιατρεία και να παρακολουθήται Ιατρικώς στη διάρκεια της περιόδου της εγκυμοσύ- νης της, πρέπει απαραίτητως η ίδια ή ο άντρας της να έχουν πραγματοποιήσει 50 ή μέρες εργασίας κατά το χρόνο που προηγείται από την πιθανή ή- μερα του τοκετού ή κατά τους τελευταίους 15 μήνες. Στη δεύτερη περίπτωση οι 50 ή- μέρες εργασίας πρέπει πάλι να είναι στους πρώτους 12 μήνες του 15μήνου (άρθρ. 31 παρ. 1).

3 Για να έχη δικαίωμα στο έπι- δομα κυφορείας και λο- χείας, που θα δούμε παρά κάτω, πρέπει επίσης να έχη τις 50 ή μέρες εργασίας ό- πως παραπάνω, ή τουλάχιστο να έχη κά- μεις 200 ήμερομίσθια στη διάρκεια των δυο χρόνων που προηγήθηκαν από τον τοκετό.

4 Για να έχη δικαίωμα στο δο- θή η- μα τοκετού ή στη δωρεάν μαιευτική περίθαλψη, πρέ- πει να υπάρχουν ως προϋποθέσεις οι 50 ή μέρες εργασίας στον προηγούμενο χρόνο.

5 'Η εγκύος που έχη δικαίωμα στις πα- ροχές σύμφωνα με όσα είπαμε, μπορεί και πρέπει να πηγαίνη, από την αρχή κιόλας της εγκυμοσύνης της, και επίσης άφου γεν- νήσκει και σκηθεί μαζί με το μωρό της, στα Ιατρεία του Ι.Κ.Α. για να παρακολουθή- ται από τους γιατρούς και να παίρνει από αυτούς τις κατάλληλες οδηγίες και φάρμα- κα σχετ κα με την εξασφάλισι και την ά- νάπτυξη της υγείας της ίδιας και του παι- διού της. 'Οταν διαπιστωθή η εγκυμοσύνη από τον μαιευτήρα και καθορισθή ο πιθα- νός χρόνος του τοκετού, θα πάρη μία σχε- τική βεβαίωσι από την αρμόδια 'Επιτρο- πη του 'Ιδρυματος, την οποία θα χρησιμο- ποιήσεν άπο δεικτικόν μέ- σο ο γιό να εξασφαλίση όλες τις άλλες παροχές που δικαιούται.

6 'Εξη βδομάδες (42 ή μέρες) πριν από την πιθανή ήμερομηνία του τοκετού δικαί- ονται να δισκόψη την έρ- γασία της, αν εργάζεται, και δέν ύ- ποχρεούται να την επαναλάβη παρά μόνο 6 βδομάδες (42 ή μέρες) με- τά τόν τοκετό, αν βέβαια όλα πάνε καλά και δέν έπακολούθησεν καμμία άρρώστια, όπότε ο χρόνος αυτός της δι- καιοματικής άδειας μπορεί να παραταθή, σάν άδεια άσθένειας πιά, ύστερα πάντοτε από σχετική Ιατρική ένδειξι.

7 Στο διάστημα έξη βδομάδων πριν από τον τοκετό και έξη βδομάδων μετά, η άσφα- λισμένη έχη το δικαίωμα σε οικονομική ένι- σχυσι από το Ι.Κ.Α. που λέγεται έπιδο- μα κυφορείας και λο- χείας. Το λεγόμενο επίδομα θηλασμού που δινό- ταν πριν, καταργήθηκε η αύξηθηκε το έπι- δομα κυφορείας και λοχείας. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται για όλες τις ή μέρες, εργάσιμες και μη, και είναι ίσο με τα 50% του ήμερομίσθιου που έπαιρνε η εργαζό- μενη αύξημένο κατά 10% για κάθε προστα- τεύόμενο μέλος της οικογένειας. Το επίδομα αυτό δέν μπορεί ποτέ να είναι κατώτερο ά- πο ολόκληρο το ήμερομίσθιο της πρώτης ά- νατερης άσφαλιστικής κλάσεως (1) (άρθρ. 39 Α.Ν. 1848).

8 Για την εξασφάλισι του τοκετού ή έγ- κυος έχη δικαίωμα, είτε να δεχθή τη μαι- ευτική περίθαλψη που της προσφέρει το 'Ι- δρυμα, είτε να πάρη σε χρήμα το επίδομα τοκετού που είναι καθωρισμένο για κάθε άσφαλιστική κλάσι.

*

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τα μέτρα προστασίας μηρότητας, των εργαζομένων γυναικών δημοσίων υπαλλή-

λων συνίστανται άποκλειστικώς, στη χορή- γησι τετραμήνης κανονικής άδειας και στην καταβολή των ενδεχομένων έξόδων τοκετού. Βέβαια, έννοείται ότι η εγκύος, σ' όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της έχη το δι- καίωμα και την υποχρέωσι να πασκολου- θήται από τους γιατρούς των μαιευτηρίων ή των μαιευτικών τμημάτων των νοσοκομεί- ων του Δημοσίου ή των νοσοκομείων και των μαιευτικών κλινικών εκείνων που είναι συμβεβλημένα με το Δημοσίον στην κάθε πε- ριοχή. 'Η παρακολούθησι αυτή, εύρίσκειται μέσα στα πλαίσια της Ιατρικής περιθαλ- ψως των δημ. υπαλλήλων.

'Η άδεια τοκετού είναι υποχρεωτική για την εγκύον δημοσίον υπάλληλον που πρόκειται να γεννήσκει και είναι άδεια κα- νονική με πλάηρεις άπο- δο- χές. 'Η εγκύος υπάλληλος για να πάρη την άδεια αυτή, πρέπει, όταν συμ- πληρώσεν τον 7ο μήνα και περπατή στον 8ο, να υποβάλη μία σχετική αίτησι στην υπηρεσία ή στην προϊστάμενη άρχη, μαζί με μία βεβαίωσι ειδικού γυναικολόγου-μαι- ευτήρος γιατρού ή κλινικής ή όποια θα πι- στοποιή η την εγκυμοσύνη και να καθορίση τον πιθανόν χρόνο του τοκετού. Μόλις υπο- βληθή η αίτησι, η εγκύος καλείται εγκαί- ρως και εξέταζεται από την πρωτοβάθμιο υπηρεσιακή υγειονομική έπιτροπή, η όποια και έκδίδει σχετική γνωμάτευσι διμνησ άδειας τοκετού. 'Η προϊσταμέ- νη άρχη, με δικαιολογητικό άπαραίτητο άλ- λά και άρκτο τη γνωμάτευσι αυτή, χορη- γεί υποχρεωτικώς τη δι- μνησ άδεια για τα χρονικά όρια που καθορίζει η υγειονομική έπιτροπή, και τα όποια είναι δυο περίπου μήνες πριν από την πιθανή ήμερομηνία του τοκετού. Μετά τόν τοκετό η υπάλληλος υποχρεούται να γνωρίση έγγραφως στην υπηρεσία της ότι γεννήσκει και ότι το παιδί βρίσκεται στη ζωή, υποβάλλει δε επίσης σχετική βεβαίω- σι της κλινικής ή αντίγραφον ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως. Με δάσι αυτή την έγ- γραφην έννηρως της υπηρεσίας και τη λη- ξιαρχική πράξι, χορηγείται στη μητέρα πιά δημοσίον υπάλληλον, ακόμα μία υποχρεωτική διμνησ κανονική άδεια με πλάηρεις άποδο- χές. (Νόμος 1811) 51 άρθρ. 76 παρ. 1 και 2). Παράτασι και της νέας αυτής άδειας δέν προβλέπεται από το νόμο. 'Αν όμως για διάφορους λόγους ύ- γειας έπιβάλλεται η παράτασι της σύμφω- να με σχετική πάλι γνωμάτευσι της υγειο- νομικής έπιτροπής, τότε η νέα άδεια δέν θεωρείται σάν κανονική άδεια τοκετού, αλλά: σάν ανασρωτική άδεια. 'Η πρώτη διμνησ άδεια δέν παρατείνεται σάν άδεια τοκετού αν τόν παιδί γεννηθή νεκρό ή πεθάνη. Τότε η υπάλληλος υποχρεούται να ξαναπάη, με- τά το τέλος του διμνησ, στην υπηρεσία της, έκτος αν αλλοίως γνωματεύσεν η υγειο- νομική έπιτροπή για λόγους υγείας. 'Η ά- δεια «κυήσεως και τοκετού» όπως λέγεται, δέν καταλογίζεται φυσικά σε βάρος της ύ- παλληλου άφου είναι υποχρεωτική και προ- στατεύει τη μηρότητα. 'Η υπάλληλος μετά την άδεια αυτή, δέν δικαιούται για τόν ίδιο

χρόνο κανονική άδεια. 'Αν όμως έχη πάρει πριν, δέν λογαριάζεται και η διμνησ άδεια του τοκετού δίνεται πάλι άκέραιη.

'Ο τοκετός μπορεί να γίνη σε μία από τις μαιευτικές κλινικές τις συμβεβλημένες με το Δημοσίον. Την εισαγωγή αυτή η υπά- λληλος υποχρεούται να τη ζητήσει με αίτησι της, πριν την πιθανή ήμερα του τοκετού ό- στε να της δοθή εγκύρια το είσιτήριο και η εγκύρισι. 'Από τόν νόμο αυτή η «μαιευτική περίθαλψη» προβλέπεται. Πληρωμή από τόν Δημοσίον έξόδων τοκετού ή νοσηλείας σε Ι- διωτική κλινική δέν προβλέπεται και συνή- θως δέν εγκρίνεται και εκ των ύστερων. Μό- νο στις περιπτώσεις που η εγκύος για λό- γους Ιατρικούς «νομίμως πιστοποιημένους» μπαίνει, έκτάκτως σε μία κλινική για να γεννήσκει ή να τελειώσεν ένα άνωμαλο τοκε- τό που άρχισε, μόνο τότε τόν Δημοσίον κα- ταβάλλει εκ των ύστερων τα έξοδα (συνή- θως μέρος μόνον) μετά από σχετική αίτησι και δικαιολογητικά. 'Επίσης τόν ίδιο και στις περιπτώσεις άνωμαλου και πολυέσ- δου «κατ' όκον» τοκετού, πάλι με αίτησι και σχετικά δικαιολογητικά.

Οι Παιδικές Στέγες δέχονται επίσης και παιδιά εργαζομένων γυναικών δημοσίων ύ- παλλήλων.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Μέτρα προστασίας μη- ρότητας άπορων γυναικών. Γενική κοι- τική. Τί λείπει από την προστασία της μηρότητας και τί έπιβάλλεται να γίνη).

Μία διευκρίνισις

'Από τη διευθύνσι του Μαιευτηρίου «Μ. 'Ηλιάδης» μάς έστάλη η κατωτέρω διευκρί- νισις εις ό,τι άφορά τα δημοσιεύματα σχετι- κώς με τόν 'Ιδρυμα και την όποια δημοσιεύ- ομε εύχαρίστως:

Α' ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΝ ΤΟΥ 'ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ.

Τηλ. 662-844 Ισόδιος Πρόεδρος του Διοι- κητικού Συμβουλίου ή 'Ιδρυτρια κ. 'Ελενα Ε. Βενιζέλου, και έκπρόσωποι ταύτης οι κ. κ. Σοφ. Ε. Βενιζέλος και Νικ. Σαρχής. Διευθύ- νων Σύμβουλοι ο κ. Ν. Δεάς. Διευθυντής ο κ. Ι. Γαρουφαλιάς.

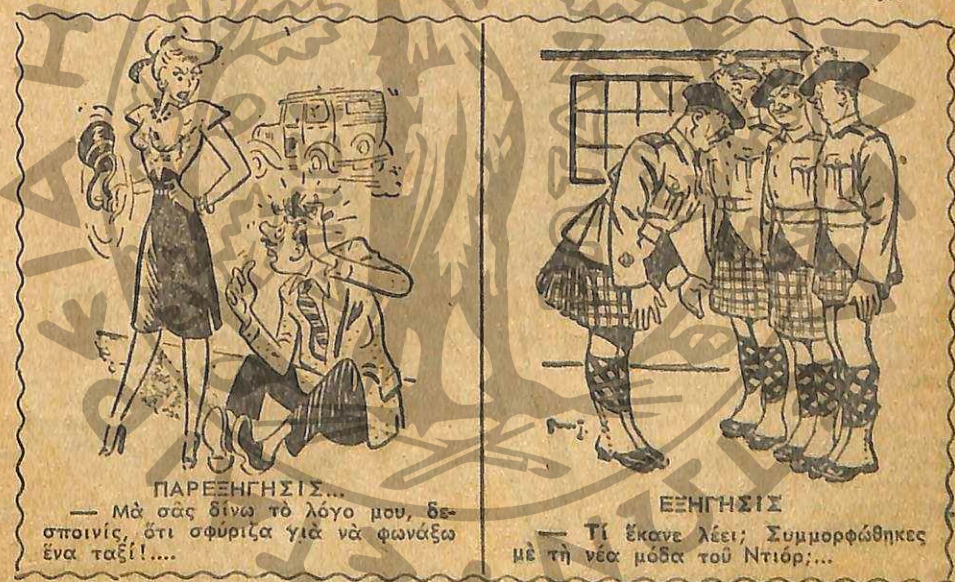
Β' ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΩΡΕΑΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΝ

Το Μαιευτήριον «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» δια- θέτει το ήμισυ σχεδόν των κλινών του δω- ρεάν δι' άπορους, και γίνονται δεκτά εις αυτάς και προσερχόμενοι κατά τας ήμέρας της έφημερίας (ήμεραν, παρ' ήμεραν), άπ- εύθειας βάσει πιστοποιητικού άπορίας ή βε- βαίωσεως ότι είναι σύζυγοι δημοσίων ύ- παλλήλων κλπ.

Γ' ΣΧΟΛΗ ΜΑΙΩΝ

Είς τόν Μαιευτήριον «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» λειτουργεί Σχολή Μαιών εις ήν εκπαιδεύονται δωρεάν επί τριετίαν έκαστοτε έπιστή- μονες Μαιεί προερχόμεναι έξ όλης της 'Ελ- λάδος, κυρίως δε των περιοχών της υπάι- θρου.

'Ελπίζομεν ότι θα θαλήσετε να διαφωτίση- τε επί των άνωτέρω το αναγνωστικόν σας κοινόν, δια να μη μνην με την πλάνην, 'Ιδία ότι τόν Μαιευτήριον «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» δι- αθέτει «μερικά κρεβάτια για άπορους».



ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ στην 'Ελλάδα, όπως και σ' όλο τον κόσμο, τείνει διαρκώς στο να γίνει όλο και πιο πολύ οικονομικά ανεξάρτητη. Αυτό είναι μία βασική προϋπόθεση για την χειραφέτησή της, την κοινωνική και την πολιτική. Κι' αποδεικνύει, ότι της έχορηγήθηκε το δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται, να μετέχει, δηλαδή, ενεργά στη διαχείριση των κοινών. 'Αν η γυναίκα στην 'Ελλάδα δεν είχε αποκτήσει την οικονομική αυτότελεια που έχει σήμερα, δεν θα της είχε χορηγηθεί ακόμα το δικαίωμα της ψήφου. 'Αλλά η γυναίκα σήμερα δουλεύει, κερδίζει το ψωμί της, είναι μία οικονομική οντότητα. Δεν εξαρτάται πια απόλυτα από τον άντρα. Είναι εργάτρια, υπάλληλος, επιστήμων, έμπορος, επιχειρηματίας. Κι' αυτό, φυσικά, επιδρά πάνω στις σχέσεις της με τον εκπρόσωπο του 'εσχυρού' φύλου. Δεν είναι πια σκλάβος ή γυναίκα, υποχείριο του ανδρός. 'Αν άλλοτε μία γυναίκα φοβόταν να χωρίσει από έναν δάρδαρο και αγροίκο σύζυγο γιατί το φάσμα της πείνας και της εξασθένισης ορθώνονταν μπροστά της, σήμερα μπορεί να το κάνει αυτό χωρίς κανένα δισταγμό γιατί ξέρει ότι μπορεί να ζήσει άνετα δουλεύοντας ή ίδια. Τό 'ίδιο μπορούμε να πούμε και για την έκλογή του συζύγου. Πόσες κοπέλλες άλλοτε αναγκαζόντουσαν να παντρευτούν έναν άντρα όχι «καλό», μόνο και μόνο για να «σωθούν». Σήμερα η κοπέλλα, αν δεν έχει περιουσία, μπορεί να πάρει τον άντρα που της ταιριάζει και που προπαντός αγαπάει, μπορεί να κάνει ήσυχα την εκλογή της, γιατί στο μεταξύ δεν φροντίζει να «εγλυτώσει» από κάτι, να «σωθεί», γιατί εργάζεται και ζή και μπορεί να εργάζεται και να ζή όσο θέλει. 'Αλλά η εργαζόμενη γυναίκα είναι και ένα καλό βοήθημα στο σύζυγό της. Συνεισφέρει και αυτή στις κοινές δαπάνες. Και ο σύζυγος, αλλιώς, φέρεται στη γυναίκα του που εργάζεται και αλληλοεισφέρει στη γυναίκα του που δεν δουλεύει και είναι οικονομικά εξοικονομημένη από αυτόν.

Πάμπολλα λοιπόν τα καλά, της εργαζόμενης γυναίκας. Κι' αυτό έχει πια γίνει κοινή συνείδηση. Και οι γονείς φροντίζουν να δώσουν στα κορίτσια τους τα εφόδια για να μπορέσουν να δουλέψουν, να μη έχουν ανάγκη κανέναν. Κι' άλλοι μάλιστα έχουν τα οικονομικά μέσα, τα σπουδάζουν, άλλοι δέ, οι όχι εύποροι, τα στέλνουν στις επαγγελματικές σχολές για να μάθουν μία τέχνη.

Τέτοιες σχολές υπάρχουν πάμπολλες στην 'Αθήνα και στην 'Ελλάδα και φοιτούν σ' αυτές χιλιάδες κορίτσια. 'Η «Γυναίκα» έχει γράψει για πολλές από αυτές τις σχολές, όπως της Τεχέας, των 'Ιωαννίνων, του Βόλου, της Θεσσαλονίκης κλπ. Όλες εκπληρούν κατά έναν τρόπο τον προορισμό τους. Γιατί δεν λειτουργούν ανεξέλεγκτα, αλλά κάτω από την παρακολούθησή του υ-

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ «ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ». ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΙΔΡΥΜΑ. ΤΑ ΕΦΟΔΙΑ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ. ΑΡΙΣΤΕΣ ΜΟΔΙΣΤΡΙΕΣ, ΚΕΝΤΙΣΤΡΙΕΣ Κ.Λ.Π. ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

πουργείου Βιομηχανίας, εφαρμόζοντας ένα ώριμο έργο προγράμματος. 'Ομολογούμε όμως ότι την άρτια οργάνωση της 'Επαγγελματικής και Οικοκυρικής Σχολής «'Αρχιμήδους», την οποία θέλουμε να πα-



● Μαθήτριες της «'Επαγγελματικής και Οικοκυρικής Σχολής» σε μία έκδρομή.

ρουσιάζουμε σήμερα στις αναγνώστρίες μας, δεν τη συναντήσαμε πουθενά.

Οι Σχολές «'Αρχιμήδους» του Πειραιά είναι γνωστές στο Πανελλήνιο. Χιλιάδες τεχνίτες των εργασιών, των πλοίων, των οικοδομών, έχουν αποφοιτήσει από αυτές. Και είναι όλοι τους άριστοι τεχνίτες. Οι σχολές «'Αρχιμήδους» από το 1933, που ιδρύθηκαν, έχουν προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στην 'Επαγγελματική εκπαίδευση.

Τό 1945, άμέσως μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, που έφερε τέτοια αναστάτωση στις σχέσεις των ανθρώπων, οι Σχολές «'Αρχιμήδους» ίδρυσαν ένα καινούριο τμήμα, αλλά αυτή τη φορά για τις νέες. 'Η «'Επαγγελματική και Οικοκυρική Σχολή» όπως ονομάστηκε το νέο τμήμα, αναπτύχθηκε γρήγορα και εξελίχθηκε σε ένα πρότυπο του είδους της. Σήμερα έχει τριακόσιες και πλέον μαθήτριες. Οι νέες που αποφοιτούν από αυτήν είναι πλήρως καταρτισμένες και γρήγορα επιβάλλονται στον τομέα τους όταν αρχίζουν να εργάζονται.

Γιατί οι μαθήτριες της 'Επαγγελματικής και Οικοκυρικής

Σχολής «'Αρχιμήδους» δεν γίνονται μονάχα άριστες μοδίστρες ή ράφτρες ή κεντίστρες ή πλέκτρες. 'Αποκτούν μία γενικότερη μόρφωση, που τις βοηθάει να σταθούν με αξιοπρέπεια μέσα στην κοινωνία και να γίνουν καλές νοικοκυρές.

Τα έτη της φοιτήσεως είναι τέσσερα. Για να γραφτεί μία μαθήτρια πρέπει να έχει άπολυτήριο της έκτης του Δημοτικού. 'Αλλά δεν είναι λίγες εκείνες που έρχονται στη Σχολή αφού δγάλουν το γυμνάσιο.

Το πρόγραμμα είναι πλουσιώτατο. 'Η επαγγελματική μόρφωση περιλαμβάνει: κέντημα, πλέξιμο, κοπτική, ραπτική. 'Επιπλέον οι μαθήτριες, για την καλύτερη εφαρμογή των ανωτέρω, διδάσκονται σχέδιο και καλλιγραφία, ιστορία του ενδυμασματος, υγιεινή της ενδυμασίας. Οι μαθήτριες μαθαίνουν να σχεδιάζουν το φόρεμα που θα φτιάξουν. 'Αργότερα θα είναι σε θέση ν' αντιγράψουν έ-

νεται ένα ύφασμα, τις ιδιότητες, τα χαρακτηριστικά του κ.λπ. Σ' αυτό τις βοηθεί η χημεία.

Τα νέα ελληνικά, ή μουσική και οι ξένες γλώσσες συμπληρώνουν την μόρφωσή τους στον τομέα αυτό. 'Υπάρχει όμως και το δεύτερο σκέλος της διδασκαλίας. 'Εκείνο που θα δγάλη τις μαθήτριες τέλειες νοικοκυρές.

Και τί δεν μαθαίνουν εδώ οι κοπέλλες; Από τους κανόνες της καλής συμπεριφοράς μέχρι το... πώς να φτιάχνουν σαπούνι. 'Η γυναίκα μέσα στο σπίτι είναι νοικοκυρά, είναι σύζυγος, είναι μητέρα. Και τα μαθήματα, φυσικά, περιστρέφονται γύρω από την τριπλή αυτή ιδιότητα. Μαγειρική, ζωοτροφολογία, Πλυσίμο, ρούχων και σιδερώμα. 'Εργασία με σύστημα μέσα στο σπίτι για ν' αποφευχθεί περιττός κόπος και απώλεια χρόνου. 'Υγιεινή της κατοικίας, απορρίμματα, αποχωρητήριο. 'Υγιεινή του ατόμου, καθαριότητα, μπάνιο. Οι τροφές και η συντήρησής τους. 'Ανθοκομία, κατασκευή ενός κήπου κλπ.

Μα η νοικοκυρά θα γίνει μητέρα. Πρέπει λοιπόν να ξέρει βρεφολογία. Τη διδάσκει και αυτή στη Σχολή. Μερικά από τα κεφάλαια που μαθαίνει: 'Υγεία γονέων, κληρονομικότητα, τα πρώτα του τακετού, υγιεινή εγκύου, τα κατά τον τοκετό, γνωρίσματα βρέφους, πρώτες φροντίδες, διατροφή, καθαριότητα, ντύσιμο, γαλουχία, κλπ.

'Αλλά εδώ δεν τελειώνουν οι υποχρεώσεις της οικοδέσποινας. 'Αν άρρωστη κανένα μέλος της οικογένειας της ποιεί θα το περιποιηθεί. Αυτή. 'Η Σχολή προνοήσει και γι' αυτό και περιέλαβε στον κύκλο των μαθημάτων της και οικιακή νοσοκομία.

Τό καινούργιο κτίριο της Σχολής εξασφαλίζει στις τριακόσιες μαθήτριες της υγιεινή και χαρούμενο περιβάλλον. 'Η εργασία που επιτελείται εκεί είναι σημαντικώτατη. Κι' αυτό χάρις στις άοκνες προσπάθειες του γενικού διευθυντού του «'Αρχιμήδους» κ. Βουλόμενου και της διευθυντριάς της Σχολής κ. Λούλου. Οι απόφοιτες της Σχολής, εκτός του επαγγελματικού τους προσανατολισμού, μπορούν να διοριστούν και καθηγήτριες των τεχνικών μαθημάτων ή ν' ανοίξουν κι' αυτές παρόμοιες σχολές. Γιατί η κατάρτισή τους είναι πλήρης και τέλεια.

Μία κοπέλλα μ' ένα δίπλωμα της 'Επαγγελματικής και Οικοκυρικής Σχολής «'Αρχιμήδους» μπορεί ν' άπενισή φόβα τη ζωή. «Δεν θα πάη ποτέ χαμένη». 'Επί πλέον προσφέρεται σ' αν μία άριστη σύντροφος για τον άντρα που θα ήθελε να συνδέσει την τύχη του μαζί της.

ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

ΤΟ ΡΕΚΟΡ

Ένας αθλητής είναι πολύ άρρωστος. 'Ο γιατρός που τον επισκέπτεται, του δίνει το θερμόμετρο. 'Ο άρρωστος αθλητής έρωτά:

—Λοιπόν, γιατρέ μου, πόσο έχω;
—Τριάντα έννεα και δύο.
—Και πόσο είναι τό πανγκόσμιος ρεκόρ;

ΜΙΑ ΜΑΚΡΥΝΗ ΠΡΟΓΟΝΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

«'Εφημερίς τῶν Κυριῶν»

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Συμβουλές όμως μόδας και σχέδια φορεμάτων δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά μόνι. στο «Κορριέρε Ντέλλε Ντάμε» που εξέδόθη τό έτος 1804 από την περιφημη «'Εγκυκλοπαιδική» Καρλίνα Λατάντσι.

Σ 'ΕΝΑ παλαιπωλείο της Ρώμης, άνεκαλύφθη πριν από λίγον καιρό ένα μικρό διδλίο, με μισοφαγμένα φύλλα.

Και στο εξώφυλλο έφερε την ακόλουθη επιγραφή:

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

Τόμος Ιος
Έτος 1781 — 'Ιταλία
(έξδοις Ραϊνέρι ντέλ δίδο)

Φαίνεται, λοιπόν, πως ως τότε δεν είχε εκδοθῇ κανένα περιοδικό ή έφημερίδα που να άποτείνεται άποκλειστικά προς τις γυναίκες και έτσι μπορεί εύκολα να φαντασθῇ κανείς την άγωνία και την περιέργεια τῶν κυριῶν της 'Ιταλικῆς πρωτεύουσῆς όταν θα διάβασαν κάποια μέρα τοῦ 1781 την άναγγελία της έκδόσεως της «Τζορνάλε Ντέλλε Ντάμε» ('Εφημερίδος τῶν Κυριῶν)!...

Στό πρώτο φύλλο, έξ άλλου, της καταπληκτικῆς γιά την εποχή εκείνη έφημερίδος, δρίσκουμε και την άπαράτητη πομπώδη «άφιέρωσι» προς τις ευγενικές άναγνώστριες:

«Τό περιοδικόν τοῦτον είναι άφιερωμένον εις τας στοργικὰς και τρυφεράς συζύγους, τας άγαπητάς και άθώας κόρας, τας φρονίμους και έναρέτους μητέρας — βασιλίσσας τοῦ έρωτος, της εύαισθησίας και της λεπτότητος — και τό θέτομεν υπό την ευγενικήν προστασίαν και κρίσιν αὐτῶν!»

Καί, έν συνεχεία, οι ρωμαντικώτατοι συντάκτες της «Εφημερίδος» όρκίζονται ό-



● Μία σελίδα από τό δεύτερο φύλλο τοῦ Ιου γυναικειοῦ περιοδικοῦ. Έτος 1871.



● Δυό ένδιαφέροντα σχέδια φορεμάτων τοῦ περιοδικοῦ «Κορριέρε Ντέλλε Ντάμε» που δείχνουν πῶς ήταν ή μόδα τό 1810.

ζα, όπου κυρίως καυτηριάζονταν ή υπερβολική πολυτέλεια και ό έκκεντρισμός.

Τό πρώτο 'Ιταλικό περιοδικό που έγκαινίασε ώρισμένες στήλες γυναικείας μόδας ήταν τό «Κορριέρε Ντέλλε Ντάμε» (Ταχυδρόμος τῶν Κυριῶν) που εξέδόθη γιά πρώτη φορά τό 1804 από τόν Τζουζέπε και την Καρλόλινα Λατάντσι. Ήταν ένα εβδομαδιαίο περιοδικό που καταπιάνονταν με την πολιτική, τη λογοτεχνία, τη μόδα, συνταγές κουζίνας και συγχρόνως εξέδιδε και ένα «παράρτημα» με σχέδια φορεμάτων. Τα σχέδια αυτά έχαρασσοντο πρώτα σε χάλκινες πλάκες και μετά τό τυπώμα τους πάνω στο χαρτί, έκφυλιζοντο από τόν σχεδιαστή με τό πινέλο...

Ή ψυχή, καθώς φαίνεται, τοῦ περιοδικοῦ ήταν ή Καρλόλινα Λατάντσι, που την άποκαλούσαν μάλιστα, λόγω της μεγάλης μορφώσεώς της, «έγκυκλοπαιδική Καρλόλινα»! Ή πλούσια και ζωντανή ύλη τοῦ «Κορριέρε Ντέλλε Ντάμε» άρεσε πολύ στον γυναικόκοσμο όχι μόνο της 'Ιταλίας αλλά και μερικῶν άλλων χωρῶν. Μετά τόν θάνατό, όμως, της Καρλόλινας, τό 1818, τό ένδιαφέρον αὐτό περιοδικό άρχισε να έκφυλίζεται και να αλλάζει μορφή, αλλά δεν έπαψε να έκδίδεται γιά αρκετά ακόμα χρόνια.

«Γενικά, τό πολύ πάχος καταστρέφει όλη την όμορφιά μίας γυναικῆς γιατί έξαλείφει από τό πρόσωπο την λεπτότητα της γραμμῆς και άφαιρεί από τά μέλη την εύκνησία εκμυδενίζοντας έτσι σιγά-σιγά την κομψότητα και την ευγένεια!»

Και ακολουθούν διάφορες γνώμες πάνω στην αίτία της εύσαρκίας καθώς και τά σχετικά φάρμακα, τά όποια είναι άναμφίβολως πολύ σοφά αλλά υποδεικνύονται με τόσο άφελή και έμφατικό τρόπο που είναι αδύνατο να τά πάρη κανείς στα σοβαρά.

«'Ο συντάκτης της «Εφημερίδος τῶν Κυριῶν» δεν ξεχνά και τις πολύ αδύνατες γυναίκες γιά τις όποιες γράφει τά ακόλουθα φοδερὰ λόγια:

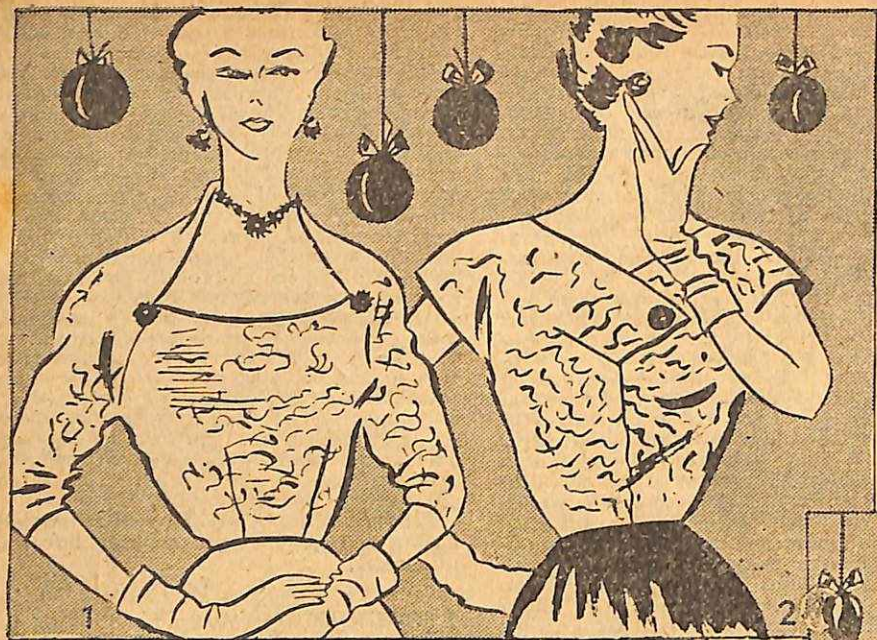
— Είναι όμορφη;
— Ναι, Πολύ όμορφη.
— Τότε να περάσῃ άμέσως.

Σε λίγο μπαίνει στο γραφείο τοῦ διευθυντοῦ μία μεσόκοπη γυναίκα με πρόσωπο αὐστηρό και γενικά κάθε άλλο παρά όραία. Μόλις έφυγε καλεϊ ό διευθυντής τόν υπάλληλό του και τοῦ λέει:

— Έχετε πολύ παραξενῇ αντίληψη περί της γυναικείας όραιότητος, νεαρέ μου.

— Έξερτε, κύριε διευθυντά, άποκρίθηκε έκείνος. 'Υπέθεσα πως ή κυρία αὐτή πιθανόν να ήταν ή σύζυγός σας. Και καταλαβαίνετε...

— Δυστυχώς είναι, είπε ό διευθυντής άναστενάζοντας με καημό.



1—2 'Ιδέες για μπουστό άπογευματινού φορέματος ή για άμπιγέ μπλούζες. Τα σχέδια αυτά γίνονται σε οποιοδήποτε άμπιγέ μαλλιανάκι, καθώς και σε βελούδο, μπροσέ, σατέν ντυσές ή άλλο ύφασμα.



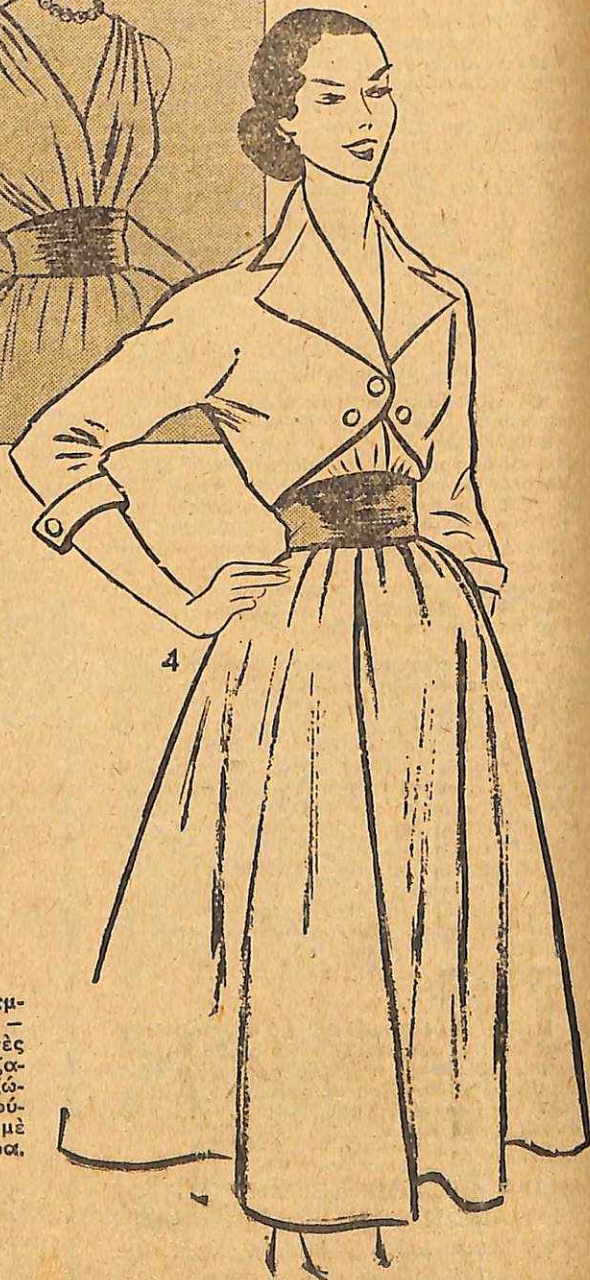
3 Ντέ πιές άπογευματινό. Το μπολερό - ζακετάκι είναι κλειστό. Το φορέμα είναι ντεκολτέ και σας επιτρέπει να εμφανισθήτε πιο άμπιγέ μόλις βγάλετε το ζακετάκι. Το ντεκολτέ σχηματίζει ένα ελαφρύ ντραπάρισμα και καλύπτει τους ώμους σ' ένα μικρό μανικάκι. Ζώνη ντραπέ φαρδιά. Κουμπιά άντικρυστά στο ζακετάκι. Το ντέ πιές αυτό γίνεται σε οποιοδήποτε από τα ύφασμα που αναφέραμε παραπάνω.



4 Τρουά πιές άμπιγέ. Φούστα - μπλούζα χωριστές και μπολερό - ζακετάκι. Φαρδιά ζώνη ντραπέ. 'Η φούστα είναι λοξή με λίγη όμως σούρα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΤΑ άπογευματινά φορέματα που μπορούν να μετατραπούν και σε εύκολα βραδυνά, ή μικρές άμπιγέ εμφανίσεις με λίγο ντεκολτέ, είναι χρησιμώτατα και άποτελούν ιδεώδη λύσι για κάθε γυναίκα, ιδιαίτερα δε για τις γυναίκες με περιορισμένα οικονομικά μέσα. Τα φορέματα αυτά μπορούν να φορεθούν άπόγευμα όπουδήποτε, αλλά και να σας βγάλουν άσπροπρόσωπη κάποτε σε ένα πάρτυ.



Η ΓΥΝΑΙΚΑ του 1954 είναι ένα εύτυχισμένο, ένα προνομιούχο πλάσμα. Τα πάντα εργάζονται για να αύξησουν τη διάρκεια της νεότητός της, να τονίσουν τη χάρι της. Σε όλες τις γωνίες ξεπροβάλλουν ινατιστοῦτα καλλόνες, ενώ γιατροί, αισθητικοί, και έμπειροί ακόμη, ασχολούνται μέρα και νύχτα με το πρόβλημα: «Πώς θα σθήσουν οι ρυτίδες... θα καταπολεμηθώ ή άσχημία... θα άποκτήσετε ώριο στόμα... θα διορθώσετε το στήθος σας» κ.λπ. κ.λπ.

Οι αισθητικοί - χειρουργοί διορθώνουν τις μύτες ή ανεβάζουν τα στήθη. Οι άπαδοι του διαιτολόγου Γκαίλαρντ Χάουζερ διακηρύσσουν τα άγαθά άποτελέσματα της διαιτησίας διαίτης με τα φρούτα, τα χορταρικά, και τα... ζουμιά των. Με άλλα λόγια, άπό κάθε πλευρά διεξάγεται ένας άγριος και φανερός πόλεμος ενάντιον του σκληρού αυτού αντιπάλου που λέγεται Χρόνος.

Στο παρελθόν όμως: Πώς υπερασπιζόνταν τον εαυτό τους ενάντιον του Χρόνου οι όμορφες του παλιού καιρού;

«Ας αναδιψάσουμε λίγο στο παρελθόν. Ας ξεφυλλίσουμε τις σελίδες του, χωρίς σεβασμό για την ιστορική σειρά:

ΤΙ ΕΚΑΝΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΗΝ εποχή του Λουδοβίκου Χ'ου, οι κομψές γυναίκες έχρησιμοποιούσαν για το πρόσωπό τους παρθενατικό γάλα ή βάμμα βενζόνης με 50% νερό και μερικές σταγόνες ροδόκερου.

Εναντίον των ρυτίδων, μετεχειρίζονταν την πόυδρα άπό άμυλο, άρωματισμένη και ελαφρά ύγρη. Με αυτή πουδράριζαν κάθε βράδυ το πρόσωπο.

Η «μάσκα» της Άννας της Αυστρίας έχει μείνει ιστορική: η όμορφη και κακέτα αυτή βασίλισσα άλειβε το πρόσωπό της με μέλι και άφινε αυτό το κατάρλασμα επί μισή ώρα, ξαπλωμένη σε ένα σκοτεινό δωμάτιο. (Κανείς δε μπόρεσε να έξηγήσει γιατί το σκοτάδι άποτελούσε άναγκαία προϋπόθεση!)

Για την περιποίηση των μαλλιών, δέκα γραμμάρια κ α ν ι ά ς (μάλλισα, καπνιάς άπό το τζάκι!), άναμμιγμένα με είκοσι γραμμάρια χ ο ρ ι ν ό λ ι π ο ς. Με το μίγμα αυτό άλείφονταν τα μαλλιά τη νύχτα, και έσκαζόνταν με ένα σκούφο της νυκτός. Το πρωί, έπακολουθούσε άπαραίτητο λουσίμο, που έκαθαρίζει τα μαλλιά και τους έδινε λάμψη και μεταξένια όψη.

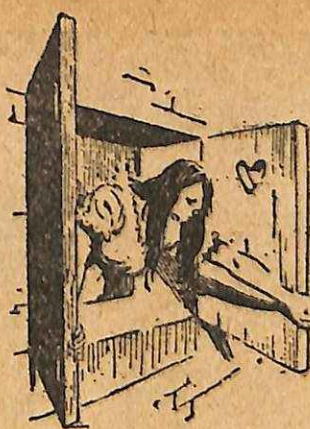
Εναντίον της κακοσμίας στην άναπνοή, μίγμα θείου, ζάχαρης και γαρύφαλου. Τρεις φορές τη μέρα, οι κομψές γυναίκες έπαιαναν άπό μισό κουταλάκι άπό το παράξενο αυτό κατασκευάσμα.

Τα δόντια όμως, τα κακόμοιρα τα δόντια, χωρίς περιποίηση, έπεφταν πολύ νωρίς. Στα τριάντα τους χρόνια, πολλές όμορφες γυναίκες είχαν αρχίσει να χάνουν τα δόντια τους. Και οι σπάνιοι όδοντίατροι της εποχής, δεν ήξεραν άλλη θεραπεία άπό την έξαγωγή.

Οι όδοντοστοιχίες όμως (οι μασέλες)



• 'Η βασίλισσα έπλενε μ' ένα δομάκι με οινόπνευμα το πρόσωπό της.



• Για να μεγαλώσει το στήθος άνοιγόκλεινε πατζούρια

άσχισαν να εμφανίζονται μόλις γύρω στα 1300. 'Η αυτοκράτειρα 'Ιωσηφίνα φορούσε μία άπό τις πρώτες, και λέγεται ότι το βόρος της έσπερνούσε τα...70 δράμα!

Για να μεγαλώσει το στήθος, εφαρμόζονταν μία πρακτική άσκηση: η ένδιαφερομένη... άνοιγε και έκλεινε τα παντζούρια ενός παραθύρου, μέχρις έντασης.



• Κατάπιναν μία γιγαντιαία άράχνη με τον ιστό.

λιών χρόνων...κατάπιναν μία ζωντανή άράχνη με τον ιστό της!...

Ας δοῦμε όμως τώρα, πώς έκαναν την πρώην τουαλέτα τους οι βασίλισσες της Γαλλίας: Το πρωί, μία άπό τις άκολουθούς της βασίλισσας, άφού έβεβαιώνονταν ότι η κυρία τους είχε ύπνισή, άνοιγε τις κουρτίνες του μεγάλου κρεβατιού. Μετά τις καθιερωμένες υποκλίσεις, έπαινε στη βασίλισσα μία μικρή άσπρηνία λεκάνη, που περιείχε καθαρό οινόπνευμα, και ένα πιάτο που περιείχε δυο μικρές μπάλες άπό βαμβάκι. 'Η βασίλισσα βουτούσε το βαμβάκι στο οινόπνευμα και έπλενε με αυτό ελαφρά το πρόσωπό και τα χέρια της. Αυτό ήταν όλο!

Ύστερα, έρχονταν η σειρά του μακιγιάζ: κοκκινάδι, κατασκευασμένο άπό κάβαμο, διαλυμένο με αλκαλικό νερό και λίγο χυμό λεμονιού. Και, για μάυρο κραγιόν, χρησίμευε η κομμένη άκρη ενός...φελού!

Όσο για τις «ελιές» που με τόσο χάρι τοποθετούσαν στις διάφορες γωνίες του προσώπου τους οι ωραίες της εποχής, υπήρχε η γνώμη ότι έμπαιναν για να κρύψουν κάποιο έπιμογο σπιθαμράκι ή σπιρί... Αυτό όμως το ισχυρίζονται μερικοί χωρατάτσηδες και δεν υπάρχουν στοιχεία που να άποδεικνύουν ότι οι χαριτωμένες ψευτικές «ελιές» — που συχνά είχαν διάφορα σχήματα — είχαν άλλον προορισμό έκτός άπό το να κάνουν πιο γοητευτικά τα πρόσωπα των μαρκησιών και των κομησών.

Ακόμη, για το πρόσωπο, υπήρχαν τα παλιότερα χρόνια οι μάσκες άπό σατέν ή άπό βελούδο γι' άπομάκρυνση των ρυτίδων.

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ σε είκοσι συμβουλές

Ο περίφημος Άγγλος συγγραφέας και γιατρός Άρθουρ Κόναν Ντόυλ (1859—1930), ήταν επίσης ένας μεγάλος ταξιδιώτης. Αυτός υπήρξε ο κύριος δημιουργός του αστυνομικού μυθιστορήματος, χωρίς στη φανταστική προσωπικότητα το υπέριφρο Σέρλοκ Χόλμς που επενέφερε και του όποιου οι περιπέτειες έπροκάλεσαν τον ένθουσιασμό του κοινού.

Ο Κόναν Ντόυλ είχε πολλή φαντασία, θαυμαστή κρίση, και μεγάλη εύφύλα. Μία πρόσθετη άπόδειξη άποτελούν οι «συμβουλές για παντρεμένους» του, που ακολουθούν.

1 Έφ' όσον είσθε παντρεμένοι, φροντίστε να κάνετε το γάμο σας όσο το δυνατόν ευτυχέστερον.

2 Συντάξτε διάφορες «συμβουλές», και προσπαθήστε κατόπιν να τις ακολουθήτε.

3 Μη άπελπίζεσθε αν δεν τις ακολουθήτε πάντοτε.

4 Μη θυμώνετε και οι δυο συγχρόνως. Περιμένετε καθένας τη σειρά του!...

5 Μείνετε πάντοτε έρωτευμένοι. Όποιοι άπό τους δυο παύση να δείχνουν έρωτα τον στόν άλλον, κινδυνεύει να... άντικατασταθή.

6 Πριν γίνετε σύζυγοι, είχατε και οι δυο καλή άνατροφή. Μη το ξεχνάτε.

7 Μη εμφανίζεσθε άτημέλητοι. 'Η άδιαφορία στην εμφάνισι προσβάλλει το συντροφό σας.

8 Τοποθετήστε το ιδεώδες σας πολύ ψηλά. Μπορεί να μη το θβάσετε ποτέ, αλλά καλύτερα να συμψη αυτό, παρά να θβάσετε κάποιο άλλο τοποθετημένο χαμηλότερα...

9 Ένας έρως τυφλός είναι... άνόητος! Μη διστάζετε πάντοτε να ένθαρρύνετε ό ένας τον άλλον για το καλύτερο.

10 Ένας άμοιβαίος και διαρκής σεβασμός είναι άπαραίτητος σ' έναν άμοιβαίο και διαρκή έρωτα. Μία γυναίκα μπορεί να άγαπά χωρίς να σέβεται. Για τον άνδρα όμως αυτό δεν είναι δυνατόν.

11 Ένα πολύ τεντωμένο σχοινί σπάει πιο εύκολα...

12 Και οι δυο πρέπει να υπάγεσθε στους ίδιους κανόνες, και να τους τηρήτε.

13 Όταν βρίσκεσθε μπροστά σε κόσμο, ένα μόνο πράγμα είναι πιο άσχημο άπό τους καυγάδες: οι έρωτικές τρυφερότητες!...

14 Το χρήμα είναι άπαραίτητο για την ευτυχία — δυστυχώς! Οι εύτυχισμένοι άνθρωποι έχουν σχεδόν πάντοτε άρκετά χρήματα.

15 Βάζετε λίγα λεπτά στη μπάντα.

16 Ό μόνος τρόπος για να το κάνετε αυτό είναι... να στερήσετε κάτι.

17 Αν δεν μπορήτε να το κάνετε, καλύτερα θα ήταν να μη είχατε παντρευθή...

18 Ό άνδρας που σέβεται τη γυναίκα του, δεν πρέπει να την κάνει να του ζητιανεύει. Πρέπει να της δίνει χωρίς σπο χαριτήλίκι.

19 Αν θέλετε να έξοικονομήσετε χρήματα, κάνετε το άπό τα προσωπικά σας έξοδα.

20 Στο οικονομικό ζήτημα, να είσθε πάντα προειρατισμένος για το χειρότερο, αλλά να έλπίζετε το καλύτερο.



1 Ξαπλωμένη μπρούμυτα, με το σώμα καλά τεντωμένο, το κεφάλι γυρισμένο στα πλάγια, και τις κνήμες ένωμένες, λυγίσετε προς τα επάνω τα πόδια σας, ώστε να τα πιάσετε στους αστραγάλους. Θαυμάσια άσκησης για τα γόνατα, κοιλιά και μηρούς.

2 Από την ίδια θέση, πιάνετε τις άκρες των μεγάλων δαχτύλων των ποδιών σας, και πλέξετε όσο μπορείτε περισσότερο τις κνήμες επάνω στους μηρούς. Οι φτέρνες σας πρέπει να ακουμπούν στους γλουτούς. Λαμπρή άσκησης για τους μύς των μηρών.



3 Ξαπλωμένη στ' αριστερό πλευρό, ακουμπήστε το βάρος του σώματός σας στον δεξιό πηχυ και το αριστερό χέρι. Ενώσετε καλά τα δυο πόδια, τεντώστε τα όσο μπορείτε περισσότερο, και διαγράψτε ένα ημικύκλιο γυρίζοντας το σώμα επάνω στη λεκάνη σας. Κάμετε κατόπιν ανάποδα την κίνηση. Έτσι να επανέλθετε στην αρχική θέση. Εξαιρετική άσκησης για τους μηρούς, την κοιλιά σας και τη μέση σας.

4 Το δεξιό γόνατο ακουμπισμένο στο πάτωμα, το αριστερό ποδι καλά τεντωμένο προς τα πλάγια, το σώμα όρθιο, τεντωμένο. Από τη θέση αυτή να λυγίσετε διόλου το αριστερό γόνατο, προσπαθήστε να αγγίξετε τον αριστερό σας αστράγαλο με το αριστερό χέρι. Για να διατηρήσετε την ισορροπία σας, τεντώστε στα πλάγια το δεξιό χέρι. Αφού επαναλάβετε την κίνηση μερικές φορές, αλλάξτε τη θέση των ποδιών και χεριών, και επαναλάβετε προς την άλλη πλευρά.



5 Όρθια, με τα πόδια τεντωμένα στη διάστασι, γύρετε το σώμα εμπρός, χωρίς να λυγίσετε τα γόνατα. Ακουμπήστε τις δυο παλάμες σας στο πάτωμα και βαδίσετε, προχωρώντας διαδοχικά το δεξιό πόδι, το αριστερό χέρι, το αριστερό πόδι, το δεξιό χέρι. Είναι εξαιρετική άσκησης για την κοιλιά.



6 Όρθια, με τα πόδια σε διάστασι, καμψτε το σώμα προς τα πλάγια, ώστε να αγγίξετε με το αριστερό χέρι την εξωτερική πλευρά του αριστερού σας αστραγάλου, χωρίς να λυγίσετε διόλου τα πόδια, ενώ το δεξιό χέρι τεντώνεται οριζόντια επάνω από το κεφάλι. Επαναλάβετε το ίδιο από την άλλη πλευρά. Θαυμάσια άσκησης για τη μέση.



7 Καθισμένη χάμω, με το ένα πόδι διπλωμένο έτσι, ώστε η μύτη του να στηρίζεται κάτω από τον αντίθετο μηρό, το άλλο πόδι καλά τεντωμένο στο πλάι, και το σώμα όρθιο, τεντώστε τα δυο χέρια και προσπαθήστε να φθάσετε το μεγάλο δάχτυλο του τεντωμένου ποδιού, χωρίς να γύρετε πάνω στο πόδι το σώμα σας. Η άσκησης αυτή είναι εξαιρετική κι' αποδοτική για τους μυώνες της λεκάνης.



ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ πέρασε πιά. Και μαζί του πέρασε και η εποχή των έκδρομων, των περιπάτων του κολυμπιού, της ηλιοθεραπείας... Ξαναμπήκατε τώρα στην ήσυχη χειμωνιάτικη περίοδο, όπου οι μόνες ευκαιρίες για σωματική άσκηση περιορίζονται σε κάποια Κυριακάτικη έκδρομη. Το σώμα σας όμως, χάρις στην έντονη άσκηση της καλοκαιρινής εποχής έχει απαλλαγεί από τα περιττά λίπη, οι αρθρώσεις και οι μυώνες σας δουλεύουν μαλακά, και γενικά νιώθετε μια ευεξία. Για να διατηρήσετε την ευεξία αυτή, και την ευχάριστη διάθεσι που συνεπάγεται, πρέπει να μη διακόψετε την άσκηση του σώματός σας. Έξ' άλλου, ...άλλαξε και η μόδα: έχετε ανάγκη από λεπτή μέση και καλλίγραμμα πόδια. Μη αφήνετε λοιπόν τον εαυτό σας να παχύνει! Οι γυμναστικές αυτές ασκήσεις θα σας βοηθήσουν.

ΜΑΤΑΙΗ ΠΡΟΣΜΟΝΗ

ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Σ' Ε μιά γλώσσα του ακρωτηρίου Κρο-
τέλ, αντίκρι στον ώκεανό, συνάντη-
σα μιά όμορφη κοπέλλα που παρα-
φύλαγε... τί; δεν θα μπορούσα να το
πώ, γιατί στα κύματα δεν έβλεπες τίποτα,
ούτε και ένα αλιευτικό. Κι' όμως, η κοπέλ-
λα παραφύλαγε. Είχε το βλέμμα καρφωμέ-
νο στον ορίζοντα και έψαχνε. Και με το να
μη βλέπει τίποτα, φαινόταν ν' απελπίζεται.
Για μιά στιγμή, ζωηρέψε. Μακριά, ένας κα-
πνός είχε προβάλλει, που τον παρακολού-
θησε με το βλέμμα, ώπου διέκρινε τα χα-
ρακτηριστικά του πλοίου. Δεν ήταν εκείνο
που περίμενε. Αποθαρρυνμένη, ξανατράβη-
ξε προς το λιμάνι.

Το βράδυ, για να σκοτώσω την ώρα μου,
πήγα στο καμπαρέ του λιμανιού.

Ύστερα από τρία διάφορα νούμερα, τι-
νάχτηκα ξαφνικά σε να έβλεπα μία όπτα-
σία: η κοπέλλα της ακρογιαλιάς έρχόταν
να τραγουδήσει. Δεν έβλεπε ούτε την αί-
θουσα ούτε τους ανθρώπους. Τα πράσινα
μάτια της αναζητούσαν την άκρη του κό-
σμου. Το τραγούδι της: «Περιμένω ένα κα-
ράδι, ήταν από την αρχή μιά γλυκειά με-
λωδία, γεμάτη σπαραγμό. Κρατώντας την
ανάπνοή μου, την άκουα μ' όλη την ψυχή
μου, μη έχοντας ίσως άκουσει έως τότε,
τραγουδού πιδ συγκινητικό. Ήταν τόσο ά-
γιο και τόσο πονεμένο, που το ακροατήριο
δεν μπορούσε να το νιώσει και γινόμενον έξω
φρενών βλέποντας τόση αδιαφορία. Όταν
τελείωσε το παράνομό της, που έμοιαζε
μ' ένα λυγμό, τα ελαφρά χειροκροτήματα
που ακούστηκαν έδειχναν γενική αδιαφορία.
Ο λαός δεν αγαπά τη θλίψη.

Ξαναγύρισε στο καμαρίνι της, μη δίνον-
τας προσοχή στις προτάσεις δυο θαυμα-
στών της όμορφιάς της.

Όταν τελείωσε η βραδιά, έμεινα μόνος
με το διευθυντή του καταστήματος και τον
ρώτησα για την εξαιρετική καλλιτεχνίδα,
της οποίας δεν ήξερα ούτε τ' όνομα.

—Ωκεανίς!, μου ψιθύρισε. Είναι το
ψευδώνυμό της. Μιά όμορφη κοπέλλα με
πολύ ταλέντο που θα καταστρέψει τη ζωή
της εξ αιτίας μιάς θλιβεράς περιπέτειας.

—Τη συνήντησα σήμερα στο ακρογιάλι.
—Πάει εκεί κάθε μέρα.
—Φαίνεται σαν κάτι να περιμένει.
—Πραγματικά, περιμένει.
—Από πολύ καιρό;
—Από έξη μήνες κοντά! Ένα βράδυ,
ό πιδ όνομαστός διόπτος της έκαμε κόρτε,
την πήρε μαζί του και την άλλη μέρα κιό-
λας μπάρκαρισε στη «Ντεζιράντ», ένα ό-
λοκαινούργιο φορτηγό.

—Λοιπόν;
—Ω! Είναι δόλοκληρο δράμα, αλλά θα
σας το διηγηθώ καλύτερα από μένα. Νά
την, έρχεται. Ή στιγμή είναι κατάλληλη...

Τη φώναξε. Χωρίς να βιασθή, ήρθε κον-
τά μας, με κύτταξε, με δυσκολία με ανα-
γνώρισε, ύστερα, σαν κουρασμένη, παρακά-
λεσε:

—'Αν είναι για να μου πητέ ότι...
—Γελιέσαι, Ωκεανίς. Ο κύριος ένδια-
φέρεται για σένα. Μπορείς να εκμυστηρευ-
θής σ' αυτόν.

—Δεν έχω τίποτα να εκμυστηρευθώ. Δε
μπορεί να μου κάμη τίποτα.

—'Αλλά μόλις έμεινε μόνη μαζί μου, με
κύτταξε καλά - καλά και ύστερα είπε:

—Σας ακούω...

—Είναι απλό. Μαντεύω κάποιο μυστή-
ριο στη ζωή σας. Μπορείτε να μου το έμ-
πιστευθήτε; Με έντελώς ανιδιοτελή συμπά-
θεια, σας όρκίζομαι να κάμω ύστερα ό,τι
μου είναι δυνατόν.

—Μπα! Δε μπορείτε να κάμετε τίποτα.
'Αλλά μου άρέσετε επειδή του μοιάζετε.
Αυτό άρκει... Ναι... Δεν ήμουν πάντα η δυ-
στιχισμένη κοπέλλα που βλέπετε. Σήμε-
ρα δεν είμαι πιά παρά ένα ναυάγιο, αλλά
λίγο καιρό πριν, θριαμβούσα παντού ως
«Ρούνα Μαργαρίτα», τραγουδίστρια με δι-
κό της στυλ. Άρσε, σύμφωνα με την έκ-

φραση της κριτικής, η αίνιγματική περιπέ-
θεια του ταλέντου μου. Αφωσιωμένη στην
καριέρα μου δεν σκεπτόμουν καθόλου τον
έρωτα όταν, ένα βράδυ, γνωρίστηκα μ' ένα
δίπτο που με αναστάτωσε κυριολεκτικά.
Είπε τα λόγια που χρειαζόνταν: «Έφθασε
στην κατάλληλη στιγμή; Είχε αυτόν τον
τύπο του άνδρος που μου άρεσει; Και τα
τρία ίσως τον έβρισαν στην αγκαλιά μου.
Μιλούσε λίγο, αλλά, όταν μιλούσε ήταν σε
να ξεχειλίζει όλος ο ώκεανός. Έξεβίαζε τα
μάτια μου: μέσα σ' αυτά καθρεφτίζονταν
τα κύματα, έλεγε. Και αυτός με δάφτισε
'Ωκεανίδα. Σήμερα θα προτιμούσα να πε-
θάνω παρά ν' αφήσω αυτό το όνομα. Με
λίγα λόγια, καθώς είχε να ξαναφύγει σε λί-
γο, μ' έπιασε να γίνω δική του. Όσο κι'
αν του έλεγα ότι η Ράυνα Μαργαρίτα δεν
ήταν για τον καθένα, εκείνος εύρισκε πάν-
τα την απάντησι: «'Αν ήσουν για τον καθε-
να, δεν θα σε ήθελα. Θα σε τρωμάζω μά-
λιστα λιγάκι: αν γίνης δική μου, δεν θα
γίνης ποτέ πιά άλλου. Ποτέ! Σύμφω-
νοι!»

—Για ποιά πράγμα;
—Ότι θα γίνης δική μου για πάντα.

—Μα πρέπει πρώτα να γίνω.

—'Η δεσδιότης του με άφώτισε. Τον ά-
κολούθησα μέσα στο σκοτάδι. Όλη τη νύ-
χτα τον κρατούσα στην αγκαλιά μου, αλλά
τα χέρια μου δεν μπορούσαν να σταματή-
σουν τους δείκτες του ρολογιού και η θέλη-
σίς μου να καρφώσω τον ήλιο. Σημέρωσε,
δυστυχώς! και η «Ντεζιράντ» έφυγε.

—Τα τελευταία λόγια του ήσαν αυτά:

—Δε θα ξεχάσω ποτέ, ποτέ. Φεύγουμε
για ένα μακρινό ταξίδι, ίσως να κάμουμε
το γύρο του κόσμου, γιατί έχουμε να φέρου-
με καρπούς έξωτικούς από όλα τα νησιά
του Ειρηνικού. 'Αλλά από όλα τα λιμάνια,
θα σου γράφω. Θα έέρης το ταξίδι μου τη
ζωή μου, τη σκέψι μου, την αγάπη μου.

—Μου τ' όρκίζεσαι;
—Σου τ' όρκίζομαι.

—Ύστερα με φίλησε πολύ στα μάτια «αύ-
τά μάτια που καθρεφτίζουν τη θάλασσα»,
όπως έλεγε ακόμη!

—Και λοιπόν; ρώτησα αφού σάπασε.

—Λοιπόν τί; σε να ξυπνούσε από ένα
όνειρο.

—'Η συνέχεια του ρομάντσου του ώραιου
σου διόπου. Δεν έδωσε σημαία ζωής;

—Ω! ναι... Ήταν απόλυτα ειλικρινής
...όπως και σείς πιθανώς. Και έλαβα γράμ-
ματα, πολλά γράμματα. Σε όλα έγραφε:

«Γυρίζω».

—Επομένως, ύπομονή.

—Ναι, αλλά στο τελευταίο του γράμμα,
πάνε πέντε βδομάδες, έλεγε: «Σε λίγες μέ-
ρες θα σ' έχω στην αγκαλιά μου». Και από
τότε δεν έλαβα πιά τίποτα.

—Ωκεανίς! Δεν ξέρετε ότι ο ώκεανός

Το ωραιότερο πράμα

- Ένα τριαντάφυλλο μισανοι-
γμένο!
- Μιά μητέρα που θηλάζει το παι-
δί της!
- Ένα χαμόγελο, που φανερώνει
δόντια σαν διπλή σειρά μαργα-
ριταριών!
- Ένα καλό γεύμα όταν πεινάς!
- Ένα καλοστρωμένο κρεβάτι ό-
ταν το βράδυ γυρίζης κουρα-
σμένος!
- Ένα καθαναμμένο τζάκι όταν
έξω χιονίζει!
- Ή γαλήνη ύστερα απ' την τρι-
κυμία!
- Το χαμόγελο της γυναίκας που
αγαπάς όταν το βράδυ γυρίζης
κουρασμένος στο σπίτι!...

Ινδικό γνωμικό

ΓΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

• Τα ρούχα που θα φορέσετε έξω, δεν
πρέπει να άποτελούν τη μόνη σας
φροντίδα. Στη σελίδα αυτή δημοσιεύ-
ουμε μερικές κλασσικές ρόμπες. Εί-
ναι βολικές, ζστές και έξυπνερητικές.



1



2



3

3 Φοδραρισμένη με φα-
νελίτσα είναι επίσης
και η σκέπη αυτή ρο-
μπα. Κατάλληλη για
όσες κρύνουν πολύ.

4 Ρόμπα μεταξωτή ματε-
λασέ. Τσέπες σχιστές.

5 Ρόμπα με κόψιμο ραγ-
κλάν, κουμπωτή. Γίνεται σε
οποιοδήποτε μάλλινο, καθώς
και σε βελούδο, ή κοτλέ.

1 Χοντρή φανέλα με πέτα και μα-
σέτες από μεταξωτό ή καρό φανελί-
τσα. Γαρνίρεται ώραια με κορδόνι.

2 Ζεστή κλασσική ρόμπα.
Φοδραρείται έσωτερικά με
μιά πολύ λεπτή φανελίτσα.

5

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

4ον Δέν έγινε καμμιὰ κου δέντα γιατ' το χρεσινό-βραδυό έπεισόδιο έ-ξω απ' την κλινική. Ήταν σά να τ' είχαν ξεχάσει κι' οι δυό. Ήταν σά να μ' είχε συμβή καθόλου. Μίλησαν για ένα σωρό πράγματα. Ακόμη και για τ' ο μυστηριώδη όνομα του θεάτρου «Τριανόν» κουδέντιασαν κι' ο καθένας είπε τη γνώμη του. Όταν έφυγε τόν συνόδεψε ως την έξοδο. Πήρε τ' ό χέρι της ανάμεσα σ'τά δικά του και τ'ό φίλησε.

—Είσαι ένας άγγελος, της είπε γλυκά. Έκείνη χαμογέλασε. —Ενας άγγελος που τ'ό ψαλίδισαν τ'ά φτερά! Τ'ό βράδυ ο Μηνάς Άποστόλου, όταν όλοι κοιμήθηκαν, μπήκε στην κάμαρή της. —Σ' εύχαριστώ κόρη μου, της είπε κι' ή φωνή του έτρεμε. Ή Ρένα ρίχτηκε στην άγκαλιά του. Έκρουσε τ'ό πρόσωπό της σ'τό στήθος του. —Πατέρα, είπε και ξέσπασε σ'έ λυγμούς. Είμαι πολύ δυστυχισμένη, πατέρα!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Καθώς κατέβηκε απ' τ'ό λεωφορείο ένοιωσε να λυγάνε τ'ά γόνατά του. Άπό μακριά είδε τ'ά κυπαρίσσια που τέντωναν τ'ά σκούρα λoφία τους σ'τόν ούρανό κι' ανάμεσα τους ξεχώρισε τόν προύλο με τ'ά κόκκινα κεραμίδια της παλιάς βυζαντινής εκκλησίας. Έδώ γίνονται οι γάμοι. Άπάνω σ'τό καμπαναριό έστεκαν δυό πελαργοί κι' άγνάντευαν σκεπτικοί τόν καταπράσινο κάμπιο. Πιό ψηλά ταξίδευαν σ'τό γαλάζιο απόγευμα μερικά ζέφια από άσπρα σύννεφα. Δέν πήρε τ'ό δημόσιο δρόμο. Προχώρησε από κάποιο στενό μονοπάτι, ανάμεσα σ'έ φράχτες από σκίνους και πυράκανθους. Δέν ήθελε να τόν δούν. Όλοι εκείνοι που ήταν καμμεμένοι αυτή τήν ώρα στην εκκλησία, είχαν γιορτή. Τούτος έδώ — ο Μίλτος Κονταξής — είχε ένα λείψανο στην καρδιά. Τήν πεθαμένη άγάπη του...

Όταν ζύγωσε περισσότερο, είδε τ' αυτοκίνητα που περίμεναν. Είχε άρχίσει κιόλας ή τελευταία. Πλησίασε πιό πολύ. Μιά γέριχη ελιά, σκυφτή από τ'ό πέρασμα των χρόνων, τόν έκρυβε. Έκει στάθηκε. Στ' αυτή τήν έφταναν οι ψαλμωδίες. Ήταν πραγματικά φοβερό. Μέχρι τούτ'ή την τελευταία στιγμή τρέμοσθινε μέσα τόν κάποια ελπίδα. Ένα θαμνιό φως. Λογάριαζε πώς ήταν δυνατό να μετανοήσει ή Ρένα. Να μ'ή δεχτεί. Νάφευγε σάν κυνηγημένο πουλί και να τρεχε να κρυφθ'ή στην άγκαλιά του. «Άγαπημένο μου! Ήταν μιά τρέλλα αυτό που θέλησα να κάνω. Συχωρέσε με πού σ'έ πίκρανα τόσο πολύ! Κράτησε με κοντά σου και μ'ή μ'ή άφήνης πιά. Δέν υπάρχει μεγαλύτερη άγάπη απ' τή δική μας σ'τόν κόσμο! Σ'έ λατρεύω!» Τ'ό πρωί τόν συνάντησε ή

Μαίρη Παπαγιάννη. Ήταν ένα ράκος. Ή άπελπισία τόν έπνιγε. Τ'ά μάτια του ήταν κόκκινα απ' την άγρύπνια. Τ'ό διορφο παιδιάστικο πρόσωπό του είχε γεράσει.

—Μ'ή κάνης έτσι!, τ'ό είπε ή κοπέλλα. Ο άνθρωπος δέν πρέπει να χάνη τήν ελπίδα του ποτέ. Μπορεί τήν τελευταία ώρα όλα ν' αναποδογυρίσουν. Έδώ και κάτω από τ'ά στέφανα ακόμα, τ'ό τελευταίο δευτερόλεπτο, μπροστά σ'τόν παπά, μετανοούν και γάμοι. Ίσως μετανοήση. Μπορεί να συνέλθη...

Μά νά, πού ή Ρένα δέ συνήλθε. Ούτε μετάνοισε. Τώρα σίγουρα έστρεφε πλάι σ'τόν Καρατζά με κάτασπρο φόρεμα και δεχόταν τις εύλογες του γάμου. Ένός γάμου ανήθικου. Δέν έπρεπε νάρθ'ή. Τ'ό πιό σωστό ήταν να μ'ή έρχόταν έδώ. Γιατί τάχα να βασανίζει περισσότερο τόν εαυτό του; Ήταν πολύ δυστυχισμένος. Κάτι τόν τραβούσε όμως κοντά της. Δέν είχε τή δύναμη ν' αντίσταθ'ή. Τ'ή ζήλωση, τήν άγαπούσε και τ'ή μισούσε. Ένα πλήθος από παράξενα άνάμικτα συναισθήματα πάλευαν μέσα του. Μιά άπερίγραπτη τρικυμία παίδευε τ'ό μυαλό του και τόν έκανε να υποφέρει άβάσταχτους πόνους. Ήταν στιγμές πού ήθελε να κλάψη, να ξεφωνήσει, να διαμαρτυρηθ'ή γιατί τ'ό κατ'εστρεψαν τή ζωή. Ήταν στιγμές πού πλημμύριζε από ένα δυνατό μίσος για εκείνον πού μπήκε τ'όσο ξαφνικά σ'τό δρόμο του και τ'όκλειψε ό,τι πολυτιμότερο είχε: τή Ρένα. Άλλοτε πάλι τ'ό μίσος πού φύτλωνε μέσα του ήταν γι' αυτόν πού μέχρι χτες λάτρευε. Για τήν κοπέλλα πού τ'ό είχε υποσχεθ'ή τ'ό π'άν και πού ύστερα τ'ά άρνήθηκε όλα...

Ήταν τόσο γλυκό τούτο τ'ό άνοητικό δειλινό. Κι' αυτός δέ μπορούσε να τ'ό χαρή. Καμμιά χαρά δέ θα μπορούσε να τ'ό φωλιάση πιά μέσα του. Είχε βαρεία καρδιά και ζούσε μιά σκοτεινή κι' άναστη νύχτα. Άχ, τί της έφταιζε; Τ'ί κακό έκανε για να τόν βρ'ή τ'όσο μεγάλη συμφορά; Άν μπορούσε, άν είχε τήν τόλμη θα τήν ξέσκισε με τ'ά ίδια του τ'ά χέρια, όπως εκείνη τ'ό ξέσκισε τόσο ψυχράμα τήν καρδιά... Μά δέν είχε τ'ό θάρρος...

Ξαφνικά αίστανόθηκε ένα δυνατό χτυποκό. Οι πρώτοι προσκεκλημένοι άρχισαν να βγαίνουν από τήν εκκλησία. Κάποια κυρία κρατούσε μιά μπουμπονέρα. Τ'ά κομψά. Όλα λοιπόν είχαν τελειώσει! Ήταν τρελλός να ελπίζε πώς ίσως τήν τελευταία στιγμή κάτι ήταν δυνατό να αλλάξ'ή. Άφ'ησε μηχανικά τ'ό γέρικο κορμό τ'ής ελπίδας πού τόν έκρυβε και π'όχωρησε σάν ύπναιτισμένος π'ρός τ'ό μέρος όπου ήταν σταματημένα τ'ά αυτοκίνητα. Ήθελε να τ'ή δ'ή από κοντά. Θ'ά ήθελε πολύ να τόν δ'ή κι' αυτό. Μέσα σ'τά μάτια του θα διάβαζε

τ'ή δυνατή έχθρα πού είχε άνάψει και δέ θα τ'ό ξεχνούσε σίγουρα ποτέ. Θα τήν κυνηγούσαν αυτά τ'ά γεμάτα μίσος και περιφρόνησι μάτια σ' όλη τ'ή τή ζωή. Δέ θα μπορούσε να χαρή κι' εκείνη όπως κι' αύτός. Ένοιώθε μιά άκατανίκητη έπιθυμία να τήν κυττάξη για τελευταία φορά κατ'άματα. Δέν έκανε τίποτα πού να τ'ή ντρέπεται. Στάθηκε πιστός μέχρι τέλους σ'τή μεγάλη άγάπη τους. Ένώ εκείνη...

Ένας δυνατός πόνος τόν παίδευε. Ήταν λοιπόν όριστικά χαμένη γι' αυτόν! Δέν θα είχε τ'ό δικαίωμα να τ'ή μιλήση πιά αφού τώρα ήταν γυναίκα ενός άλλου. Νά τ'ή κι' όλα! Μιά δυνατή φωτιά ζεμάτισε τ'ό αίμα του και τ'ό έστειλε με φύραμα σ'τά μνηνίκια. Ένα δούτιό γέμισε τ'ά αυτά του. Άκουγε υπερδεμένες κουδέντες. Οι προσκεκλημένοι χαιρέτουσαν τ'ους νεονύμφους και τ'ους έδιναν εύχές. Τήν είδε να βαδίζει άκοιμητισμένη σ'τό μπράτσο τ'ό άντρα της. Κρατούσε μιά άνθοδέσμη. Πισω τ'ή πολλοί άνθρωποι. Ήταν αληθινά όμορφη! Περισσότερο όμορφη από κάθε άλλη φορά με τ'ό κάτασπρο νυφικό φόρεμα και τ'ά λουλούδια τ'ής λεμονιάς σ'τά μαλλιά. Είχε λίγο χλωμό τ'ό πρόσωπο με σ'τά χείλη τ'ής κρεμόταν ένα χαμόγελο εύτυχίας... Ναι, φυσικά, έπρεπε να είναι εύτυχισμένη. Έκανε ένα τ'όλο γάμο. Ο Μίλτος είναι ένας υπάλληλος τ'ής σειράς! Ο κ. Καρατζάς είναι πολυκατομιουργός! Δέν γίνεται σύγκριση! Ναι, έπρεπε να είναι πολύ εύτυχισμένη. Και πού τόν θυσίασε αυτόν και πού τ'ό κουρέλιασε τήν καρδιά και πού τ'ό γκρέμισε όλα τ'ά δεινεία δέν τ'ό λογάριαζε! Έσφίξε τ'ά δόντια. Κάτι τόν έπνιγε. Τ'ό δυνατό μίσος ξαναφύτλωνε μέσα του. Μιά άβάσταχτη δύναμη τόν έσπρωχνε. Ήταν άδύνατο να συγκρατηθ'ή πιά. Τινάχτηκε σ'ά σείφους κι' έτρεξε π'ρός τ'ό μέρος της. Ήταν έτοιμη να μπ'ή σ'τ' αυτοκίνητο. Στυλώθηκε μπροστά τ'ής άγριος και άπελπισμένος π'ριν προφτάσ'ή κανείς να τόν έμποδίσ'ή. Εκείνη έβγαλε μιά τρουαγμένη κραυγή.

—Άτιμη!, βρυχήθηκε. Και τήν έφτυσε σ'τό πρόσωπο. Τήν πρώτη κατάπληξη διαδέχτηκε μιά ξαφνική άναταραχή και δυό σωφ'ή πέσανε άπάνω του. Ο Καρατζάς άφ'ησε τ'ό χέρι τ'ής γυναίκας του και ώρμησε εναντίον του. Ή Ρένα τόν κράτησε.

—Μ'ή! Όχι!, σπάραξε Άφ'ηστε τον! Είναι τρελλός! Δέν ξέρει τί λέει!

—Τώρα με λες και τρελλό; ούρλιασε λυσσασμένος εκείνος καθώς πάλευε άπεγνωσμένα να ξεφύγ'ή από τ'ά χέρια εκείνων πού τόν συγκρατούσαν και τόν έσπρωναν βάνουσα μακριά τ'ής. Τώρα με λες και τρελλό; Κάποτε θα μετανιώσεις όμως γι' αυτή τήν ατιμία!...

Ή Μαίρη, πού ήταν ανάμεσα σ' εκείνους πού έβγαίνουν απ' τήν εκκλησία, άκουσε τις φωνές, τόν είδε κι' έτρεξε κοντά του.

—Μίλτο! τ'ό φώναξε. Εί- ναι ντροπή!

Γύρισε και τήν κύτταξε. Ήταν αξιολύπητος. Τ'ό πρόσωπό του δέν είχε τίποτα τ'ό άθρο-πινό. Ήταν ένα θανάσιμα πληγωμένο άγριμι πού ζητούσε να δαγκώσει και να ξεσκίση με τ'ά νύχια του. Τ'ό μάτι του θολό καρφώθηκε άπάνω τ'ής. Ήταν σά να μ'ή τήν άναγνώριζε.

—Μίλτο, τόν παρακάλεσε εκείνη. Ήούχασε. Ή φωνή της τ'ό θυμήσε εύτυχισμένες μέρες. Τότε πού ή Μαίρη συνώδεσε τ'ή Ρένα κι' αυτόν σ'τους μακρινούς ρομαντικούς περιπάτους τους. Ή φωνή της είχε πάρει κάτι από τ'ό μέταλλο τ'ής δικής της φωνής.

—Μ'ή τόν σέρνετε έτσι!, φώναξε άσπλητρά σ'τους σωφ'ή. Άφήστε τον σ'έ μένα. Τόν πήρε από τ'ό μπράτσο και τόν τράβηξε παράμερα. Ήταν σάν ένα άρρωστο παιδί πού τ'ό βοηθούσαν να βαδίσ'ή. Τ'ό στήθος του άνεδοκατέβαινε διασπαστικά. Άρχισε να συνέρχεται. Ύστερα από τ'ό δυνατό ξέσπασμα κατακάθισαν ή όργ'ή και τ'ό μίσος και μιά άνείπωτη θλίψη σκέπασε τ'ό βλέμμα του. Ήταν έτοιμος να κλάψη. Ξαφνικά όμως θυμήθηκε πάλι και γύρισε π'ρός τήν πρώτη τ'ής εκκλησίας. Ή Ρένα ευπαινε σ'τ' αυτοκίνητο. Πλάι τ'ής ήταν ο Καρατζάς και γύρω του πολλός κόσμος. Τήν είδε πού μπήκε σ'τό αυτοκίνητο. Δέν καταδέχτηκε να τόν κυττάξ'ή. Μπήκε πρώτα αυτή κι' ύστερα εκείνος. Σοβάρος και αξιοπρεπής με τ'ό σκούρο κοστούμι του κι' ένα άσπρο λουλούδι σ'τή μπουτονιέρα. Τ'ό αμάξι ξεκίνησε άμέσως. Μερικά χέρια κινήθηκαν σ'έ άποχαριτισμό. Τ'ό αυτοκίνητο πέρασε μπροστά από τ'ό μέρος πού στέκονταν ή Μαίρη κι' ο Μίλτος.

—Ρένα!, φώναξε ο Κονταξής. Σάν άλαφιασμένος θέλησε να τρέξ'ή πίσω του. —Ρένα!, ξαναφώναξε με σπαραγμό. Ή Μαίρη τόν συγκράτησε. Δέν τ'ό άπάντησε κανείς. Είσε τ'ό αμάξι να χάνεται σ'τό βάθος τ'ό μεγάλου δρόμου άφ'ινοντας πίσω τόν ένα σύννεφο σκόνης. Κι' ή τελευταία ελπίδα έσβυσε. Ένα καπνό δάκρυ κύλησε απ' τ'ά μάτια του.

—Θά γυρίσουμε μαζί σ'τήν Άθήνα, τ'ό είπε ή κοπέλλα. Πάμε να πάρουμε τ'ό λεωφορείο. Τήν άκολούθησε χωρίς να μιλήσ'ή. Τ'ό δειλινό έσδυσε μελαγχολικά κι' οι πελαργοί πού άγνάντευαν απ' τ'ό καμπαναριό τις μενεξεδιές πλαγιές, τ'ό ναζαν τ'ά φτερά τους...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ή πρώτη νύχτα τ'ό γάμου ήταν μιά άπερίγραπτη τραγωδία. Μιά πληγωμένη αντίλοπη σπάρταζε μιά ολάνθερη νύχτα σ'τά νύχια ενός λυσσασμένου άρσενικού άγριμιού. Τ'ά προσχήματα δέν ύπάρχουν πιά και ή μάσκα έπεσε. Ο Καρατζάς δέν ύπ'ηγε λόγος να υποκρίνεται κι' έδειξε τόν πραγματικό εαυτό του...

Τ'ό αυτοκίνητο έφτασε άργά τ'ό βράδυ σ'τό Σούνιο. Τ'ά φώτα είχαν άνάψει. Έδώ, σ'έ κάποιο παλιό άριστοκρατικό ξενοδοχείο πού ήταν χτισμένο κοντά σ'τή θάλασσα, είχε κρατήσει τηλεφωνικά ένα μικρό διαμέρισμα για τήν πρώτη έβδομάδα

τ'ό μέλιτος. Άπ' τήν Άθήνα ως έδώ κάτω, δυό ώρες σχεδόν ταξίδι. Δέν είχε αλλάξει π'ράς έλάχιστες τυπικές λέξεις. Κι' ό-ταν τ'ό μεγάλο άεροδυναμικό αμάξι σταμάτησε μπροστά σ'τήν έξοδο σ'τού ξενοδοχείο, ή Ρένα κατέβηκε τ'ό ίδιο άμυλητη και σκεπτική. Κατέβηκε μηχανικά κι' ένοιώθε τ'ά γόνατά της σ'ά να δάδιζε σ'τήν άκρη ενός φοβερού γκρεμού πού έχασκε κάτω απ' τ'ά πόδια της. Δέν αίσθανόταν καθόλου καλά. Ήταν άνήσυχη και φοβισμένη. Έβλεπε τ'ους ύπηρετες και τ'ά γκαρσόνια να τρέχουν γύρω τους, άκουγε τόν Καρατζά να δίνει έντολες και οδηγίες, διέκρινε κάποιον πού τ'ή έκανε μιά θαδαία υπόκλιση, σ'τ' αυτή τ'ής έφτασαν άόριστα μερικές κουδέντες, είδε δυό τρία εύγε-καλά χαμόγελα, μ'ά εκείνη δέ μπορούσε ν' άρθρώσ'ή μιά λέξη. Είχε τήν αίσθηση π'ώς κάτι βαρύ και ασήκωτο τ'ή πιέζε τ'ό στήθος και δέν ήταν σ'έ θέσι να άναπνεύσ'ή. Κύτταζε μονάχα γύρω τ'ής άφρημένη...

—Είμαι πολύ συγκινημένη, είπε ο μαίτρο ντ' ότέλ, ένας φαλακρός κύριος με φράκο. Ο Καρατζάς κούνησε τ'ό κεφάλι.

—Ναι, Φυσικά. Είναι πολύ συγκινημένη. Άνέβηκαν πρώτα σ'τό δωμάτιο. Φρεσκοκαταβήκαν λίγο και κατέβηκαν σ'τή μεγάλη αίθουσα τ'ό εστιατορίου. Οι πελάτες ήταν λιγοστοί. Ή Ρένα έρριξε μιά ματιά γύρω τ'ής σ'ά να ζήτοιασε βοήθεια. Ένας νεαρός άξιωματικός τ'ής άεροπορίας πού συνώδευε μιά χαριτωμένη κοπέλλα, σήκωσε τ'ό χέρι του και τ'ους χαιρέτησε. Κάπου τ'ό είχε ξαναδ'ή τ'ό παιδίαστικο πρόσωπο, μ'ά δέ μπορούσε καλά-καλά να θυμηθ'ή. Ο Καρατζάς αντίχαιρέτησε χωρίς όρεξη...

—Είμαι ένας παλιός φίλος από τ'ή Μέση Ανατολή, της είπε... Μιά άχτίδα φωτός μ'ήκε σ'τή σκοτισμένη τ'ή μνήμη. Ναι, βέβαια. Τώρα θυμόταν πού είχε ξαναδ'ή τόν μελαγχρινό αυτό άεροπόρο. Μά τότε δέ φ'ορούσε σ'τολή. Είχε μέτε με κρυμμένα κάμπους μέρες σ'τίπ'ι τους τότε πού οι Γερμανοί ήταν ακόμα σ'τήν Άθήνα. Εκείνη ήταν μικρή. Μά δέ μπορούσε να ξεχάσ'ή έναν στενό φίλο τ'ό άδελφού της.

—Τόν γνωρίζεις; τ'ή ρώτησε καθώς τήν είδε να τ'ό χαμογέλα... Ναι. Τούτ'ή ίσα ίσα τ'ή στιγμή τόν θυμήθηκε. Τόν πρωτόειδα τόν καιρό τ'ής κατοχής. Ήταν ένας πολύ τολμηρός πατριώτης... Μάξ'ή ήρθαμε από τήν Αίγυπτο! έκανε αυτός κι' έκοψε τήν κουβέντα. Τ'ό δειπνό ήταν πολύ πλούσιο. Ή Ρένα όμως δέν άγγιξε τίποτα. Ο Καρατζάς άπεναντίας έφαγε με πολύ όρεξη. Ύστερα κάπνισε τ'ό πούρο του και σήκώθηκε.

—Πάμε, της είπε. Εκείνη δέν κινήθηκε από τ'ή θέσι της. Πήγε κοντά τ'ής και πέρασε τ'ό μπράτσο του κάτω απ' τ'ό δικό της. Τήν άνάγκασε να σηκώθ'ή.

—Πάμε χρυσή μου, της είπε. Είναι άργά... Τόν άκολούθησε. Καθώς περνούσαν απ' τ'ό τραπέζι τ'ό άεροπόρου ο Καρατζάς χαιρέτησε κάπως ψυχρά. Ή Ρένα έόριξε ένα φοβισμένο βλέμμα

π'ρός τ'ό μέρος του. Οι ματιές τους διασταυρώθηκαν. Τ'ής χαμογέλασε. Ή ψυχή της ήταν γεμάτη άγωνία. Σερνόταν σχεδόν καθώς άνέβαινε τ'ή σκάλα.

Ύστερα μπήκαν σ'τό δωμάτιό τους. Εκείνος κλείδωσε τήν πόρτα. Άπ' τ'ό άνοιχτό παράθυρο φαίνονταν ή θάλασσα. Ένα ποτάμι από άσ'ήμι, τ'ό φως τ'ό φεγγαριού, έφτανε ως τήν άκρη τ'ό πελάγους. Ή Ρένα στάθηκε για μιά στιγμή κυττάζοντας έξω. Ο Καρατζάς ήρθε κοντά τ'ής κι' έκλεισε τ'ό παράθυρο. Ύστερα έσκυψε και τ'ή φίλησε. Ήταν σά να τ'ή άγγιζε ένα συνημένο έρπετο. Έκανε μιά τρουαγμένη κίνηση κι' απομακρύνθηκε. Αυτός χαμογέλασε.

—Κάνεις σά να με φοβάσαι! της είπε.

—Είμαι πολύ κουρασμένη, έκανε. Είμαι πολύ κουρασμένη...

—Τώρα μικρή μου είσαι γυναίκα μου! της είπε. Νόμιμη γυναίκα μου άπέναντι τ'ό νόμου και τ'ής εκκλησίας. Έχεις υποχρεώσεις και καθήκοντα. Είμαι άντρας σου...

Αυτή τήν π'ότ'ήν νύχτα τ'ής ζωής της ή Ρένα κατάλαβε π'όσο δική είχε ο πατέρας της να φοβάται τ'όν τόν άνθρωπο. Είσε σ'τά μάτια του ένα σκοτεινό σύννεφο και τ'ό σ'ωπό του συσπάστηκε νευρικά...

—Σ'ας παρακαλώ, είπε με φωνή πού έτρεμε. Είμαι κουρασμένη. Όχι άπόψε. Θ'ά ήθελα κάπως να ήσυχάσω. Να συνέλθω από τις συγκινήσεις τ'ής ήμέρας.

Ήταν ένα μικρό ποτήρι. Ήταν ένα μαριτίριο. Άχ, άς μπορούσε ν' απομακρύν'ή αυτή τ'ή φοβερή στιγμή όσο γίνεται πιό πολύ! Τ'ό βλέμμα τ'ής ήταν γεμάτο από μιά βουδή ίκεσία. Ήταν έτοιμη να π'έση σ'τά πόδια του να τόν παρακαλέσ'ή να τ'ή λυπηθ'ή. Είσαι ένα πρόβατο επί σφαγής! Είσαι ένα πρόβατο επί σφαγής! Δέν τ'ό κατάλαβες; Άχ Θεέ μου! Π'ώς είναι δυνατό να εύλογούν σ'τήν εκκλησία παρόμοιους γάμους; Π'ριν δυό άνθρωποι φτάσουν μπροστά σ'τόν ιερέα πού είναι να τελέσ'ή τ'ό μυστήριό έπρεπε να μιλούν ειλικρινά. Να μ'ή κρύβουν τήν αλήθεια. Όσο τ'όσο τώρα ποιάς φταίει; Μ'ήπως δέν είχε τ'ό δικαίωμα να άρνηθ'ή μέχρι τήν τελευταία στιγμή; Τ'ά δεχτηκε όμως ο

λα. Στάθηκε πλάι του χωρίς να φέρ'ή αντίρρηση ένω έξω σπάρταζε εκείνος πού τήν άγαπούσε πραγματικά. Ο Μίλτος Κονταξής. Ένα πυρωμένο μαχαίρι κάρφωθηκε σ'τήν καρδιά της. Ναι, ο Μίλτος δέ θα τ'ής τ'ό συγχωρούσε αυτό ποτέ...

Πήγε να τήν άγκαλιάσ'ή.

—Σ'ας παρακαλώ, έκανε... Τότε ο Καρατζάς ξέσπασε σ' ένα δυνατό γέλιο. Δέν είχε τίποτα τ'ό ανθρώπινο αυτό τ'ό κτηνώδες γέλιο.

—Είσαι κουτή! της είπε. Είσαι πολύ κουτή! Έλα! Δέ μ' άρέσουν οι άναβολές. Πιστεύεις π'ώς σ' έφερα έδώ για να π'αγιάσω μονάχος μου σ' αυτό τ'ό κρεβάτι; Είσαι μ'ά τ'ό Θεό άστεία! Έλα μ'ή κάνεις π'ώς ντρέπεται. Μιά κοπέλλα πού π'ριν ένα μήνα σημάδευε με πιστόλι τόν υποψήφιο άντρα τ'ής δέν πρέπει να ντρέπεται. Γύσσο!

Τ'ής φέρεθηκε θάρραρα. Τήν έρριξε σ'τό κρεβάτι και τ'ής κουρέλιασε τ'ά ρούχα. Τ'ό κτήνος τ'ό φώλιαζε μέσα του δέ μπορούσε να κρυφθ'ή πιά. Φούχταζε θάνασσα τ'ή γυμνή σάρκα και τ'ήν παίδευε. Ούτε τ'ό λογάριασε π'ώς έκλαιγε με λυγμούς. Ή αντίσταση τ'ής τόν έκανε ν' άγριεύ'ή πιό πολύ.

—Θεέ μου λυπήσου με! παρακάλεσε μέσα τ'ής. Είναι φοβερό!

Μά κανείς δέν ήταν εκεί να τ'ή λυπηθ'ή ή να τ'ή βοηθήσ'ή. Ο άντρας ήταν ο μοναδικός κυρίαρχος άπόψε μέσα σ'έ τούτ'ή τ'ή μισοφωτισμένη κάμαρη. Ο νόμιμος σύζυγος! Όταν έλεγε τ'ό και δέν είχε λογαριάσει τ'ό τί ακριβώς τήν περίμενε. Τώρα έβλεπε τ'ό μέγεθος τ'ής θυσίας. Ήταν πολύ δυστυχισμένη! Ο γάμος είναι ένας σταθμός για τ'ή ζωή τ'ό κάθε κοριτσιού. Ένας σταθμός χαράς. Μπορεί κι' ένας σταθμός λυψ'ής. Αυτός όμως έδώ, ο δικός τους ο γάμος, δέν έμοιαζε καθόλου με κανέναν άλλο. Ήταν ένας δεσμός πού άρχισε με δ'ορικές σιδερένιες αλυσίδες.

—Ανάμεσα σ' αυτήν και σ' εκείνον υπήρχε μιά σχέση σκλάβας με άφέντη. Ένός άφέντη σκληροτραχήλου, βασανιστή κι' αμ'όδορου. Μιά δυνατή έχθρα φώλιαζε μέσα τ'ής. Μισούσε θ'όνασμα τόν άνθρωπο πού άγκαλιάζε τόσο αδιάντροπα τ'ό κορμί τ'ής και τ'ή φερνόταν σάν κτήνη. Ήταν δέβ'η κι' άλλα κορίτσια πού παντρεύθηκαν χα-

ρίς τ'ή θέλησή τους. Είχαν ως τόσο κάποια ελπίδα. Λογάριαζαν π'ώς με τ'ό πέρασμα τ'ό καιρού θα αίσθανόνταν μιά σ'ταγή, ακόμα μπορεί και έρωτα, για τόν άνθρωπο πού ή μοίρα, χωρίς να τ'ό θέλουν, έταξε συντρόφο σ'τή ζωή τους. Εκείνη δέ θα μπορούσε ποτέ να αίσθανθ'ή τίποτα άλλο εκτός από μίσος γι' αυτόν. Ήταν μιά σκλάβα πού μισούσε εκείνον πού τήν άγόρασε για να έξουσιάζ'ή τ'ό κορμί τ'ής. Πουλήθηκε για να σώσ'ή μιά ζωή άλλου. Τ'ό Μίλτο Κονταξή. Ή δική τ'ής ζωή δέ λοναριζότανε πιά.

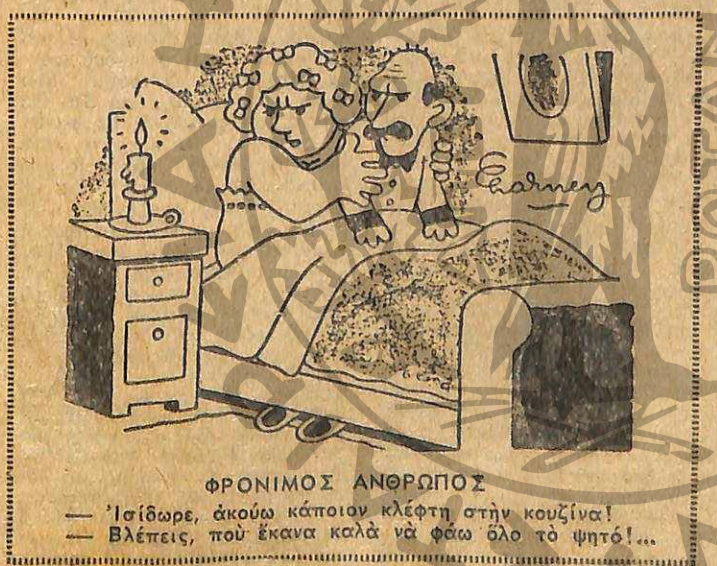
Τ'ό πρωί ήταν ένα κουρέλι. Ή πρώτη τ'ής σκέψη καθώς άνοιζε τ'ά μάτια τ'ής ήταν να φύγ'ή. Να σηκώθ'ή, να ντυθ'ή, να φύγ'ή π'ριν εκείνος ξυπνήσ'ή. Ήταν πλάι τ'ής σ'τό κρεβάτι και κοιμόταν μ'παλντισμένος από τ'ό νυχτερινό όργιο πού είχε μ' ένα πεθαμένο κορμί. Να φύγ'ή, να κατηφόρ'ή ως τ'ό σταθμό τόν λεωφορείων, να μπ'ή σ' ένα άπ' αυτά και να γυρίσ'ή σ'τήν Άθήνα. Να π'ή σ'τους δικούς τ'ής και να τ'ους π'ή: «Είμαι άδόσταχο τ'ό μαρτύριο. Δέ μπορώ να ζήσω κοντά σ' ένα κτήνος. Νόμιμα π'ώς θα μπορούσα ν' άντέξω. Μά δε γίνεται! Είναι κάτι παραπάνω από τις δυνάμεις μου. Κρατήστε με σ'τό σπ'ίτι! Καλύψτε να πεθάνω παρά να ξαναγυρίσω σ' αυτόν!» Σηκώθηκε άθόρυβα. Πατώντας σ'τις μύτες των ποδιών τ'ής άρχισε να ντυνεται. Μερικές άχτινες ήλιου περνούσαν από τις γρίλλες τ'ό κλειστό παράθυρο. Έρριξε μιά ματιά σ'τό ρολόι τ'ό χεριού τ'ής. Ήταν περασμένες ένν'ή. Έπρεπε να διασπ'ή. Φόρεσε τ'ό άλαφρύ παλτό τ'ής και πήρε τήν τσάντα τ'ής. Πλησίασε τήν πόρτα. Ένοιώθε μιά δυνατή ταραχή. Ήταν κλειδωμένη. Τόν άκουσε πού στριφογύρισε σ'τό κρεβάτι. Στάθηκε άκίνητη. Ή καρδιά τ'ής χτυπούσε διασπαστικά.

—Πού π'άς; Πού έτοιμάζεσαι να π'άς; Γύρισε. Ήταν ξαπλωμένος. Είχε ξυπνήσει και τήν κύτταζε. Ένα χαμόγελο είρωνικό κρεμόταν σ'τά χείλη του. —Γιατί ντύθηκες; τ'ή ρώτησε. —Θά φύγω! τ'ό είπε. Ή φωνή τ'ής δέν έτρεμε καθόλου. Θέλω να γυρίσω σ'τήν Άθήνα! —Όλα! έκανε εύθιμα. Μετάνιωσες λοιπόν τόσο γρήγορα; —Ναι. Μετάνιωσα! Άνακάθισε σ'τό κρεβάτι. Τ'ό χαμόγελο έσβυσε απ' τ'ά χείλη του και τ'ό πρόσωπό του έγινε στυφό.

—Ή πόρτα είναι κλειδωμένη, της είπε. Τ'ό κλειδί βρίσκεται σ'τήν τσέπη τ'ό σακκακιού μου. Δέν θα τ'ά καταφέρεις να φύγ'ης εκτός άν σ'τό έπιτρέψω εγώ. Μά θάρρ'ω π'ώς δέν σ'έ συμφέρει να φύγ'ης. Άν μ'ή εγκαταλείψ'ης εσύ θάσ'αι ζημιωμένη. Όλα θα ξαναγίνονταν σάν π'ρωτα. Δέν θα ύπ'αρχ'ή τίποτα πού να με δεσμεύ'ή πιά και τ'ό μυστικό τ'ό πατέρα σου όπως ξέρεις βρίσκεται σ' ένα φάκελο σφραγισμένο με βουλοκέρι! Δέν έχω παρά να κάνω ένα τηλεφώνημα σ'τό δικηγόρο μου. Θ'ά τόν άνοίξ'ή και θα ενεργήσ'ή σύμφωνα με τις οδηγίες μου.

—Ναι. Μετάνιωσα! Άνακάθισε σ'τό κρεβάτι. Τ'ό χαμόγελο έσβυσε απ' τ'ά χείλη του και τ'ό πρόσωπό του έγινε στυφό. —Ή πόρτα είναι κλειδωμένη, της είπε. Τ'ό κλειδί βρίσκεται σ'τήν τσέπη τ'ό σακκακιού μου. Δέν θα τ'ά καταφέρεις να φύγ'ης εκτός άν σ'τό έπιτρέψω εγώ. Μά θάρρ'ω π'ώς δέν σ'έ συμφέρει να φύγ'ης. Άν μ'ή εγκαταλείψ'ης εσύ θάσ'αι ζημιωμένη. Όλα θα ξαναγίνονταν σάν π'ρωτα. Δέν θα ύπ'αρχ'ή τίποτα πού να με δεσμεύ'ή πιά και τ'ό μυστικό τ'ό πατέρα σου όπως ξέρεις βρίσκεται σ' ένα φάκελο σφραγισμένο με βουλοκέρι! Δέν έχω παρά να κάνω ένα τηλεφώνημα σ'τό δικηγόρο μου. Θ'ά τόν άνοίξ'ή και θα ενεργήσ'ή σύμφωνα με τις οδηγίες μου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ'ό έπόμενο.



ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

—Ίσ'ιδωρε, άκούω κάποιον κλέφτη σ'τήν κουζίνα! —Βλέπεις, πού έκανα καλά να φάω όλο τ'ό ψητό!...



ΚΙΜΟΝΟ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ : 250 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΤΙΜΠΕΣΤΙΝ χρώμ. πρόσινο και 200 γραμ. μαλλί μαύρο τρικλαιν ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΑΛΠΑΙΝ. Βελόνες No 2 και No 2½, κουμπιά μαύρα μικρά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 16π = 5 έκ. 22 βελόνες = 5 έκ.

Δεξι μπροστινό

Βάζετε 85π με μαύρο μαλλί στις βελόνες No 2 και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Σε 2 έκ. από την αρχή σχηματίζετε την πρώτη κουμπότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 7π με λάστιχο και κλείσετε 4π. Συνεχίζετε τους υπόλοιπους πόντους με λάστιχο. Στην επόμενη βελόνα προσθέσετε στη μεριά που κλείσατε τους 4π, 4π. Συνεχίζετε με λάστιχο έως ότου έχετε 9 έκ. μακρὸς από την αρχή. Σ' αυτό το σημείο περάσετε τους 17π της δεξιάς μεριάς σε μία παραπάνω και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίζετε το πλέξιμο με τους υπόλοιπους πόντους με ζέρσευ θά συνεχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (6 φορές), 2π (3 φορές). Ταυτοχρόνως θά συνεχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (4 φορές), 5π

μεριά 1π (11 φορές). Κατόπιν θά συνεχίσετε να βάζετε στην αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (10 φορές), 2π (3 φορές), και 3π (2 φορές). Αφήστε τους πόντους να περιμένουν στη βελόνα σας και αρχίστε με ίδιες βελόνες στο μανίκι κατά τον εξής τρόπο: Βάζετε 8π με πρόσινο μαλλί και αρχίστε με ζέρσευ. Κάθε δεύτερη βελόνα θά βάζετε στη δεξιά μεριά 7π (12 φορές) και 20π σε μία φορά. Ταυτοχρόνως θά βάζετε και στην αριστερή μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: * Μία φορά 2π και μία άλλη φορά 1π. Θά επαναλάβετε από * 6 φορές. Κατόπιν βάζετε 2π. Τοποθετήστε αυτό που πλέξατε στην αριστερή μεριά της βελόνας που έχετε και περιμένετε το αρχικό κομμάτι του πλεκτού σας. Συνεχίζετε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Κάθε δεύτερη βελόνα θά κλείνετε στην αριστερή μεριά: * Μία φορά 2π και μία άλλη φορά 3π. Θά επαναλάβετε από * (12 φορές). Σ' αυτό το σημείο θά κλείσετε στη δεξιά μεριά: 1π κάθε 4 βελόνες (3 φορές) και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (6 φορές), 2π (3 φορές). Ταυτοχρόνως θά συνεχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (4 φορές), 5π

(6 φορές), 8π (3 φορές), 10π σε μία φορά και 20π σε μία φορά. Κλείσετε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Περάστε τους 17π που έχετε και περιμένουν στις βελόνες No 2 και συνεχίστε το πλέξιμο με το μαύρο μαλλί με λάστιχο. Σε 8½ έκ. απόστασι από την πρώτη κουμπότρυπα, σχηματίστε μία δεύτερη κουμπότρυπα κατά τον ίδιο τρόπο. Τις υπόλοιπες κουμπότρυπες θά τις σχηματίζετε σε 8½ έκ. απόστασι τη μία από την άλλη. Σε 36 έκ. γενικό μακρὸς, θά βάζετε 1π στην αριστερή μεριά κάθε 4 βελόνες (3 φορές) και κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (6 φορές), 4π (4 φορές) και 120π σε μία φορά. Αφήστε το πλεκτό σας να περιμένει. Βάλετε 6π με μαύρο μαλλί στις βελόνες No 2 και αρχίστε με λάστιχο 1+1π. Πλέξετε 4 βελόνες και αρχίστε να βάζετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 6π (8 φορές), 8π (4 φορές) και 10π (2 φορές). Ταυτοχρόνως θά κλείνετε στην αριστερή μεριά 4π κάθε δεύτερη βελόνα (14 φορές). Τοποθετήστε αυτό το κομμάτι στην αριστερή μεριά των πόντων που έχετε και περιμένουν. Στην αριστερή μεριά θά εξακολουθήσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (12 φορές), 5π (7 φορές), 6π (7 φορές), 7π (6 φορές). Συνεχίζετε ίσια, την αριστερή μεριά. Σ' αυτό το σημείο θά κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα στη δεξιά μεριά: 10π, 6π (4 φορές), 5π (2 φορές). Πλέξετε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντικρυστό χωρίς κουμπότρυπες.

Πλάτη

Βάζετε 140π με μαύρο μαλλί στις βελόνες No 2 και πλέξετε 9 έκ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν πάρτε τις βελόνες No 2½ και συνεχίστε το πλέξιμο με ζέρσευ με πράσινο μαλλί. Θά βάζετε τα ίδια ανοίγματα όπως και στο μπροστινό, αλλά και στις δυο μεριές ταυτοχρόνως. Στο σημείο που αφήσατε το μπροστινό να περιμένει, αφήστε και αυτό. Κατόπιν αρχίστε το ένα κομμάτι του μανικιού και τοποθετήστε το στη μία μεριά και αφήστε και πάλι το πλεκτό να περιμένει και πλέξετε το άλλο μανίκι. Τοποθετήστε το στην άλλη μεριά και συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Κάθε δεύτερη βελόνα θά κλείνετε και στις δυο μεριές κατά τον εξής τρόπο: * Μία φορά 2π και μία φορά 3π. Θά επαναλάβετε από * 12 φορές. Συνεχίστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα και στις δυο μεριές: 4π (4 φορές), 5π (6 φορές), 8π (3 φορές) και 10π σε μία φορά. Τους υπόλοιπους πλέξετε τους σε μία φορά. Πλέξετε με μαύρο μαλλί τις δυο μύτες για τον νωμίτη με λάστιχο 1+1π. 'Η κάθε μύτη θά πλεγθῇ κατά τον ίδιο τρόπο όπως και το μπροστινό. 'Αφού ετοιμάσετε την κάθε μύτη χωριστά, ενώσετέ τις με 290π στο μέσον δηλ. μεταξύ της μιάς και της άλλης μύτης θά προσθέσετε αυτούς τους 290π. Συνεχίστε το πλέξιμο με λάστιχο με όλους τους πόντους, συνεχίζοντας να κλείνετε σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (12 φορές), 5π (7 φορές), 8π (3 φορές), 10π σε μία φορά. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Ράψτε τις πλαινές ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Κάνετε τις κουμπότρυπες ένα πολύ λεπτό φερόνι και τοποθετήστε τα κουμπιά αντικρυστά με τις κουμπότρυπες.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η Βασίλισσα της 'Αγγλίας 'Ελισάβετ, επισκέφθηκε κάποτε τον ευνουμένον της φιλόσοφο σφραγισθούλα Βάκανα στο σπίτι του.

— Κύριε σφραγισθούλα, του είπε μ' άπορία, τί μικρό σπίτι είναι αυτό που έχετε!

— Μεγαλειοτάτη, απάντησε ετοιμότατα ο Βάκαν, δεν είναι μικρό το σπίτι μου. Σεις μ' έκάματε τόσο πολύ μεγαλον, ώστε να μη χωρώ πιά άνετα σε κανένα σπίτι!...

*
'Ο Μπενσεράντ ευρισκόμενος σε μία συνεδρίαση της Γαλλικής 'Ακαδημίας αναγκάστηκε να καθήση στη θέσι του αντιπάλου του Φορεβιέρ.

— Νά μία θέσις απ' την οποία θά πώ πολλές ανοησίες! είπε ενώ καθόταν.

'Ο Φορεβιέρ τον άκουσε και του φώναξε:

— Κουράγιο, συνάδελφε! 'Εκάνετε κι' ελές αρχή!

*
'Ο Γάλλος ποιητής Ζαν Ντορά, ο έπανομασθείς στην εποχή του «Πίνδαρος της Γαλλίας» και στον οποίον ο βασιλεύς Κάρολος Θ' είχε απονείμει τον τίτλο του ποιητού της Αύλης, έχασε σε ηλικία ογδόντα χρόνων τη γυναίκα του. 'Αμέσως όμως, χωρίς να διστάση καθόλου ξαναπαντρεύτηκε με μία νέα είκοσι χρόνων μόλις. Δικαιολογούμενος δε στους φίλους του έλεγε:

— Ξαναπαντρεύτηκα... ποιητική αδειά... 'Εξ άλλου, όταν πρόκειται να πεθάνω κανείς από πληγή ξίφους είναι προτιμότερο να διαλέξη ξίφος με λεπίδα καινούργια.

*
'Ο Καραϊσκάκης, όπως είναι γνωστό, ήτανε νόθος. "Ελεγε λοιπόν γι' αυτό:

«Καθώς ή φύσι δέχεται τα κεντρώματα και δείχνει τα μολυσασμένα δέντρα πιο καλά από τ' άγρια, έτσι κι' ο Θεός κάνει πολλές φορές τα νόθα παιδιά πιο άξια απ' τ' άλλα, τα γνήσια».

6π (7 φορές), 7π (6 φορές). Μετά το τελευταίο κλείσιμο, πλέξετε 2 έκ. ίσια και κλείστε τους πόντους σε μία φορά όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή ανάποδη με ανάποδη.

'Εφαρμογή

Σιδερώσετε το πλεκτό σας με νωπό πανί από την ανάποδη, μόνον τα κομμάτια από το ζέρσευ. Ράψτε τον νωμίτη στο μπρος και πίσω κομμάτι της μπλούζας. Ράψτε τις επάνω ραφές των μανικιών με τους άμους. Κατόπιν σηκώστε στην άκρη κάθε μανικιού 80π με τις βελόνες No 2 με μαύρο μαλλί και πλέξετε 7 έκ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Ράψτε τις πλαινές ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Κάνετε τις κουμπότρυπες ένα πολύ λεπτό φερόνι και τοποθετήστε τα κουμπιά αντικρυστά με τις κουμπότρυπες.

T. K.

Κάτι θά μάθετε

ΛΑΘΡΕΠΙΒΑΤΕΣ

Η αμερικανική διεύθυνσις πολιτικής αεροπορίας θέλησε να εκδώση μία διαταγή που απαγορεύει στο ιπτάμενο γυναικείο προσωπικό τις πτήσεις κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης. Το νομικό συμβούλιο της διευθύνσεως αυτής έκρινε εν τούτοις περὶ την έκδοσι ειδικής διατάξεως επειδή υπάρχει μία προηγουμένη που απαγορεύει γενικά και με δαρύτερες κυρώσεις στο προσωπικό να περιλαμβάνη μαζί του... λαθρεπιβάτες.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΔΑΚΡΥΑ

'Ο άνθρωπος είναι το μοναδικό πλάσμα του Θεού που χύνει δάκρυα από λύπη ή και από συγκίνησι της χαράς. Τα δάκρυα που χύνουν άλλα ζώα και πρό παντός τα περιφιληνά δάκρυα του κροκοδείλου είναι έκκρίσεις που προκαλούνται από έρεθισμούς των δακρυγόνων αδένων χωρίς να έχουν όμως καμμία σχέση με ψυχικές συγκινήσεις. 'Αξιόλογη είναι και η παρατήρησις ότι οι πρωτόγονοι άνθρωποι δεν γυνώριζον τα δάκρυα, τα οποία είναι, καθώς φαίνεται, προνόμιο των ανθρώπων που έχουν ανώτερα αισθήματα.

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

Η γυναίκα ενός καθηγητού της ιατρικής απέκτησε το πρώτο της παιδί που ήταν, φυσικά, το πιο χαριτωμένο, το πιο έξυπνο, το πιο σπουδαίο αγόρι του κόσμου. Κάποιαν ημέρα, την ώρα που ο καθηγητής παρέδιδε στους φοιτητάς, μπήκε μέσα ο κλητήρας και του είπε:

— Κύριε καθηγητά! Τηλεφώνησε η κυρία να πάτε άμεσα στο σπίτι να ιδήτε το παιδί.

Εντρομος διέκοψε ο καθηγητής τη διδασκαλία, πήρε ένα ταξί και πήγε στο σπίτι για να ιδῇ τί είχε το παιδί.

— Άχ, τί κρίμα, 'Αργήσες, του είπε η γυναίκα του. 'Ηβελαν να το ιδῇς, που είχε βάλει το χονδρό δάκτυλο του ποδιού στο στόμα και το έγλυφε.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

Η αγάπη πρὸς τὸν πλησίον δεν επιβάλλεται μόνον ἀπὸ χριστιανικούς ἀλλὰ και ἀπὸ αἰσθητικούς και ὕγεινους λόγους. 'Επιστήμονες του αμερικανικοῦ πανεπιστημίου Χάρβαρντ διεπίστωσαν πρᾶγματι ὕστερα ἀπὸ πολὺχρονα πειράματα, ὅτι ἡ ἀγανάκτησις πού προέρχεται ἀπὸ τὸ μῖσος και ἀπὸ τὸς καυγάδες βλάπτει τὴν ὑγεία σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ περιορίζη ἀκόμη και τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς. 'Απὸ τὰ ἴδια αὐτὰ πειράματα ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μῖσος ἐπιφέρει ὀρισμένους συσπάσεις στὸ πρᾶγμα πού, ὅταν ἐπαναλαμβάνονται συχνὰ, τὸ ἀλλοιώνουν και τὸ ἀσχηματίζουν.

Τέλος, διεπιστώθη ὅτι τὸ μῖσος στρέφεται ἐναντίον ἀτόμων πού παρουσιάζουν τὰ ἴδια μειονεκτήματα χαρακτήρος με ἐκείνους πού τὰ μισούν.

ΑΦΗΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ

«ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ!» Αυτή τη φράσι επαναλαμβάνουν συχνά με στενοχωρία μερικές μητέρες πού, ποτισμένες από τις παλιές θεωρίες, νομίζουν πως οι ώρες που τα παιχνίδια είναι χαμένος καιρός.

Και όμως: η σύγχρονη παιδαγωγική, εγκαταλείποντας τις θεωρίες αυτές, επαναπροσέλασε μία σωτήρια επαναστάσι, βασίζοντας την εκπαίδευσι του παιδιού επάνω στο παιχνίδι. Γιατί το παιχνίδι δεν είναι μόνο χρήσιμο για την πνευματική ανάπτυξη του παιδιού, είναι και βασικώτατο για τη σωματική του ανάπτυξη, όπως είναι ο ύπνος και το φαγητό...

Όταν το παιδί παίζει, αναπτύσσει τους μυώνες του και το πνεύμα του, και έρχεται σε έπαφή με πράξεις χίλιες φορές σπουδαιότερες από τις θεωρίες που έχει διδαχθῇ. 'Αποκτά έτσι άμεση τείρα, διδάσκειται. Διδάσκεται να μιλά, να αντιμετώπιζη τους άλλους, να παραμερίζη τα προσωπικά του συμφέροντα για χάρι των συμφερόντων του συνόλου, της ομάδας.

Το παιχνίδι φέρνει ίσορροπία, καταπραίνει την έντασι των νευρών, και ιατρεύει το παιδί από τα «σάκ» που του δημιουργεί η έλλειψις κατανόησεως εκ μέρους του μεγάλου.

Ακόμη και το παιδί που μόλις στέκεται στα πόδια του, έχει ανάγκη από μ'α δική του γωνία, όπου νά μπορη νά παίζη χωρίς κανέναν νά τ' ενοχλή, χωρίς κανέναν νά τὸ μαλῶνι γιατὶ λέρωσε ἢ ἀνακάτεψε κάτι. Στο δωμάτιο του ἢ στη «γωνία» του, πρέπει νά μπορη νά μπουσουλά, νά σκαρφαλώνη, νά κτίζη και νά γκρεμίζη, νά χτυπά στα παιχνίδια του, χωρίς νά ἀκούη διαρκῶς τὰ «πρόσεξε!», «μὴ τὸ πιάνης αὐτό!», «μὴ ἀνεβαίνης ἐκεῖ!», και ὅτω καθέξης, διαταγῆς ὁλαδῇ στὶς ὁποιες ἀν ὑπήκουε, θά καταντούσε νά μὴ μπορη νά κουνηθῇ και νά κἀν τὸ παραμικρό!...

Οι μητέρες ξέρουν ότι η ενεργητικότης που υπάρχει μέσα στα μικρά αυτά κορμιά είναι ικανή να ξεπεράση την αντοχή και τις πὸ ἀνθεκτικῆς ἀπ' αὐτές. 'Η ενεργητικότης λοιπὸν αὐτὴ δὲν πρέπει νά καταπνίγεται ἀλλὰ πρέπει —ἀντίθετα— νά κατευθύνεται με δημιουργικό τρόπο, πράγμα που επιτυγχάνεται βαυμάσια με το παιχνίδι.

Φυσικά, ἡ τάξις τοῦ σπιτιοῦ ἔχει σημασία, ἀλλὰ περνᾷ σὲ δεύτερη μοίρα, ἐμπρὸς στὶς ζωτικῆς ἀνάγκες τοῦ παιδιοῦ πού ἀναπτύσσεται.

Η εξυτην και προικισμένη με κατανόση μητέρα περιορίζεται να τακτοποιή, νά μπαλῶνι, νά συμμαζεύη, νά καθαρίζη, χωρίς νά μαλῶνι τὸ παιδί. Τοῦ δείχνει μόνον ὅτι πρέπει νά συνηθίσῃ νά βάζη στὴ θέσι του ἕνα παιχνίδι πρὶν βγάλῃ ἄλλο, και ὁργανῶνι τὸ σπῆτι της ὑπολογίζοντας τὶς ἀνέγκες τοῦ παιδιοῦ, βγάζοντας ἀπὸ τὴ μέση τὰ εὐθραυστα ἀντικείμενα κ.λ.π... Σιγὰ — σιγὰ, τὸ παιδί θά μάθῃ νά δεχάται πὸ ἀ ἀντικείμενα μπορεῖ νά...κακομεταχειρίζεται, και πῶς ὀχι. 'Αλλὰ θά τοῦ χρειασθῇ λίγος καιρὸς γι' αὐτό, και ἡ μητέρα πρέπει νά εἶναι ὑπομονετικῇ...



Απὸ τὰ 3 ὥς τὰ 6 τοῦ χρόνιου, τὸ παιδί χρειάζεται πολὺ ἀπλὰ παιχνίδια, και κυρίως ἐργαλεία, κανένα ξύλινο ὄχημα... Τὰ μπερδεμένα παιχνίδια ἀνησυχοῦν τὸ παιδί, προκαλοῦν τὸ θυμὸ του, και καταλήγουν συνήθως στὴν...καταστροφὴ τοῦ παιχνιδιοῦ.

Αφήστε τὸ παιδί νά σὰς «δορῇ» στὶς δουλειῆς τοῦ νοικοκυριοῦ, καθώς και τὸν πατέρα του στὶς δουλειῆς στὸν κήπο κ.λ.π., χωρίς ὅμως νά τὸ ἐπιχειρῆτε διαρκῶς ἢ νά τοῦ ἐπιβάλετε τί νά κἀν και πῶς νά τὸ κἀν. 'Ενθαρρύνετε ἐστὶ τὴν πρωτοβουλία του και τὴν καλὴ του θέλησι. 'Αἰεὶ τὸν κόπο νά σπαταλήσῃ λίγες σαποῦνι, ἢ νά ξεδώσῃ λίγη μπουγά...

*
Όσο μεγαλώνει τὸ παιδί, ἡ διάθεσις του γίνεται πιο μεταβλητή: Μεταπίπτει ἀπὸ περιόδους σκέψεως σὲ στιγμῆς ἐνθὺνης δραστηριότητος. 'Αρχίζει νά ἀναζητᾷ τὴν πραγματικότητα, θέλει ἀεροπλάνο πού νά πετᾷ, θέλει σίδερο πού νά σιδερώσῃ.

'Αρχίζει νά στενοχωριέται ἀπὸ τὴν ἑλλειψι ικανότητάς του, ἀπογοητεύεται ἀπὸ ὅτι κάνει. Γ' αὐτό, στὰ παιδιά πού εἶναι προικισμένα με ἐπιδεξιότητα, πρέπει νά δίνουμε ἀπλὰ ἐργαλεία και ὕλικά, και νά τὰ κατευθύνωμε στὶς προσπάθειές τους.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Απὸ τὰ 7 ἢ 8 χρόνια τους, τὰ ἀγόρια και τὰ κορίτσια πού, ὡς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐπαίαν με τὰ ἴδια περὶ πού παιχνίδια, ἀρχίζουν νά δείχνουν διάφορα ἐνδιαφέροντα: τὰ ἀγόρια ἀπασχολοῦνται περισσότερο με τὰ σπορ, ἐνῶ τὰ κορίτσια με ἐργασίες χειροτεχνίας. Αὐτὸ ὅμως καθὲς ἄλλο παρὰ ἀπόλυτο εἶναι, δεδομένο ὅτι κάθε παιδί ἀντιπροσωπεύει ἕνα μίγμα ἀνδρικοῦ και γυναικειοῦ χαρακτήρα.

Τὸ παιδί ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φίλους συνουλήκευς του. Διηγέται συνήθως ἐκείνους πού συμπληρώνουν τὸ χαρακτήρα του, και πού δὲν εἶναι πάντα αὐτὰ πού θά προτιμούσαν οἱ γονεῖς του. Οἱ φίλεις ὅμως, τὰ πρῶτα σχολικὰ χρόνια, δὲν διαρκοῦν πολὺ. 'Υστερα, τὸ παιδί ἀρχίζει νά ἀναμειγνύεται στὶς «ομάδες». Νιώ-



θετὴ τὴν ἀνάγκη νά ἀντιμετωπίζῃ με τὰ ἄλλα παιδιά, νά γελάσῃ και νά παλαίη μαζί τους. 'Εκεῖ μαθαίνει τοὺς πρώτους κανόνες τῆς ζωῆς στὴν κοινωνία — νά εἶναι τίμιος, νά ὑπομένῃ τὶς ἥττες και τὶς ἀδικίες, νά εἶναι ἀξιοπρεπῆς ὅταν κερδίζῃ, και νά ξέρῃ νά εἶς τρῶπῃ με φλεγματικότητα. Διανοοῦνται τὴν κρίσι του, ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀξία και τὶς ικανότητές των συντρόφων του.

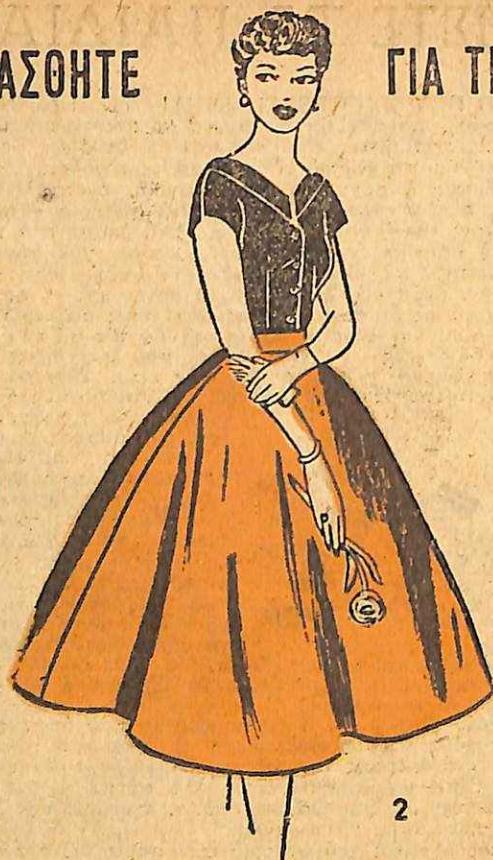
Οἱ γονεῖς ἔχουν καθκὸν νά παρακολουθοῦν με ἐπισκευτικότητα τὴ συμπεριφορὰ τοῦ παιδιοῦ με τοὺς συντρόφους του, μέσα στὴν «ομάδα», και νά φροντίζουν ὥστε στὸ σπῆτι, ἐμμεσια, νά δύνουν θάρρος στὸ ντροπαλὸ παιδί, νά τὸν νῶνουν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ δειλοῦ, νά καθησυχάζουν τὸ νευρικό, νά προετοιμάζουν γενικά τὸ παιδί γιὰ τὴν καθημερινὴ ζωὴ του μέσα στὴν πρώτη αὐτὴ μορφή τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ



1



2



3

1 Φόρεμα κλός με κλασσικό μπούστο και άσορτι σάρπα. Γίνεται σε μαλλινάκι άμπιγέ, βελούδο, σατέν, ντυσές, μπροσέ κλπ.

2 Βελούδινο μπλουζάκι και φούστα γκρό. Ή φούστα από τα φτά, βελούδο κ.ά. Το μπλουζάκι πολύ κατάλληλο για μπροσέ.

3 Φούστα από όργάντζα ριγέ. Μπλουζάκι από όργάντζα σκέτη.

4 Σχέδιο για σατέν ντυσές ή ταφτά. Κόψιμο μπούστου ζαπονέ.

5 Σχέδιο με γιακά μπέρτα, για ταφτά, γκρό, μπροσέ και άλλα.

6 Άμπιγέ φόρεμα σε άπλη γραμμή. Γίνεται σε λεπτό μαλλινάκι και σε διάφορα μεταξωτά φορέματα. Ύπεροχο μοντελάκι.



4



5



6

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΜΠΙΓΕ



ΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ βραδυ-
νών φορεμάτων, γίνονται ά-
πό οποιοδήποτε σχεδόν μετα-
ξωτό ή μάλλινο άμπιγέ ύφασμα.
Μπορούν να γίνουν από κατάλ-
ληλα παλάρια σας φορέματα, ό-
πότε θα σας κοστίσουν πολύ
λίγο. Τα συμπληρώματα αυτά,
μακριά ή κοντά ζακετάκια, κά-
πες κ.λ.π., συνοδεύουν ωραιότα-
τα τις βραδυνές εμφανίσεις, και
τα δημοσιεύουμε για τις άνα-
γνώστριες εκείνες που μας ρω-
τάνε τί άλλο εκτός από παλτό
και κανονική ζακέτα μπορούν να
φορέσουν πάνω από τα κοντά ή
μακριά βραδυνά φορέματά των.

1 Φαρδιά κλός βελούδινη
βραδυνη ζακέτα. Γίνεται
και σε ντυβελίτσα ή βελούδο-
ντε-λαίν. Στρογγυλός νω-
μίτης με πιέτα ή διπλά γαζιά

2 Βελούδινη ζεστή ζακετούλα
ντυμπλαρισμένη με φανελίτσα
και σατέν φόδρα. Φαρδύτατο μα-
νίκι. Γίνεται και σε οποιοδήποτε ύφασμα. γκρό κ.λ.π.

3 Ζακετάκι - μπολερό από βελούδο. Είναι δλο ντυ-
μπλαρισμένο με πλεχτό άγκορά. Γίνεται και σε μάς
ντρα με άμπιγέ κουμπιά ή και σε σατέν υποστ.
γκρό κ.λ.π. όπότε ντυμπλάσσεται με την ειδική φα-
νελίτσα και μεσαυτή φόδρα. Γίνεται ωραιότατο

4 Τσορά - κάμ ζακέτα - κάπα από βελούδο, γκρό ή
φαίν. Χαμηλή μανικέλλα και φόδρα από σατέν

5 Νουίτης με ψηλά γιακά και υπάντα άν - πόου με
κουμπι. Γκω-γύω σάουα. Σε ταφτά, φαίν βελούδο

6 Βελούδινη ζαπονέ ζακέτα με λοξό κόμπωμα. Ή
ζακάς προεκτείνεται σε 2 λουρίδες που δένουν κόμπο.

Η κοινωνική ζωή στην αρχαία Ελλάδα

Η ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

ΜΑΣ δόθηκε πολλές φορές η αφορμή να σημειώσουμε πως το πολιτεύμα της αρχαίας Σπάρτης ήταν διαφορετικό από το πολιτεύμα των Αθηνών. Στην πρωτεύουσα της Λακωνίας, δηλαδή, κυβερνούσαν οι λίγοι, ενώ στην Αθήνα κυβερνούσε ο δήμος, δηλαδή ο λαός.

Σύμφωνα με τους νόμους του Λυκούργου, του πρώτου νομοθέτη της Σπάρτης, οι σπαρτιάτισσες δεν ήταν κλειδομανταλωμένες στα σπίτια όπως στην Αθήνα, αλλά έπαιρναν μέρος στη δημόσια ζωή. Τα κορίτσια μάλιστα από μικρή ηλικία πήγαιναν στα γυμναστήρια και γυμνάζονταν σχεδόν ολόγυμνα. Γι' αυτό οι Αθηναίοι κακολογούσαν τους Σπαρτιάτες γιατί έδιναν τέτοια ανατροπή στα κορίτσια τους.

Ο Ευριπίδης που έχθρευαν τον Σπάρτη, στην τραγωδία του «Ανδρομάχη» λέει πως και αν ήθελαν οι σπαρτιατοπούλες δεν θα μπορούσαν να είναι ήλικες και άγνες μία που γυμνάζονταν μπροστά στους νέους σχεδόν ολόγυμνες. Μά και ο μεγάλος σοφός της ελληνικής αρχαιότητας Αριστοτέλης κατακρίνει αυτή την ανατροπή και αγωγή των κοριτσιών της Σπάρτης. Οι επικρίσεις αυτές δεν ήταν σωστές. Ο Αριστοτέλης, ο Ευριπίδης και τόσοι άλλοι δεν είχαν δικαίο. Έξ άλλου η ισοτιμία των γυναικών δεν είχε φέρει τη διαφθορά. Κάθε άλλο μάλιστα. Οι Σπαρτιάτισσες δεν ήταν εκδότες στην παραλυσία. Τέτοιες μαρτυρίες δεν υπήρχαν. Κι' ούτε πάλι οι νέοι σκανδαλίζονταν όταν έδλεπαν τις σπαρτιατοπούλες μισόγυμνες. Τό αντίθετο συνέβαινε. Ξέρουμε ακόμα πως ενώ τα κορίτσια έβγαζαν στο δρόμο χωρίς να σκεπάζουν το πρόσωπό τους, οι παντρεμένες το σκέπαζαν. Κι' αυτό είχε το λόγο του.

Ο Βασιλιάς Χαρίλλος που ρωτήθηκε από κάποιο ξένο γιατί συμβαίνει αυτό απάντησε: «Τας κόρας άνδρας εύρειν δει, τας δέ γυναίκας σώζειν τους έχοντας». Δηλαδή τα κορίτσια δείχνοντας την όμορφιά τους πρέπει να δρούν το γαμβρό, οι παντρεμένες όμως κρύβοντας το πρόσωπό τους δεν ξεμυαλίζουν τους άλλους άνδρες κι' έτσι κρατούν τους δικούς των.

Όπως και αν είναι ως τα χρόνια του Αριστοτέλη, και κάμποσο καιρό παραύστερα οι γυναίκες της Σπάρτης, είχαν πολλά δικαιώματα γι' αυτό οι άλλοι Έλληνες λέγαν πως οι Σπαρτιάτες γυναικοκρατούσαν. Και πρώτος ο Αριστοτέλης κατακρίνει τους Σπαρτιάτες γιατί έδωσαν τόσα δικαιώματα στο γυναικείο φύλο.

Η γυναικοκρατία αυτή στον καιρό που η Σπάρτη από πρωτή πολιτεία της Ελλάδος κατάντησε μία μικρή πόλη, είχε πολλά δυσάρεστα αποτελέσματα. Πρώτα πρώτα άλλαξαν τα παλιά έθιμα και η πολυψήμ-

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΣΕΣ ΕΙΧΑΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ. ΕΙΧΑΝ ΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΑ ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

σμένη ανδρεία των Σπαρτιατισσών είχε ατονήσει γιατί τόρριζαν στην πολυτέλεια και στην καλοζωία. Έτσι όταν οι Θηβαίοι κήρυξαν τον πόλεμο έναντιον της Σπάρτης, οι σπαρτιάτισσες φάνηκαν δειλές.

Στα παλαιότερα όμως χρόνια, στον καιρό του Λεωνίδα που μαζί με τους τριακόσιους Σπαρτιάτες έγραψε μία από τις λαμπρότερες σελίδες της Ελληνικής ιστορίας στις Θερμοπύλες, οι γυναίκες της Σπάρτης τον ήρωισμό των ανδρών τους τον διαλαλούσαν και καυχόντανε και λέγανε πως μόνο αυτές «γεννούν άνδρες». Έξ άλλου, όπως ξέρουμε, σε καιρούς που η Σπάρτη είχε πολέμους, οι Σπαρτιάτισσες δίνοντας την άσπίδα στα παιδιά και στους άνδρες των με απόλυτη ψυχραιμία λέγανε σ' αυτούς «ή τάν ή επί τάς».

Τί έννοούσαν όμως οι φιλόσοφοι, οι ιστορικοί και οι άλλοι Έλληνες λέγοντας ότι στη Σπάρτη επικρατούσε το καθεστώς της γυναικοκρατίας; Δέ

θέλει ρώτημα πως κατακρίνανε τη Σπάρτη γιατί τη διοικούσαν σε όλα οι γυναίκες. Αυτό όμως δεν είναι καθόλου σωστό. Είχαν βέβαια ισοτιμία οι γυναίκες — κι' αυτή δεν ήταν απόλυτη — αλλά δεν κυβερνούσαν. Το μόνο σωστό είναι πως σύμφωνα με τους νόμους του Λυκούργου οι γυναίκες της Σπάρτης ελευθεριάζαν στις ερωτικές τους σχέσεις και είχαν άστικά δικαιώματα που δεν τα είχαν οι άλλες Ελληνίδες. Έπιτρέπονταν δηλαδή να πλαγιάζουν και με άλλους άνδρες αν ο δικός τους ήταν γέρος ή δεν έφτιαχνε παιδιά. Κι' αυτό γιατί η Σπάρτη ήταν για πολλούς αιώνες μία καθαρή στρατιωτική πολιτεία. Καί μία που οι Σπαρτιάτες από τα 20 ως τα 50 ήταν οα να πούμε μόνιμοι στρατιώτες, οι γυναίκες τους είχαν όλες τις φροντίδες του νοικοκυριού.

Μά ο καιρός αυτός πέρασε και όπως είπαμε, δημιουργήθηκε διαφορετική κατάσταση. Πολύς Σπαρτιάτισσες άποχτήσανε μεγάλη κτηματική περιουσία. Σχεδόν τα δυο τρίτα των χωραφιών ανήκαν στις γυναίκες της Σπάρτης. Οι άνδρες παραμερίστηκαν, και οι Σπαρτιάτισσες ζούσαν τη ζωή τους. Από τη μία μεριά δίνονταν με γάλες προίκες και από την άλλη το κληρονομικό δικαίωμα ανήκε αποκλειστικά στις γυναίκες. Μά το χειρότερο ήταν ότι οι Σπαρτιάτισσες δεν άρκούντανε στον ένα άνδρα αλλά είχαν πολλούς. Διαμρφώθηκε δηλαδή — αυτό έγινε στα χρόνια της παρακμής — ο θεσμός της πολυανδρίας. Κατά το θεσμό αυτόν πολλοί άνδρες — συνήθως άδελφοί — είχαν από κοινού μία γυναίκα. Ο ιστορικός Πολύβιος γράφει πως και πατροπαράδοτο ήταν και είχε

καταντήσει συνήθεια στη Λακεδαίμονα τρεις και τέσσερες άνδρες να έχουν μία γυναίκα και πολλές φορές την έδιναν και στους φίλους των. Μπορεί βέβαια να είναι υπερβολικός ο Πολύβιος γιατί μισούσε τους Σπαρτιάτες, ωστόσο υπάρχουν και άλλες μαρτυρίες που επιβεβαιώνουν λίγο πολύ τα γραφόμενά του.

Μία λοιπόν που ο θεσμός της πολυανδρίας επικράτησε στη Σπάρτη κοντά στο νού ότι όχι μόνο χαλαρώθηκαν τα παλιά ήθη και έθιμα αλλά και χρόνο με το χρόνο γεννιόντανε λίγα παιδιά. Έτσι λιγόστευε ο πληθυσμός της και μαζί με άλλα δυσάρεστα η μεγάλη και ονομαστή πολιτεία ξέπεσε. Άρα έχουν δίκαιο οι αρχαίοι ιστορικοί που έβγαλαν το συμπέρασμα πως «η ολιγανθρωπία κατάρτησε τη Σπάρτη».

Στα χρόνια της ακμής η Σπάρτη ομηζόνταν και για το στρατό της και για την κοινωνική της οργάνωση. Στα παλιά εκείνα χρόνια ο Πλάτων ζήλευε το πολιτεύμα της Σπάρτης και θαύμαζε το καθεστώς της γυναικοκρατίας. Ο μεγάλος σοφός μάλιστα παίρνοντας ως πρότυπο τη Σπαρτιατική πολιτεία προπαγάνδιζε τους θεσμούς της και προσπάθησε με μικρές παραλλαγές να τους επιβάλει και στους Αθηναίους. Δεν πρέπει όμως να νομίζουμε πως ο Πλάτων θαύμαζε μόνο τη στρατιωτική οργάνωση της Σπάρτης. Πιο πολύ θαύμαζε τις γυναίκες της Σπάρτης. Ένας άλλος πάλι σοφός, ο Αριστοτέλης, που έπισκεφθηκε τη Σπάρτη και έζησε πολύ καιρό εκεί, όταν γύρισε στην Αθήνα, έλεγε σ' όσους τον ρωτούσαν: «Έρχομαι από την ανδρωνιτίδα και πηγαίνω στη γυναικωνιτίδα». Τα λόγια αυτά είχαν βαθύ νόημα. Έδειχναν το θαυμασμό του προς το καθεστώς της Σπάρτης και ξεχωριστά στη σπαρτιατική γυναικοκρατία, που κατά τη γνώμη του, σ' αυτή όφειλιναν το μεγαλείο της Σπάρτης.

Τα καλά όμως αυτά χρόνια πέρασαν και η Σπάρτη έχασε τα μεγαλεία της και την παλιά δόξα της. Δυσ μεγάλοι βασιλιάδες της, ο Άγις και ο Κλεομένης, είχαν καταλάβει τον κατήφορο που πήρε η πολιτεία τους και βάλθηκαν να διορθώσουν τα κακώς κείμενα. Στο μεταρρυθμιστικό τους έργο είχαν συμβουλάτορες και υποστηρικτές τις μονάδες και τις γυναίκες τους. Είδαν πως η Σπάρτη δαδίζε προς τον γκρεμό και επιχείρησαν από τη μία μεριά να ξαναμοιράσουν την ακίνητη ιδιοκτησία ώστε να πάρουν κληρο οι άκτιμονες και από την άλλη να δώσουν ισχύ στο παλιό πολιτεύμα του Λυκούργου για να σταματήσει η ήλικη παραλυσία, να καταργηθεί ο θεσμός της πολυανδρίας για «να τίκτουν άνδρες» οι γυναίκες σαν εκείνες που πολέμησαν στις Θερμοπύλες και πεσάλληλα να αυξηθεί και ο πληθυσμός της Σπάρτης. Δεν τα κατάφεραν όμως γιατί οι αντικειμενικές συνθήκες δεν έδιναν τέτοιες ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Η στήλη του παιδαγωγού

ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑ

ΟΤΑΝ κανείς άσκη παιδαγωγική επίδωψη παιδιών βρίσκει κάποτε στη δυσάρεστη θέση να διαπιστώνει να μεταδίδει στους γονείς ότι τα παιδιά τους συμβαίνει να τους αντιπαθούν, κάποτε μάλιστα να τους μισούν φανερά. Κι' η ψυχαναλυτική έρευνα μάς οδηγεί μερικές φορές στη διαπίστωση ότι τα παιδιά αυτά — ούτε λίγο ούτε πολύ! — εύχονται από μέσα τους ν' απαλλαγούν απ' τους ανυπόφορους, όπως τους νομίζουν, γονείς τους.

Και στις πιο πρόσφατες συζητήσεις μας με τις μητέρες από τη στήλη αυτή αναφερθήκαμε επανειλημμένως στα αίσθημα που τρέφουν οι νεαροί βλαστοί προς τους γεννητόρας τους. Τονίσουμε μάλιστα ότι τα αίσθημα αυτά παίζουν σπουδαίο ρόλο στην αποτελεσματικότητα της παιδαγωγικής προσπάθειας των γονέων. Η αφομοίωση των οδηγιών της μητέρας προς την κόρη της εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αγάπη που η κόρη τρέφει στη μητέρα.

Γιατί τάχα συμβαίνει να μισήση ένα παιδί τους γονείς του ή τον ένα απ' αυτούς; Ποιές είναι οι αιτίες; Ασφαλώς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει κανείς πως αυτοί πασκίζουν για το καλό του: Για να το αναπτύξουν, να το κάνουν καλύτερο. Κι' ασφαλώς, επίσης, δεν θ' αμφισβητήσει κανείς πως το αγαπούσαν ειλικρινά και με πάθος, ίσως, πως ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν το πάν γι' αυτό. Και όμως το παιδί τους δεν έδειξε την όρθη κατανόηση στα αίσθημα τους αυτά, δεν εξετίμησε την αγάπη τους. Κι' αποδεικνύεται πως δεν τους χωνεύει, δεν θέλει να τους βλέπει.

Ας έρευνήσουμε λοιπόν τις αιτίες αυτές.

1) Στις σχέσεις με τα παιδιά δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε τη διαφορά ηλικίας που μάς χωρίζει απ' αυτά. Νάχουμε πάντα στο νού μας ότι ο σωματικός και ψυχικός κόσμος των παιδιών διαφέρει πολύ, πάρα πολύ, από τον δικό μας. Άλλα τα δικά τους ενδιαφέροντα, οι δικές τους ζωτικές ανάγκες, κι' άλλες οι δικές μας. Και κάτι άλλο: Μη θυμόμαστε τα δικά μας παιδικά χρόνια κι' ας μη θέλουμε να μεταφέρουμε στα σημερινά παιδιά τις άρχες που κυβερνούσαν την παιδική ηλικία πριν 25—40 χρόνια, όταν έμεις ήμασταν παιδιά. Από τότε η ζωή προχώρησε, άλλαξε. Τα παιδιά δε θα κατορθώσουν ποτέ να ιδούν τη ζωή κρατημένα από το παρελθόν. Βλέπουν τη ζωή παίζοντας κυνηγητό με το μέλλον!

2) Είναι μερικοί γονείς που φιλοδοξούν να έχουν ένα παιδί-θαύμα που να το θαυμάζει ο κόσμος και να μακαρίζη αυτούς. Υποβάλλουν έτσι το παιδί σε περιορισμούς, σε διαπαιδαγωγική και άσκη που είναι ξένα στην ψυχολογία του και το κουράζουν υπερβολικά. Μπορείτε να θυμηθείτε, απ' όσα γνωρίσατε, μερικούς γονείς που σκοτώνονται να διδάξουν το παιδί τους από τα μικρά του τέλειους τρόπους καλής συμπεριφοράς, που αντιστοιχούν σε ήπλιο. Να του μεταδώσουν ξένες γλώσσες, μουσική, χορούς για να καμαρώνουν και να τους ζηλεύουν οι άλλοι. Έπιμένουν σε μία τακτική που είναι αντίθετη στα παιδαγωγικά και ψυχολογικά πορίσματα, μόνο από φιλοδοξία και εγωισμό.

Τα παιδιά όμως που τυραννούν

ται από την τακτική αυτή σιγά-σιγά χάνουν την εμπιστοσύνη τους στους γονείς τους, δεν τους αγαπούν, τους αντιπαθούν.

3) Η αυστηρότητα, η σκληρότητα κι' η παράλογη αδιαλλαξία των γονέων τους φέρνει σε διάσταση με τα παιδιά τους. Σκεφθείτε πως κάτι, που έσεις το θεωρείτε κανόνα, για το παιδί μπορεί να είναι μία πράξη, έξω από τον δικό του κανόνα, μπορεί να είναι κάτι άκατανόητο. Οι συχνές τιμωρίες, η πειθαρχική διαδίσκη του παιδιού μέσα στο σπίτι, έκτός που δημιουργούν ένα άτομο φοβισμένο ή περισσότερο άβυσσσο, κλονίζουν την αγάπη του προς τους οικείους, το κάνουν να τους βλέπει σαν αντιπάλους.

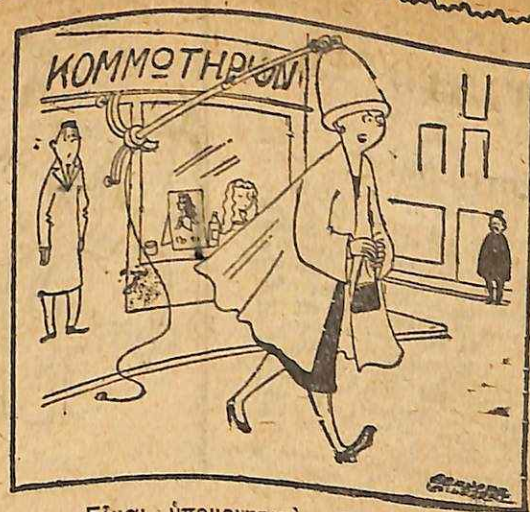
4) Πολλοί γονείς παρακολουθούν από ένδιαφέρον βέβαια, κι' από το καλή πρόθεση — τη ζωή του παιδιού τους δέμα προς δέμα. Η, κάποτε, και κρυφουκταν από την ένεδρα, που του στήνουν, για να το συμβουλευσουν, να το καθοδηγήσουν και στη μικρότερη λεπτομέρεια. Παρασάλλουν το παιδί με συμβουλές για την υγεία του — φέρσε το σκακί σου, τύλιξε το λαιμό σου! — για τη διαίτα του — φάε όλη τη σούπα σου, μη χαλάς την όρεξί σου με φρούτα! — ή για τις συνήθειές του και τη συμπεριφορά του — μη πιάνεις έτσι το κουτάλι, μη λερώνεις τα παπούτσια σου! Κόβουν από το παιδί κάθε πρωτοβουλία. Το εμποδίζουν να συναντηθεί απευθείας με τη ζωή και να πάρη απ' αυτή τα μαθήματα — έστω κι' αν τα πληρώση ακριβά. Άσφυκτιούν τα παιδιά αυτά κάτω από τα μάτια του κέρβερου γονέα και μέσα τους διαλύεται η τρυφερότητα της αγάπης.

5) Είναι συχνό φαινόμενο της εποχής μας να χάνη κανείς την αυτοκυριαρχία των νεύρων του. Οι κοινωνικές συνθήκες με τις λογής λογής επιδράσεις τους χαλώνουν τα νεύρα. Αυτό, βέβαια, ζημιώνει πολύ το κάθε άτομο. Μά ζημιώνει ανυπολόγιστα και τα παιδιά, όταν έχουν στο περιβάλλον τους τη μητέρα ή τον πατέρα τους δίχως καμμία αυτοπειθαρχία, δίχως ψυχραιμία, έτσι μους να ξεσπάσουν σε θυμό, σε ύβρεις, σε τιμωρίες. Γίνονται άβυσσος, ανίκανα να σταθμίσουν κάθε φορά το σωστό και το δίκαιο, καταντούν κι' αυτά νευρικά και, ιδίως, άποστρέφονται τους γονείς.

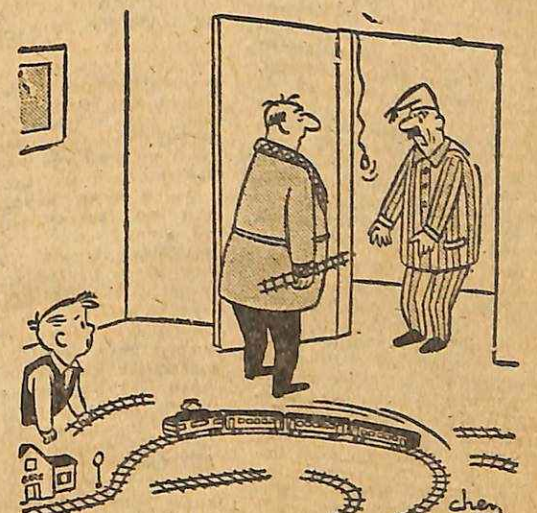
6) Ένα ελάττωμα του παιδιού ή μία αποσιωπητή καθυστέρηση του σωματική, πνευματική κλπ. είναι συχνά ένα άγκιστρο στις σχέσεις με το περιβάλλον. Πολλοί γονείς ή άνθρωποι του οικογενειακού περιβάλλοντος — ίσως δίχως κακή πρόθεση — έννοούν να το θυμίζουν πάντα αυτή την αιτία της στενωχίας τους με τούτον ή εκείνον τον τρόπο. Δεν θα διορθωθεί ποτέ ο άμελς στη μαθήματα του μαθητή αν του υπενθυμίζετε την καθυστέρηση του δέκα φορές την ώρα. Κι' αν έσθε σφυρί στο κεφάλι του παιδιού που δυσκολεύεται στην όρθη άναγνωση ή στην ορθογραφία, κανένα καλό αποτέλεσμα δε θα φέρετε. Ίσκαλό αποτέλεσμα δε θα φέρετε, μόνο συντριψετε την πρωτοβουλία του παιδιού, τον αυταπείσιο, και τις δικές του προσπάθειες.

Θα μπορούσαμε κι' άλλες αιτίες ν' αποκαλύψουμε, που μπορούν να σάς φέρουν σε διάσταση με τα παιδιά και να χάσετε την αγάπη τους. Μά φτάνει για σήμερα. Τούτο μόνο θα επαναλάβουμε: Οι προθέσεις μας, συχνά, για κάτι που επιδιώκομε μπορεί να είναι άριστες. Όκομε μπορεί να είναι άριστες. Όκομε τ' αποτελέσματα μπορεί να είναι αντίθετα. Γιατί δεν μεταχειριστήκαμε την καλύτερη μέθοδο.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ



Είμαι υπομονητικός άνθρωπος, αλλά βαρέθηκα πιά!...



ΑΠΟΡΙΑ

Είμαι ο γείτονας από το κάτω πάτωμα. Θά θέλαμε να μάθουμε τι ώρα φεύγει το τελευταίο τραίνο σας!...

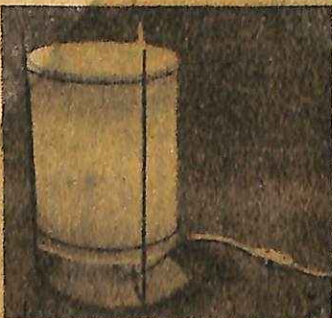


ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΓΡΙΠΠΗ

Είμαστε όλοι γριππασμένοι. Εγώ συνάωθηκα πρώτη. Μετά κόλλησα το Γιάννη, και κείνος κόλλησε τον Άζορ...

(του Πεννέ)

Πρακτική και φθηνή λάμπα



ΜΙΑ φθηνή λάμπα είναι αυτή εδώ, που είναι κατασκευασμένη από ένα απλό συρμάτινο σκελετό και ένα κομμάτι περγαμηνής, το οποίο τοποθετείται εσωτερικά, ώστε να σχηματίζει ένα κύλινδρο. Χάρη στην απλή διάταξη, η λάμπα αυτή μπορεί να τοποθετηθεί επάνω στο τραπέζι, για να μάς φωτίσει στην εργασία, στο διάβασμα ή το φαγητό, ή μπορεί να κρεμασθεί σε οποιοδήποτε γάντζο στον τοίχο, όποτε φωτίζει το κρεβάτι, το γραφείο ή



σκάλα κ.λ.π. Τέλος, αν την κρεμάσουμε στη μέση, φωτίζει ολόκληρο το δωμάτιο ως την τελευταία γωνία του. Φυσικά, το σύρμα της φορητής αυτής λάμπας πρέπει να είναι έφωδιασμένο στην άκρη του με ένα «φίς», ώστε να μπορεί να τοποθετηθεί σε όποια πρίζα θέλουμε.



1 *Αμερικάνικο μοντέλο. Μπουκλέ μάλλινο ύφασμα με βελούδινες γαρνιτούρες και βελούδινα κουμπιά. Γραμμή στο κόψιμο ρεντιγκότας

2 Ριχτό μοντέλο σε βελούρ - ντε - λέν. Κόψιμο σε σχήμα νωμίτη γαρνίρει το μπουστό. Στολίζεται με διπλά γαζιά και κουμπιά. Μανίκι κιμονό με ρεβέρ πεταχτά.

3 Πολύ χοντρό παλτό εργασμένο με διπλά γαζιά. Μανίκι ραγκλάν.

4 *Άνετο μοντέλο για μαλακό και ζεστό μάλλινο ύφασμα. Κόψιμο ραγκλάν. Διπλά γαζιά στο μανίκι δίνουν την εντύπωση μανσέτας.

5 Μοντέλο της Μαντελν - ντε - Ρόκ. Ρεντιγκότα με σουρά πίσω και μικρό ζωνάκι. Ή μπέρτα κλείνει εμπρός με μία σειρά από κουμπιά.

6 Ρεντιγκότα από μάλλινο ότομάν, γαρνιρσμένη με γούνα. Τσέπες τοποθετημένες ψηλά τονίζουν το άνοιγμα του στήθους. Φούστ αρκετά πλούσια με μέση πολύ εφαρμοστή

Μοντέρνα Παλτά

Ε τα παλτά που σας παρουσιάζουμε στο παρόν τεύχος, συμπληρώνουμε τον οπλισμό των πιο αντιπροσωπευτικών μοντέλων φετινής χειμωνιάτικης σεζόν. Όπως διαπιστώσατε, φέτος φοριούνται τόσο τα ριχτά όσο και τα ρεντιγκότας. Διαλέξτε το παλτό που σας αρέσει λαβαίνοντας υπ' όψιν κυρίως τον τύπο και τις ανάλογιες σας. Η φετινή χειμωνιάτικη μόδα των παλτών αρνείται σχεδόν όλα τα σώματα και σκευεύει πολύ τη σιλουέτα.



7 Ρεντιγκότα σταυρωτή με γούνινο γιακά. Κόψιμο κιμονό. Οι τσέπες είναι λοξές με κλασσικές πατ.

8 Τελευταία μοντέλα: στρατιωτικός γιακάς και διπλή σειρά κουμπιά. Το κόψιμο αυτού του πρωτότυπου παλτού είναι ραγκλάν. Όρθιες σχιστές τσέπες.

9 Ή μοντέρνα γραμμή του ίδιου ριχτού παλτού που συγκλίνει προς τα κάτω. Κόψιμο κιμονό ιδιόμορφο που δίνει την εντύπωση νωμίτη, σε συνδυασμό με τις πένες των μπροστινών. Άναλογες πένες στα μανίκια. Γούνινη γαρνιτούρα ή φάσα απ' το ύφασμα.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟ - ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ ΠΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ ΒΡΕΤΑΝΝΟΥΣ. — ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΑΜΕΙΩΤΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΣΜΟ ΤΟΥΣ. — ΑΝΑΤΡΕΦΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΩΝ

ΠΡΙΝ από πενήντη χρόνια όταν οι Άγγλοι έφευγαν από την Ελλάδα ένα περσιόγα καραβάνι τους ακολουθούσε μαζί με... τις αποσκευές και τις εφοδιοπομπές τους. Ήταν ένα καραβάνι... νύφες — αισθηματικά συνεπεία της παραμονής των ξανθών βορείων στη χώρα των μελαχροινών γυναικών.

Ποιος δε θυμάται τα κοριτσόπουλα που κρεμιόντουσαν στο μπράτσο των Συμμάχων και τα τρυφερά ραντεβουδάκια τους σε κάθε γωνιά της Αθήνας; Μερικά από τα συμμαχικά αυτά είδυλλια σταμάτησαν δέβαια εκεί, μα πολλά, πάρα πολλά είχαν μία μόνιμη συνέχεια — νόμιμη κι' επίσημη. Σ' εκατοντάδες αριθμούνται οι μικτοί γάμοι και φυσική τους συνέπεια ήταν η ανάχωρη στις Ισαρίθυμον γυναικών στη χώρα των ξένων συζύγων τους.

Από κει και πέρα ο κόσμος, το μεγάλο κοινόν δεν ήξερε πολλά πράγματα για την τύχη τους. Θρύλοι μονάχα αδέσποτοι κυκλοφορούσαν — υπερβολικοί και φυσικά ανακριδείς.

Ήταν ευτυχισμένες; Είχαν προσαρμοσθή εύκολα στο νέο τους περιβάλλον; Αντιμετώπιζαν δυσκολίες; Κρατούσαν έπαφί μεταξυ τους; Διατηρούσαν τη θρησκεία και τον εθνισμό τους;

Κανείς δεν θα μπορούσε ν' απαντήσει θετικά... Όταν ξάφνου μία καλή σύμπτωση μας έδωσε την απάντησι σ' όλα αυτά τα ερωτήματα που δεν παύουν νάναι σημαντικά για όσες γυναίκες αντιμετώπιζον τις πιθανότητες ή τις δυνατότητες ενός γάμου στο εξωτερικό.

Μεσα στον «Μιαούλη» από το Μπρίντζεϊ στον Πειραιά έτυχε να συνταξιδεύουμε με πέντε από τις πολεμικές αυτές νυφάδες που επέστρεφαν έπειτα από τόσα χρόνια άλλες για πρώτη κι' άλλες για δεύτερη φορά στην Ελλάδα για να ξαναδοούν τους δικούς τους. Τό συζητούν τους δικούς τους. Τό συζητούν από τα παιδάκια τους κι' οι δυο άλλες από τους συζύγους τους που έρχονταν κι' εκείνοι να επισκεφθούν τον τόπο που γεννήθηκε το είδυλλίο τους.

Τί καλύτερο θα ζητούσαμε για να μάθουμε κάθε τί σχετικό για τις Έλληνες που έφυγαν από τον πόλεμο μετέφερον τόσο μακριά;

Και πρώτ' από όλα το γεγογός ότι δεν έμεναν όλες στην ίδια πόλι κι' όμως ταξίδευαν έμλες όμαδικά αποδείκνυν έμλες πράγματα πως ή έπαφί μεταξυ τους δεν είχε χαθή, κι' η κοινή καταγωγή άρκοις να τις ένωση. Κι' έπαφί μεταξυ σημαίνει πατριωτών στα έθνησμο.

Και μία άλλη επικύρωσι μάς ήρθε άπρόσπτα.

— Όλγα! Όλγα! φώναζε ή μία τή κοίτασαι της.

— Νίκο! Νίκο! φώναζε τό ξανθό ροδοκόκκινο έγγλεζάκι της ή άλλη.

Όλγα, Νίκος, όνόματα που μύριζαν Ελλάδα!

Προσέξαμε ακόμα ότι ή μία από τις μητέρες ή κ. Ήδαν, από τον Πειραιά, κόρη Μαραβέλια, μίλουσε στη πεντάχρονη κορούλα της έλληνικά κι' έκεινη της άπαντούσε άλλοτε έλληνικά κι' άλλοτε έγγλεζικά.

Τή ρωτήσαμε σε τί γλώσσα μίλούσε συνήθως στα παιδιά της.

— Με τον άντρα μου μιλούμε άγγλικά και φυσικά αυτή τη γλώσσα ξέρουν και τα παιδιά. Άλλα είχα ξανάρθει στην Ελλάδα προ τριών έτών κι' έμεινα τέσσερις μήνες. Έτσι τό κοριτσάκι μου έμαθε αρκετά έλληνικά και με ξεκουράζει να μιλώ μαζί του. Τώρα που θα μείνωμε έξη μήνες θα μάθη κι' ο μικρός. Ίσως στείλω τη μεγάλη και στο σχολείο... έτσι όταν μάθη να διαβάξη και να γράψη δεν θα τά ξεχάση.

— Έχετε έπαφί μ' άλλους Έλληνες.

— Μέσα στο Μάντσεστερ υπάρχουν αρκετοί μα έμεις μένουμε στα περίχωρα — μιμήσι ώρα με τό λεωφορείο κι' έτσι βλέπομαστε μόνον μεταξυ μας αν κι' απέχομε μία σχεδόν ώρα.

— Είσαστε φίλες από πρίν; — Όχι πρωτογνωρισθήκαμε στο πλοίο όταν φεύγαμε.

Απάντησις βαρυσημαντή με όλα τα ύπονοούμενα που περικλείει και που μάς κάνει να θέσωμε άπ' εθείας την έρώτησι.

— Νοσταλγείτε την Ελλάδα;

— Πολύ! ήθε κοφτή αύθόρμητα κι' άδίστακτα ή άπάντησι.

— Γιατί;

— Μα για όλα!... Άλλο είναι ο τόπος σου!

— Δηλαδή;

— Ε! νά... — διστάζει, κοντοστέκεται...

— Αχ! δύσκολο που είναι να έκφρασθ ή κομύδος του ξενητεμένου! Δύσκολο που είναι να προσδιορισθόν τα άμέτρητα μικροπράγματα, οι άσήμαντες φαινομενικά λεπτομέρειες άποτελούν τη ζωή, την ευτυχία, τη δυστυχία της.

Εάνουν φαίνεται να παίρνη την απόφασί της.

— Πρώτα πρώτα τό κλίμα! που ο δικός μας ήλιος!

— Κι' οι άνθρωποι;

— Μμ... καλοί είναι... καλοί... Δε μπορώ να πώ...

Και μονομιάς σαν τρομαγμένη συνεχίζει αλλάζοντας πιά κατεύθυνσι.

— Α! τα κομφορ και τις άνέσεις που έχομε εκεί δεν θα τις είχαμε ποτέ στην Ελλάδα. Είμαι, πολύ ευχριστήμένη.

Και οι Άγγλοι ως σύζυγοι είναι πολύ πιο περιποιητικοί. Σέβονται κι' έκτιμούν τη γυναίκα κι' είναι σε κάθε στιγμή πρό

θυμοι να τη βοηθήσουν στο κάθε τί και να την ξελαφρώσουν από κάθε κόπο. Κανείς τους δεν φαντάστηκε ότι ή γυναίκα τους έχει για κύριο προορισμό της να τους ύπηρετ ή.

— Ασχέτως προς την προσωπική σας περίπτωση, οι άλλες κοπέλλες που παντρεύτηκαν Άγγλους πως έγιναν δεκτές από τις οικογένειές του άνδρός τους;

— Γενικώς ή οικογένεια στην Άγγλία δεν είναι τόσο στενά συνδεδεμένη όσο σε μας. Κι' έτσι οι περισσότερες διατηρούν τυπικές σχέσεις με τους συγγενείς του άνδρα τους χωρίς ούτε μεγάλες τρυφερότητες, ούτε φανερό πόλεμο. Έλάχιστες συγκατοικούν με τα πεθερικά τους κι' ο τρόπος της συνδιώσεώς τους εξαρτάται δέβαια από τον χαρακτήρα του καθενός.

Και σαν παράδειγμα άρμονικής συμβιώσεως να ένα άρμονικότατο κουστρέτο: ή Έλβινίδα υψή, ο σύζυγος, ο πεθερός, ή πεθερά — ή οικογένεια Νταϊβίντ.

Εκείνη δακτυλογράφος σε άγγλική ύπηρεσία γνωρίσθηκε με τον νεαρό αξιωματικό που έγινε σύζυγος της κι' οι γονείς του είναι γοητευμένοι με την έξυπνη, δραστήρια και ίκανή ύψην που τους χάρισε ή Έλβινίδα.

— Έρχόμαστε όλοι μαζί για να γνωρίσωμε από κοντά τον τόπο που βγάξει έτσι αξιωματικούς κοπέλλες, μάς λέει ο πεθερός, ένας θαλερός ροδοκόκκινος γέρος και θα μείνωμε δυό τρεις μήνες τουλάχιστον γιατί τέτοια ταξίδια δεν είναι εύκολα να γίνονται κάθε χρόνο.

Ρωτούσαμε μία από τις έπανερχόμενες — τη κ. Φαίταν δεν γελιέμαι — αν όλες οι Έλληνίδες που παντρεύτηκαν Άγγλους είναι ευτυχισμένες ή τουλάχιστον ευχαριστημένες.

— Υπάρχουν και μερικές που γύρισαν πίσω, μάς όμολογεί.

— Μπά. Γιατί;

— Γιατί ήταν φαντασμένες. Οι περισσότεροι από τους Άγγλους στρατιώτες ήταν έργασιακά παιδιά κι' έτσι όσες είχαν μεγάλες ιδέες, χάρισαν.

Παρά τη δυσμενή διατύπωσι της συνομιλήτριάς μας ή αλήθεια άναπνέει μονάχη της. Είναι κοινό μυστικό πως ένας γάμος για νάναι ευτυχισμένος, είναι ανάγκη να στηρίζεται σε κάποια άναλογία κοινωνικών θέσεων.

Ασχέτως εθνικότητας και «φαντασίας», ή κόρη του γιαντρού δεν μπορεί να ζήση με τον άνθρακωρύχο. Κι' επειδή δεν μπορούσε κανείς να έλέγξη εύκολα ούτε τη μόρφωσι, λόγω της διαφοράς της γλώσσας, ούτε τό έπάγγελμα, ούτε την κοινωνική τάξη ένός ξένου διαβατικού στρατιώτου, πολλές κοπέλλες κολλών οικογενειών γελάστηκαν και οι γάμοι τους κατέρρευσαν όταν άνακάλυψαν κάπως άργά πως ο ξανθός πρίγκιπας με τό χαλί ήταν χασάπης ή μάγειρος.

Από τους μικτούς γάμους ευδοκίμησαν μονάχα όσοι στηρίχθηκαν σε κάποια άναλογία κοινωνικής τάξεως.

Και τώρα άς δούμε αυτές που ζουν ικανοποιημένες στη νέα τους πατρίδα τί προβλήματα αντιμετώπιζον.

Πρώτιστο από όλα είναι τό θρησκευτικό ζήτημα. Υπάρχει



Σταματήσατε
την έφίδρωσι της
μοσχάλης και την όσμή
της αύτοστιγμεί

ΜΕ ΤΟ ΥΓΡΟΝ
ODO - RO - NO

συσκευασμένον τώρα σε ώραιους πλαστικούς ψεκαστήρες. Με μία άπλη πίεσι ένας λεπτός και άροσερός ψεκασμός θα άπαλείψη την έφίδρωσι της μοσχάλης και την όσμή της. Έκατοντάδες ψεκασμών μπορείτε να κάμετε με τον πλαστικόν αυτόν ψεκαστήρα. Έτσι τό **ODO-RO-NO** έρχεται πολύ οικονομικά. Υπάρχει έπίσης και κρέμα **ODO-RO-NO** σε βαζάκια.

Τό **ODO-RO-NO** υγρόν ή κρέμα, σταματά άσφαλώς την έφίδρωσι και την δυσοσμία της. Ή ένέργειά του διαρκεί ένα όλόκληρο εικοσιτετράωρο δέν καταστρέφει τό φορέματα και είναι τελείως άβλαβές.

ODO-RO-NO
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ



Αποκλειστικός Φορέμας εντός
Κη Βιομηχανία «FAREL» Αθήναι

δέβαια εκκλησία και ιερεύς στο Λονδίνο. Άλλά φυσικά δεν είναι όλες συγκεντρωμένες εκεί.

— Δυό χρόνια έχω να κοινωνήσω, μάς έλεγε ή μία.

Και μία άλλη μάς έβεβαίωνε πως ο άντρας της ήταν πρόθυμος να βαφτίσουν τα παιδιά ορθόδοξα αλλά έλλείψει ιερέως περίμεναν να έρθουν στην Ελλάδα για να τό κάμουν.

Οι Έλληνες ιερείς της Άγγλίας κάνουν δέβαια περιόδεες στις διάφορες πόλεις αλλά ούτε ο αριθμός τους είναι μικρός είτε ή διασπορά μεγάλη κι' έτσι ή παρουσία τους είναι σπανία.

Από όσα μάς έλεγαν συμπεράναμε πως ο αριθμός των πολεμικών νυφάδων φθάνει τις μερικές εκατοντάδες. Και θα μπορούσαν ν' άποτελέσουν τό θεμέλιο μιας στενότερας προσεγγίσεως αν φροντίσαμε να κρατήσωμε ζωηρή την εθνική τους συνείδησι. Ίσως μία ειδική ραδιοφωνική έκπομπή κάθε δέσμοδα να μη ήταν κάτι όλότελα χαμένο.

Κ. ΣΦΑΕΛΛΟΥ

Ημωσινέ
Φορέματα



ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ φορέματα χαρακτηρίζονται για την κομψη και άρμονική γραμμή τους. Τό στήθος είναι ψηλά και τονίζεται διακριτικά, στα ντεκολτέ επικρατεί ή γραμμή τύπου «μπατό» με όλες τις παραλλαγές της, συνδυασμένη με τη σιλουέτα πρενσές. Πολυ της μόδας και τα τρίγωνα ντεκολτέ.

1 Φόρεμα μπροσέ στενό, τύπου φουρό. Μεγάλο ντεκολτέ μπατό, πλαισιωμένο με μπάντα άν φόρι. Πένσα στο στήθος. Ζώνη χρυσή ή άπ' τό ύφασμα.

2 Μοντέλο για δελούδο γαυρισμένο με έρμύνα. Έρμύνα γανίρει και τά γάντια (άλλ' αυτό φυσικά δεν είναι ανάγκη να τό ακολουθήση κανείς). Στο μοντέλο υπάρχουν μικρές άσπασίστες πιέτες.

3 Φόρεμα σατέν - ντυσές. Μπούστος πρενσές, εφαρμοστός στη μέση και με «αναιγμια» στο θώρακα. Σουράκια κάτω άπ' τό στήθος. Ο μπούστος ντραπάρει στη μέση. Λουριδάκια που δένουν κόμπο στολίζουν τό φορέμα. Τα μοντέλα της σελίδας αυτής μπορούν να εκτελεσθούν φυσικά και σε οποιοδήποτε κατάλληλο άμμιγιέ ύφασμα.

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Αγγλίδος συγγραφέως **ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ**

4ον Τά μάτια μου δεν ξεφευγαν από πάνω του ούτε στιγμή και θα μπορούσε κανείς να ακούσει τους χτύπους της καρδιάς μου. Ο Χόβαρτ ήταν πολύ καλός μαζί μου. Βγαίναμε τακτικά έξω μαζί και κάποιο βράδυ του εξωμολογήθηκα τον έρωτά μου. Δεν θυμάμαι καλά καλά τι του είπα... 'Η συγκίνησή μου ήταν αφάνταστη. Ψιθύριζε ακατάληπτες λέξεις και ασυναρτησίες. Ντράπηκα. Ντράπηκα τόσο που θα ήθελα να πεθάνω εκείνη τη στιγμή. Νά άνοιγε η γη να με καταπιεί. Μά εκείνος μου φέρθηκε ευγενικά και τρυφερά. Μου είπε πως κι αυτός μ' αγαπούσε... Κι' έτσι άρραβωνιαστήκαμε.

Σταμάτησε για λίγο να πάρει αναπνοή, γιατί όλα αυτά τα είπε μονορούφι και συνέχισε:

— Ύστερα από λίγες μέρες γύρισε στην Αγγλία. Μου ζήτησε να έρθω κι' εγώ στην Αγγλία το καλοκαίρι για να παντρευτούμε. Μά λίγες μέρες πριν μπαρκάρουμε με τη μητέρα στο «Κουήν Μαίρη» πήρα ένα γράμμα του στο οποίο μου έγραφε πως σκέφθηκε καλύτερα. Αμφέβαλλε, έλεγε, αν ήμασταν καμωμένοι ο ένας για τον άλλον και θεωρούσε τους γάμους και να σκεφθούμε και οι δυο ωριμότερα.

Κόντευα να τρελλαθώ! Μέσα στην αγωνία μου μιά σκέψη μου κορφώθηκε. Νά τον ξαναβω και μάλιστα το γρηγορότερο. Μόλις ξαναβωθούμε, συλλογιζόμουν, κάθε παρεξήγησης θα ξεδιαιλνθ. Γιατί ήλπιζα πως κάποια παρεξήγησης τον έκαμε να μου στείλη εκείνο το γράμμα. Είχα άρκαχτη από αυτήν την έλπιδα και μ' αυτήν ζούσα...

— Όστε δεν ήξερες την πραγματική αιτία εκείνου του πράγματος; ρώτησε με περιέργεια η Τζίλ.

— Νομίζω... νομίζω όχι, έκαμε η Ζακελίνα δογκώνοντας το χέλι της. Πάντως... πάντως δεν πιστεύω να ήταν αυτό που τον κατηγόρησε ο Ρίκαρδσον. Δεν το πιστεύω ούτε ύστερα από τη σκηνή που έγινε σήμερα το πρωί. Μισώ τον Ρίκαρδσον γιατί τόλμησε να τον πη. Τόν μισώ! Μόλις συγκρατήθηκα για να μη τόν μπατσίσω όταν μου το είπε.

— Τι είπε; ρώτησε με αγωνία η Τζίλ.

— Είπε... πως ήταν το χρηματικό ζήτημα στη μέση. Βλέπεις, ο κ. Ρίκαρδσον, γιατί ποτέ μου δεν κατάφερα να τον πω «πατέρα», δεν χώνευε τον Χόβαρτ. Όταν αναγγείλαμε τους άρραβώνες, κά'εκανε μιά τρομερή σκηνή. Και άργότερα σαν ήρθε άλλο γράμμα του Χόβαρτ που έγραφε πως διαλύει τους άρραβώνες, ο «κύριος» Ρίκαρδσον ισχυρίστηκε πως του είχε γράψει προηγούμενος ο Χόβαρτ και τον είχε ρωτήσει

τί προίκα θα μου έδινε και πως του είχε απαντήσει ότι δεν θα με προίκιζε καθόλου.

Τά χείλη της έτρεμαν, ή φωνή της πνιγόταν και με δυσκόλια συνέχισε:

— Ξέρω, ξέρω πως ο Χόβαρτ κάνει πολυέξοδη ζωή και πως κάποιες αυτοκινήτων και γιωτ, πράγματα που κοστίζουν του κόσμου τα λεφτά. Είναι, βλέπεις, το πάθος του. 'Ισως... 'Ισως να έπηρεάστηκε όταν έμαθε πως δεν θα με προίκιζε ο πατριός μου... Μά δεν θέλω να το πιστέψω. Θά ήταν αδύνατον, Τζίλ. Και ξέσπασε σε λυγμούς.

Η Τζίλ δεν είπε τίποτα. Έγινε μιά σιωπή που φαινόταν πιό βαρεία όσο παρνούσε η ώρα. Η Τζίλ αισθανόταν να της σφίγγει την καρδιά ένας δυνατός πόνος. Πονούσε κι' αυτή, όπως και η Ζακελίνα, που τό χρηματικό ζήτημα έπηρεάσε τόσο τον Χόβαρτ. 'Ηθελε κι' αυτή να φαινόταν ανώτερος. Μά αλλοίμονο! Τά γεγονότα μιλούσαν εναντίον του. Γιατί ή μόνη δυνατή εξήγησης της στάσεώς του απέναντι της Ζακελίνας ήταν αυτή που είχε αναφέρει η ίδια. 'Η έλλειψις προίκας!

Τά χείλη της Τζίλ, σ' αυτή τη σκέψη, σφίχτηκαν με πείσμα. Με μιάς όλος ο παλμός θαυμαστός της για τον Χόβαρτ μεταβλήθηκε σε απογοήτευση και ύστερα σε περιφρόνηση. Πώς τόλμησε να συμπεριφερθή έτσι προς τη Ζακελίνα; Νά της ραγίση την καρδιά και να κάνει άνω κάτω τη ζωή της, που μόλις άρχιζε; Πώς έμπορεσε να φανή τόσο πρόστυχος, τόσο ταπεινός, ώστε να την εγκαταλείψη γιατί ένας πατριός αρνιόταν να την προικίση;

Μόλις φθάσαμε στην Ευρώπη, συνέχισε η Ζακελίνα σκουπίζοντας τά δακρύα της, ο Χόβαρτ μου είπε κατά πρόσωπο πως όλα είχαν τελειώσει μεταξύ μας. 'Η μητέρα μου με πήρε να ταξιδεύουμε για να ξεχάσω. Πήγαμε στην Αυστρία, ύστερα στην Ιταλία και καταλήξαμε στο Παρίσι. 'Εγώ ξεχολούθουσα να υποφέρω φρικτά. 'Ολες αυτές οι περιπλανήσεις δεν ωφέλησαν σε τίποτα. 'Ο νους μου ήταν διαρκώς στον Χόβαρτ. Δεν μπορούσα πιά άλλο να υποφέρω τον χωρισμό του. Από χθες βράδυ είχα πάρει την απόφαση και σήμερα το πρωί πήρα το αεροπλάνο και ήλθα εδώ με τον σκοπό να τόν δω... να τόν παρακαλέσω... 'Η φωνή της έσβησε. Αναστέναξε βαθεία και πρόσθεσε σ' αυτήν μιλούσε μόνη της με φωνή που μόλις ακούσθηκε.

Μά όλα αυτά άδικα... χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Η σιωπή ξανάγινε πιό βαρεία από την προηγούμενη. Τό βραδυνό σκοτάδι είχε πιά πλημυρίσει τό δωμάτιο. 'Η Τζίλ

ανατριχίασε. Σηκώθηκε ξαφνικά με όρμη και με νευρικές κινήσεις έκλεισε τά παραθυρόφυλλα και γύρισε τόν διακόπτη του ηλεκτρικού. Με μιάς ένα ζωηρό φώς γέμισε τό δωμάτιο.

— Έτσι είμαστε καλύτερα, είπε με έντονη φωνή. 'Η Ζακελίνα κατέβαλε μιά προσπάθεια για να συνέλθ. Με άργές κινήσεις έβγαλε από την τσάντα της την πουδρίερα της και πουδράρισε τό πρόσωπό της.

— Τώρα θα δειπνήσουμε, είπε πρόσχαρη η Τζίλ και άργότερα θα σκεφθούμε τι πρέπει να γίν. Γιατί δέβαια...

Δεν πρόφτασε ν' αποτεινώσθ τη φράση της. Ένα ζωηρό χτύπημα ακούστηκε στην πόρτα της και ταυτόχρονα ή εύθυμη φωνή του Τζώννου ακούστηκε:

— Άλλω, Τζίλ, είσαι μέσα; Είδα τό φώς στο δωμάτιό σου και είπα να σέ δω λιγάκι. Μπορά να μπώ; Έχω και σπουδαία νέα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.
ΚΑΠΡΙΤΣΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑΣ

Ακούγοντας τη χαρούμενη φωνή του Τζώννου και τά άνημπονα χτυπήματά του στην πόρτα, ή Ζακελίνα ξαφνιάστηκε. Σηκώθηκε διασπτική και τά μάτια της κύτταξαν έρευνητικά τίς γωνίες του δωματίου σά να έψαχνε που να κρυφτή. 'Η Τζίλ την παρωμοίωσε εκείνη τη στιγμή με χαριτωμένη έλφινά που τρομοκρατήθηκε κι' έτοιμάζεται να φύγη στά βάθος του δάσους.

— Μη φοβάσαι, της είπε. Είναι ο Τζώννου.

— Κανένας φίλος σου;

— Ναι, επανέλαβε χαμογελώντας η Τζίλ. Ένας φίλος. Θά σέ πείραζε να μπη;

— Όχι... Μου είναι αδιάφορο, ψιθύρισε ή Ζακελίνα. Και... διασπτικά διασπτικά αποτεινώσε τό πουδράρισμα της με τό πομπόν που κρατούσε άκόμη στά χέρια της την ώρα που χτύπησε ή πόρτα. Ύστερα έβγαλε από τη τσάντα της τό ρουζ με τη χρυσή θήκη και έδωσε τά χείλη της.

Η Τζίλ την παρατηρούσε και χαμογελώντας σκέφτηκε: «Καυμένη Ζακελίνα. Άδικο πάνε δλ' αυτά. 'Ο Τζώννου Μάρλιν πολύ λίγο προσέχει κάτι τέτοια».

Πραγματικά ο Τζώννου ποτέ του δεν άσχολήθηκε με τη δική της εξωτερική εμφάνιση. Παρά μόνο για να της πη κάπου — κάπου με ύφος άφηρημένο πως ήταν «σπουδαία»! 'Ο νους του ήταν διαρκώς στο γκαράζ και στο σχέδιό του για τόν συναιτηρισμό με τόν άφεντικό του. Τώρα όμως άσφαλώς θά του έκανε μεγάλη έντύπωση που θά εύρισκε εδώ τη Ζακελίνα. Μά θά ήταν άκόμη πιό έντυπωσιακό όταν ή Τζίλ του φανέρωνε ποιά ήταν ή Ζακελίνα!

— Έλα μέσα Τζώννου, είπε εύθυμα ή Τζίλ. Έχω μιά επίσκεψη.

— Όχιούου, έκανε ο Τζώννου μπαίνοντας. Με συγχωρήσ. Τζίλ. Νόμιζα πως ήσουν μόνη.

Άλλοιώς δεν θά σ' ένοχλούσα.

— Περιττές οι συγγνώμες, Τζώννου. Άλλωστε θά ήθελα να γνωριστή με την δεσποινίδα. Είναι ή Ζακελίνα, ή...

Η φωνή πνίγηκε στο λαρύγγι της. 'Ο Τζώννου ήταν φανερό πως δεν πρόσχε στα λόγια της. Σταματημένος στη μισάνοχη πόρτα σαν άγαλμα, κύταζε τη Ζακελίνα με θαυμασμό.

— Μά... είναι ή κοπέλλα της φωτογραφίας!... ψιθύρισε γουρλώνοντας τά μάτια του.

Η Τζίλ ταράχτηκε. Άπότομα ήρθαν στο νού της τά λόγια του Τζώννου εκείνη τί θαρσύν, που είδε τη φωτογραφία στην έφημερίδα: «Είναι γοητευτική, είχε πη με θαυμασμό. Σάν πριγκήπισσα». Ύστερα χαμογελώντας πρόσθεσε: «Στοιχηματίζω πως θά ζή σαν πριγκήπισσα». Και στο τέλος πείραζε και τη Τζίλ λέγοντας:

«Δεν πιστεύω να ζήλησαι μιά τέτοια κοπέλλα. Είναι τόσο διαφορετική από σένα!»

Τέλος, ο Τζώννου άπεφάσισε να προχωρήσει στο δωμάτιο.

— Ναι, ναί, είπε άφηρημένα. Πραγματικά είναι ή κοπέλλα της φωτογραφίας. Θυμάμαι και τ' όνομά της. Ζακελίνα... Ουίλσον. Τό ίδιο έπίθετό με σένα.

— Ναι, Τζώννου, είπε ή Τζίλ, μόλις συγκρατώντας τη συγκίνηση που της έφερε ή άνώνυμη της θαρσύν της φωτογραφίας. Ναι. Έχει τό ίδιο έπίθετό γιατί... γιατί είναι άδελφή μου!

Άδελφή σου! φώναξε κατάπληκτος ο Τζώννου και επανέλαβε πολλές φορές τη λέξι, σά να ήθελε μ' αυτό να πεισθή πως είχε άκούσει καλά. 'Η κατάπληξι του τόν έκανε να παρταλείπη και τί στοιχειώδη καλή συμπεριφορά. Και με τό ίδιο έκπληκτο ύφος πρόσθεσε:

— Δεν μπορώ να καταλάβω...

Ύστερα, καταβάλλοντας κάποια προσπάθεια, έδωσε άδεία τό χέρι του στη Ζακελίνα και της είπε μ' ένα τυπικό χαμόγελο και με κάποιο πομπώδες ύφος:

— Μεγάλη μου τιμή, δεσποινίς Ουίλσον.

Η Τζίλ που ή καρδιά της είχε σφίχθ από πολλή ώρα με τη συγκινητική Ιστορία της Ζακελίνας, κι' άκόμα τώρα απ' τη σκηνή της συναντήσεως με τόν Τζώννου, αισθανήκε την ανάγκη να ξεσπάσει σαν είδε την κάπως κομική συμπεριφορά του Τζώννου. Έτσι, άκούμπησε στο τραπέζι και έξσπασε σε τρανταχτό γέλιο λέγοντας:

— Άχ' καυμένη Τζώννου, είσαι αμίμητος! «Μεγάλη μου τιμή, δεσποινίς Ουίλσον», πρόσθεσε παίρνοντας τό ύφος με τό ύπιο είχε πη αυτές τίς λέξεις ο Τζώννου. Θάλεγε κανείς πως βρίσκεσαι στο χορό της Βασιλικής Αύλης!...

Τό πρόσωπο του Τζώννου έγινε κατακόκκινο. Έσείξε μιά θυμωμένη ματιά στη Τζίλ, που τόν γελοιοποιούσε μπροστά στην πριγκήπισσα τών όνείρων του.

Η Τζίλ, σαν είδε πόσο του κακοφάνηκε τό γέλιο της και τά λόγια της, σταμάτησε. Τόν πλησίασε και πιάνοντας τον τρυφερά από τό μπράτσο του είπε:

— Με συγχωρήσ. Τζώννου. Είναι λίγο νευρισμένη. Συγ-

κινήθηκα τόσο πολύ σαν την άναγνώρισα πριν από λίγες ώρες στην παρέλαση τών μανεκέν τών Χάντλες! Καταλαβαίνεις... Είχα να τόν δω τόσα χρόνια! Άπό τότε που ήμασταν κοριτσάκια...

— Α! Έτσι, έκανε άφηρημένα ο Τζώννου. Και πειραγμένος μαζί ρώτησε.

— Γιατί δεν μου μίλησες ποτέ για τήν άδελφή σου;

— Δεν ξέρω, Τζώννου. 'Ισως γιατί φανταζόμουν πως δεν θά την ξανάβλεπα ποτέ. 'Ισως γιατί αυτό τό θέμα μου ήταν δυσάρεστο. Μά 'ίσως και γιατί...

Σταμάτησε άπότομα. Συγκράτησε τά λόγια που της έρχόταν στο στόμα. Δεν μπορούσε, δέβαια, να τού πη, πως 'ίσως ο κυριώτερος λόγος ήταν ή Ιστορία της φωτογραφίας, που είχε θαυμάσει τόσο ο Τζώννου ώστε να άποκαλέσθ τη Ζακελίνα «διαφορετική» απ' αυτήν...

Άπό τη στιγμή που ο Τζώννου μπήκε στο δωμάτιο, ή Ζακελίνα συνήλθε άπότομα από την ψυχική κατάπτωση που βρισκόταν. 'Ο Τζώννου φάνηκε ένας δυναμικός και ζωηρός τύπος, κι' αυτό τράβηξε την προσοχή της και την απέσπασε από τίς θλιβερές σκέψεις της. Τόν κύταζε προσεχτικά, χωρίς να φαίνεται, και της έκαναν έντύπωση τά συμμαθητικά μάτια του, τά ώραία σγουρά καταστανά μαλλιά του, τό σβέλτο και γεροδεμένο κορμί του και οι άθλητικοί ώμοι του. Συγκρίνοντας τό σώμα του με τό δικό της εύρισκε πως δίπλα του ήταν μικρή και λεπτοκαμωμένη κι' αυτό την γοήτευε. «Νόστιμος είναι, σκέφθηκε, αν και τά ρούχα του είναι τρομερά κακοραμμένα. Μά αυτό διορθώνεται εύκολα».

Ο Τζώννου πέρασε δυο τρείς φορές με άμχανία τό χέρι του επάνω στα όχι καλοχτενισμένα μαλλιά του και σιγά σιγά, βρίσκοντας τό συνηθισμένο ύφος του, είπε με σιγανή φωνή.

— Έτσι είναι. Πάντα τό έλεγα εγώ, πως ο κόσμος είναι μικρός. Μά τί να σου πω, Τζίλ. Μου φαίνεται άκόμη άπίστευτο κι' άστείο μαζί πως ή δεσποινίς απ' εδώ είναι άδελφή σου! Διαφέρετε τόσο μεταξύ σας!...

Ακούοντας τίς τελευταίες αυτές λέξεις του Τζώννου, ή Τζίλ αισθανήκε ένα καυτό σίερα στην καρδιά. Με ύφος πειραγμένο και άπότομο τού είπε:

— Τι θέλεις να πής μ' αυτό, Τζώννου;

Έκείνος κάνοντας μιά άόριστη χειρονομία, είπε:

— Νά, είναι... τόσο...

Ηθελε να πη «τόσο γοητευτική», μά συγκρατήθηκε. Μά και ή Τζίλ ήταν όμορφη. Πολύ όμορφη. Έπομένως ή διαφορά που εύσισε μεταξύ τών δυο άδελφάνων δεν ήταν στα χαρακτηριστικά τους. Δεν καταλάβαινε και ο ίδιος πως και γιατί δειβαίανε πως ύπήρχε μεταξύ τους μιά μεγάλη διαφορά! Έμεινε μερικά δευτερόλεπτα σιωπηλός ά ύστερα είπε, φανερά στεναχωρημένος.

— Νά, πώς να τό πω. Βρίσκω μιά διαφορά μεταξύ σας...

— 'Ισως γιατί σ' ά δέκα χρόνια που πέρασαν από τότε που χωριστήκαμε ζήσαμε πολύ διαφορετικά, είπε ή Τζίλ με πα-

γορό ύφος, που μάταια προσπαθούσε να τό κάνει ευαίσθητο.

Τό πρόσωπο του Τζώννου φαινόταν. Άποάχτηκα από τά λόγια της Τζίλ και έσπευσε να πη με κουτό ύφος:

— Ναι, ναι, αυτό είναι. Βέβαια...

Έγινε για κάμποσα δευτερόλεπτα μιά καταθλιπτική σιγή. Η Τζίλ, με τη συνηθισμένη της καλωσύνη, βέλησε να δώση μιά διέξοδο στη δύσκολη θέση που βρισκόταν ο Τζώννου. Και ξαναπαίρνοντας, όσο έμπορεσε, τό συνηθισμένο της ύφος, τόν ρώτησε.

— Άλήθεια, Τζώννου, είχες κάτι «σπουδαία νέα» να μου άναγγείλεις. Δεν είναι έτσι;

— Α! Όχι, τίποτα, έκανε άκεφα ο Τζώννου. Ήταν για τό γκαράζ. Τά λέμε άργότερα... Γιατί, δέβαια, και ή άδελφή σου δεν θά ενδιαφέρεται...

Μά σ' άς παρακαλώ, τόν δέκωψε ή Ζακελίνα. Δεν θέλω να σ' άς έμποδίσω. Κουβεντιάστε ελεύθερα. Έκτός, δέβαια, αν ή παρουσία μου...

— Α! Όχι. Κάθε άλλο, φώναξε με τό πιό ειλικρινές ύφος του ο Τζώννου. Κάθε άλλο, παρά να μάς έμποδίσω ή παρουσία σας. Και συνέχισε:

— Νά, Τζίλ. Πρόκειται για τό γέρο Τέμλιν. Με φώναξε πώς γραφείο του για να μου πη πώς τόν πήρανε τά χρόνια...

Σταμάτησε για λίγο. «Τόν πήρανε τά χρόνια». Η φράση αυτή δεν του φάνηκε ώραία μπροστά στη Ζακελίνα. Ξερόβηξε, πήρε κάποιο ύφος και συνέχισε.

— Γρήγορα θά γιορτάση τά έβδομήντα του. Μου είπε ότι θά δεχόταν την πρότασή μου

να συνεταιριστούμε αν καταβέσω κεφάλαιο διακόσιες λίρες. Έχω οικονομήσει τίς έκατό. «Συνεπώς», αν έκανα μία επίσκεψη στο σεβαστό έξηνταβόλο θείο μου, που μένει στο Στέινς, ίσως τόν κατάφερα να μου δώση τίς ύπόλοιπες.

Μπαίνοντας στο θέμα του γκαράζ, ο Τζώννου δεχάστηκε και, χωρίς πιά να προσέχει στην παρουσία της Ζακελίνας συνέχισε με τό συνηθισμένο του ύφος και λεξιλόγιο.

— Και γιατί, που να πάρη ο διάβολος, να μου άρνηθ ό γέρο — τοκογλύφος; Χήρος είναι, παιδιά — σκυλιά δεν έχει και διαρκώς τρυποσκακουλιάζει τά εισοδήματα που τόν περισσεύουν. Βέβαια και που δεν θά μου χαρίση τίς έκατό λίρες, μά σαν τού ύποσχεθώ ένα καλό τόκο και μιά σοβαρή έγγύηση, μπορεί να μου τίς δώση. Τότε θά διπλασιάσω τόν τζήρο του γκαράζ. Θά τό μεγαλώσω, με, θά πάρουμε άκόμα κάμποσους έργατες, μά θά τά δώσουμε αυτά τά έξοδα στο πικαιό. Σίγουρα μέσα σ' ένα χρόνο! Ένα γύρω στο γκαράζ χτίζονται τώρα ένα σωρό σπίτια. Τό μέρος γίνεται πιάτσα. Σε δυο χρόνια θά διπλασιάσω τά κεφάλαια, 'ίσως και περισσότερο...

Σταμάτησε λαχανιασμένος και ύστερα γέλασε κατενθουσιασμένος.

— Σπουδαία! Θαυμάσια, φώναξε ή Τζίλ. Να συνεταιριστής με τόν γέρο Τέμλιν. Τι χαρά! Άκουσε, Τζώννου. Όλες μου οι οικονομίες είναι τριάντα λίρες. Άν σου χρειάζονται, είναι στη διάθεσή σου.

Σηκώθηκε και πλησιάζοντάς την άγκάλιασε άπότομα και τρυφερά μαζί.

— Άν μου χρειάζονται, άγαπημένη μου Τζίλ! Και δέβαια που μου χρειάζονται. Μά δεν ήξερα πως θά σου χρειάζονταν μαζεμένα λεπτά. Κι' έκανα οικονομίες.

Άγάπη μου, έκαμε ο Τζώννου με συγκίνηση. Τό έκανες αυτό για μένα;... με τόν μικρό μισθό σου;

— Τέλος πάντων, Τζώννου, είπε ή Τζίλ κοκκινίζοντας. Τώρα αυτό τό ποσόν βρίσκεται στη διάθεσή σου. Αυτό είναι όλο...

Κι' σώπασε συγκινημένη. Αυτή τη στιγμή που θά τού φανέρωνε πως για χάρη του είχε καταφέρει οικονομώντας πέννα, πέννα, σελλίνο, σελλίνο, να μαζέψη ένα ποσόν για να τόν βοηθήσει στα σχέδιά του, την είχε φαντασθή, την είχε άνειρευτή πολλές φορές. Πόσα πράγματα δεν είχε στερηθή για να μπορέση να πραγματοποιήση αυτόν τόν σκοπό της! Μά όλες αυτές οι busίες της δεν της κάνανε κανένα κόπο, αφού γίνονταν γι' αυτόν.

Η Ζακελίνα που παρακολουθούσε τη συνομιλία τους αμίλητη, είπε στον Τζώννου.

— Όστε δεν σ' άς χρειάζονται παρά μόνο έκατό λίρες, κύριε Μάρλιν; Έπιτρέψατέ μου να σ' άς τίς δανείσω εγώ. Τώρα τελευταία που ήμασταν στο Παρίσι, μου έδωσε ο πατριός μου ένα τσέκ για φορέματα. Μά δεν τά χάλασα γιατί δεν είχα όρεξη να φορτωθώ με τουαλέτες. Άν μου τό επιτρέπετε, αύριο θά σ' άς δώσω αυτό τό τσέκ.

Μιλούσε άπλά σαν οι έκατό λίρες να ήταν ένα άσήμαντο ποσόν. Σαν να είχε μιλήσει ο Τζώννου για έξη πέννες, που τού χρειάζονταν για να πληρώσθ το εισιτήριό του στο Λεωφορείο.

Εκείνος την κύταζε με έκπληξη μαζί και θαυμασμό που τού κάβαιε τη λαλία.

— Μιλάτε... Μιλάτε σοβαρά; ρώτησε στο τέλος βρισκοντας με δυσκολία τίς λέξεις. Θά μου τίς δανείσετε; Έσείς; Χωρίς να σ' άς στενοχωρήσει αυτό; Μά την αλήθεια θά ήταν καταπληκτικό. Κι' έτσι, κι' έτσι δεν θάχω πιά την ανάγκη αυτού του σπαγγωραμένου τού θείου μου!...

Η Τζίλ που όλη αυτή την ώρα στεκόταν όρθια, κάθισε ή μάλλον έπεσε στο υπάτιο με άπογοήτευση. Όστε έτσι τελείωναν όλες. Τό χρέμα αυτό που με τόσες στερήσεις είχε μαζέψει, δεν ενδιέφερε πιά τόν Τζώννου. Ήταν άσημαντο. Ένώ ή Ζακελίνα με μιάς του πρόσφερε και τίς έκατό λίρες που τού χρειάζονταν. Κι' αυτό με τό στερηθή άπλάς από μερικές τουαλέτες, που κι' αυτές δεν τίς επιθυμούσε διάλυσ. Η μειοεκτικότη της θέσεώς της την πίκρανε βαθεία. Αναστέναξε μόνο και κατέβασε τό κεφάλι χωρίς να πη τίποτα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.



ΠΡΩΤΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ...

● Τί θαυμάσια φωτογραφία! Ο χαριτωμένος αυτός μικρούλης ανέκαμψε για πρώτη φορά τη χαρά της... πρηνής γυμναστικής και τίς νοστιμάδες που έχουν τά δαχτυλά του μικροσκοπικού ποδιού του, όταν τά βάζη στο στόμα! Τά γουρλωμένα ματάκια του δείχνουν όλη την ικανοποίησή που τόν κατέχει. Μη επιχειρήσετε να τόν διακόψετε, για δνομα τού Θεού!...



ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΣΑΣ

Ζακετούλα

ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 6 ΕΤΩΝ

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΑΚΕΤΟΥΛΑ: 200 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΑΛΠΑΙΝ τετράκλωνο χρώμα γκρι ανοικτό και 10 γραμ. άσπρο. Βελόνες Νο 2½ και Νο 2. 5 κουμπιά. 1 πηχ. και 2) 8 κορδέλα 4 εκατ. φάρδος και 2) 8 φόδρα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 16π και θα πλέξετε 24 βελόνες. **ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:** Προτού αρχίσετε να πλέκετε, διαβάσετε όλη την εξήγησι του πλεκτού.

Δεξι μπροστινό

Βάλετε 62π με γκρι μαλλί στις βελόνες Νο 2½ και αρχίσετε με ζέρσευ. Σε 2 εκατ. από την αρχή θα πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: 12π με γκρι μαλλί, * 1π με άσπρο μαλλί, 15π με γκρι μαλλί και συνεχίστε από *. Στη βελόνα από την ανάποδη θα πλέξετε 1π επιπλέον με άσπρο μαλλί δεξιά και αριστερά του άσπρου πόντου δηλ. θα έχετε κατ' αυτόν τον τρόπο 3π άσπρους. Στη βελόνα από την καλή πλέξετε και πάλι μόνον το μεσαίο πόντο από τους 3 άσπρους πόντους, άσπρο. Για να μη έχετε μακρές άσπρες κλωστές στα διαστήματα πόντων άσπρου πικρο, προτιμότερο είναι να κόβετε μία δτρά άσπρο μαλλί τόσο μακρού, όσο θα χρειασθί για να πλέξετε το κάθε πικό, δηλ. τις 3 βελόνες. Κατ' αυτόν τον τρόπο πλέκεται το κάθε πόντο πολύ πιο εύκολα. Κάθε φορά που θ' αλλάζετε χρωματισμό μαλλιού, θα γυρίζετε το ένα μαλλί πάνω από το άλλο για να μη δημιουργηθεί τούπα. Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο με γκρι

δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 2π σε κάθε μεριά και από 1π (3 φορές). Σε 7 εκατ. ύψος της μασχάλης βάλετε 1π σε κάθε μεριά και μετά 3 εκατ. ξαναβάλετε και πάλι από 1π. Σε 12 εκατ. ύψος της μασχάλης θα σχηματίσετε τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά κατά την εξής σειρά: * 1 φορά 3π και μία φορά 4π. Θα επαναλάβετε από * (5 φορές). Σε αυτό το σημείο θα κλείσετε στο μέσον του πλεκτού σας 12π σε μία φορά. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Στις άκρες του ντεκολτέ θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 3π σε κάθε μεριά (2 φορές). Ταυτοχρόνως θα εξακολουθήσετε να κλείνετε στους ώμους κάθε δεύτερη βελόνα από 3π έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι.

Δεξι μανίκι

Θ' αρχίσετε από το κάτω μέρος του μανικιού. Βάλετε 60π με γκρι μαλλί και αρχίσετε με το ζέρσευ με τα πικά. Κάθε 2 εκατ. θα βάλετε από 1π σε κάθε μεριά (16 φορές). Σε 34 εκατ. γενικό μάκρος, θα κλείσετε 4π στη δεξιά μεριά και 2π στην αριστερή μεριά. Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να κλείνετε, κάθε δεύτερη βελόνα στη δεξιά μεριά: 3π (2 φορές) και 2π (16 φορές). Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε στην αριστερή μεριά κατά την εξής σειρά: * 1 φορά 2π και μία φορά 1π. Θα επαναλάβετε τη σειρά από * (2 φορές) και θα συνεχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (8 φορές), 3π (6 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους κλείνετε τους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' αριστερό μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Φάσες

Οι φάσες θα πλεχθούν με τις βελόνες Νο 2 με λάστιχο 1+1π με άσπρο μαλλί.

ΔΕΞΙΑ ΦΑΣΑ: Βάλετε 116π. Κάθε 4η βελόνα θα βάλετε 1π στην αριστερή μεριά. Στην 5η βελόνα από την αρχή, θα σχηματίσετε τις 5 κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 10π, κλείστε 6π, πλέξετε 19π, κλείστε 6π, πλέξετε 19π, κλείστε 6π και ούτω καθ' εξής. Στην επόμενη βελόνα προσθέστε τους πόντους που κλείσατε σε κάθε μεριά. Κατόπιν πλέξετε ακόμη 10 βελόνες και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Πλέξετε και την αριστερή φάσα κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστή χωρίς κουμπότρυπες.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ: Βάλετε 102π και αρχίστε με λάστιχο 1+1π. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (8 φορές) στην 9η βελόνα κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

ΦΑΣΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΝΣΕΤΕΣ: Βάλετε για κάθε μανσέτα 55π. Πλέξετε 16 βελόνες λάστιχο 1+1π και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Πλέξετε και την άλλη μανσέτα. Πλέξετε άλλη μία μικρότερη φάσα για το τσεπάκι με 28π και 16 βελόνες.

Εφαρμογή

Σιδερώσετε όλα τα κομμάτια του πλεκτού σας με νωπό πανί από την ανάποδη πλην από τις φάσες. Στερώσετε στην ανάποδη μεριά. Τοποθετήστε τη φάσα γύρω από το σώμα. Ράψτε τις πλάτες με τους ώμους. Ενώστε τις δύο φάσες των μπροστινών με τη φάσα του ντεκολτέ με λωξές ραφές. Κατόπιν φοδράρετε όλη τη φάσα τοποθετώντας τη φόδρα στην άκρη από την καλή μεριά και γυρίστε την προς την ανάποδη μεριά. Τοποθετήστε τη φάσα γύρω γύρω στο μπροστινό και ράψτε την. Κατόπιν ράψτε την άκρη της φόδρας πάνω στην άκρη της φάσας στην ανάποδη μεριά. Κόψτε τις κουμπότρυπες στη φόδρα και κάνετε τις φεσόνι. Φοδράρετε και τις μανσέτες και τοποθετήστε τις στα μανίκια. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε το στις μασχάλες. Φοδράρετε και τη φασούλα της τσέπης και ράψτε την

στην τσέπη. Αν θέλετε το βάθος της τσέπης πιο μεγάλο, προσθέστε φόδρα εις μέκος στο μάκρος που θέλετε να είναι το βάθος. Γυρίστε στο κάτω μέρος της ζακετούλας ένα στριφωματάκι και φοδράρετέ το με την κορδέλα.

Σακκάκι

ΓΙΑ ΑΓΟΡΑΚΙ 10 ΕΤΩΝ

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΟΡΙΣΤΙΚΟ ΣΑΚΚΑΚΙ: 650 γραμ. μαλλί ΒΙΒΙΦΙΞ - ΠΑΣΚΙΝΑΝΤ ΠΕΓΚΟΥΕΝ χρώματος καφέ. Βελόνες Νο 2½. 1½ πηχ. τρέσα δαυδακήρη άσπρη 2 εκατ. φάρδος και 2 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: 1η ΒΕΛΟΝΑ: * 1π καλή. Περάστε την κλωστή μπρος από το πλεκτό σας, πάρτε 1π άπλεκτο ανάποδη. Γυρίστε την κλωστή και πάλι στο πίσω μέρος του πλεκτού σας και συνεχίστε από *. 2η ΒΕΛΟΝΑ. Όλοι οι πόντοι πλέκονται ανάποδη. Θα συνεχίσετε την πλέξι όπως στην πρώτη βελόνα κάνοντας το αντίθετο της προηγούμενης δηλ. θ' αρχίσετε με τον άπλεκτο πόντο και την κλωστή μπρος από το πλεκτό σας και κατόπιν θα κατεβάσετε την κλωστή και θα πλέξετε τον 1π καλή. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα πέφτει κάθε φορά από την καλή ο άπλεκτος πόντος πάνω από τον πλεγμένο της προηγούμενης σειράς.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 16π και θα πλέξετε 25 βελόνες.

Δεξι μπροστινό

Βάλετε 102π και αρχίστε με την πλέξι. Σε 13 εκατ. από την αρχή θ' αφήσετε τους 80π να περιμένουν της δεξιάς μεριάς και θα συνεχίσετε το πλέξιμο με τους υπόλοιπους της αριστερής μεριάς. Στη δεξιά μεριά ούτων των πόντων θα κλείνετε 1π κάθε 2 εκατ. (6 φορές). Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε 33 εκατ. μάκρος από την αρχή και κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Ξανσπάρετε τους πόντους που έχετε και περιμένουν. Στη δεξιά μεριά ούτων των πόντων θα κλείνετε 1π κάθε 3 εκατ. (3 φορές) και σε 16 εκατ. από εκεί που ξαναρχίσατε να πλέκετε τους πόντους θα βάλετε 1π στην αριστερή μεριά κάθε 3 εκατ. (2 φορές). Σε 33 εκατ. γενικό μάκρος θα σχηματίσετε τη μασχάλη. Κάθε δεύτερη βελόνα, θα κλείνετε στην αριστερή μεριά: 2π (5 φορές) και 1π (3 φορές). Σε 8 εκατ. ύψος της μασχάλης θα βάλετε 1π καλή 1 εκατοστό (10 φορές). Σε γενικό μάκρος 48 εκατ. θα σχηματίσετε το ρεβέρ κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 1π (2 φορές), 2π, 3π, 4π και 1π (2 φορές), 2π, 3π, 4π και 1π καλή 1 εκατοστό περίπου (14 φορές). Σε 18 εκατ. ύψος της μασχάλης κλείστε κάθε δεύτερη βελόνα στην αριστερή μεριά: 2π (4 φορές), 4π (5 φορές) και 2π. Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε γενικό μάκρος 54 εκατ. Σε αυτό το σημείο κλείστε τους πόντους που έχετε αρχίζοντας από την αριστερή μεριά σε 3 φορές. Πλέξετε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

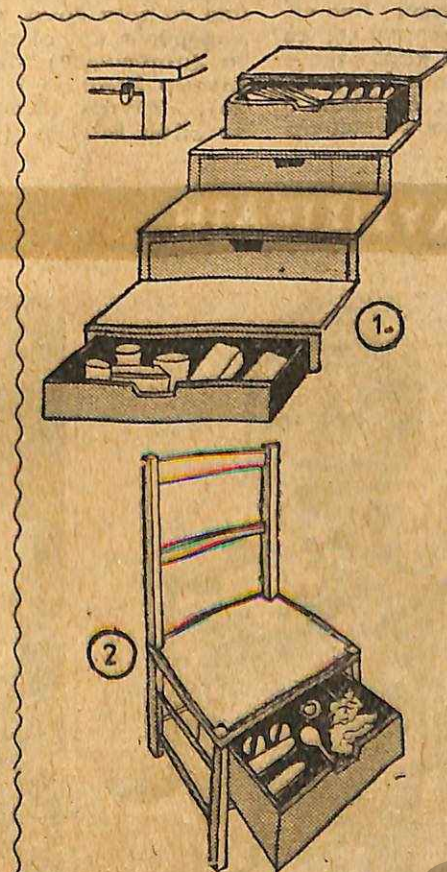
Δεξι κομμάτι πλάτης

Βάλετε 44π και αρχίστε με την πλέξι. Πλέξετε ίσια 17 εκατ. και αρχίστε να βάλετε 1π στη δεξιά μεριά κάθε 4 εκατ. (4 φορές). Σε γενικό μάκρος 33 εκατ. θα κλείνετε 1π στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές), για να σχηματίσετε τη μασχάλη. Σε 5 εκατ. ύψος της μασχάλης βάλετε 1π στην ίδια μεριά κάθε 1 εκατ. (9 φορές). Σε 14 εκατ. ύψος της μασχάλης θα σχηματίσετε τον άμο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε στη δεξιά μεριά 2π (18 φορές), 1π (3 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ. Πλέξετε και τ' αριστερό κομμάτι της πλάτης κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Δεξι πανωμάνικο

Βάλετε 50π και αρχίστε με την πλέξι. Κάθε 2 εκατ. θα βάλετε 1π στη δεξιά με-

ριά (11 φορές). Ταυτοχρόνως θα βάλετε και στην αριστερή μεριά αφού πλέξετε 12 εκατ. ίσια αυτή τη μεριά, 1π κάθε 2 εκατ. (11 φορές). Σε 35 εκατ. γενικό μάκρος θα κλείσετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 1 εκατ. (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 40 εκατ. θα κλείνετε και στις δύο μεριές κάθε δεύτερη βελόνα από 2π (10 φορές) και από 4π. Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' αριστερό πανωμάνικο κατά τον ίδιο τρόπο, αντίκρυστό.



ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

1 Η ΣΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΣΥΡΤΑΡΙΑ έχει προορισμό να αυξάνη τον ωφέλιμο χώρο που έχει στη διάθεσή της ή κάθε νοικοκυρά. Κάτω από κάθε ξύλινο σκαλοπάτι μιάς εσωτερικής βοηθητικής σκάλας, έχουν δημιουργηθεί συρτάρια που, αντί για χερούλια, έχουν απλώς μία εγκόπη όπου μπαίνει το χέρι. Δύο μικρές ξύλινες κασάνιες, τοποθετημένες κάτω από το πρεβάσι του κάθε σκαλοπατιού, συγκρατούν κλειστά τα συρτάρια. Τα συρτάρια αυτά είναι χρησιμώτατα για να φυλάγονται εκεί τα σκεύη του νοικοκυριού — δούρτσες, νάφτι, παρκετίνες κ.λ.π. — τα είδη καθαρισμού των παπουτσιών, τα εργαλεία κ.λ.π.

2 Η ΚΑΡΕΚΛΑ — ΑΠΟΘΗΚΗ έχει ανάλογη χρήση. Αποθηκεύονται εκεί όλα τα είδη του καθημερινού καθαρισμού. Δεν έχουμε παρά να κατασκευάσουμε, ανάμεσα στα πόδια μιάς ξύλινης καρέκλας της κουζίνας, ένα ελαφρύ συρτάρι που γλιστρά επάνω σε δύο απλές τράβες. Έτσι, η καρέκλα αυτή αποτελεί το φορητό συνεργείο της νοικοκυράς: παίρνοντας μαζί της την καρέκλα, για να καθαρίσει τα τζάμια ή να ξεσκονήσει τους τοίχους κ.λ.π. καυθαλά έτσι μαζί της και όλα τα χρήσιμα σκεύη και είδη καθαρισμού.

Δεξι κατωμάνικο

Βάλετε 30 πόντους και πλέξετε 12 βελόνες ίσια. Κατόπιν βάλετε στην αριστερή μεριά κάθε 3 εκατοστά 1 πόντο (7 φορές). Ταυτοχρόνως θα βάλετε στη δεξιά μεριά κάθε 2 εκατ. 1π (11 φορές). Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε γενικό μάκρος 25 εκατ. Σε αυτό το σημείο θα κλείνετε στην αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 1π, 3π (8 φορές) και από 2π έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Πλέξετε και τ' αριστερό κατωμάνικο κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Μόστρα

Βάλετε 22π και αρχίστε με την πλέξι. Πλέξετε 18 εκατ. ίσια και βάλετε 1π στη μία μεριά. Θα συνεχίσετε να βάλετε 1π στην ίδια τη μεριά, κάθε 2 εκατ. (18 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 48 εκατ. από την αρχή θα σχηματίσετε το ρεβέρ, κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 1π (2 φορές), 3π, 4π και από 1π κάθε 3 εκατ. (3 φορές). Σε γενικό μάκρος 54 εκατ. θα σχηματίσετε τον άμο όπως και για το μπροστινό καθώς και το γιανιά, θα τον πλέξετε πάνω στο μπροστινό κομμάτι. Πλέξετε και τ' άλλο κομμάτι της μούστρας κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Τσέπες

Την κάθε τσέπη θα την πλέξετε με 46π φάρδος και 16 εκατ. μάκρος με την πλέξι που πλέξατε στο σακκάκι.

Εφαρμογή

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί από την ανάποδη. Ενώστε τα δύο κομμάτια της πλάτης με τη μεσαία ραφή. Ράψτε τις πλάτες στα δύο μπροστινά. Ράψτε τις πλάτες ραφές και τους ώμους. Ενώστε τις δύο άκρες του γιανιά με τη μεσαία ραφή πίσω στην πλάτη και ράψτε τον στο ντεκολτέ της πλάτης. Ενώστε και τη ραφή του γιανιά από τις δύο μούστρες. Σιδερώστε τις ραφές. Τοποθετήστε τη μούστρα άκονμπιστά. Ρελιάστε γύρω-γύρω το σακκάκι με την τρέσα. Ενώστε τ' άπανωμάνικο και το κατωμάνικο και τοποθετήστε τα στις μασχάλες. Το κάτω μέρος του κάθε μανικιού θα το ρελιάσετε με την τρέσα και θα έρχεται λίγο προς τ' άπανω στην κάτω ραφή. Γυρίστε στο κάτω και πάνω μέρος της κάθε τσέπης ένα μικρό στριφωματάκι 2 εκατ. φάρδος. Ρελιάστε τα δύο γιανιά κάθε τσέπης με την τρέσα. Τοποθετήστε τις τσέπες στο ύψος που θέλετε και ράψτε τις κοψές. Κόψτε όπως στο ύψος τις κουμπότρυπες και κάνετε τις φεσόνι.

T. K.

Μικρά και χρήσιμα

ΣΚΟΥΛΙΚΙΑ ΣΤΗ ΓΛΑΣΤΡΑ: Άδικοστικά με και θλαδερά για τα λουλούδια είναι τα σκουλίκια στις γλάστρες. Μπορείτε όμως να τα διαώξετε εύκολα, αν βράσετε φύλλα καρυδιού και με το νερό του αυτό ποτίσετε τη γλάστρα σας. Τα σκουλίκια ανεβαίνουν τότε στην επιφάνεια, όποτε τα απομακρύνετε με ευκολία.

ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΡΟΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΒΑΝΙ: Η νέα τελειοποίησις της αμερικανικής αρχιτεκτονικής είναι τα θάβανια θάβαντων, που όχι μόνον απορροφούν τον ήχο, αλλά θερμαίνουν το χειμώνα και δροσίζουν το καλοκαίρι. Κάτω από την «απομόνωση» είναι τοποθετημένοι σωλήνες από αλουμίνιο που μέσα τους περνά ζεστό νερό από την κεντρική θέρμανσι ή κρύο νερό από τους σωλήνες.

ΜΕΤΑΛΛΟΝ — ΜΙΑ ΝΕΑ ΥΛΗ: Μεταλλοον ονομάζεται μία νέα ύλη που περιέχει μέταλλα και ιδίως αλουμίνιο. Από την ύλη αυτή κατασκευάζονται υφάσματα για ελαφρά πανωφόρια, για παπλωμάτα, σκηνές και διάφορα τεχνικά είδη.

ΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ" ΓΙΝΟΝΤΑΙ 2.000 ΕΤΩΝ!

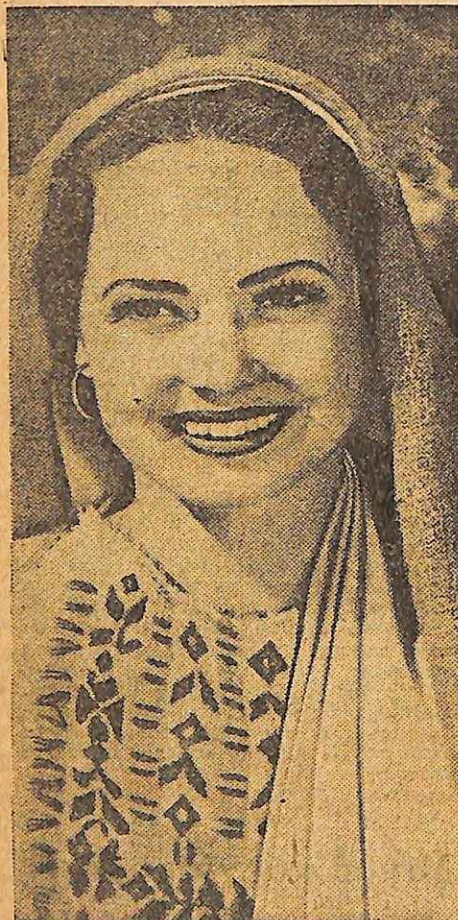
ΕΝΩ Η ΤΕΧΝΙΚΗ του κινηματογράφου εξελίσσεται ολο και περισσότερο, αυξάνεται διαρκώς ο αριθμός των ταινιών που έχουν υπόθεσι παρμένη από την αρχαιότητα. Και οι πάσης φύσεως και εθνικότητας «αστέρες» φιλοδοξούν να ζωντανέψουν στην οθόνη τα ιστορικά—ή και τα μυθικά— πρόσωπα των αρχαίων χρόνων. Από τη Ρίτα Χαίγινουωρ, ως τον Μάρλον Μπράντο, πολλοί το πέτυχαν ήδη. Οι υπόλοιποι προσεύχονται και παρακαλούν να εξακολουθήσουν οι παραγωγοί να άντλούν ιστορικά, βιβλικά, ή απ' το Ευαγγέλιο θέματα. Καθώς εξ άλλου η σκηνοθεσία των ταινιών του είδους αυτού προϋποθέτει την

κίνησι μεγάλου πλήθους κομπάρσων, ή εύχη της συνεχίσεως των έργων αυτών δεν προέρχεται μόνον από τους άγνωστους και ταπεινούς κομπάρσους, οι οποίοι αναζητούν το μικρό ρόλο που θα τους εξασφαλίση το ψωμί τους. Έκτος από τα τρία έργα που παρουσιάζουμε εδώ, αξίζει να αναφερθούν και οι τελευταίες δημιουργίες «Σαλώμη» (Ρίτα Χαίγινουωρ), «Σαμψών και Δαλιδά» (Χέντυ Λαμάρ, Βίκτωρ Ματσίουρ), «Ιούλιος Καίσαρ» (Μάρλον Μπράντο), «Αϊντα» (Σοφία Λόβεν) και το μεγαλοπρεπές «Κόδο Βάντις» (Ρόμπερ Ταϊλντορ, Ντέμπορα Κέρρ),

Ο ΧΙΤΩΝ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ



ή ταινία 'Η νεαρή αυτή κόρη (Τζήν Σίμmons) αγαπάται από τον αυτοκράτορα Καλιγούλα (Βίκτωρ Ματσίουρ) το 38 μ.Χ. Εκείνη όμως, Χριστιανή, αναπαύει ένα στρατιώτη (Ρίτσαρντ Μπάρτον), που έσταυρώσε τον 'Ιησού, έπαιξε και κέρδισε στα ζάρια το Χιτώνα Του, και κατόπιν, μετανοήσας, έγινε Χριστιανός.

ή ιστορία 'Ο Καλιγούλας υπήρξε ένας από τους πιο ανισόρροπους αυτοκράτορες της Ρώμης, από το 37 ως το 41 μ.Χ., εποχή δηλαδή που η ρωμαϊκή κατάπτωση είχε αρχίσει να γίνεται αισθητή. Ένας από τους ευνουμένους συμβούλους του ήταν... το αλόγο του! Αδιαφορούσε για το μίσος του λαού, και ο λαός τον έφοβόταν, ώσπου ο Χοιρέας, αρχηγός των πραιτωριανών, τον δολοφόνησε.

ή ταινία 'Η Λυσιστράτη (Μαρτίν Καρόλ), αγαπά το στρατηγό Καλλία, εκείνος όμως αγαπά... τον πόλεμο. 'Η νέα πείθει τις φίλες της να κηρύξουν έρωτική άπεργία και να άρνηθούν να δοθούν στους συζύγους, των όσο εκείνοι δεν σταματούν τον πόλεμο. Είναι ένα σκέτο του Κριστιάν Ζάκ, από το φιλμ «Μοίρες».

ή ιστορία 'Η Λυσιστράτη είναι ένα από τα πρόσωπα των κωμωδιών του 'Αριστοφάνη, του πιο τολμηρού κωμωδιογράφου των αρχαίων χρόνων (400 π.Χ.). Όλα τα έργα του—«Αί θυσιοφορίζουσιν», π.χ., όπου οι γυναίκες αποφασίζουν να αναλάβουν την εξουσία—έχουν άφθονο χιούμορ, κριτικό πνεύμα και σάτιρα. Σε μία εποχή όπου έλατρεύονταν οι πολεμικές αρετές, έγραψε ή Λυσιστράτη.

ή ταινία 'Η Ναυσικά (Ροζάνα Πουτεστά) έρωτεύεται τον 'Οδυσσέα (Κέρρ Ντάγκλας). 'Αλλά και εκείνος έρωτεύεται τη νέα, που είναι κόρη του βασιλιά των Φαίακων. Την παραμονή των γάμων τους όμως, θυμάται πως είναι παντρεμένος στην πατρίδα του 'Ιθάκη με την πιστή Πηνελόπη (Συλβάνα Μάνγκανο).

ή ιστορία Ο 'Οδυσσεύς είναι ένα από τα χαρακτηριστικότερα πρόσωπα της έλληνικής μυθολογίας. 'Ηταν βασιλιάς της 'Ιθάκης και, στην επιστροφή του από τον Τρωικό πόλεμο, ένεπλάκη—σύμφωνα με την δημοική αφήγηση—σε μία άτέλειωτη σειρά από περιπέτειες, που—όσο παραστατικά τις περιγράφει ο μεγάλος ραψωδός, 'Από αυτές ή συνάντησις με τη Ναυσικά είναι ή πιο ρομαντική.

ΟΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ 7ΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Οι σφουγγαράδες

Οι σφουγγαράδες της Σύμης είναι το θέμα μιας έλληνης ταινίας «Ανοικτή θάλασσα» που πρόκειται να προβληθή προσηώς. 'Η ταινία αυτή είναι γυρισμένη στα νησιά του Αιγαίου και βασίζεται πάνω στη ζωή των σφουγγαράδων, των ταπεινών ανθρώπων αυτών που κινδυνεύουν συνεχώς για να δώσουν το ψωμί τους. 'Η ταινία αυτή ημιζείται για την τεχνική της αρτιότητα, το συγκινητικό παίξιμο και την εξαίρετη φωτογραφία της. Πρωταγωνιστούν ή Σμαρούλα Γιούλη κι' ο Γιάννης Φούντας.

Το κοσμικό Χόλλυγουντ

Το μεγαλύτερο κοσμικό γεγονός του Χόλλυγουντ ήταν ο Χορός των Μακιγιέρ και Κομμωτών όλων των στουτίο στον οποίον παρευρέθηκαν όλοι άνεξαιρέτως οι αστέρες και πολλοί άλλος κόσμος. 'Ηταν ή μεγαλύτερη κοσμική συγκέντρωση των τελευταίων χρόνων και σ' αυτήν παρήλασε ό,τι είχε να επιδείξη το Χόλλυγουντ, σε λαμπρότητα, όμορφια και πλούτο. Οι εισηρήσεις του διετέθησαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Μια νέα έφεύρεσι άρχισε να άπασχολή τους ειδικούς σχετικά με την εξέλιξη της έβδομης Τέχνης. 'Οφείλεται στον καλλιτέχνη Νόρμαν Μακλάραν του οποίου τα έργα έχουν άναγνωρισθή διεθνώς και θραυευθή επανειλημμένως.

'Η μέθοδος του είναι άλλη στη βασική της τεχνική και ο κύριος σκοπός της να κάνει τις εικόνες να παράγουν ήχους. Τα σχέδια των εικόνων του δεν ζωγραφίζονται σε χαρτί ή έυλο όπως κάνει ο Ντίονε αλλά σκαλίζονται με λεπτότητα πάνω στην ίδια την ταινία και τα χαραγμένα αυτά σχέδια παράγουν ήχους συνδυασμένους με την προβαλλόμενη ταινία. Ένεπνεύσθη την έφεύρεσι του από την παρατήρησι ότι κάθε θλάση ή σχισμή της ταινίας παράγει ήχο, και σκέφτηκε να σκαλίξη τις εικόνες του και να οργανώνη τους ήχους που να τις εκφράζουν.

Σε παλιές ταινίες του ο Μακλάραν έφηρμοζε τις αρχές της συνθισμένης στερεοτυπικής τέχνης και μπόρεσε να παράγην εικόνες τριών διαστάσεων. Κατόπιν θελήσας τη μέθοδο του κι' έδωσε τη σημερινή μορφή των εικόνων του με αποτέλεσμα να επιτύχη ένα διαφορετικό όπτικό και άκουστικό αποτέλεσμα. Μόνο που ή μέθοδος του είναι πολύ λεπτή στην εκτέ-

Η Ντέμπορα Κέρρ στο Μπροντγουάι

'Η διάσημη 'Αγγλίδα ήθοποιός Ντέμπορα Κέρρ πρωταγωνιστεί τώρα σ' ένα θεατρικό έργο στο Μπροντγουάι. Μετά την επιτυχία της στην ταινία «Από δω ως την Αιώνιότητα» ζητεί τώρα 125.000 δολάρια για κάθε νέα ταινία με άνώτατο όριο εργασίας ενός χρόνου. Θα εναγουρήση σε λίγο στην 'Αγγλία όπου θα άναδάση στο Λονδίνο το θεατρικό έργο της που έχει τόση επιτυχία στη Ν. 'Υόρκη και θα επιστρέψη και πάλι στο Χόλλυγουντ για ν' άρχιση τη νέα επιτυχία της.

• 'Η Ζιζέλ Πασκάλ μοιράζει τον έρωτά της μεταξύ του Πρίγκιπος του Μονακό και του Γκαρυ Κούπερ. Με τα πρώτα όμως άσπρια του φθινοπώρου μετέφερε τον έρωτά της στη Ρώμη, στον Κίρκ Ντάγκλας, που έγινε τελευταία ο πιο επικίνδυνος γόπε στην παλιά και νέα κόσμο.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗ

Λάνα Τάρνερ



ΤΟΠΟΘΕΤΩ όλο μου το μακιγιάζ με ένα σφουγγάρι. Πρώτα, δρέχω καλά το σφουγγάρι, και ύστερα το στίβω σφιχτά. Τοποθετώ το «φον-ντέ-τέν» με το ύψος αυτό σφουγγάρι και το στρώνω καλά—καλά, έως ότου να μη φαίνεται σχεδόν: δέ μου άρέσει το βαρύ μακιγιάζ. Κατόπιν ξεπλένω το σφουγγάρι, το στίβω πάλι, και ενώ είναι ακόμη υγρό, το μεταχειρίζομαι για να άλείψω ρουζ στα μάγουλα, πολύ έλαφρά, ώστε να επιτύχω μια έντυπωσι παστέλ. Ξεπλένω και πάλι το σφουγγάρι και στο στίβω πολύ αυτή τη φορά, ώστε σχεδόν να στεγνώση, για να τοποθετήσω την πούδρα. Με λίγο δαμπάκι σκουπίζω κατόπιν τα σημεία όπου έχει πέσει πολλή πούδρα. Δεν χρησιμοποιώ ποτέ τα δάχτυλά μου για το μακιγιάζ: πιστεύω πως ή χρήση των μεγαλώνει τους πόρους.

Με τον ίδιο τρόπο κάνω και το ντεμακιγιάζ μου: χρησιμοποιώ μια κρέμα σχεδόν υγρή, που την τοποθετώ στο πρόσωπο με τη βοήθεια του σφουγγαριού, χωρίς να τρίβω πολύ δυνατά, αλλά επιμένοντας στα σημεία όπου το μακιγιάζ έχει την τάσι να συσσωρεύεται: στα πτερά της μύτης, στη γωνία του ματιού, το πηγούνι κ.λ.π. Και τελειώνω, καθαρίζοντας το πρόσωπο με μια καλή δροσιστική και στυπτική λοσιόν, που την άλείφω πάλι με το σφουγγάρι.—καλά πλυμένο και στιμμένο.

LANA TURNER

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

• 'Η Τζούλυ Γκάρλαντ έγινε καλά από μια νέα κρίσι την όποιαν έπασε κι' έτσι θα πρωταγωνιστήση στην ταινία «Ένα άστέρι γεννιέται» το γυρίσμα της οποίας είχε πρὸς στιγμὴν ματαιωθή.

• 'Η Μάλα Πάουερς ή σπάρ που είδαμε στην ταινία «Συρανό ντε Μπερκεράκ» θριασκόταν αρκετό διάστημα μεταξύ ζωής και θανάτου από μια παράξενη άρρώστεια του αίματος. Εύτυχως όμως σώθηκε και τώρα διασκεδάζει πάλι χαρούμενη στο Χόλλυγουντ κατά προτίμησιν με τον Τζιγκ Γιάγκ.

• 'Η Τζόαν Κράουφορντ σχεδιάζει και κότε ή ίδια τα φορέματα των τεσσάρων θεών παιδιών της που φημίζονται για την κομψότητα του ντυσίματος της όσο και ή μητέρα τους.

• 'Ο Μίκυ Ρούνεϊ πρωταγωνιστεί τώρα σε μια ταινία με την Τζόαν και Μπέττυ Κην τις οποίες κάποτε είχε έρωτευθή διαδοχικά.

• Κυκλοφορούν φήμες περί προσηούς διαζυγίου των Ντόρις Νταϊ, Ντάνι Τόμας, Τζούλυ Χολνταϊν και άλλων αλλά οι ενδιαφερόμενοι τις διαψεύδουν επίμονα.

• Οι κακές γλώσσες του Χόλλυγουντ λένε πως αν ή Σάρμαν Ντάγκλας δεν παντρευθή τον Πιτερ Λουφορντ θα γεινη γεννητόκορη.

• 'Η Πατρίσια Μεντίνια έαναγόμισε στη Γαλλία ύστερα από μακρόχρονη άπουσία στην πατρίδα της και θα πρωταγωνιστήση στην ταινία «'Ο Μάγρος 'Ιππότης» με τον Άλαν Λάντ. Την τελευταία ταινία που γύρισε εκεί ήταν κομψάκι και δεν ήξευρε τί εξέλιξη την περιμένει.

• 'Η περίφημη γαλλική ταινία «Οι υπερήφανοι» στην οποίαν πρωταγωνιστούν ή Μισέλ Μοργκάν και ο Ζεράρ Φιλίπ και για την οποία έγινε τόσος θόρυβος στο εξωτερικό θα προβληθή τον 'Ιανουάριο κι' εδώ. Είναι μάλλον πολύ πιθανόν να έρθη στην προμερία της εδώ και ο πρωταγωνιστής της ταινίας Ζεράρ Φιλίπ.

• Μια ακόμη μεγάλη ιστορική ταινία, «Το χρυσό λεπίδι», παρουσιάζει τη θεατική και νεαρότατη Πάικερ Λάρντ και τον νεογόντα Ρόκ Χάντσον σε μια σειρά από πασανυθινές περιπέτειες.

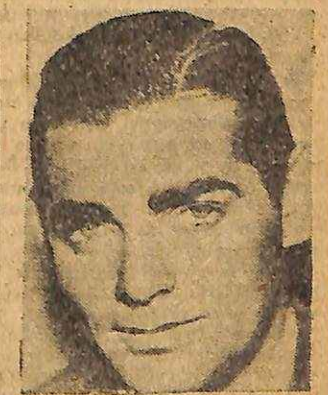
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Μια από τις μεγαλύτερες Γαλλικές ταινίες είναι και ή τελευταία δημιουργία του Λεοντίν Μογκύ «Τα παιδιά του έρωτος». Σ' αυτήν πρωταγωνιστεί το νέα άστέρι της Γαλλικής οδούσης «Εστίκα Τσουρά» και ο Τζοέλ Μπερνάρ, Λίζ Μπουρντέν και Ζαν Κλώντ Πασκάλ, καθώς και ή Βαλεντίν Τεσσάι.

Το θέμα της διαπραγματεύεται όλα τα παιδιά που γεννιούνται από διάφορους έρωτες. Άγάπες Ιστανικές, έρωτες άτυχους, έρωτες κρυφούς, τρυφερά είδύλλια, άγάπες ντροπιασμένες. Είναι ένα έρωτικό συγκινητικό δράμα κι' έχει γραφή απ' τον ίδιο τον Λεοντίν Μογκύ.

'Η πρωταγωνιστριά του «Εστίκα Τσουρά» είναι το νέο γαλλικό άστέρι που ή όμορφια και το ταλέντο του το έχουν άνεβάσει ψηλά και θεωρείται ή μεγαλύτερη έλπιδα της Γαλλικής οδούσης. 'Ηδη πρόκειται να γυρίση μια ταινία στις 'Ινδίες με Γάλλους σκηνοθέτες και τεχνικούς.

Ο ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΗΜΠΛ



άλλοτε...



...και τώρα!

ΕΙΧΑΤΕ δὴ ποτὲ τὸν Κλάρκ Γκέημπλ... χωρίς τὸ άπαράιτητο καί κλασσικό μουστάκι του; Ασφαλὲς ὅχι. 'Ιδού λοιπόν. Μία παλιά φωτογραφία τοῦ γοητευτικοῦ ήθοποιού, παρμένη πρὶν ἀπὸ... ἀς πούμε εικοσιπέντε, χρόνια. Μετὰ τὴν εὐκαιρία, ἀναφέρουμε ὅτι τὸ τελευταίον θέμα τῆς γοητείας τοῦ Κλάρκ, εἶναι ἡ δημοφιλία τῆς Γαλλίδας τῆς μαγεμένης Σουζάν ντ' Αμπαντί, πού φαίνεται πως εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα πού ἔκανε τὸν Κλάρκ νὰ παρνηγορήσῃ γιὰ τὸ χαμό τῆς ἀγαπημένης του Κάρλ Λόμπαρντ καὶ ν' ἀποφασίσῃ νὰ εἰς νὰπαντρευθῇ. Οἱ γάμοι τους γίνονται στὴ Βερόνα τῆς 'Ιταλίας αὐτὲς τὲς μέρες.

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Μπιγκάρ

ΕΙΧΕ, ΒΕΒΑΙΑ, καὶ τὰ ἐλαττώματά της ἡ κυρία Ματθίλδη Μπιγκάρ. Εἶχε ὅμως καὶ προτερήματα. Ἦταν ζηλιάρα, φλύαρη, κουσομπόλα, τσιγκούνα, σκληροκέφαλη, ἐγωίστρια καὶ ἐτοιμη γιὰ καυγά. Ἦταν ὅμως καὶ μοναδικὴ νοικοκυρά. Ἦταν τόσο νοικοκυρά, ὥστε καὶ ἡ νοικοκυρασὺν της κατανοῦσε σω-στο μὲν τὸ μυστήριον γιὰ τὸν σύζυγόν της, τὸν κ. Μπιγκάρ, πού μάλιστα ἔμπαινε ἀπὸ τὴν πόρτα ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ θυγά τὰ παπούτσιά του καὶ νὰ κυκλοφορῇ μὲ τσόχινες παντόφλες γιὰ νὰ μὴ λερῶν τὸ παρ-κέ, πού δὲν τολμοῦσε ν' ἀνάψῃ τὴν πίπα του γιὰ νὰ μὴ μαυρίσουν οἱ κουρτίνες καὶ πού δὲν τολμοῦσε ν' ἀνοίξῃ παράθυ-ρο γιὰ νὰ μὴ μῆ μέσα σκόνη.

Ἀλλὰ ὁ κ. Μπιγκάρ ὑπέφερε ὅλα τὰ ἐλαττώματά της καὶ ὅλες τὰς παραξενιές της ἐπειδὴ ἡ γυναίκα του εἶχε τὸ μεγάλο, τὸ ἀνεκτίμητο πλεονέκτημα νὰ τοῦ εἶναι πιστή. Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν εἶχε τὴν παρα-μικρὴ ἀμφιβολία. Μὰ καὶ ἀκριβῶς γι' αὐ-τὸ ἔμεινε σὰν κεραυνόπληκτος τὴν ἡμέρα πού πληροφορήθηκε ὅτι ἡ κυρία Ματθίλ-δη τὸν ἐγκατέλειπε ἀκολουθώντας κάποιον ἄγνωστο.

Ὁ Μπιγκάρ δὲν αἰσθάνθηκε μόνο τὴν ἀγανάκτησιν πού αἰσθάνεται καθὲς σύζυγος ὅταν πληροφορηθῇ μὲ τόσο ἐπίσημο καὶ τόσο κατηγορηματικὸ τρόπο πὼς τὸν ἀ-πατοῦσε ἡ γυναίκα του. Ὁ θυμὸς τὸν γι-νόταν ἀκόμη μεγαλύτερος ἀκριβῶς ἐπει-δὴ εἶχε πιστέψει πὼς ἡ κυρία Ματθίλδη Μπιγκάρ ἦταν τὸ ὑπόδειγμα τῆς συζυγι-κῆς πίστεως.

Στὴν ἀρχὴ ἀπεφάσισε νὰ τὸ ρίξῃ στὸ ποτὸ καὶ στὴ διασκέδασι γιὰ νὰ ξεχάσῃ.

Ἀλλὰ ὅσο περνοῦσαν οἱ ἡμέρες τόσο φούντωνε μέσα του τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδι-κῆσεως καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἀνέθεσε σ' ἕνα ντέκτετιβ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴ νῆα διαμονῆς τῆς ἀπιστίας καὶ τοῦ ἀπαγωγῆς της. Ἡ ἐντολὴ του δὲν ἄργησε νὰ ἐκτε-λεσθῇ καὶ ἔτσι ξεκίνησε κάποιον θράδου ὁ ἀπατημένος σύζυγος νὰ πᾶν νὰ παρῇ τὴν ἐκδίκησίν του. Ἡ ἀπόφασίς του ἦταν νὰ τσακίσῃ πρῶτα στὸ ξύλο τὸν ἀπαγωγέα τῆς γυναίκας του κύριον Λετύ, καὶ ὕστερα νὰ ξεκαθαρίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του κα μὲ τὴν ἀπιστή. Ἄν τὰ πράγματα ἐ-ξελίχθηκαν κάπως διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι τὰ ὑπολόγιζε, σ' αὐτὸ δὲν ἔφταιγε ὁ ἱ-διος, ἀλλὰ ὁ κύριος Λετύ πού τοῦ ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ πού ἦταν ἕνας πανύψηλος καὶ ρωμαλέος ἄνδρας. Χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του ἀπεφάσισε ὁ Μπιγκάρ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴ τῆς προφορι-κῆς ἐξηγήσεως.

— Ἦθελα νὰ σὰς μιλήσω, εἶπε στὸν ἀντίζηλό του.

— Τότε λάβετε τὸν κόπο νὰ περάσε-τε μέσα, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος.

Ὁ Μπιγκάρ ἔλαβε πραγματικὰ τὸν κό-πο νὰ περάσῃ καὶ καθὼς μῆλκε σ' αὐτὸ τὸ διαμέρισμα πού τὸ ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του, νόμισε πὼς ἔμπαινε μέσα στὸ δικό του σπίτι. Τὰ πάντα ἦταν ἐκεῖ μέσα τακτικά καὶ ἀστραφταν ἀπὸ καθαριότητα. Οἱ καρέκλες καὶ οἱ πολυ-θρόνες ἦσαν ντυμένες μὲ λινὰ ντύματα γιὰ νὰ μὴ λερῶνουνται, τὰ παράθυρα ἦ-ταν κλειστά γιὰ νὰ μὴ μπαῖνι σκόνη κ' ὁ ἀντίζηλος του κυκλοφοροῦσε μὲ μεγάλες τσόχινες παντόφλες γιὰ νὰ μὴ χαλάῃ τὸ ἀστραφτερό παρκέ.

— Μπορῶ νὰ πληροφορηθῶ γιὰ ποῖο ζήτημα θέλετε νὰ μοῦ μιλήσετε; ρώτησε ὁ κ. Λετύ.

— Καὶ βέβαια, ἀποκρίθηκε ὁ Μπιγκάρ μάλιστα συγκρατώντας τὴν ὀργή του. Ἐ-χετε τὴν τιμὴν νὰ ομιλήτε μὲ τὸν κύριον Εὐγένιον Μπιγκάρ, σύζυγον, πραγματικὸν καὶ νόμιμον σύζυγον, τῆς κυρίας πού ἐ-κάματε δική σας. Καὶ τώρα θὰ θέλετε, βέβαια, νὰ μάθετε τί ἦταν ἐκεῖνο πού με-ἔφερε ἐδῶ. Ἐρχομαι, λοιπόν, κατὰ πρῶ-

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

τον νὰ ἀναγγεῖλω στὴ Ματθίλδην τὴν ἀπό-φασί μου νὰ ἐγείρω ἀγωγή διαζυγίου. Καὶ δεύτερον ἔρχομαι νὰ σὰς πληροφο-ρήσω ὅτι εἰσαπτε ἕνας μασκαράς καὶ πα-λιάνθρωπος!

— Ὁχι, κύριε, τὸν διέκοψε ὁ Λετύ. Καὶ ἂν ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο καὶ εἶναι ἀ-πατημένος αὐτὸς δὲν εἰσαπτε σεις ἀλ-λὰ ἐγώ.

— Σεῖς;

— Μάλιστα, ἐγώ. Πρὸ ὀλίγου μοῦ εἶ-πατε ὅτι σκοπεύετε νὰ ζητήσετε διαζύγιον. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἔχω οὔτε κὰν αὐτὴ τὴ διέ-ξοδο ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ἐπισήμως παντρε-μένος. Τουναντίον μάλιστα. Σὰν τίμιος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, εἶμαι ὑποχρε-ωμένος νὰ παντρευθῶ τῇ Ματθίλδῃ εὐθὺς μόλις θ' ἀπαλλαγῇτε σεις ἀπὸ αὐτὴν. Εἶ-μαι ἀναγκαστικῶς ὁ διάδοχος σας καὶ ὑ-πὸ τὴν ἰδιότητά μου αὐτὴ ἔχω κάθε δικαί-ωμα ὅχι ἀπλῶς νὰ παραπονεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ σὰς ζητήσω ἐξήγησις.

— Ἐξηγήσεις;

— Μάλιστα, κύριε. Ἐξηγήσεις. Μὲ τὴν ἀνεκτικότητά σας καὶ μὲ τὸν μαλακό σας χαρακτήρα ἐκάματε πραγματικὰ ἀνυπό-φορη τὴν γυναίκα σας πού προκρίτει τῶ-ρα νὰ γίνῃ δική μου γυναίκα. Εἶμαι τὸ τραγικὸ θύμα τῆς κακῆς ἀγωγῆς πού τῆς δώσατε σεις. Ὅσο σκέπτομαι ὅτι δὲν τολμῶ οὔτε τὴν πίπα μου ν' ἀνάψω...

— Naί. Ἀλήθεια. Οὔτε κι' ἐμένα μὲ ἄφινε νὰ καπνίσω.

— Τὰ βλέπετε; Καὶ οἱ συνεχεῖς συ-στάσεις; Ἐσκόνισε τὰ παπούτσιά σου. Μὴ ἀκουμπᾷς ἐκεῖ καὶ μοῦ λερῶσης. Μὴ μπαίνεις στὴν τραπεζαρία γιατί ἔχω ξε-σκονίσει...

— Μὴ βάζεις τὸ ἕνα πόδι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ κάνει τὸ παντελόνι σου γόνάτο ... τὸν συμπλήρωσε ὁ Μπιγκάρ.

— Μὴ ἀνοίγεις τὰ παντζούρια καὶ ξε-θωριάσουν τὰ ἐπιπλά ἀπὸ τὸν ἥλιο...

— Μὴ ἀργήσης τὸ θράδου νὰ γυρίσης...

— Μὴ διαβάξης στὸ κρεβάτι καὶ καὶς ἄδικα τὸ φῶς...

— Μὴ σέρνης τὰ πόδια σου ὅταν περ-πατᾷς καὶ λυώνεις τὶς σόλες σου...

— Γιατί γυρίσεις καὶ κῦτταξες αὐτὴ τὴν ἄλλη;

— Καὶ ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, φώναξε μὲ ἀγανάκτησιν ὁ κ. Λετύ, θέλετε νὰ μὴ ἔχω παράπονα καὶ νὰ μὴ σὰς γυρεῶ ἐ-ξηγήσεις;

Στὸ σημεῖο αὐτὸ αἰσθάνθηκε ὁ Μπιγ-κάρ τὴν ἀνάγκη νὰ διαμαρτυρηθῇ ἀπ' ἐ-

νὸς γιὰ νὰ μὴ τοῦ πάρῃ τὸν ἀέρα ὁ ἀν-τίζηλος του καὶ ἀπ' ἑτέρου γιὰ νὰ μὴ πι-στευθῇ πὼς δὲν ἦταν ἱκανὸς νὰ ἐπιβληθῇ σ' ἕνα γυναῖκα.

— Παραδέχομαι ὅτι ἔχει πολλὰ ἐλατ-τώματα, εἶπε. Ἐχει ὅμως καὶ ὀχι λίγα προτερήματα. Εἶναι πρώτης τάξεως νοι-κοκυρά...

— Τί νὰ τὴν κάνω ἐγὼ τέτοια νοικο-κυρασὺν πού μοῦ μετατρέπει τὸ σπίτι σ' ἐμοῦ. Σὰς ἀρέσει ἐσὰς νὰ ζήτε δι-αρκῶς μέσα σ' ἕνα μουσεῖο;

— Εἶναι οἰκονόμα, ἐπέμεινε ὁ Μπιγ-κάρ.

— Αὐτὸ δὲν λέγεται οἰκονομία, κύριε. Αὐτὸ εἶναι ἐγκληματικὴ φιλαργυρία. Τὸ ξέρετε ὅτι κάθε φορὰ πού σηκώνομαι ἀ-πὸ τὸ φαγητὸ πηγαίνω νὰ φῶ κἀνα - δυὸ σάντουιτς στὸ γειτονικὸ μὰρ γιὰ νὰ κα-ταλάβω πὼς ἔβαλα κάτι στὸ στομάχι μου;

— Εἶναι γυναίκα μὲ θέλησι...

— Θέλετε νὰ εἰπῇτε ξεροκέφαλη, ἀμε-τάπειστη, σωστὸ μουλάρει...

— Στὸ κάτω - κάτω, κύριε, φώναξε μὲ ἀγανάκτησιν ὁ Μπιγκάρ, δὲν σὰς τὴν προσέφερα ἐγὼ νὰ τὴν πάρτετε. Σεῖς μοῦ τὴν κλέψατε καὶ καθὼς ξέρετε, ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἦλθα ἐδῶ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ πάρω ἐκδίκησιν γιὰ τὸ ἀδίκημα γιὰ τὸ ἀδίκημα πού διαπράξατε εἰς ἄραρος μου. Καθὼς βλέπω ὅμως τιμωρηθήκατε περισ-σότερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ μπορούσα νὰ σὰς τι-μωρῶ ἐγώ.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ ἐμφανίσθηκε ἡ Ματθίλδη. Στὴν ἀρχὴ δο-κίμασε κάποια ἐκπληξὶ σὰν εἶδε τοὺς δύο ἄνδρες τῆς νὰ συζητοῦν ἔτσι εἰρηνικά. Γρήγορα ὅμως ἀνεκίνησε τὴν ψυχραιμία της καὶ κυττάζοντας τοὺς αὐστέρῃς εἶπε:

— Τί κάνετε ἐκεῖ σεις οἱ δύο; Σεῖς, κύριε Μπιγκάρ — εἶπε ἀποτεινόμενη πρὸς τὸν νόμιμον σύζυγόν της — μποροῦ-σατε νὰ ζητήσετε νὰ σὰς φέρω ἕνα ζευγά-ρι παντόφλες καὶ ὀχι νὰ μοῦ γυρνᾷτε μὲ τὰ παπούτσιά σας ἐπάνω στὸ φρέσκο παρκέ. Καὶ σεῖς, κύριε Λετύ, ἀντὶ νὰ χά-νετε τὴν ὥρα σας σ' ἐφλουάριες μπορεῖτε νὰ πάτε στὴν κουζίνα νὰ πλύνετε τὰ πιά-τα. Τὸ νερὸ ἔχει ζεσταθῇ ἀπὸ τὴν ὥρα καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ πλη-ρώνουμε διπλὰς φωτιές γιὰ νὰ τὸ ξανα-ζεστάνουμε.

Ὁ Μπιγκάρ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του, πῆγε στὴν μύτης τῶν ποδιῶν ὡς τὴν ἔθο-δο γιὰ νὰ μὴ λερῶσῃ τὸ παρκέ καὶ ὕστε-ρα, ὑποκλινόμενος εὐγενικά φώναξε στὸν ἀντίζηλό του μὲ εἰρηνικὸ χαμόγελο:

— Δὲν φθάνει πού πῆρατε μιὰ γυναί-κα μὲ ἄρχας, παρὰ θέλετε νὰ μοῦ κάνε-τε καὶ παράπονα.

Καὶ καθὼς κατέβαινε σιγὰ σιγὰ τὰ σκαλοπάτια συλλογιζόμενος:

— Οὔτε ἐγὼ μπορούσα νὰ ἐκδικηθῶ καλύτερα οὔτε αὐτὸς νὰ τιμωρῇσῃ σκλη-ρότερα. Κακόμοιρε κύριε Λετύ.

ΜΕ ΚΑΤΙ ΘΑ ΓΕΛΑΣΕΤΕ

ΚΑΛΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

Ὁ πρεσβευτὴς μιᾶς εὐρωπαϊκῆς δυ-νάμεως εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὴ Σκώτλαντ Γιάρντ νὰ φεῖν νὰ δρῇ τὰ ἴχνη μιᾶς νέας, πού εἶχε γίνῃ ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη κληρονόμος μιᾶς μεγάλης περιουσίας. Φυσικά, ὅλες οἱ ἐνέργειες ἔπρεπε νὰ γίνον μὲ τὴν μεγαλύτερη ἐ-χειμυθεία. Ἀνέθεσαν λοιπὸν τὴν ἰδιαι-τέρως ἐμπιστευτικὴ αὐτὴ ἀποστολὴ σ' ἕνα ἐπιβεωρητὴ γνωστὸ γιὰ τὶς ἱκα-νότητές του. Γιὰ κόμποιες δρομάδες δὲν ἔδωκε κανένα σημεῖο ζωῆς. Ἐπει-τα ἀπὸ τρεῖς μῆνες, ὁ διευθυντὴς του τὸν κάλεσε στὸ γραφεῖο του.

— Λοιπόν, αὐτὴ τὴ νῆα δὲν τὴ βρί-κατε ἀκόμη;

— Μάλιστα, κύριε, τὴν βρήκα. Ζού-σε πολὺ φτωχικά, ὡς μοδιστρούλα.

— Καὶ τώρα;

— Τώρα δὲν ἐργάζεται πιά. Μένει στὸ σπίτι μου. Τὴν παντρεύτηκα.

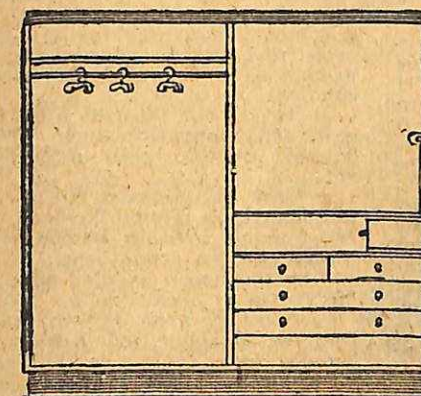
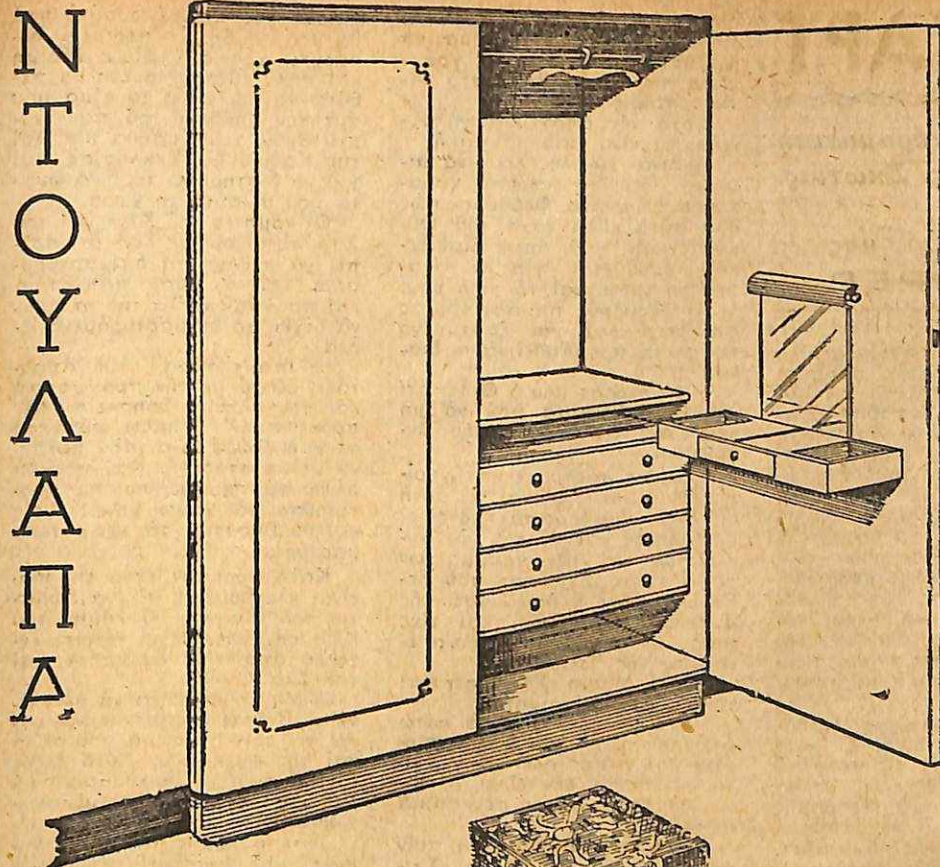
*

Μιὰ γυναίκα πού εἶχε ζήσει μὲ πολ-λὲς στερήσεις προτοῦ κληρονομήσει μιὰ ἀνέλπιστη περιουσία, ἐμφανιστή-κε μιὰ μέρα ἐπιδεικτικώτατα στὸ Μέν-τισον Σκουέαρ Γκάρντεν ἱππεύοντας ἕνα περίφημο ἄλογο. Φοροῦσε ἕνα κομ-ψότατο κοστούμι τοῦντ καὶ στὸ ρε-ῥε εἶχε καρφωμένη μιὰ μπρῶς μ' ἕ-να μπριλάντιν μεγάλο σὰν φουντούκι.

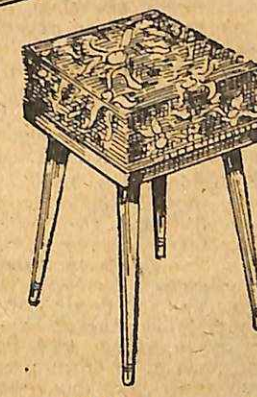
— Ἀγαπητὴ μου, τῆς εἶπε μιὰ φί-λη της, νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ πῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ φορᾷς ἕνα τόσο με-γάλο κόσμημα μὲ ταγιέρ.

— Naί; εἶπε ἡ νεόπλουτη. Κι' ἐγὼ ἔτσι ἔλεγα πάντα προτοῦ τ' ἀποκτήσω.

ΝΤΟΥΛΑΠΑΣ



ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΝΤΟΥΛΑΠΑΣ



ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΚΟΥΤΙΟΥ



ΠΛΑΓΙΑ ΤΟΜΗ

Συνεχίζοντας τὴν ἀνάλυσιν τῶν θεμάτων τοῦ 98ου τεύχους, παρουσιάζω τὴν «ντουλάπα-του-αλέτας». Πῶς ἀπὸ τὸ ἕνα φύλ-λο ἐντοχισμένης, κατὰ προτί-μωσιν, ντουλάπας, στερεώνουμε τὴν ἐταξέρα πού βλέπουμε στὸ προοπτικὸ σχέδιο. Τὸ κομμάτι αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα κου-τί πού περιλαμβάνει ἕνα συρ-ταράκι στὴ μέση καὶ δυὸ μι-κροὺς χώρους, δεξιὰ καὶ ἀρι-στερὰ τοῦ συρταρίου, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται γιὰ τὴν τοποθέτησιν ἀντικειμένων σχετικῶν μὲ τὴν τουαλέτα.

Πάνω ἀπὸ τὸ ραφάκι καὶ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ φύλλο τῆς ντου-λάπας, τοποθετοῦμε μικρὸ κα-θρέπτη στερεώνοντάς τον μὲ μι-κρὰ νικελὲ «πιασίματα». Στὸ ἄλλο μέρος τοῦ καθρέπτη προ-σαρμόζουμε μιὰ μικρὴ στενό-μακρὴ πλαφονιέρα πού νὰ δέχεται σωληνωτὴν λάμπα. Τὸ μήκος τῆς πλαφονιέρας θὰ εἶναι ὅσο τὸ πλάτος τοῦ καθρέ-πτη. Ἡ ἡλεκτρικὴ ἐγκατάστα-σι τῆς πλαφονιέρας θὰ περι-

λαμβάνη καὶ ἕνα «μπουτὸν» προσαρμοσμένο στὸ χόνιτρο τοῦ φύλλου τῆς πόρτας κοντὰ στὸ μεντεσέ, ὥστε ὅταν ἀνοί-γουμε τὴν ντουλάπα ν' ἀνάβῃ αὐτόματα τὸ φῶς τῆς πλαφονι-έρας.

Τὸ κουτὶ τῆς τουαλέτας μπαί-νει, ὅταν κλείσῃ τὸ φύλλο, στὸ χώρο πού σχηματίζεται μεταξὺ τοῦ πρώτου ραφιοῦ τῆς ντουλά-πας καὶ τοῦ πρώτου ἐπάνω συρ-ταρίου κι' ἔτσι δὲν ἐμποδίζει τὰ πράγματα πού θὰ εἶναι τοπο-θετημένα στὴ ντουλάπα.

Στὸ προοπτικὸ σχέδιο φαί-νεται καθαρὰ ἡ διαρρύθμισις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ντουλάπας ἡ ὁ-ποία χωρίζεται σ' ἕνα ἴσα πε-ρίπου μέρη. Τὸ ἐπάνω μέρος προορίζεται γιὰ τὴν τοποθέτη-σιν κοσμημάτων, τὸ κάτω ἐκτελε-χρὲν σιφονιέρας καὶ περιλαμ-βάνει συρτάρια ἀνάλογα μὲ τὸν χώρο καὶ τὰς ἀνάγκας μας.

Μετὰ τὸ τελευταῖο κάτω συρ-τάρει μπορούμε, ἂν θέλουμε, ν' ἀφήσουμε χώρο γιὰ τὴν τοπο-

θεῖσιν τῶν παπουτσιῶν μας. Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀριστεροῦ τμή-ματος τῆς ντουλάπας τὸ ὁποῖο στὸ προοπτικὸ σχέδιο δὲν πα-ρουσιάζεται ἐπειδὴ τὸ φύλλο τῆς πόρτας εἶναι κλειστὸ γιὰ νὰ δεῖ-ξῃ τὴ διακόσμηση τῆς ἐσωτερι-κῆς πλευρᾶς, φαίνεται καθαρὰ εἰς τὸ σχέδιον τῆς προσώψεως τοῦ ἐπίπλου. Αὐτὸ τὸ τμήμα περιλαμβάνει, ὡς φαίνεται στὸ σχέδιο, ἕνα ράφι, στὸ ἐπά-νω μέρος, πού ἀφίνει χώρο 35 ἕως 40 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου καὶ ἕνα «μπαστούνι» ὀριζόντιον, πάνω στὸ ὁποῖο προσαρμόζον-ται οἱ κρεμάστρες τῶν ρούχων.

Τεχνικὲς λεπτομέρειες

Προκειμένου περὶ ντουλάπας κινητῆς (ὀχι ἐντοχισμένης), οἱ διαστάσεις πού προσφέρονται καλύτερα εἶναι ὕψος 1.50, πλά-τος, προκειμένου γιὰ διφυλὴν ντουλάπα, 1.50, βάθος 55 ἕως 60 ἑκατοστὰ. Ἡ τουαλέτα ἔχει μήκος 60 ἑκατοστὰ, ὕψος 1.0 ἕως 1.2 ἑκατοστὰ, προεξοχὴ ἀ-πὸ τὸ φύλλο τῆς πόρτας 22 ἑ-

κατοστὰ. Χωρίζεται, ὡς εἶ-πα παραπάνω, σ' ἑνὶ τμήμα-τα πού φαίνονται καθαρὰ στὸ σχέδιο τῆς προσώψεως τοῦ κου-τιοῦ. Τὸ μεσαῖο τμήμα ἔχει ἕνα συρταράκι, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἔχει δυὸ κασετίνες πού τὰ κα-πάκια τους ὅταν ἀνοίγουν κα-λύπτουν τὴν ἐπιφάνεια πάνω ἀ-πὸ τὸ συρτάρει. Τὰ καπάκια αὐ-τὰ ἔχουν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος στερεωμένα σ' ὅλη τὴν ἐπιφά-νειά τους κρουσταλλάκια ἔτσι, πού ὅταν ἀνοίξουν νὰ πάρουν θέσι πάνω ἀπὸ τὸ συρτάρει καὶ νὰ δημιουργήσουν μιὰ κρουστά-λινη ἐπιφάνεια. Γι' αὐτὸ, τὸ μή-κος τους πρέπει νὰ εἶναι τὸ μι-στὸ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ μήκος τοῦ συρταρίου, δηλαδὴ τὸ συρτάρει θὰ εἶναι 30 ἑκατοστὰ καὶ οἱ κασετίνες μὲ τὰ καπάκια τους ἀπὸ 15 ἑκατοστὰ ἡ κάθε μιὰ.

Στὸ σχέδιο, πλάγια τομὴ τῆς τουαλέτας, φαίνεται ἡ τοποθέ-τησις τοῦ καθρέπτη, τῆς πλαφονι-έρας, καὶ τῆς λάμπας, σχε-τικά μὲ τὴ θέσι τῆς ἐταξέρας.

Τὸ ὕψος τῆς ἐταξέρας τῆς τουαλέτας εἶναι 70 περίπου ἑ-κατοστὰ ἀπὸ τὸ ἐδαφὸς ὡς τὸ ἐπάνω μέρος (καπάκι).

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Μικρὰ - Μικρὰ

● Καθαρὰ μπουκάλια γάλα-κτος: Τὸ καθαρίσμα τῶν μπουκαλιῶν τοῦ γάλακτος εἶναι πολλὰς φορὲς βαρετὴ ἐργασία. Μπορεῖτε νὰ τὴν κάνετε πιὸ γρήγορα, ἂν πλῦ-νετε τὰ μπουκάλια σας πρῶ-τα μὲ κρύο νερὸ καὶ ἔπειτα μὲ ζεστὸ. Γίνονται τότε κα-τακάθαρα.

● Γι' αὐτὲς πού ράβουν στὸ σπίτι: Ὅταν σιδερώσετε ραφὲς καὶ ποδόγυρους, προ-πῆνται σ' ἐμῶν ὕψος, πρᾶ-τα καὶ δειλῶς, βάλετε ἄ-νάμεσά στὸ ὑγρὸ πανί καὶ στὸ ὕφασμα, ἕνα πανί στε-γνὸ. Αὐτὸ τὸ στεγνὸ πανί χρησιμεύει, νὰ πούμε, σὰ φίλτρο, καὶ ἔτσι στὸ ὕφασμα ἔρχεται μόνον ὁ ἀτμός.

● Πλοῦς - περλόν: Ἐνα ἐ-ξαιρετικὸ ὕφασμα γιὰ ταπε-ταρία καθισμάτων, λεωφο-ρείων, σιδηροδρομίων κ.τ.λ. εἶναι τὸ νῆο περλόν-πλοῦς πού κατασκευάσθηκε τελευ-ταῖα στὴ Γερμανία. Τὸ πλοῦς αὐτὸ διατηρεῖ τὴν ὀψι- τοῦ «καινούργιου», μένει κα-θαρό, δὲ λεκιάζει καὶ εἶναι ἀπαραδίστο ἀπὸ ζῶντα.

● Γιὰ τὴν ραπτομηχανή σας: Ὅταν μιὰ ραπτομηχανὴ στέ-κεται πότε δᾶ καὶ πότε κεί σ' ἕνα δωμάτιο, καὶ μάλι-στα ὅταν εἶναι ἱκανὸν μον-τέλο, δὲ δροθᾷ καὶ πολὺ στὴν ἐξωραΐσιν τοῦ δωμα-τίου. Γι' αὐτὸ παραγγέλλετε νὰ σὰς κάμουν ἕνα ἐπιπλά-κι μ' ἕνα πλατὺ ράφι, ὅπου θὰ κρύβετε τὴ μηχανή σας, ὅταν δὲν θὰ τὴ χρειάζεστε. Πάνω ἀπὸ τὸ ράφι θὰ εἶναι ἕνα συρτάρει, ὅπου θὰ βάλετε τὸ καλάθι σας τοῦ ραφι-ματος καὶ ὅ,τι ἄλλο χρησι-μὸ στὸ ράφιο ἔχετε. Ὅλ' αὐτὰ κλείστε τα μὲ μιὰ ὀ-μορφὴ κουρτινίτσα καὶ πάνω βάλετε ἕνα μπιμπλό, ἕνα βάζο μὲ λουλούδια κ.λ.π.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

Από το θρόνο στο ικρίωμα. — Η δραματική ιστορία της τραγικής βασίλισσας της Σκωτίας.

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Του συνεργάτου μας
ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ

19^{ον} "Ηρθα σ' αυτό το βασίλειο έπειτα από την υπόσχεση που μου έδωσε ότι θα με βοηθούσε έναντι των άλλων των έχθρων μου και υπηκόων, κι' αυτή γι' αυτό συνεληφθηκα και φυλακίστηκα δέκα οχτώ χρόνια... Έχει έρθει η στιγμή να ξεσπάσω. Λέει στην επιτροπή πόσο υπέφερε όλα αυτά τα χρόνια, πόσο στερήσεις δοκίμασε, πόσους εξευτελισμούς και ταπεινώσεις.

— Δεν αναγνωρίζω τους αγγλικούς νόμους, τους οποίους ούτε και ξέρω, καταλήγει. Δεν αναγνωρίζω τους δικαστές γιατί ανήκουν σε αντίθετη θρησκεία.

Την άλλη μέρα έρχεται καινούργια επιτροπή, στην οποία παίρνει μέρος ο ίδιος ο λόρδος Μπάρκλεϋ. "Ο τελευταίος την απειλεί πως εάν δεν αναγνωρίσει τους νόμους και τους δικαστές θα τη δικάσει έρμηνη. "Η Μαρία Στιούαρτ του απαντάει:

— "Θ' απολογηθώ μπροστά σ' ένα έλευθερο Κοινοβούλιο... γιατί είμαι πεπεισμένη — και τονίζω κάθε λέξη κυτάζοντας στα μάτια τον καγκελάριο — και το δηλώνω, ότι είμαι από πριν καταδικασμένη από εκείνους που πρόκειται να με δικάσουν.

Περνούν πολλές ώρες κατά τις οποίες ο λόρδος Μπάρκλεϋ προσπαθεί να πείση τη Μαρία Στιούαρτ να δεχθεί να δικασθεί κι' αυτή άμυνεται γιατί ξέρει τί την περιμένει. "Εκτός αν, τους λέει, θέλετε να με δικάσετε σαν καθολική. Γιατί τη θρησκεία μου είμαι έτοιμη να δώσω και την τελευταία ρανίδα του αίματός μου. Τα πράγματα παίρνουν άσχημη τροπή.

Τότε έπαιρνε ο σερ Χάτον, ο καλύτερος δικηγόρος της βασιλείας, ο οποίος της λέει: —Το θέμα είναι απλό. Μεγαλειοτάτη. Υπάρχει έναντιόν σας μία κατηγορία. Είσαθε ή όχι ένοχος; Πήρατε ή όχι μέρος στη δολοφονική απόπειρα; Νομίζω πως δεν έχετε κανένα συμφέρον να μη θέλετε να εξετασθήτε. "Αν άρνηθήτε όλοι θα νομίσουν ότι είσαθε ένοχοι. "Αντιθέτως, αν δεχθήτε, θ' αποδείξετε την αθωότητά σας.

"Η Μαρία Στιούαρτ είναι κουρασμένη, τσοκισμένη.

—Κάνετε ό,τι σας φωτίσει ο Θεός, τους λέει στο τέλος.

Η ΔΙΚΗ

Είναι έννια η ώρα το πρωί της 14ης Οκτωβρίου όταν η Μαρία Στιούαρτ μπαίνει στη μεγάλη αίθουσα του Φόθρινγκραϊν, όπου είναι συγκεντρωμένοι πενήντα περίπου εκπρόσωποι της βασιλείας της "Αγγλίας. Είναι άρρωστη, πιασμένη. Σέρνεται σχεδόν άκουμπώντας στο μπράτσο του "Αντρέ Μελβίλ και του γιατρού Μπουργκόν. Φοράει ένα δελουδίνο μαύρο φόρεμα, που είναι ντυμένο πλατισμένο με ταφτά και έχει για στολίδια μαργαριτάρια. Είναι σαράντα τριών χρονών. Έχει αλλάξει πολύ από το

πρώινό, που, αστράφτοντας δλη από νιάτα και ύγεια, παρά το κοπιαστικό της ταξίδι, σε μία έφθρενη φυγή, αποβιβαζόταν στην αγγλική ακτή. Φτιαγμένη για την έλευθερή ζωή, την ιππασία, τα σπόρ, τη δράση, υπέφερε περισσότερο από κάθε άλλη, κλεισμένη τόσα χρόνια σε ύγρους πύργους. Τα βάσανα έχουν βάλει τη σφραγίδα τους πάνω στο χλωμό της πρόσωπο. Μα τα μάτια της έχουν διατηρήσει δλη τους τη λάμψη και το χαμόγελο της δλη του την απαραίτητη γοητεία. Δεν προκαλεί τη λύπη, αλλά το θαυμασμό.

"Ενας αξιωματούχος διαβάζει το κατηγορητήριο. Σ' αυτό γίνεται λόγος για τις προσπάθειες των ηπειρωτικών κρατών να εισβάλουν στα νησιά της "Αγγλίας και για την απόπειρα δολοφονίας της "Ελισάβετ. Τα δύο αυτά πράγματα μπλέκονται στο κατηγορητήριο κατά τον ίδιο τρόπο που οι λόρδοι δικαστάι να μη μπορούν να τα ξεχωρίσουν. Και γίνεται σκόπιμα ώστε η καταδική της Μαρίας Στιούαρτ να αποτελέσει και άπάντησι της "Αγγλίας στις κατακτητικές τάσεις της "Ισπανίας.

"Η Μαρία Στιούαρτ δεν έχει δικηγόρο. Κανένας εκεί δεν τολμάει να αναλάβει την υπεράσπισή της. Μόνη της θα αγωνισθεί για να σώσει το κεφάλι της και την τιμή της.

—Ποτέ δε μίλησα με τον Μπάρκλεϋ, λέει στους δικαστές της, μολονότι άλλοτε είχα ακούσει να γίνεται λόγος γι' αυτόν. Πάντως δεν τον ξέρω και ποτέ δεν ήρθα σ' έπαφή μαζί του κατά ένα οποιοδήποτε τρόπο.

Βεβαιώνει κατηγορηματικά ότι ποτέ δεν συνωμότησε έναντι της ζωής της "Ελισάβετ. Μα πως μπορούσε, από τα βάθη της φυλακής της, να έμπορε δίσση τους φίλους της από το να εργασθούν για την άπλευθερώσι της;

"Ο αξιωματούχος όμως που διάβασε το κατηγορητήριο, ξαναδιαβάζει τα γράμματα και όλα τα άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν την ένοχή της. "Ο λόρδος Μπάρκλεϋ σηκώνεται και παρατηρεί: "Εδεν υπάρχει πιδό τρανή απόδειξη.

Τότε η Μαρία Στιούαρτ με δάκρυα στα μάτια, λέει: —Δεν άρνούνται ότι ποθούσα πάντα από κάθε τη την έλευθερία μου κι' ότι εργάσθηκα για να την αποκτήσω. Μάρτυρας μου όμως ο Θεός ότι δεν συνωμότησα έναντι της ζωής της βασίλισσας σας. "Επειτα από δέκα έννια χρόνια αιχμαλωσίας, είχα, νομίζω, το δικαίωμα να ζητήσω από τους φίλους μου να με βοηθήσουν. "Ομολογώ έπίσης ότι πολλές φορές έγραψα για τους καταδικωμένους καθολικούς, που ευχαρίστως θα έ-

σώζα προφέροντας τη ζωή μου. Δηλώνω όμως κατηγορηματικά ότι ποτέ δεν έγραψα τα γράμματα που αναφέρονται στο κατηγορητήριο.

Κατά την άπογευματινή συνεδρίαση είναι πιδό μαχητική.

—Είναι εύκολο, λέει, να μιμηθώ κανείς το γραφικό χαρακτήρα του άλλου. Φοβούμαι πως όλα αυτά είναι έργο του "Ουώλσινγκαμ, που, όπως διαδίδεται, εργάζεται για να καταστρέψει έμένα και το γυιό μου.

"Ο ύπουργός της άστυνομίας σηκώνεται και με ξαναμμένο πρόσωπο, προσπαθεί να τη διαψεύσει.

—Μάρτυράς μου ο Θεός, ότι δεν έκανα τίποτα που να μη είναι ανάξιο ενός τίμιου ανθρώπου.

Κανένας μάρτυρας κατηγορίας δεν παρουσιάζεται σ' αυτή τη δίκη. Διαβάθονται μόνο οι μαρτυρικές καταθέσεις των συνωμωτών και των γραμματέων της Μαρίας Στιούαρτ που βεβαιώνουν ότι η βασίλισσα της Σκωτίας είχε γνώσι και είχε πάρει μέρος στη συνωμοσία έναντι της "Ελισάβετ.

Μα η Μαρία Στιούαρτ έχει την άπάντησι έτοιμη:

—Τα κατέθεσαν αυτά κάτω από την πίεσι των βασανιστηρίων και για να σώσουν τη ζωή τους. Τίποτα δεν είναι αληθινό. Δεν πήρα μέρος σε καμιά συνωμοσία.

Μα η απόφασι έχει βγί, πριν άρχισή η δίκη: η Μαρία Στιούαρτ καταδικάζεται σε θάνατο. "Η απόφασι επικυρώνεται κατόπιν από το Κοινοβούλιο.

7 Φεβρουαρίου 1587. Στον πύργο του Φοθρινγκραϊν. "Η Μαρία Στιούαρτ είναι άρρωστη στο κρεβάτι. Ξαφνικά χτυπάει η πόρτα. Ζητούν να τη δούν άπεσταλμένοι της αγγλικής κυβέρνησης και της βασίλισσας "Ελισάβετ. "Η Μαρία Στιούαρτ τους παραγγέλλει πως αν δεν είναι έπείγον το ζήτημα για το όποιο τη θέλουν, τους παρακαλεί ν' αναβάλουν την έπίσκεψι ως την άλλη μέρα. "Οχι, άπαντούν αυτοί. Είναι ανάγκη να τη δούν άμέσως. "Η Μαρία Στιούαρτ καταλαβαίνει.

Σηκώνεται άργά, χτενίζεται, ντύνεται και καθάται στα πόδια του κρεβατιού. Κοντά της είναι ο πιστός της γιατρός Μπουργκόν, και οι άκόλουθοί της. Στο δωμάτιο τότε χπαινουν ο κόμης του Στράσμπουρου, ο κόμης του Κέντ, ο δεσμοφύλακας της Μαρίας Στιούαρτ, ο Νεράρι, ο "Αϊύας Πάλετ, και ο "Ρόμπερτ Μπήλ. Οι δύο διάδες αντρκύρονται σε μία θανάσιμη σιαπή.

Χωρίς καμιά άλλη διαδικασία ο "Ρόμπερτ Μπήλ ξεδιπλώνει μία περγαμνή από την όποια κρέμεται η μεγάλη σφραγίδα από κίτρινο κερί, του "Αγγλικού Στέμματος, και διαβάζει την καταδική της Μαρίας Στιούαρτ σε θάνατο. "Εν όνόματι του Εύαγγελίου και της πραγματικής θρησκείας του Χριστού και για την ειρήνη και την ήσυχία του Κράτους.

"Η Μαρία Στιούαρτ άκούει με μία τρομαχτική ήρεμια κι' όταν ο "Ρόμπερτ Μπήλ τελειώνει, λέει με φωνή που δεν τρέμει καθόλου:

—Δόξα σοι ο Θεός! Μου κάνετε μεγάλο καλό παίρνοντάς με από αυτό τον κόσμο, που δε μου χάρισε παρά θλίψεις και στενοχώριες και στον όποιο ήμουν έντελώς άχρηστη. Είναι

καιρός που περιμένω αυτό που θα μου συμβί. Το περιμένο δέκαοχτώ χρόνια. Είμαι έτοιμη και πολυ ευχαριστημένη να πεθάνω και να χύσω το αίμα μου για την υπόθεσι του πανίσχυρου Θεού, του Σωτήρα μας και της Καθολικής "Εκκλησίας, και για να διατηρήσω τα δικαιώματά μου σ' αυτή τη χώρα.

Οι κόμτες του Κέντ και του Στράσμπουρου της λένε ότι πρέπει να πεθάνω σε διαμαρτυρόμενη και όχι σαν παπίστρια και προσπαθουν να την πείσουν να δεχθή το διαμαρτυρόμενο ιερέα.

—"Ισαμε τώρα, τους άπαντάει, έζησα με την πραγματική και την αληθινή θρησκεία. Δεν πρόκειται ν' αλλάξω αυτή τη στιγμή. Τώρα είναι που πρέπει να μείνω σταθερή. Και ποκείμουν να υποχωρήσω, θα προτιμούσα να χάσω χίλιες ζωές και να υποστώ τα χειρότερα μαρτύρια.

Και ζητάει τον ιερέα της που είναι κλειδωμένος σ' ένα δωμάτιο του πύργου. "Ο κόμης του Κέντ έπιμένει. "Έχει τέτοιες έντολές από την "Ελισάβετ και τον Σέσιλ.

—Μη προσπαθήτε να με πείσετε. Βλέπω ότι θέλετε να χάσω όχι μόνο το σώμα μου αλλά και την ψυχή μου. Αυτό όμως δεν θα συμβί. Είμαι έτοιμη να πεθάνω και ο Θεός άς με συγχωρήσει.

Τότε ο κόμης του Κέντ θυμώνει και άναφωνεί, προδίδοντας τον έαυτό του και όλους τους διαμαρτυρούμενους εύγινεις, που σχηματίζουν την περιουσία τους από την άρπαγή της περιουσίας της καθολικής έκκλησίας:

—"Η ζωή σας θα ήταν ο θάνατος της θρησκείας μας. "Ο θάνατός σας θα είναι η ζωή της.

—Ποτέ δεν πίστευα ότι είμαι άξια ενός τέτοιου θανάτου, λέει σοβαρά η Μαρία Στιούαρτ σηκώνοντας το κεφάλι της... Κατόπιν ήρεμα ρωτάει πότε θα γινή η έκτέλεσι.

—Άριο το πρωί στις όχτώ, άπαντάει ο κόμης του Στράσμπουρου τραυλίζοντας.

"Η Μαρία Στιούαρτ δεν ταραίζεται. Ρωτάει απλά αν θα της έπιτρέψουν να έπικοινωνή με τον ιερέα της, αν θα της δώσουν τα χαρτιά της για να γράψω τη διαθήκη της, αν θα τη βώσουν στον "Αγιο Διωνύσιο. Άνάμεσα στους βασιληάδες της Γαλλίας ή στον "Αγιο Πέτρο του Ρέμς, κοντά στη μητέρα της. Οι άνθρωποι της θα υπορέσουν τουλάχιστο να γυρίσουν ήσυχoi στα σπίτια τους. "Ο κόμης του Στράσμπουρου κουνάει το κεφάλι του, υπόσχεται να σεβαστή τις τελευταίες θελήσεις της μελλοθάνατης.

Κατόπιν οι άγγελιοί της θανατικής καταδικής άπογαρούν και η Μαρία Στιούαρτ βυθίζεται σε μία τραγική σιωπή, ενώ ο γιατρός Μπουργκόν, με δάκρυα στα μάτια τρέχει ζωπίζω από τον Στράσμπουρου. Τον παρακαλεί, τον ικετεύει να αναβάλει την έκτέλεσι. Στο χέρι του είναι. "Αν θέλη, μπορεί. "Ο γιατρός έλπιζει πάντα σε μία έπέμβασι του βασιλιά της Γαλλίας ή του βασιλιά της "Ισπανίας. "Ο Στράσμπουρου όμως του άπαντάει πως η βασίλισσα "Ελισάβετ έχει υπογράψει την πράξη της θανατικής έκτέλεσης κι' ότι αυτός δεν μπορεί να κάνει πιδό τίποτα. Κι' άπομακρύ-

νεται ενώ πίσω του άκούγονται οι λυγμοί του γιατρού...

Είναι καταπληκτική η ψυχή μία με την όποια αυτή η γυναίκα αντιμετώπιζε το θάνατο. "Αντί να σκεφθή τον έαυτό της περνάει την τελευταία της ώρα παρηγορώντας τους άθρώπους της ακολουθίας της και τους ύπηρετες της που κλαίνε στο πλάι της με δάκρυα θερμά.

—Παιδιά μου, τους λέει, μη κλαίτε, αυτό δεν χρησιμεύει πιδό σε τίποτα... Θάπρεπε μάλλον να χαρήτε που πρόκειται να γλυτώσω από τα τόσα βάσανα...

"Επειδή όμως οι ύπηρετες της κλαίνε περισσότερο και με δυνατούς λυγμούς, τους στέλνει στις δουλιές τους. Κατόπι ζητάει να της φέρουν την κασετίνα της, όπου έχει τα χρήματά της. Τα χωρίζει, τα κάνει πακετάκια και γράφει πάνω στο καθένα τόνομα ενός ύπρέτου της.

Το τραπέζι είναι σερβιρισμένο. Την φροντίζει και την περιποιείται ο γιατρός Μπουργκόν. "Η Μαρία Στιούαρτ τρώει λίγο. "Α σκέψι της πέταει μακριά. "Αναπολεί τη ζωή που πέρασε. Ξαφνικά άρχίζει να μιλάει:

—Προέξατε, γιατρέ, τί είπα ο κόμης του Κέντ; Είπε πως η ζωή μου είναι ο θάνατος της θρησκείας του. "Ο! πόσο χαίρομαι γι' αυτά τα λόγια! Νά έπί τέλους η αλήθεια. "Αν νόμιζε ότι θα με έκανε ν' άσπασθώ τη θρησκεία του, έχασε τον καιρό του. Για όλες τις ζωές του κόσμου δεν θαλάζα ούτε μία μου σκέψι...

Μα ο γιατρός δεν μπορεί ν' άπαντήσει γιατί τον πνίγουν οι λυγμοί.

Στο τέλος του φαγητού καλεί όλους τους ύπηρετες της, όλους γενικά, μέχρι τις καθαρίστριες και τους μαγειρούς και τους προσφέρει ένα ποτήρι κρασί της Γαλλίας. Με χάρι σηκώνει το δικό της ποτήρι και πίνει στην ύγεια τους. "Εκείνοι γονατίζουν και, άνακατεύοντας τα δάκρυα με το κρασί τους, της ζητούν συγγνώμη.

—Με δλη μου την καρδιά, τους άπαντάει, όπως σας παρακαλώ κι' εγώ να με συγχωρέσετε.

"Υστερα ζητάει πάλι να μείνουν και γράφει τη διαθήκη της. Είναι ένα γράμμα που άπευθύνεται στον βασιλιά της Γαλλίας "Ερρίκο 3ο.

Είναι δύο ή ώρα μετά τα μεσάνυχτα. "Η Μαρία Στιούαρτ παραδίδει τα χαρτιά σε μία άπό τις κυρίες έπί των τιμών για να ταβάλι στην κασετίνα της. Κατόπι διαλέγει μόνη της το μεταξωτό μαντήλι με το όποιο θα της δέσουν τα μάτια έπειτα από λίγες ώρες.

Ποέπει όμως ν' άναπαυθή λίγο για να μη έχη ύφος κουρασμένο όταν θα κληθί να παραδόση την ψυχή της. Ξαπλώνει στο κρεβάτι της και παρακαλεί μία άπό τις άκόλουθές της να της διαβάσει, όπως κάθε βράδυ, τη ζωή ενός άγιου.

Σε λίγο τα όμορφα μάτια της κλείνουν. "Η Μαρία Στιούαρτ κοιμάται. Κοιμάται και δεν άκούει τους χτύπους που κάνουν τα σφυριά καθώς οι δοκίμοι του δημιού στείνουν το ικρίωμα στη μεγάλη αίθουσα του ίσογείου.

Στις έξη άνοίγει τα μάτια

της. Είναι ξεκούραστη σά να έχη κοιμηθή μία όλόκληρη νύχτα. Είδοποιεί τις γυναίκες της. Θέλει να είναι όμορφη για ν' άντικρύση το θάνατο. "Ηρεμα δίνει τις οδηγίες της, συμπληρώνει τις προετοιμασίες της. Ζητάει να φορέσει το δελουδίνο δυσσινί φόρεμά της, μπλε μεταξωτές κάλτσες, κεντημένες με χρυσάφι, και άπό πάνω το μεγάλο πανωφόρι της άπό μαύρο σατέν.

"Όταν πιδό είναι ντυμένη και έτοιμη, γονατίζει και προσεύχεται. Προσεύχεται όση ώρα της άπομένει άπό το θάνατο. Στο δωμάτιο της έχουν συγκεντρωθή όλοι οι άνθρωποι της ακολουθίας της, που προσεύχονται κι' αυτοί και κλαίνε. Ξαφνικά ένας δυνατός χτύπος άκούγεται στην πόρτα. "Η Μαρία Στιούαρτ ζητάει να την άφήσουν ακόμα μερικές στιγμές. "Ενας δυνατώτερος χτύπος άκούγεται. "Η βασίλισσα της Σκωτίας κάνει νόημα ν' άνοιξουν. Στο δωμάτιο όρμούν ο άρχηγός της φρουράς, ο δεσμοφύλακας της Μαρίας, ο Πάλετ, ο Μπήλ και μερικοί στρατιώτες.

—Κυρία, με στέλνουν οι Λόρδοι... μπορεί και προσέρνει ο άρχηγός της φρουράς...

—Πάμε, λέει η Μαρία ενώ σηκώνεται. Την υποβαστάζει ο γιατρός Μπουργκόν. Στην πόρτα όμως την άφινει. Δεν θέλει να την όδηγήσει στο θάνατο ούτε

αυτός, ούτε κανένας άπό την άκολουθία της. Και η Μαρία Στιούαρτ προχωρεί μόνη της άνάμεσα σε δύο φρουρούς. Κατεβαίνει τη σκάλα μέσα στο "παγερό" χάραγμα της ημέρας.

Στην άρχη του διαδρόμου, κάτω, την περιμένει ο Μελβίλ, ο άνθρωπος που της έμεινε πιστός ως την τελευταία στιγμή. Θα του άναθέσει την τελευταία άποστολή: Θα πάη στη Σκωτία στο γυιό της.

—Πές του να μη με ξεχάσει και διηγήσου του τις τελευταίες στιγμές της μητέρας του.

"Ο Μελβίλ, γονατιστός, με σπαραγμό της ψυχής, της άπαντάει:

—Θά είναι η πιδό όδυνηρή άποστολή που μου έχουν άναθέσει.

Κατόπιν η Μαρία Στιούαρτ προχωρεί, ενώ πίσω της οι ύπηρετες κλαίνε με δυνατούς λυγμούς.

Σε λίγο μπαίνει στην αίθουσα και διευθύνεται κατ' ευθείαν προς το ικρίωμα, που έχει ύψος μισό μέτρο και είναι στημένο κοντά στο τζάκι. "Η Μαρία Στιούαρτ ζητάει τη βοήθεια του Πάλετ για ν' άνέβη τα δύο σκαλοπατία.

—Σας ευχαριστώ, σερ "Αϊύας, είναι ο τελευταίος κόπος στον όποιο σας υποβάλλω και η καλύτερη ύπηρεσι που μου προσφέρατε ποτέ.

"Ο δεσμοφύλακας μένει με το στόμα άνοιχτό, άπό την έκπληξί του. Δεν είναι σε θέσι να

νοιώσει τη μεγαλοψυχία αυτής της γυναίκας.

"Η Μαρία καθάται σε μία καρέκλα σκεπασμένη με μαύρο ύφασμα, άπέναντι άπό το έυλο του άποκεφαλίσμου. Δεξιά της παίρνουν θέσι οι κόμτες του Στράσμπουρου και του Κέντ. "Αριστερά της ο άρχηγός της φρουράς και ο "Ρόμπερτ Μπήλ, που κρατάει την περγαμνή άπό την όποια κρέμεται η μεγάλη δούλα της "Αγγλίας. Μπροστά της, ακίνητοι, ντυμένοι με μαύρο δελουδίνο και άσπρη ποδιά, δύο άνδρωποι με μασκα, και άπό ένα τσεκούρι στο χέρι: ο δήμιος και ο βοηθός του.

"Ο "Ρόμπερτ Μπήλ διαβάζει την καταδικαστική άπόφασι ενώ το πλήθος που είναι μαζεμένο στην αίθουσα, φωνάζει: "Ο Θεός να σώσει τη βασίλισσα "Ελισάβετ. Τα μάτια της Μαρίας Στιούαρτ κυττάζουν μακριά, πέρα άπό αυτούς τους τοίχους. Μοιάζει ν' άδιαφορή για ό,τι πρόκειται να της συμβί. "Ο κόμης του Στράσμπουρου σκύδει και της λέει:

—Κυρία, άκούτε τί μας έχουν διατάξει να κάνουμε.

—Κάνετε το καθήκον σας, άπαντάει απλά η Μαρία και σταυροκοπιέται.

Τότε οι γυναίκες της που κλαίνε διαρκώς, της δαίνουν το πανωφόρι της, ταχτοποιούν το φόρεμά της έτσι, που να μείνει άκαλύπτος ο λαιμός της, μαζεύουν τα μαλλιά της. "Εν τίνε μεταξυ το πλήθος ψέλνει προτεστάντικους ύμνους, ενώ η Μαρία Στιούαρτ λέει με φωνή σιγανή καθολικές προσευχές. "Η βασίλισσα της Σκωτίας δεν τρέμει καθόλου κι' όταν ο κόμης του Κέντ της λέει πως έχει το δικαίωμα να μιλήσει προς τους συγκεντρωμένους για τελευταία φορά, η Μαρία Στιούαρτ με σταθερή φωνή άπευθύνεται προς το πλήθος. Δηλώνει πως είναι ευχαριστημένη γιατί πεθαίνει για τη θρησκεία της και ότι συγχωρεί τους έχθρούς της.

Μα νοιώθει ότι τα νεύρα της δεν άντέχουν πιδό. Πρέπει να τελειώνη. Προχωρεί μόνη της προς το έυλο της καοατομήσεως. Ζητάει άπό τις γυναίκες της να της δέσουν τα μάτια και κατόπιν γονατίζει και άκουμπάει το κεφάλι της στο έυλο.

—Θεέ μου, προσφέρου τα χείλη της, δέσου την ψυχή μου εν τη μεγαλοψυχία σου.

"Ο κόμης του Στράσμπουρου σηκώνει το χέρι του, ενώ στρέφει το πρόσωπό του άλλου και κλείνει τα μάτια του. Οι συγκεντρωμένοι κρατούν την άνοπή τους. "Ο δήμιος κατεβάσει το τσεκούρι του. Μία, δύο φορές. Το κεφάλι της Μαρίας Στιούαρτ κυλιέται χαμό ματωμένο. "Ο δήμιος το παίρνει άπό τα μαλλιά και το έπιδεικνύει στο πλήθος. Τα χείλη της κινούνται ακόμα.

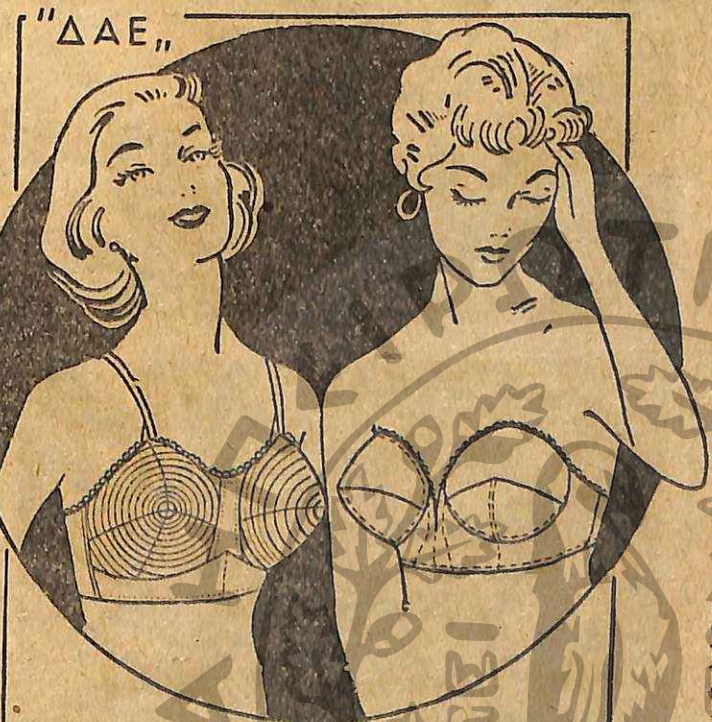
—"Ο Θεός σώζει τη βασίλισσα, λέει ο δήμιος.

—"Ετσι πεθάνουν όλοι οι έχθροί της, προσθέτει ο κόμης του Κέντ.

Μα κανένας δεν επαναλαμβάνει τη φράσι του. Μέσα στη γενική σιγή έκυλούνται μονάχα οι πνιγμένοι λυγμοί των ανθρώπων της Μαρίας Στιούαρτ.

Αυτή ήταν η ιστορία και το τέλος της άτυχης βασίλισσας της Σκωτίας που ξεκίνησε άπό το θρόνο για να καταλήξη στο ικρίωμα.

ΤΕΛΟΣ



ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΦΟΡΜΕΣ
ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΕ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΣΟΥΤΙΕΝ

Silhouette
ΕΛΛ.ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΣΟΥΤΙΕΝ Ν.ΜΑΤΟΪΟΥΔΑΚΗ
ΠΑΝ. ΣΚΟΪΖΕ 3 ΤΗΛ 30114

ΡΟΣΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

Ζητάτε από το χασάπη ένα κομμάτι μοσχάρι παχύ, κατάλληλο για ρόστο, κατάρωλας, περίπου 1 όκα. Το δένετε, εάν χρειασθεί, με σπάγγο, για να πάρη σχήμα κανονικό, χωρίς προεξοχές, γιατί αυτές μπορεί να καψαλισθούν και να καούν κατά το ψήσιμο.

Παίρνετε κατσαρόλα από χονδρό αλουμίνιο, ούτε μεγάλη ούτε και μικρή, που να χωρά το κρέας μέσα ίσα - ίσα. Απλώνετε στον πυθμένα 20 δράμια βούτυρο, κατά προτίμηση κατσικίσιο και βάζετε μέσα το κρέας. Το σκεπάζετε αμέσως και το βάζετε σε σιγαλή φωτιά φροντίζοντας ώστε, όλος ο πάτος της κατσαρόλας να ζεσταίνεται κανονικά. Γυρίζετε το κρέας μόλις όταν περάση 1/2 ώρα, ενώ χαμηλώνετε περισσότερο τη φωτιά μετά τα πρώτα 10 ή 15 λεπτά.

Όταν γυρίσετε το κρέας, πρέπει να είναι κοκκινισμένο από την πλευρά που άκουμπουσε στον πυθμένα της κατσαρόλας και από την επάνω πλευρά να έχη πάρει χρώμα μόλις άσπρι-δερό. Σκεπάζετε πάλι την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να κοκκινισθεί και από την αντίθετη πλευρά. Ύστερα από αυτό προσθέτετε ανάλογο αλάτι και πιπέρι και λίγο έπις (μπαχαρικό) αν το συνηθίζετε, και αφήνετε το ρόστο να σιγοψηνεται επί 1 ώρα. Έπειτα όμως ή υγρασία που βγαίνει από το κρέας κατά το ψήσιμο δεν αρκεί, προσθέτετε κατά διαστήματα μία ή δυο κουταλιές ζεστό νερό (7 ως 8 εν όλω), το όποιο ρίχνετε στον πυθμένα της κατσαρόλας. Περιχύνετε δε κάθε φορά το κρέας με το ζουμί του.

Όταν το ρόστο ψηθή το βγάζετε σε ζεστή πιατέλα. Αφαιρείτε το μισό πάχος από τη σάλτσα και τη ρίχνετε επάνω στο κρέας. Το σερβίρετε κομμένο σε λεπτές φέτες και γαρνιρισμένο με πατάτες πουρέ, άρακά και καρότα σωτέ, ή με οποιοδήποτε άλλο λαχανικό.

Άλληλογραφία

ΣΑΠΦΩ ΝΤ. ΦΟΥΣΤΑΝΑ, ΑΓ γυπτον. — Παρελήφθη δέδαια ή συνταγή της ζύμης για σφολιάτες, παστες κλπ. από το 56ον τεύχος, όπου και έπρεπε να είναι, αλλά έδωθη με εικόνες στο έσομένο τεύχος αριθ. 57.

Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Μακεδονίαν. — Έχουμε γράψει συνταγή παρόμοια πρό καιρού.

«ΜΑΙΗ», Ηράκλειον. — Αυτά που ζητάτε είναι δημοσιευμένα στα τεύχη μας 72, 73, 74, 75 και 76 στις σελίδες «Σύμβουλος της οικοδέσποινας». Όσον αφορά για συνταγές μεζέδων έχουμε δώσει στον 98ον τεύχος της «Γυναικάς» στις σελίδες Μαγειρικής με τον τίτλο «Μενού για ούζο». Τα δρεκτικά προσφέρονται μέσα από πιατέλες, πριν οι συνδαιτηγμένες καθήσουν στο τραπέζι. Τα ποτήρια τοποθετούνται στο τραπέζι όρθια. Ο καφές στο τέλος.

Όδηγίες για τις νέες νοικοκυρές

ΤΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΓΙΑ ΦΟΥΡΝΟ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙ ΤΡΟΠΟ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕ

Κατάλληλα για φούρνο είναι τα πουλερικά που έχουν μικρή ηλικία και που είναι παχειά. Όταν αγοράζετε κάποια κυττάζετε εάν στην άκρη το στέρνο είναι μαλακό και εύκαμπτο, εάν τα πόδια είναι λεία, με μικρά λέπια και κοντά νύχια. Τραχειλά λεπιδωτά και σκληρά πόδια καθώς και μακρυά νύχια φανερώνουν πως το πουλερικό είναι μεγάλης ηλικίας.

Το πουλερικό πρέπει να μείνη, αφού κοπή, κρεμασμένο το λιγώτερο επί 2 έως 3 μέρες. Μπορείτε να το κρεμάσετε μαδημένο, ή και άμαδητο, χωρίς όμως να αφαιρέσετε τα έντόσθια.

ΠΩΣ ΘΑ ΜΑΔΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΑΦΑΙΡΕΣΕΤΕ ΤΑ ΕΝΤΟΣΘΙΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΟ ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΣΕΤΕ

ΕΙΚΟΝΑ 1: Μαδάτε το πουλερικό τραβώντας τα φτερά προς το κεφάλι. Κατόπιν το καφαλίζετε σε φλόγα για να καή το χνούδι.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Εάν το πουλερικό είναι μεγάλο, χαράζετε το δέρμα ακριβώς επάνω από την όπλη για να αποκαλυφθούν τα νεύρα. Τα τραβάτε ένα - ένα χρησιμοποιώντας ένα καρφί.

ΕΙΚΟΝΑ 3: Κόβετε το κεφάλι. Σπρώχνετε το δέρμα προς το σώμα και κόβετε το λαιμό σχεδόν κοντά στον ώμο, χωρίς όμως να κόψετε μαζί το δέρμα.

ΕΙΚΟΝΑ 4: Άνοιγεται την κοιλιά με ψαλίδι ή με κοφτερό μαχαίρι με προσοχή για να μη τρυπηθούν και τα έντόσθια.

ΕΙΚΟΝΑ 5: Βάζετε μέσα το χέρι σας και πιάνετε το στομάχι. Το τραβάτε και βγάζετε ταυτοχρόνως όλα τα έντόσθια. Πλένετε το εσωτερικό του πουλερικού, το σκουπίζετε με ένα καθαρό πανάκι και το τρίβετε με αλάτι.

ΤΑ ΕΝΤΟΣΘΙΑ: Η χολή βρίσκεται κοντά στο στήθος. Τη βγάζετε με προσοχή για να μη σπάση. Χωρίζετε το στομάχι στα δυο και αφαιρείτε το εσωτερικό. Παίρνετε την καρδιά και τ' αυγά, εάν υπάρχουν, καθώς και το πάχος. Τα υπόλοιπα έντόσθια τα πετάτε.

ΚΑΙ ΤΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

«ΒΑΣΙΛΙΚΑΤΑ»

Η αναγνώστριά μας δνίς Μινέβα Παπακωνσταντίνου, από τη Θεσσαλονίκη:

«Αγαπητή Γυναικά»,

Είμαι μία φανατική αναγνώστριά σου ιδίως των σελίδων Μαγειρικής και Ζαχαροπλαστικής. Έχω εκτελέσει έως τώρα πολλές συνταγές σου, πάντοτε με εξαιρετική επιτυχία. Νομίζω ότι η συνεργασία περιοδικού και αναγνώστριών στις σελίδες αυτές, θα είναι πολύ ωφέλιμη για τις Έλληνίδες νοικοκυρές. Στέλνω και εγώ μία συνταγή ζαχαροπλαστικής, τα λεγόμενα σε πολλές περιοχές της Ελλάδας «Βασιλικάτα».



Υλικά για τη ζύμη:

100 δράμια λάδι έκλεκτης ποιότητας
1/2 όκα αλεύρι
20 δράμια σταχτόνερο

Για τη γέμιση:

100 δράμια καρύδια καθαρισμένα
20 δράμια ζάχαρη άχνη
5 δράμια κανέλα
Λίγα γαρύφαλα κοπανισμένα

Για το ζαχάρωμα:

1/2 όκα ζάχαρη άχνη
Άνθονερο, ή πολύ αραιωμένο σιρόπι με δανίλια (ζαχαρόνερο)

Εκτέλεσις:

Βάζετε το αλεύρι μέσα σε λεκάνη και ανοίγετε στο κέντρο ένα «πηγαδάκι». Ρίχνετε το λάδι σε κατσαρόλα και το βάζετε στη φωτιά. Βάζετε μέσα μία μικρή κόρα ψωμιού για να πάρη τη μυρωδιά του λαδιού. Όταν ή κόρα ξανθίνη είναι σημείον ότι το λάδι έχει καή όσο πρέπει. Τη βγάζετε από το λάδι και το ρίχνετε, ζεματιστό

καθώς είναι, μέσα στο αλεύρι, ενώ ανακατεύετε το μίγμα με ξύλινο κουτάλι. Ρίχνετε κατόπιν το σταχτόνερο και ζυμώνετε τη ζύμη επί 15 λεπτά.

Αναμειγνύετε τα καρύδια, αφού τα κοπανήσετε, την κανέλα, τα γαρύφαλα και την άχνη. Παίρνετε κομματάκια ζύμης στο μέγεθος αυγού, τα πλάθετε σε σχήμα αυγού, πατάτε με το μεγάλο δάχτυλο από τη μία ως στην άλλη άκρη μία δαχτυλιά και βάζετε μέσα μία κουταλιά σουπας από το μίγμα των καρυδιών. Έπειτα το διπλώνετε, για να κλεισθή ή γέμιση μέσα, του δίνετε σχήμα μισοφέγγαρου και το βάζετε σε παψί ελαφρά λαδωμένο.

Τα ετοιμάζετε όλα κατά τον ίδιο τρόπο — γίνονται περίπου 20 κομμάτια — και τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο. Ποιν κρούσουν τελείως, τα βυθίζετε ένα - ένα σε ανθονερο, ή σε ζαχαρωμένο νερό και κατόπιν τα τυλίγετε σε άφθονη ζάχαρη άχνη, ακριβώς όπως τους κουραμπιέδες.

Τα «βασιλικάτα», γίνονται νοστιμώτερα όταν σταθούν μερικές μέρες.

ΤΑ «ΠΙΡΟΣΚΙ»

Όπως γίνονται στο Καρού-σου, Βενιζέλου 52. Τη συνταγή των έδωσε για τις αναγνώστρίες μας ο διευθυνών το μπάκ κ. Σπυρίδων Κουτσαφύρας.

Η συνταγή των «πυροσκι» έληφθή από την αναγνώστρια Φαίδρα.

Η συνταγή:

1/2 όκα αλεύρι σκληρό
10 δράμια μαγιά μύρας
Έλάχιστο νερό χλιαρό
3 αυγά
4 δράμια αλάτι
25 δράμια φρέσκο βούτυρο
1 φλιτζ. τσαγιού περίπου νερό ή γάλα χλιαρό
1/2 όκα κιμά
1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
Λίγο βούτυρο ή μαγειρικό λίπος Φούτη
Μαϊντανό, ή άνιθο φιλοκομμένο
3 αυγά δρασμένα και φιλοκομμένα.
Αλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο

Εκτέλεσις:

Βάζετε σε λεκάνη το 1/4 του αλεύρου και τρίβετε στο κέντρο τη μαγιά. Την αραιώνετε με έλάχιστο νερό χλιαρό, παίρνετε μέσα το αλεύρι από τις άκρες και ζυμώνετε το μίγμα. Η ζύμη πρέπει να γίνη μαλακή. Την πλάθετε σε ένα «ψωμάκι», κάνετε ένα σταυρό στην επιφάνεια, το βάζετε μέσα σε μία μικρή λεκάνη, το σκεπάζετε και αφήνετε να σταθή σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο.

Ρίχνετε το υπόλοιπο αλεύρι σε λεκάνη, ανοίγετε στο κέν-

τρο ένα «πηγαδάκι» και ρίχνετε μέσα τ' αυγά, το βούτυρο, το αλάτι, τη ζάχαρη και λίγο νερό χλιαρό ή γάλα. Δουλεύετε τα υλικά αυτά με ξύλινο κουτάλι, ενώ παίρνετε μέσα ταυτοχρόνως και αλεύρι. Ζυμώνετε τη ζύμη καλά επί 10 λεπτά, βάζετε μέσα την έτοιμη μαγιά και εξακολουθείτε το ζύωμα έως ότου γίνη λεία και αποκτήσ η ελαστικότητα. Τη βάζετε σε βουτυρωμένη λεκάνη, αλείφετε την επιφάνειά της με έλάχιστο βούτυρο, τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθή σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο. Εάν δεν πρόκειται να χρησιμοποιήθ άμέσως, την πιέζετε για να ξεφουσκώση και τη διατηρείτε στο ψυγείο σκεπασμένη.

Ετοιμάζετε εν τω μεταξύ τη γέμιση:

Κοκκινίζετε τον κιμά σε λίγο βούτυρο μαζί με το κρεμμύδι και με ανάλογο αλάτι, πιπέρι και λίγο μοσχοκάρυδο. Τον σιγοψήνετε μερικά λεπτά, τον αποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε λίγο μαϊντανό ή άνιθο φιλοκομμένο, καθώς και τ' αυγά, φιλοκομμένα.

ΤΟ ΤΗΓΑΝΙΣΜΑ ΤΟΥ «ΠΙΡΟΣΚΙ»: Χωρίζετε τη ζύμη σε μικρές κανονικές σφαίρες και τις ανοίγετε με τον πλάστη σας ώστε να πάρουν σχήμα οβάλ. (Η ζύμη πρέπει να έχη πάχος περίπου ένα εκατοστό). Βάζετε στο κέντρο από μία κουταλιά γέμιση, δρέχετε τριγύρω τις άκρες με νερό και διπλώνετε τη ζύμη στα δυο για να σχηματισθή μισοφέγγαρο. Πιέζετε καλά τις άκρες για να κολλήσουν ή επάνω και ή κάτω ζύμη καλά. Ετοιμάζετε όλα τα «πυροσκι» και αφήνετε να σταθούν σκεπασμένα σε χλιαρό μέρος, ή σε ατμό έως ότου φουσκώσουν (περίπου 1/2 ώρα). Τότε ρίχνετε σε κατσαρόλα πολύ λάδι ή μαγειρικό λίπος Στερεόλ και, όταν άρνηση να βράζη, ρίχνετε μέσα με προσοχή, ένα - ένα, τα «πυροσκι». Όταν ξανθίνουν από τη μία πλευρά, τα γυρίζετε για να ξανθίνουν και από την άλλη. Τα παίρνετε με τρυπήτη κουτάλα από το λίπος, τα στραγγίζετε και τα βάζετε σε πιατέλα. Σερβίρονται ζεστά.

«ΓΑΖΙΕΣ» (σοκολατάκια)

Υλικά:
200 δράμια κουβερτούρα γάλακτος
75 δράμια βούτυρο φρέσκο
50 δράμια προλίνα κοπανισμένη

Εκτέλεσις:

Κόβετε τη σοκολάτα σε κομματάκια και τη λιώνετε σε μπαιν - μαρί. Κατόπιν τη δουλεύετε έως ότου κρυσθ καλά και προσθέτετε το βούτυρο, κρού, λίγο - λίγο. Τότε προσθέτετε την προλίνα φιλοκοπασμένη και δουλεύετε καλά το μίγμα. Τα βάζετε μέσα σε σκευάσματα με κρούνη και το κόβετε επάνω σε λαδωμένο. Βάζετε τα σοκολατάκια σε ψυγείο να παγώσουν.

ΖΑΜΠΟΝΕ

Υλικά:

1 1/2 όκα νερό. 1 κρεμμύδι. 3 σκελίδες σκόρδο. 6 γαρύφαλα κομμένα στο κρεμμύδι. 1 καρότο. Λίγο θυμάρι. 1/2 φύλλο δάφνης. Πιπέρι άκοπανιστό. Λίγο μαϊντανό.

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε τ' ανωτέρω υλικά σε κατσαρόλα και, όταν άρχισουν να βράζουν, βάζετε μέσα:

Ένα κότσι χοιρινό (αυτό που είναι κάτω από το μπουτί). Ένα μεγάλο πόδι μοσχάρισιο. Αφήνετε να σιγοβράσουν επί 1/2 ώρα και προσθέτετε:

1 ποτήρι άσπρο κρασί άρτισινό. Τα σιγοβράζετε επί 4 ώρες. Κατόπιν βγάζετε το κότσι και το μοσχάρισιο πόδι σε πιατέλα. Αφαιρείτε με προσοχή την πέτσα από το κότσι για να βγη δόκληρη.

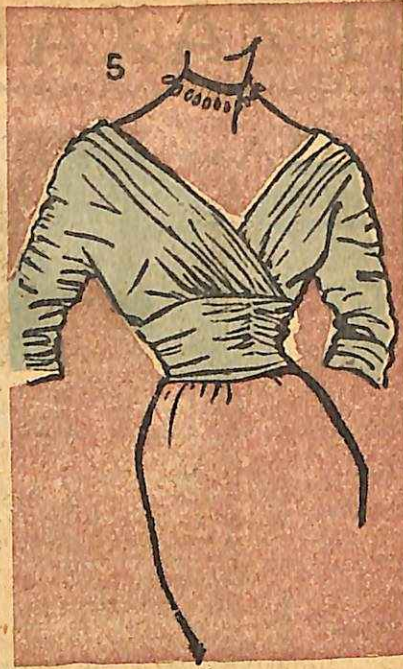
Απλώνετε μέσα σε σαλατιέρα μία πετσέτα και βάζετε στον πυθμένα την πέτσα. Παταλίζετε επάνω ένα στρώμα από φιλοκομμένο μαϊντανό και βάζετε κοντά - κοντά κομματάκια από το χοιρινό και από το πόδι. Έπειτα παταλίζετε πάλι μαϊντανό, βάζετε επάνω άλλα κομματάκια κρέατος κ.ο.κ. (Θά χρειασθήτε περίπου 1 ποτήρι μαϊντανό φιλοκομμένο).



Φορμάρετε το «ζαμπονέ» μέσα σε πετσέτα την οποία απλώνετε μέσα σε μία σαλατιέρα, ή το φορμάρετε κατ' ευθείαν μέσα σε φόρμα χωρίς πετσέτα. Το γαρνίρετε με αγγουράκια τουρσί και με ζελέ κομμένο σε κομματάκια.

Διπλώνετε την πετσέτα για να κλεισθή μέσα το ζαμπονέ και ρίχνετε επάνω 2 κουτάλες ζωμό περασμένο. (Τον υπόλοιπο ζωμό τον αδειάζετε σε τσάκι για να γίνη ζελέ, το όποιο θα χρησιμοποιήσετε για γαρνιτούρα). Βάζετε επάνω ένα πιάτο με ένα βάρος αρκετά βαρύ και αφήνετε να σταθή στο ψυγείο 24 ώρες. Για να σερβίρετε: ανοί-

γετε την πετσέτα και το αναποδογυρίζετε σε πιατέλα. Το γαρνίρετε με κομματάκια ζελέ και με αγγουράκια τουρσί. ΣΗΜ.: Το ζαμπονέ γίνεται και με χοιρινή κεφαλή ή με άλλο κομμάτι χοιρινό. Θά βάλετε όμως άποσπώδη το μοσχάρισιο πόδι. Έπισης μπορείτε να το φτιάξετε σε φόρμα αφού τη στρώσετε με τη χοιρινή πέτσα.



Γιορτινές ιδέες

0 1 γιορτές πλησιάζουν. Σας δίνουμε από τώρα ιδέες για μια ωραία γραμμή, για ένα χρήσιμο διόρθωμα, και για τα άξεσουάρ που μπορούν να συνοδεύσουν τις γιορτινές σας εμφανίσεις. Μην νομίζετε ότι δεν θα είστε καλοντυμένη αν δεν κάνετε καινούργια φορέματα. Πολλές φορές μπορεί να πετύχετε πολύ καλύτερα αποτελέσματα, αν διορθώσετε έξυπνα τα περσινά σας, ή τουλάχιστον αν τα συνοδεύσετε με μοντέρνα άξεσουάρ.

1 Κόψτε το μπουστό του παλιού σας φορέματος και δημιουργήστε νέα εμφάνιση, σκάβοντας αυτό το μεγάλο τρίγωνο ντεκολτέ. Γαρνίρετέ το με νταντέλα.

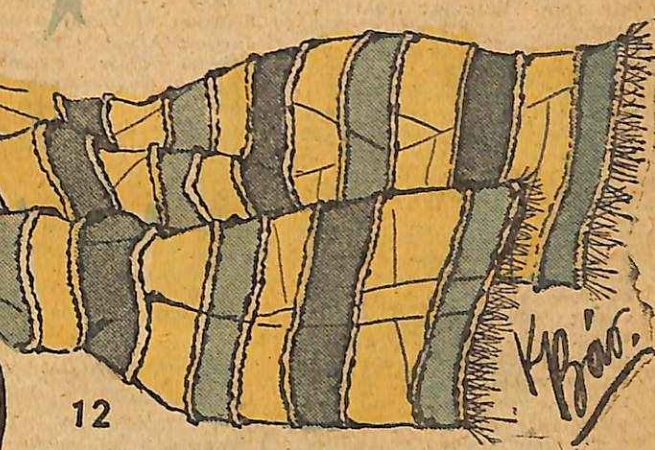
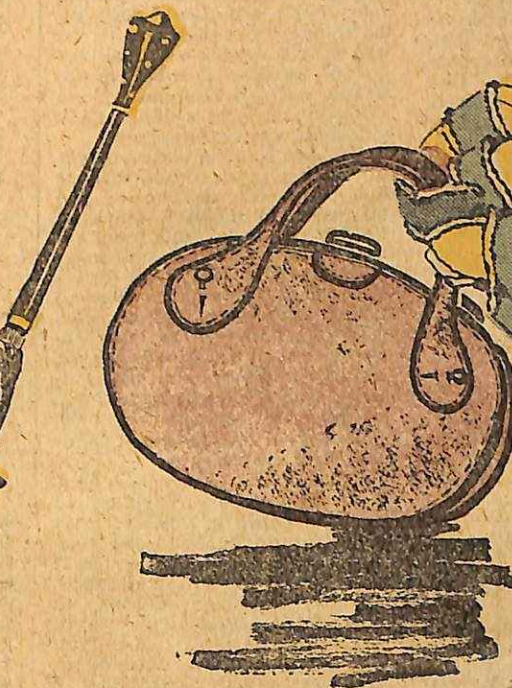
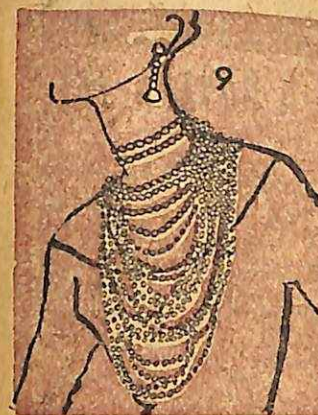
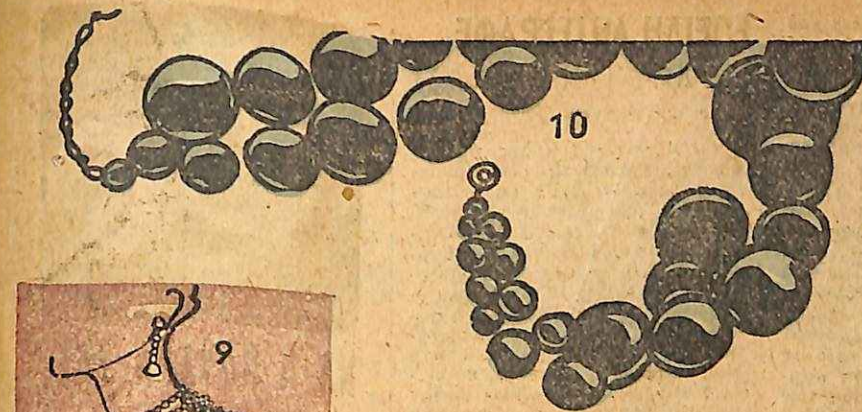
2 Το επάνω μέρος ενός στενού φορέματος μπορεί να αντικατασταθεί με μια κοντή ντραπέ μπουστίνος από μεταξωτό ζερσεύ ή όποιοδήποτε άλλο ύφασμα ταιριάζει με το φόρεμα.

3 Μπουστίνος άμπέρ από σατέν ή τουλί διπλό, κεντημένη θαυμάσια με πέρλες.

4-5 Ίδιες για μπουστό άμπιγέ φορέματος ή για άμπιγέ μπλούζες. Η εμφάνιση συμπληρώνεται με φανταχτερά κοσμήματα.

6 Κεντήστε σέκετα γάντια (μακρὰ ή κοντύτερα) με πεταχτές δελονιές και πέρλες ή στράς. Θα συνοδεύσουν ωραία ένα παλιό σας απλό, σέκετο φόρεμα.

7 Οί πολλοί κρίκοι μαζεμένοι σε ένα κλίπ, τείνουν να αντικαταστήσουν τους μονούς κρίκους που φορέθηκαν τόσο στο παρελθόν.



10 Και μια ιδέα μοντέρνα: μεταλλινές γυαλιστερές και χοντρές μπουλ.

11 Τσάντες από σατέν σουρωτές με κεντημένο καπάκι. Πρωτότυπο άξεσουάρ.

12 Έλαφρά μαντήλια από ριγέ μουσελίνα. Μπορείτε να κεντήσετε μια χρυσή γραμμή πάνω στο χωρίσμα κάθε ρίγας. Τσάντα για μικρές άμπιγέ εμφανίσεις. Από σουέντ ή δελουδό.

8 Γάντια και όμπρέλα που μπορούν να συνοδεύσουν μικρές άμπιγέ εμφανίσεις.

9 Πολύ της μόδας μια ωραία παλιά ιδέα. Πολλά κολιέ μαζί, μεταλλίνα, γυάλινα ή και μαργαριταρένια.

13 Θαυμάσια ταφταδένια μπουστίνος με γιακά ντραπέ - μπέρτα. Η μέση σφίγεται με κουμπιά. Φανταχτερό κολιέ γαρνίρει το λαιμό.



Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ στενοδακτυλογράφων

Η στενοδακτυλογράφω στην Ελλάδα δεν παίζει μέχρι τώρα σπουδαίο ρόλο μεταξύ των εργαζομένων γυναικών, στην Αμερική όμως, όπου υπάρχει μεγάλη ανάγκη του είδους αυτού, έχει κατακτήσει όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις, μέχρι σημείου ώστε η ζήτηση να είναι τώρα μεγαλύτερη απ' την προσφορά.

Πραγματικά, όπως γράφουν οι μεγάλες ξένες επιθεωρήσεις, η έλλειψις στενοδακτυλογράφων στις Ηνωμένες Πολιτείες, κατήντησε τόσο μεγάλη, ώστε οι προβλεπτικοί εργοδότες για την αντιμετώπισή της κατάστασης, προσφέρουν στις γραμματείς των, εκτός από το μισθό και πρόσθετες παροχές — όπως κάλτσες και άλλα είδη ρουχισμού δωρεάν — για να παραμείνουν στην υπηρεσία τους.

Μία έρευνα που έκανε η «Εφημερίς της Γουόλ - Στρήν», απέδειξε ότι οι καλές στενοδακτυλογράφοι πετυχαίνουν συνεχώς καλύτερους όρους εργασίας. Τον τελευταίο μήνα του χρόνου οι αποδοχές τους αυξήθηκαν πολλές φορές. Τα είδη κα. π.χ. πρακτορεία του Πίτσμπουργκ, που είναι το κέντρον της χαλυβουργίας, υπολογίζουν ότι ο μηνιαίος μισθός των στενοδακτυλογράφων, που έχουν τριετή ή πενταετή πείρα, αυξήθηκε τον χρόνο αυτόν κατά 10%, είχε δε αυξηθεί κατά 15% από το 1951, που ήταν 275 δολάρια. Άλλωστε έχει γίνει γνωστό ότι μερικές στενοδακτυλογράφοι που έχουν πολλές δουλειές, κερδίζουν 8.000—10.000 δολάρια το χρόνο. Αυτά, χωρίς να υπολογισθούν οι άλλες αμοιβές που έχουν πολύ γρήγορα και τη θέ-

σι της συζύγου του άφεντικού των. Παρ' όλα αυτά όμως και την μεγάλη ζήτηση, δεν υπάρχουν σήμερα καλές στη δουλειά τους στενοδακτυλογράφοι — αν κρίνει κανείς από τα παραπάνω των ενδιαφερομένων.

Για να υπερικήσουν μάλιστα την έλλειψη καλών γραμματέων — στενοδακτυλογράφων, μερικές εταιρείες έφτιαξαν δικές τους ειδικές σχολές.

Μία εταιρία πετρελαίων του Τέξας π.χ. δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να πληρώσει τα μισά από όλα τα χρεώζονται για την ίδρυση μιας τέτοιας σχολής, χωρίς να ζητήσει καμμία συμμετοχή στα κέρδη των καθηγητών που θα ανέλαβαν να τη σχολή αυτή.

Δεν είναι εντελώς εξακριβωμένοι οι λόγοι στους οποίους οφείλεται η τόσο αισθητή έλλειψη καλών στενοδακτυλογράφων στην Αμερική. Ένα όμως από τα ειδικά πρακτορεία που βρίσκει υπαλλήλους στις επιχειρήσεις, δήλωσε ότι η έλλειψη αυτή οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι η δουλειά της στενοδακτυλογράφου είναι πολύ μηχανική και στερείται κάθε πρωτοβουλίας, αυτό δε μεταβάλλει την γραμμάτισσα σ' ένα είδος άψυχου ρομπότ χωρίς προσωπικότητες.

Άλληλογραφία Συντάξεως

Τ. ΛΙΑΚΑΚΟΥ, Στεφανία - Σπάρτης. — Θα δημοσιευθεί, διαρρηγμένο ελαφρά. Αποφεύγετε τις σκληρές, δοτικές, κλητικές και ρήματα σε δεύτερη και τρίτα πρόσωπα. Επίσης τα διπλά γράμματα. Είναι άδυναμίες. Περιμένουμε το καινούργιο σας. Προτιμήστε το σχήμα 9X11 που είναι καταλληλότερο για τις στήλες μας.

ΜΑΡΟΥΛΙΤΣΑ ΔΕΝΑΞΑ. — Δεν θα μπορούσαμε να σας εξηγήσουμε γιατί «Το κορίτσι με τις γκρενά νταλίες» δεν έχει εκδοθεί σε διδύμο. Μπορείτε πάντως να πάρετε το περιοδικό, αναδρομικά από το τεύχος 71.

ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΤΕΓΡΑΦΕ Η ΜΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

ΕΙΝΑΙ γνωστό πόσες προφυλακτικές μέτρα για να κρατήσουν μυστικά τα μοντέλα των από τα δέσφια δλέμματα των αντιγραφών που φαίνεται ότι δρουν με το σύστημα αυτό σπουδαία επιχείρηση. Έτσι, «εκκλεισμένων των θυρών» και με αυστηρή φρούρηση, έγιναν πριν από λίγες εβδομάδες, και στη Νέα Υόρκη ακόμα, οι επιδείξεις των μεγάλων οίκων μόδας για τα νέα φορέματα που θα φορεθούν το 1954. Οι μεγάλοι ράφτες δεν δυσπιστούν μεταξύ τους, αλλά φοβούνται τους μη διάσημους συναδέλφους των, που τους αποκαλούν «πειρατές» και οι οποίοι με κάθε τρόπο, ακόμα και με δωροδοκίες του προσωπικού των, κλέβουν κάθε χρόνο τις έμπνευσεις τους.

Τό ότι όμως η «αντιγραφή» αυτή θα είχε επεκταθεί και σε δυο μεσαίικες γειτονιές στο Νότινγχαμ και ότι η υπόθεσις θα έφθανε μέχρι του δικαστηρίου, κανείς δεν το περίμενε. Βέβαια, κάτι που θίγει βαθύτατα όλες τις κυρίες, είναι το θέαμα μιας άλλης με το... ίδιο φορέμα. Έτσι, με το «αίτιολογικό» ότι η μία αντίγραψε τις μόδες της άλλης και την... έμμετο στους τρόπους της, οι δυο γειτονισσες αλληλοεξυλοκοπήθηκαν άγριας και ώδηγηθηκαν στο πταισματοδικείο.

Έκείνη που αντίγραφε ήταν η κ. Σώλ, που κατόρθωσε να δείξει περισσότερο την κ. Ράιτ και γι' αυτό καθόταν στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Η κ. Ράιτ αψηχούσε στο δικαστήριο ότι ενώ μια μέρα θέλησε να σταματήσει μπρος στην πόρτα της την κ. Σώλ για να συζητήσουν «για εκείνο το ζήτημα της αντιγραφής των φορεμάτων», η κ. Σώλ της επέτεθη σαν τίγρις μέχρις ότου το πρόσωπό της έγινε όλο αίματα, και φώναξε: — Έπτά χρόνια περίμενα για ναρθαι αυτή η στιγμή...

Η κ. Ράιτ παρεδέχθη πραγματικά, ότι η διαφορά των συννεχιόταν από πολλών καιρό. Όταν ο πταισματοδικός έρωτησε τους λόγους της μανίας αυτής της κ. Σώλ να απομυμνται τρόπους και φορέματα της κ. Ράιτ, η τελευταία απήντησε: — Πιστεύω ότι είναι ζηλιάρα.

Κατά την ημέρα της συμπλοκής η κ. Σώλ πέρασε από το σπίτι της κ. Ράιτ, με τα ίδια φορέματα που φορούσε κι' αυτή, και με μεγάλη προκλητικότητα.

— Είχα, είπε η κ. Ράιτ, μια ρακέτα στα χέρια μου και της φώναξα: «Μη ανακατεύεις την ταυτότητά σου και την εμφάνισή μας!...» Αυτό ήταν άφορη ν' αρχίσω η μάχη...

Γιατί, κατά την κ. Ράιτ, η κ. Σώλ είχε και τη μανία να την πλαστοπροσώπη.

— Όταν απομαίναμε απ' το σπίτι, είπε στο δικαστήριο, προσπαθούσε πάντα να δίνει την εντύπωση ότι είναι είτε εγώ, είτε κομμία φίλη μου, που δεν είχαμε καμμία σχέση.

Η κ. Σώλ παραδέχθηκε ότι έκτύπησε την αντίπαλό της αλλά μόνο επειδή την άπεκλεσε παλιόκλέφτρα και δοκίμασε να τη κτυπήσει.

— Όλο φασαρίες είχα μ' αυ-



ΝΑ Η ΠΟΥΔΡΑ ΣΑΣ.

Οι 10 αποχρώσεις της πούδρας Tokalon Fascination έχουν διαλεχθεί με το χρωμασκόπιο. Το δικό σας χρώμα, αυτό που ηγνίει στο δέρμα σας, στο χρώμα των μαλλιών σας και των ματιών σας, βρίσκεται μεταξύ των 10 αποχρώσεων. Η πούδρα Tokalon Fascination είναι εξαιρετική, γοητευτικά αρωματισμένη και τόσο φινι που δεν θα ριχνάτε ποτέ μακιγιάζ ομνή. Κρατάει πολύ καλά και δεν ελστε υποχρεωμένη να βάξετε πούδρα όλη την ώρα.



ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 15
ΣΤΟΛ ΕΡΜΕΙΟΥ 1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΑΝΑΛΑΒΑΝΟΜΕΝ ΥΠΕΥ-
ΘΥΝΩΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΠΑΣΗΣ
ΦΥΣΕΩΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΜΕ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕ-
ΝΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ - ΑΛΛΑΓΗ
ΚΟΥΠ ΕΙΣ ΖΑΚΕΤΕΣ, ΠΑΛ-
ΤΑ Κ.Λ.Π. ΣΤΙΣ ΠΛΕΟΝ
ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Ρυθμίζετε την όμορφή
σας όπως την θέλετε μό-
νον με την Πούδρα—Ρουζ

COTERY

με τους δέκα μοντέρνους
χρωματισμούς.

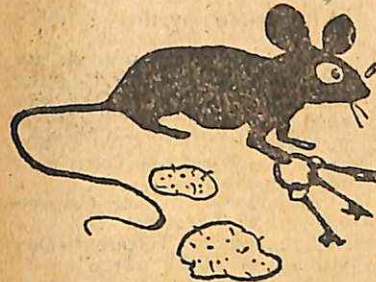
COTERY

τήν» συνέχισε η κατηγορούμενη. Με κατηγορούσε ότι κτυπομαι όπως αυτή. Αυτό όμως είναι γελοίο γιατί εγώ δε θέλω να της μοιάσω. Πολλές φορές με κινήθηκε και θέλησε να με κτυπήσει.

Το δικαστήριο άθωσε την κατηγορούμενη, έβαλε όμως και τις δυο γειτονισσες σε άστυνομική παρακολούθηση επί ένα χρόνο και «προς αποφυγήν απευκαταίων καθ' όδον προς τη συνεικίαν των» εκράτησε τη ρακέτα της κ. Ράιτ...

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Οι φίλοι μας τα ζώα



Ο ΑΡΟΥΑΙΟΣ

«Εγώ ο άρουραίος είμαι ένας μεγάλος γκριζόμαυρος ποντικός που ζή το καλοκαίρι στα χωράφια. Δεν σας χωνεύω εσάς τους ανθρώπους γιατί μου ρίχνετε δηλητηριασμένα φαγητά για να με σκοτώσετε. Βέβαια, δεν έχετε και άδικο, γιατί καθώς θα ήθε παιδάκια μου, φέρνω μεγάλες ζημιές όπου παρουνισσώ. Το φθινόπωρο μπαί ναυμε στους σταύλους, στους αυχώνες, και στα υπόγεια.

«Ε, εκεί πιά τρώμε και ρημάζουμε με την ψυχή μας! Η αδυναμία μου είναι το στόρι, το κριθάρι, το καλαμπόκι, ο σπινός, οι πατάτες κι' ένα πλήθος άλλα χρήσιμα φαγώσιμα για σας τους ανθρώπους. Είμαστε τόσο δυνατοί, που οι γάτες μας φοβούνται και δεν μας πειράζουν. Αν έλειπε κι' αυτό το δηλητήριο που μας ρίχνετε, σας όμολογώ παιδάκια μου πως θα περνούσαμε περίφημα. Μα είναι και οι φάκες... Τέλος πάντων ως μη συλλογίζομαι άλλο θλιβερά πράματα.

Το χειμώνα που λέτε παιδά μου πέφτουμε σε ύπνο, κρυβόμαστε στις φωλιές μας και περιμένουμε πότε να ζεστανη ο καιρός για να ξυπνήσουμε. Τότε χυμούμε πάλι στα χωράφια σκάδοντας τις φωλιές μας με πολλές τρύπες στην κάθε μία, ώστε να μπορούμε να ξεφύγουμε εύκολα σε ώρα ανάγκης. Έπειδή όμως παιδάκια μου υποψιάζομαι πως με αντιπαθείτε, γι' αυτό κι' εγώ σταματώ τη δηλησί μου και σας αφήνω. Γειά σας!».

Τ. Μ. Πάπ.

Οι Όλυμπιακοί αγώνες

Οι πιο σπουδαίοι απ' όλους τους αθλητικούς αγώνες που γίνονται σ' ολόκληρο τον κόσμο είναι, όπως βάχετε κιόλας ακουστά, οι Όλυμπιακοί. Στους αγώνες αυτούς, που γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια, παίρνουν

Ο χειμώνας

Νάτος ήλθεν ο χειμώνας με την άσπρη φορεσιά με τα κάτασπρα του γένεια και την κάπα τη βαρεία.

«Ηθε κι' έφερε μαζί του μες στο τζάκι τη φωτιά κάστανα ξεροψημένα τηγανίτες και γλυκά

«Ηθε κι' έφερε και πάλι παραμύθια — τι χαρά, τραγουδάκια και παιχνίδια τραλαλά τραλαλά.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΣΑ-Ι-ΝΗΣ

Γελάστε παρακαλώ

Η ΠΑΤΑΤΑ ΟΡΥΚΤΟ!

—Και τί μάθατε σήμερα στο σχολείο; ρωτάει η μητέρα του τον Γιαννάκη;
—Για τ' όρυκτα.
—Και ξέρεις που βρίσκονται;

—Βέβαια! Μέσα στη γή.
—Όρα! Για πές μου τώρα κι' ένα απ' αυτά;
—Η πατάτα, μαμά.
—; ! ; ! ; !

ΚΙ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΦΩΝΑΖΕ

«Η μαμά της Πόπης για να την κάνει να καθήσει φρόνιμα, της λέει την ώρα που την πλένει:

—Δες το γατάκι τί καλό που είναι. Ούτε κλαίει, ούτε φωνάζει. Ένώ εσύ...

Κι' η μικρή Πόπη:
—Ναι, μαμά. Για πλύνε το όμως το γατάκι με κρύο νερό, και θα ήθε.

μέρος αθληται και αθλήτριες απ' όλα τα κράτη της Γης. Είναι δηλαδή παγκόσμιοι αγώνες.

Κάθε κράτος έχει δικαίωμα να στείλει μονάχα δυο αθλητές —το πολύ—σε κάθε άγώνισμα. Στο Μαραθώνιο δρόμο όμως καθώς και στα ομαδικά αγωνίσματα (ποδόσφαιρο, μπάσκετ κ.τ.λ.) επιτρέπεται να πάρουν μέρος περισσότεροι αθληται από το ίδιο κράτος.

Οι Όλυμπιακοί αγώνες δεν είναι καινούργιοι. «Ισα - Ισα» μάλιστα είναι πάρα πολύ παλιοί. Η ιστορία τους χάνεται μέσα στα βάθη των αιώνων. Μια άλλη φορά θα μιλήσουμε γι' αυτό. «Ας ξέρετε πάντως ότι πρωτόγιναν στην Ελλάδα και μάλιστα στην Όλυμπια, μια περιοχή της Πελοποννήσου, απ' όπου και πήραν το όνομά τους.

Οι πρώτοι απ' τους σημερινούς Όλυμπιακούς αγώνες έγιναν στην Αθήνα το 1896. Κι' αυτό για να τιμήσουν τη χώρα μας επειδή, όπως είπαμε, στην αρχαία Ελλάδα πρωτόγιναν.

Και τώρα να κι' ένας κατάλογος που δείχνει τα μέρη που έγιναν οι Όλυμπιακοί αγώνες από το 1896 μέχρι σήμερα:

1896 Αθήναι (Ελλάς)
1900 Παρίσι (Γαλλία)
1904 Αγ. Λουδοβ. (Αμερ.)
1908 Λονδίνον (Αγγλία)
1912 Στοκχόλμη (Σουηδ.)
1916 Δεν έγιναν
1920 Αμβέρσα (Βέλγιο)
1924 Παρίσι (Γαλλία)
1928 Αμστερνταμ (Ολλ.)
1932 Λος Άντζελες (Αμ.)
1936 Βερολίνον (Γερμανία)
1940 Δεν έγιναν
1944 Δεν έγιναν
1948 Λονδίνον (Αγγλία)
1952 Ελσίνκι (Φινλανδία)

Οι επόμενοι Όλυμπιακοί αγώνες θα γίνουν το 1956 στο Σίντνεϋ, την πρωτεύουσα της Αυστραλίας.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τα φάρμακα

Θυμάμαι πως κι' εγώ σαν ήμουνα σαν κι' εσάς μικρή δεν αγαπούσα τα φάρμακα. Κάθε φορά που αρρώσταινα κι' ήταν να πάρω κανένα φάρμακο, σήκωνα όλο το σπίτι στο πόδαρι που λένε, απ' τις φωνές και τα κλάματα. Να λοιπόν πούχουμε δική, θα πείτε, να μη τ' άθεμε. Κάντε λιγάκι υπομονή και θα ήθε.

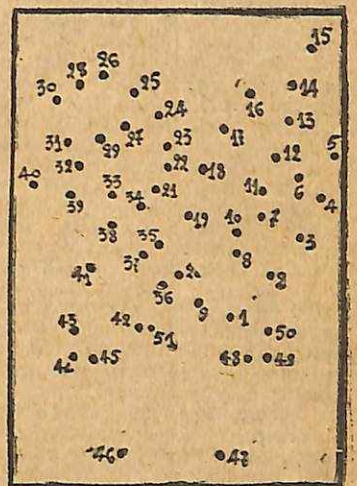
Μια φορά λοιπόν, είχαμε αρρωστήσει βαρεία — ίλαρά είχαμε, νομίζω — ο άδελφός, αν και μικρότερος, τάπαρνε χωρίς φωνές και φασαρία. Κι' έγινε καλά πολύ γρήγορα, ενώ εγώ παιδεύτηκα στο κρεβάτι αρκετές εβδομάδες ακόμα. Από τότε όμως τι να σας πω; Θαύμα έγινε; Ούτε κι' εγώ δεν ξέρω. Πάντως δεν θυμάμαι άλλη φορά ναάνα φασαρία για φάρμακο, όσο μικρό κι' αν ήταν.

Γιατί πρέπει να ξέρετε, παιδάκια μου, πως τα φάρμακα τα δίνουν οι γιατροί για το καλό μας. Για να γιαιτρευτούμε, να σηκωθούμε απ' το κρεβάτι και ναύμαστε γεροί σαν πρώτα και καλύτερα.

Πρέπει λοιπόν κάθε φορά να το σκεφτόμαστε αυτό και τότε είμαι βέβαιη πως δεν θα σας φαίνονται και τόσο πικρά. Έτσι δεν είναι;

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

Τάχα τι θα βγῃ;



Αυτές οι τελείες που ή κάθε μια έχει κι' ένα αριθμό, ασφαλώς δεν σας λένε τίποτα, παιδάκια.

Πάρτε όμως το μολύβι σας κι' ενώστε τις στη σειρά—αρχίζοντας απ' το ένα—και τότε θα ήθε...

Αίνιγμα

Σημάδι άριθμητικό και νήσος στο Αιγαίο κάνουν τα δυο ιστορικά περίφημο Ρωμαιο

Θα τὸ βοήτε;

1. Ποιά πόλις της Ιταλίας είναι καινούργια;
2. Ποιά Ιταλική πόλις βρίσκεται στο χέρι σας;

Η μαγική κλωστή

Θέλετε να κάνετε, παιδάκια, τους φίλους σας να μείνουν μ' ανοιχτό στόμα; Δεν χρειάζονται και πολλά πράγματα γι' αυτό.

Πάρτε τρεις κλωστές διαφορετικού χρώματος — άσπρο, μπλε και κόκκινο — και στρίβοντάς τις κανέτε τις μιά. Δέστε τώρα απ' τη μιά άκρη του νήματος που φτιάξατε ένα μικρό δαρό — π.χ. μια γομφόστικα, ένα μολύβι ή κάτι παρόμοιο — και κρατώντας το από την άλλη άκρη το νήμα σηκώστε το στον άέρα.

Λέτε τώρα στους φίλους σας αν μπορούν να κόψουν το νήμα χωρίς να πέση ό,τι έχετε δέσει στην άκρη του. Φυσικά, κανείς δεν θα μπορεί να το κάνει και όλοι θα σας πουν ότι αυτό είναι αδύνατον. Όμως έσείς θα τους δείξετε, με τον τρόπο που θα σας πούμε πιο κάτω, πως μπορεί να γίνει αυτό το «θαύμα».

Ξεχωρίστε προσεκτικά στο επάνω μέρος του νήματος την άσπρη κλωστή και την κόβετε μ' ένα ψαλίδάκι (προσεξτε όμως, μόνον την άσπρη κλωστή), προχωρείτε πιο κάτω προς τη μέση του νήματος και κόβετε επίσης προσεκτικά την μπλε κλωστή και το ίδιο κάνετε για την κόκκινη στο τέλος του νήματος κοντά στο δαρό.

Και έτσι ενώ το νήμα κόπηκε (άφου κόπηκαν και οι τρεις κλωστές του) το δαρό εξακολουθεί να κρέμεται σ' ένα μη είχε συμβη τίποτα. Να λοιπόν που έγινε το θαύμα! Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είναι θαύμα, παιδάκια μου, γιατί, όπως καταλαβαίνετε, οφείλεται στο στρίψιμο που κάνατε στις κλωστές — που φυσικά πρέπει να γίνεται κρυφά—και στο κόψιμό τους σε διαφορετικό ύψος.

**Η ΜΕΓΑΛΗ
ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ

Ήπαραίτητη για κάθε σπίτι

RED VENUS

Το κόκκινο της Αφροδίτης και 9 ακόμη υφάσματα νέου φωτεινού χρωματισμού του ROUGE χειλέων MICHEL θα δώσουν εἰς τα χείλη κάθε γυναίκας τον χρυσό τιμό που ταίριαζει στον τύπο της.

Ζητήσατε παντού το νέο ROUGE MICHEL εισαγωγής κατ' εἰσείαν ἔκ Νέας Υόρκης.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΘΗΝΑΙ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & ΑΘΗΝΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΥΪΖΟΣ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 45
Ζητούνται Αντιπροφάσεις διὰ τας Ἐπαρχίας.

Το παραμυθάκι μας

Ο ΓΕΡΟ - ΓΡΥΛΛΟΣ

Μια φορά κι' έναν καιρό ήταν ένας παχύς γέρο-γρύλλος που είχε πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του. 'Η αλήθεια ήταν πως είχε ένα σώμα που λυμποκοπούσε και μία φωνή που ακουγόταν αρκετά μακριά. 'Ηταν από πολύ καλή οικογένεια και διηγόταν ωραία κι' ευχάριστα πράγματα, αλλά — λυπάμαι που το λέω — είχε μία κακή συνήθεια, να μιλάει όλο για τον εαυτό του και να παινεύεται. Του άρεσε να λέει για τα θαυμάσια πράγματα που είχε δη στη ζωή του, στα μακρινά ταξίδια που είχε κάνει όταν ήταν νέος και για το μεγάλο έσοχό του που ήταν κοντά στη φωλιά του.

Όταν διηγόταν αυτές τις ιστορίες, οι άλλοι γρύλλοι τον άκουγαν μ' ανοιχτό το στόμα και δεν ήθελαν να τελειώσει. Κι' άλλοτε πήγαιναν ως την πόρτα του σπιτιού του και τον παρακαλούσαν να τους πει κι' άλλα.

Κι' ο γέρο-γρύλλος άρχισε: — Μια φορά που λέτε πολέμους και νίκησα ένα φοβερό ζώο με δυο μόνον πόδια και χωρίς φτερά.

— 'Αλήθεια; Έκαναν κατάπληκτοι οι γρύλλοι και τα γυρλάκια.

— 'Αλήθεια βέβαια! Λέω ποτέ ψέματα εγώ; Και τελειώνει την ιστορία του, λέγοντας τέτοια παϊνέματα για τον εαυτό του που οι γρύλλοι έλεγαν:

— Μπράβο σου! Μπράβο σου! Τυχεροί είμαστε, αλήθεια, που έχουμε ένα τόσο σπουδαίο πρόσωπο κοντά μας.

— Ένα βραδάκι καλοκαιρινό δλοι οι γρύλλοι είχαν μαζευτεί δίπλα στο φράχτη κι' έλεγαν ιστορίες για να περάσουν την ώρα τους.

— Σήμερα, είπε ένας τους, τρώμε ένα τόσο πολύ, που κόντεψε να μουρβή λιποθυμία.

— Γιατί; φώναξαν οι άλλοι, πείσματος γιατί;

— Αχ! εκεί που καθόμουνα και κίτταξα ένα λουλούδι, άκουσα ένα πατήματα και

βλέπω μία γελάδα ναρχεται κατά το μέρος μου. Εύτυχώς πρόφτασα και κρύφθηκα σε μία τρυπίδα εκεί κοντά.

— Τυχερός ήσουνα, είπαν οι άλλοι, κι' εμείς θα τρομάζαμε στη θέση σου.

— Ω, έκανε τότε με περιφρόνησι ο γέρο-γρύλλος, ντροπή σας να λέτε τέτοια πράγματα. 'Εγώ δε φοβήθηκα στη ζωή μου, ακόμη κι' όταν έβλεπα κάτι πολύ πιο φοβερό. Να προσπαθήστε να γίνετε κι' εσείς σαν και μένα που είμαι ένας αληθινά γενναίος γρύλλος. 'Αν κάτι σας φανή τρομερό, δεν είναι σωστό να το βλέπετε στα πόδια. Να σταθήτε εκεί που είσαστε και...

Οι γρύλλοι όμως ποτέ δεν άκουσαν το τέλος της κουβέντας του δασκάλου τους. Γιατί τη στιγμή εκείνη ένα μικρό κοριτσάκι έρχόταν πηδώντας κατά το φράχτη. 'Ο γέρο-γρύλλος, καθώς το είδε, έκανε ένα πήδημα όσο πιο μεγάλο μπορούσε και χώθηκε στην τρύπα του.

Κι' οι άλλοι γρύλλοι βλέποντάς τον, έπεσαν ό ένας πάνω στον άλλο στη βία τους για να φύγουν.

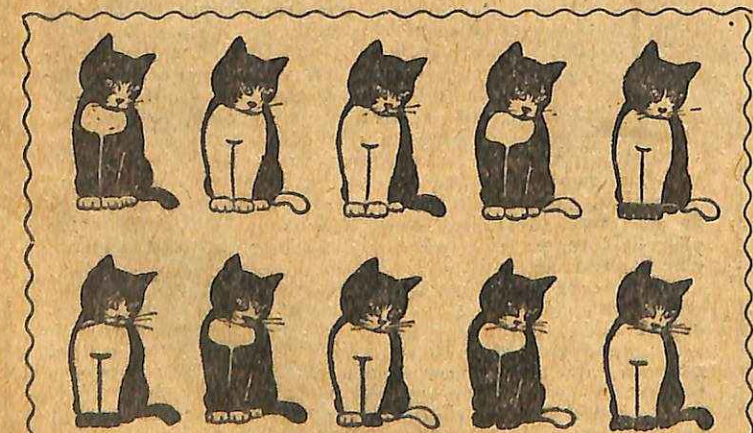
— Από κείνη την ημέρα ο γέρο-γρύλλος που είχε δη τόσα πράγματα στον κόσμο, δεν τους ξαναμίλησε για γενναιότητα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ
(Διασκευή)

Τί είναι το καράτι;

Το καράτι που ξέρουμε δείχνει πόσο χρυσάφι έχει ένα πράγμα. Το καράτι όμως που μετράνε μ' αυτό τα διαμάντια και τα άλλα πολύτιμα πετράδια, δεν είναι το ίδιο πράγμα γιατί αυτό δείχνει πόσο βαρύ είναι το διαμάντι ή το πετράδι. 16 τέτοια καράτια ζυγίζουν ένα δράμι.

— Έτσι το "Αστρο του Νότου, το όνομαστό βραζιλιανό διαμάντι, που είναι 124 καράτια, ζυγίζει κάτι λιγότερο από 8 δράμια (16X8=128).



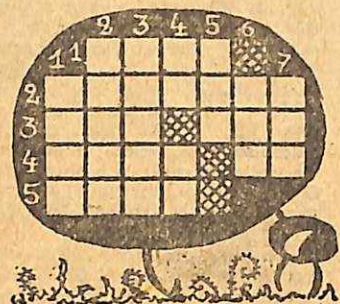
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΙΕΣ;

Δυό από τις δέκα αυτές γάτες είναι ολόιδιες. Μήπως μπορείτε μέσα σε πέντε λεπτά της ώρας να τις βρείτε; Δεν έχετε παρά να δοκιμάσετε.

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Σταυρόλεξο



ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) 'Η πρωτεύουσα ενός κράτους της Ευρώπης.
2) 'Ο καλός πάντοτε προοδεύει.

3) Είναι ο Παρνασσός και ο Ταύγετος — 'Αντί γι' αυτό μπορείς να πής και ώστε.

4) Χαϊδευτικό γυναικείο όνομα — Θα το γράψης... το δρής...

5) Πούλησε τα πρωτοτόκια του στον αδελφό του.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) 'Έχει καλογέρους.
2) Δίνεται καμμία φορά στους φυλακισμένους.

3) 'Αρχαία θεά.
4) Μας τρέφει — Δίφθογγο.

5) Γράμμα του αλφαβήτου.
6) Κι' άλλη αρχαία θεά.
7) Μοιάζει με κάτι.

Το δέσιμο του γλυκού

'Η μητέρα της 'Ελενίτσας φτιάχνει κυδώνι γλυκό και καθώς το έτοιμάζει, λέει:

— 'Αργεί ακόμα το γλυκό. Θέλει λιγάκι δέσιμο.

'Η 'Ελενίτσα, που είναι λιχουδά, το άκουσε και σε λίγο έρχεται στην κουζίνα μ' ένα σπάγγο στο χέρι.

— Μαμά, λέει, σουφέρα σπάγγο να δέσης το γλυκό για να το δοκιμάσω πιο γρήγορα.

Μπορείτε να τη διαβάσετε;

Τ Ο Ν Α Ι Τ Α
Ε Χ Α Κ Ο Υ Π
Ρ Ι Ν Ο Τ Ο
Ε Β Ι Λ Σ Ο Ρ
Ι Τ Α Λ Ω Π Ο

Τα 35 γράμματα που βλέπετε πιο πάνω, δεν είναι θαυμάσια στην τύχη. 'Ισα - ίσα μάλλον έχουν μπη με μεγάλη προσοχή, έτσι ώστε, αν τα διαβάσετε με τον τρόπο που πρέπει, θα σχηματίσετε μία πολύ γνωστή παροιμία που έχει σχέση με τα χέρια και το πρόσωπο.

— Εμπρός, λοιπόν. Βάλτε κάτω την υπομονή και την επιμονή σας και προσπαθήστε να διαβάσετε την παροιμία.

— Όσοι παιδεύονται και δεν τα καταφέρουν, ας κυττάζουν στις λύσεις και τότε θ' απορήσουν που δεν μπόρεσαν.

'Αθλητικά ρεκόρ

Συνεχίζουμε και σήμερα παίδιά τον κατάλογο των νικητών στους τελευταίους 'Ολυμπιακούς αγώνες — που έγιναν όπως έχετε πέσει στο 'Ελσίνκι — μ' αυτούς που ήρθαν πρώτοι στις ρίψεις.

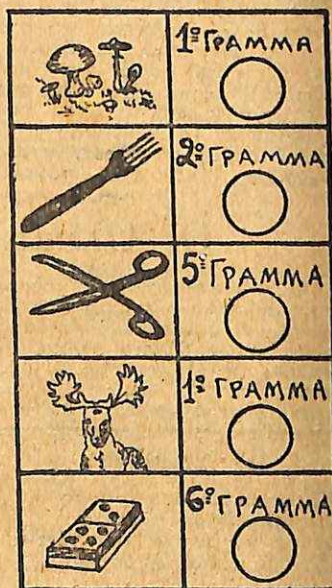
Δισκοβολία: 'Ινες ('Αμερική) = 55,03 μέτρα.

Σφυροβολία: Τζέρμακ (Ουγγαρία) = 60,34 μέτρα.

Ακοντισμός: Γιούγκ ('Αμερική) = 73,78 μέτρα.

Σφαίροβολία: 'Ομπράιν ('Αμερική) = 17,41 μέτρα.

Λέξεις σε εικόνες



Βρέστε παιδιά τη λέξη που αντίστοιχεί στην καθεμία απ' τις 5 αυτές εικόνες και γράψτε δίπλα — μέσα στον κύκλο — το γράμμα που σας ζητάμε. Δηλαδή στην πρώτη λέξη το 1ο γράμμα, στη δεύτερη το 2ο γράμμα, στην τρίτη λέξη το 5ο γράμμα και ούτω καθ' εξής.

— Αν βρείτε τις σωστές λέξεις τότε διαβάζοντας τα γράμματα που θα μπουν μέσα στους κύκλους — από πάνω προς τα κάτω — θα έχετε κάτι που κα νένας μαθητής δεν θα το ήθελε.

Μαγικό γράμμα

1. ΔΗΛΟΣ
2. ΑΕΡΑΚΙ
3. ΤΟΝΟΣ
4. ΣΥΡΙΑ
5. ΑΥΛΟΣ

— Ένα γράμμα στην κάθε μία απ' τις παραπάνω λέξεις πρέπει ν' αντικατασταθί με ένα άλλο γράμμα — το ίδιο για όλες — έτσι ώστε να σχηματισθούν χωρίς αναγραμματισμό άλλες τόσες λέξεις.

Τα γράμματα που θα αντικαταστήσετε πρέπει να σχηματίζουν — όταν διαβαστούν στη σειρά — ένα κράτος της Ευρώπης.

Η ΜΥΡΤΩ

άπαντά:

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — 'Αδίστακτα στο περιοδικό μας γιατί κάθε τι που δημοσιεύεται έλέγχεται προσεκτικά από ειδικούς καταρτισμένους συντάκτες. Τώρα αν στο ζήτημα της «Μεσογειακής Λέσχης» δημοσιεύθηκε και καμιά ανακρίβεια αυτό έγινε γιατί έτσι μας έδωσαν την είδηση και δεν ήμασταν επί τόπου για να ελεγχώσουμε επί τόπου τι έκριβας συνέβη. Τώρα, ας έρθουμε στο δικό σας ζήτημα. Είναι περριτό να σου πω πόσο κακά έκανες στον εαυτό σου γιατί τώρα το βλέπεις και μόνη σου. Δεν είναι τίποιο όμως να πανδρεύσεις και τόν άνθρωπο που καποτε αγάπησες, ύστερα από ένα τέτοιο περριβόλο, εκτός και αν θέλεις να αγνοήσης τη διαγωγή σου. Και μπορείς να το το πής κατά κάποιον τρόπο όποτε και πιθανόν να εκτίμηση την ειλικρίνεια σου παρά να τα μάθει από άλλους. Στους γονείς σου μπορείς να δώσης μία οποιαδήποτε δικαιολογία αλλά το κυριώτατο είναι ότι πρέπει να σταματήσεις αυτή τη ζωή που έκανες ως τώρα.

ΠΑΝΩΜΕΝΗ ΕΠΑΡΧΙΟΤΟΠΟΥΛΑ. — Δυστυχώς έπεσε και πάλι σε κακά χέρια. Δεν έπρεπε να πς μόν σου, και δεν έπρεπε να σου κρατήσει τα χρήματα, αφού δεν έκανε τίποτα. 'Η μόν σωτηρία είναι να πής την καθαρή αλήθεια στον αρραβωνιαστικό σου και αν είναι καλό και τίμιο παιδί, μπορεί να σου το συγχωρήσει. Δεν υπάρχει πια άλλη λύσις. Μη απειλήσεις όμως και ξαναγράψες μου.

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ Μ.Α.Κ. — Είναι η αλήθεια ότι η επιμονή νικά στον έρωτα αλλά αξίζει τάχα να υποφέρης τόσο για ένα άνθρωπο που είναι έτσι εγωιστής; Γιατί αυτό που κάνει, όπως του είπες, δεν είναι σωστό, αλλά είναι μήπως μία δοκιμή; Μήπως και αυτός κάνει ένα αγώνα μέσα του με δυο αλληλοσυγκρουόμενα αίματά; Είναι τόσο ανεξερυννητή η ανθρώπινη ψυχή και υπάρχουν χίλιες δυο εκδοχές. Πάντως θα κάνης καλά να επιβλήθης στον εαυτό σου και να παύσης να πει τον σκέπτεσαι και κυρίως να πεις τον εαυτό σου πως αυτός

δεν είναι ο μόνος που να μπορούσε να σου προσφέρει την ευτυχία.

Φ.Χ.Ψ.Ω. — Δυστυχώς, δεν μπορείς να κάνης τίποτα περισσότερο από ό,τι έκανες ως τώρα και ήταν πάρα πολλά. Πρέπει να ξεύρης πως όσο κυνηγάς ένα άνδρα τόσο εκείνος φεύγει. Γι' αυτό το επίμονο κυνηγητό σ' ένα που φεύγει είναι καθαρή ματαιοπονία. 'Αφες τα πράγματα όπως έχουν λίγο διάστημα. Μπορεί ναχη ώριμμένοι λόγους που τον εμποδίζουν να δεσμευθί.

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ. Τ.Π. — 'Αγαπητή μου φίλη, σ' ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια για το περιοδικό και για μένα, αλλά εγώ είμαι υποχρεωμένη να σε πικράνω. Βλέπω πως διαβάζεις σ' ένα γκερνό και θα τσακιστής. Είσαι μικρή και άπειρη και πιστεύεις ή επιχειρήματα ενός πεπειραμένου κυνηγού για να σε κατακτήσει. Είναι τα ίδια ακριβώς που μεταχειρίζονται όλοι οι άνδρες της ηλικίας σου σε παρόμοιες περιπτώσεις για να συγκινήσουν άδεια κοριτσόπουλα. 'Αλλά και αν υποθέσουμε πως είναι ειλικρινής, ακόμη και ελεύθερος αν ήταν, τι ευτυχία μπορείς να βρής μ' ένα άνθρωπο της ηλικίας σου; Σε μία δεκαετία που εσύ θα είσαι στο άνθος των νιάτων σου, εκείνος θα είναι γέρος. Θα σου συνιστούσα να φύγης από κοντά του και από την εργασία του αν θέλεις να σωθής.

ΕΝΤΕΛΒΑΙΣ II. — 'Από όσο ξέρω, δεν υπάρχει τέτοια σχολή στη χώρα μας, αλλά μπορείτε να ειδικευθήτε στο επάγγελμα αυτό στη Γαλλία ή 'Ελβετία. 'Η διάρκεια της ειδικείσεως εξαρτάται από τη σχολή, την επιδίωξη και άλλους παράγοντες. 'Αποταθήτε σ' ένα από τα γνωστά ινστιτούτα και προσπαθήστε να προσληφθήτε κάποιον έτσι και την πιο ασήμαντη δουλειά. Εκεί μέσα θα τακτοποιηθήτε και θα εξελιγθήτε με τον καιρό στην πρακτική.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ Ε.Χ. — Το γράμμα σας το πήρα τη στιγμή που ή ήλθ βοσκόταν στο τυπογραφείο και έτσι θα σας άπαντήσω στο άλλο τέλως σχετικά με τον ηπειρωτικό χορό που με ρωτάτε.

P. ΒΕΛ.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

άπαντά:

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Κύπρος. — Την παρακάλεσι σας σχετικά με το πάλιν διεβίβασα στο τηλέμα πατρών και κεντημάτων. Στη στήλη αλληλογραφίας εκείνου θα βρήτε επομένως και τις απαντήσεις σας.

«ΜΑΙΗ», 'Ηράκλειον Κρήτης. — 'Αγαπητή μου το κόκκινο ζαρέζα φόρεμα να το κάνετε όπως δέχτηκε μονοκόμματο. Θα σας δολέψη πολύ. Συμφωνώ με τη μαύρη φούστα. Σχεδία για όμπιγες φόρεμα και για μπλουζα μπορείτε να βρήτε στο τεύχος αυτό. Τη μπλουζα μπορείτε να την κάνετε από μπροσέ. 'Αφού μάλιστα σας έφρεσε το άσπρο, που πράγματι είναι ωραίο, κάντε την από μπροσέ άσπρα. 'Αλλη ιδέα είναι να κάνετε μπλουζα από το ίδιο το γκρό, της οποίας το ντεκόλ να γαρνίρετε με χάντρες, παγιέτες κλπ., που είναι τόσο της μόδας.

Και, περριτίσσει αυτή θα έχετε ουσιαστικά ένα δολοφόνο φόρεμα. 'Υφάσματα κατάλληλα για όμπιγες φόρεμα είναι το σατέν ντυνέ, ή μαλακία όργανζα (άλλα σε χειμωνιάτικα χρώματα), δ ταφτάς, το βελούδο, το μπροσέ. Σας συμβουλεύω για όλες τις όμπιγες αυτές εμφανίσεις να γένει

προσωπή. 'Αν δεν βελέτε όμως μπορείτε να καταλήξετε σε ένα όραίο πράσινο π.χ. ή κόκκινο. Θα γίνη όμως άμεσως λιγώτερο όμπιγέ.

«ΤΡΙΣΤΕΞ». — 1) Βεβαίότατα, να βελέτε τη γούνα στο σπορ παλτό. Είναι τόσο πολύ της μόδας. 2) Το μανίκι του καλού σας παλτού μπορεί να γίνη με πέννες κ.λ.π. που λέτε. 'Η μπερτα όμως δεν θα το πηγαίνει, έφσον βλέπω από το σκίτσό ότι είναι ριχτό. Το καλύτερο είναι να το φοράτε με γούνο κασκόλ άσπορτί με το καπέλο, όπως το περιγράφετε. 3) Το φύλλο του μπέξ φόρεματος, όπως δέχτηκε θα είναι ωραιότερο πώς, είναι και πολύ της μόδας. Βαφέτε το κόκκινο της φωτιάς, μπλέ ρουά έντονο, καφέ (αν χρειάζεστε καφέ φόρεμα) ή πράσινο (αν γίνεται ζωήρο). Ρωτήστε όμως σχετικά και το βαφέό σας. 4) Συμφωνώ με τη μαύρη γκρό φούστα. 5) Βεβαίως και φοριούνται τα καστρόνια άξουσούρ. 6) 'Η αδελφούλα σας ας μη φορέση μαύρο παπούτσι. 'Ας ντυθί καλύτερα σπορ σε τόνους του μοντέρνου μπέξ (καμένη ζαχαρή) με άξουσούρ καφέ.

ΚΥΚΝΟΣ Κ.Σ. — 'Αγαπητή μου, πάρετε ένα καλό δελούρ τιμ λαιν ή ένα τύπο ντυβετιν. Τιμές χειμερινών ύφασμάτων δημοσιεύσαμε στο τεύχος 98, σελ. 20. Συμβουλευθήτε το. Συμφωνώ να το βρήτε σχετικά στο μοντέλα μας, που θα σας εξυπηρετή. 'Η μπλέ σιελ όργαντζα κάνει για τη δουλειά που τη βελέτε. Για την καλοκαιρινή σας όργαντζα δεν θέλω να έκφωρ γνώμη αν δεν μου στείλετε δείγμα. 'Όσο για την αγορά του ύφασματος, πολύ θα ήθελα να σας εξυπηρετήσω και λυπάμαι που δεν γίνεται.

«ΠΡΑΛΙΝ Α.Μ.». — 'Αγαπητή μου Πραλίν, χάρηκα έντελώς ιδιαιτέρα που σας στάθηκε χρήσιμη, και αυτό σας το λέω έξω από κάθε τυπικότητα. Και τώρα στο θέμα. Συμφωνώ ανεπιφύλακτα με όλους τους συμπληρωματικούς συνδυασμούς, για τους όποιους μου γράφετε, καθώς και με το πράσινο καπελάκι. Είναι σίγουρο ότι γενικά θα έχετε μεγάλη επιτυχία με τα ντυσίματα σας.

Μ. ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΗ. — 'Η όργαντζα σας δεν είναι και τόσο κατώληλη για χειμώνα. Μη την φορέσετε. 'Αφού λέτε πως είσθε παχειά, πρέπει να φοράτε πάντα πράγματα που να μη αμφιδοτούνται καν, τότε θα χτυπή πολύ λιγώτερο το μειονέκτημά σας. Τώρα τη γνώμη μου για το δαιμακόρο δελούδο. Είναι όραίοτατο και θα το συνιστούσα απώλυτα. Πρέπει όμως να σας πω ότι παχαίνει λίγο. 'Αν πάντως αποφασίσετε να το κάνετε, κάνετε το ίσιο εμπρός με μύτερη μακρυν γραμμή ντεκόλ (σιμόκιν γιάκα, ένα έλαφρό ντραπέ εις μακρός κ.ά.), μαζέψετε δε μερικά φάρδη πίσω στη φούστα. Για τα φάρδη αυτά δοκιμάστε πρώτα στον καθρέφτη αν σας πη ή γραμμή αυτή πίσω. 'Αλλιώς προτιμάστε έντελώς ένα ίσιο σιελ. Κατά που όδυνάτεις όμως πολύ περριότερο είναι ή μαύρη μάλλινη ζαρέζα. Μπορείτε δε να την συνοδεύσετε με τη δελουδινή σαρπα που λέτε (γιατί το δελούδο γλυκάνει το πρόσωπο). Κανέτε την όμωσ δόμορρη και διπλή. Θα δονήση έτσι την όμωσ και τις σιλουέτας. Την όμωσ λαιπή ποικιλία στην εμφάνισι θα την δώσετε με τίποτα σκουλακκία κ.λ.π. — Βελέτε και κρόσια στη σαρπα, ούτε κοντά ούτε και υπερβολικά μακριά. Νομίζω ότι με την εμφάνισι αυτή θα αισθανέστε κιάδως ευχάιστα, πράγμα που συντείνει πολύ στην έντύπωσι, μη το ξενάτε. Θα μου επιτρέψετε όμως να σας συστήσω και λίγη διαίτα. Έφσον να ήμαι ιδιαίτερα τους λόγους που σας

(μπλουζα, φόρεμα κτλ.) να κάνετε άξουσούρ δελουδίνια μαύρα. Μαύρη τσάντα και μαύρα δελουδίνια γάντια είναι εξαιρετικά της μόδας. Πάνε με όλα και θα έχετε για πολύ καιρό. Συνοδεύστε τις εμφανίσεις με καμμία σαρπα μουσελίνα σε ζωήρο χρωματισμό, αν θέλετε να τις ποικιλίσετε καμμία φορά.

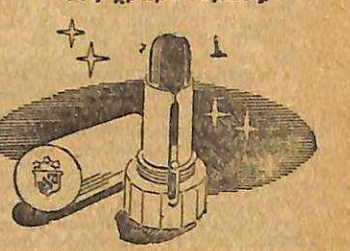
ΕΦΗ, Κυψέλη. — Το παλτό σας μπορείτε να το κάνετε πράσινο, μπλέ - ρουά (το καπνός ακουρότερο), κόκκινο ή μία γλυκεία γκρό άποχρωσι αν σας άρεση. 2) Το μουσερτί είναι πολύ της μόδας. Οι άσπρες μπλουζες με το γυριστό λαιμό φοριούνται έρετα. Καπέλο κάντε άσπορτί με το παλτό σας ή μαύρο. (Αν το βελέτε αρκετά όμπιγέ να είναι δελουδινό).

ΙΩΑΝΝΑ Χ.Κ. — 1) Οι γόδες σας φοριούνται σε χορό. 2) Τα μαύρα σας γάντια φοριούνται στις περιπτώσεις που λέτε και με όλους τους συνδυασμούς που περιγράφετε. Να τα βγάτε όταν τρώτε. 3) Το μάλλινο ζαρέζα κάνει για άπογευματινά πάρτυ, τσάι κ.λ.π., θα σας δολέψη όμως πολύ περριότερο αν το κάνετε μαύρο. Θα άποκτήσετε έτσι ένα κλασσικό φόρεμα που θα σας δώση συνεχώς άσπορ-



ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟ
KRAIGION
Scarlet

• Στρώνει υπέροχα στα χείλη και παραμένει πολύ.
• Σε φωτεινούς μοντέρνους χρωματισμούς.



με Χειρολά μάλια
χρησιμοποιήσατε και είστε
το γαλλικόν έρωμα χείρων
BAISER
PAUL BAUDEROUX - PARIS

Στρώνει ωραία, δεν σκάει το χείλη και το σπουδαιότερο δεν άφινει άποτυπώματα. Δοκιμάστε μία φορά το CRAYON ΜΠΑΙΖΕ και θα ένδουσιάζετε.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Πραξιτέλους 42 • τηλ. 23-234

κάνουν να έχετε την άναγκη κάποιων εξωτερικής σιγουρίας. Το πρσι να πίνετε μόνον ένα διπλό καφέ ή τσάι. 'Ας το μεσημέρι τίποτα άπολύτως, ούτε ένα φινίκι. 'Αν σας πιανή κράμπα στο στομάχι να τρώτε κανένα ξερό παξιμαδάκι κάθε τόσο. Το μεσημέρι στέγνω φαί (δολοφί χωρίς σάλι-τσες) έστω και αν είναι μακα-

ρόνια. Ψωμί όχι. Φρούτα και σαλάτα απαραίτητα, αλλά με μέτρο. Το απόγευμα μικρός καφές και... τίποτα ως το βράδυ. Το βράδυ πάλι κατ'εστέρην. Εκτός δε από αυτά τα τακτικά, δύο μέρες την εβδομάδα (αν σας κουράζει, ως μη είναι συνεχόμενες), θα τρώτε λαπά και γισούρι μεσημέρι βράδυ. Μη σας πειράζει αν πολλές φορές αναγκασθείτε να φάτε, αν είστε καλεσμένοι κ.λ.π. Ούτε ακόμα και αν επί μια βδομάδα π.χ. τύχη να διακόψετε τη δίαιτα επειδή πήγατε εκδρομή ή έπειδή απλώς βαρεθήκατε, ούτε και τότε πρέπει να απογοητευθείτε. Ξαναρχίζετε πάντοτε με το ίδιο κουράγιο. Αποτελεσματικά θα αρχήσουν. Στην αρχή μπορεί να μη έχετε και κανένα. Θα κάνετε μή δεν καταλαβαίνετε και θα συνεχίζετε. Έπειτα θα χάσετε λίγο βάρος, θα ένδοσιασθήτε, αλλά μόλις κάνετε καμμία παράβαση θα το ξαναπαράτε αμέσως και θα απογοητευθείτε. Έτσι πάλι θα συνεχίζετε. Και πέσε-σέκη, πέσε-σέκη, θα κατορθώσετε ασφαλώς αυτό που θέλετε, εκτός αν έχετε οργανικό λόγο. Έξετασθήτε και από ένα γιατρό καλού κακού. Μη ανακατέψετε όμως διάφορα συστήματα διαίτας, εκτός αν σας συστήση καμμία άλλη για ειδικό λόγο. (Όπως π.χ. τη διαίτα του ελατιού που είναι απότομη και φέρνει άμεσώτερα αποτελέσματα). Αλλιώς, με αυτά που σας είπα, θα πρέπει σε κανένα εξάμηνο να έχετε αισθητά αποτελέσματα. Η ηλικία σας επιτρέπει ακόμα το αδυνάτισμα. Μη φοβηθείτε το πρόσωπό σας. Μία παχιά γυναίκα με ανήσυχη ψυχή είναι πολύ λιγότερο φρέσκια από μία γυναίκα που αισθάνεται κάποια σιγουριά και κάποια ικανοποίηση της στοιχειώδους κοκεταρίας της. Κι' αν «κόψετε» κάπως καμμία φορά, θα επανέλθει αργότερα Ισορροπία μόλις «βουλευτή» ο οργανισμός στα νέα του μέτρα. Σας έδωσα μία συμβουλή άσχετη με τη στήλη μόδας, γιατί κατάλαβα ότι την ψυχή σας βαρύνει κάποια υποψία αγωνίας. Μη απογοητευθείτε, κάνετε την προσπάθεια, έστω και για να μη παύσετε περισσότερο όσο πάτε. Τα άσχημα παπούτσια μπορούν να φορεθούν σε χορούς κ.λ.π. με κοντά ή μακριά θραυστά. Αλλιώς κάνετε μαύρα άξενους. Κολιέ μαργαριτάρια, ή στοάς ψεύτικα μπριγιαντάκια κ.λ.π.

ΑΣΠΡΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ. — 1) Μπορείτε να κάνετε μία μπλούζα μπροστ'σανζαν μαύρη με χρυσό. Η μία μπλούζα από μεταξωτό μαύρο ζερσεύ με λίγο ντραπάρια. 2) Στα γενέθλια μπορείτε να βγάλετε πορτοκαλάδες και γλυκά, αφού θέλετε να αποφύγετε το τσάι. Συνηθίζεται πολύ, γιατί βολώνει επειδή την έχει κανείς έτοιμη από πριν κι' αποφεύγει τη φασαρία και τα πολύπλοκα σερβιρίσματα. 3) Για γουναρικά δεν μπορούμε, δυστυχώς να σας πληροφορήσουμε. Πρέπει να ρωτήσετε ειδικούς. 4) Συμφωνώ απόλυτως με τη νταντέλα. Κανέτε την λή - ντέ - δέν, καφέ, μπλέ σκούρα ή θαυοπράσινη. Κλός γίνεται, μάκρος κανονικό.

ΝΕΟΦΕΡΜΕΝΗ Γ.Ν. — 1) Το κοντό σας γυναικί μπορεί να φορεθεί σε θέατρο ή νυκτερινό κέντρο όλο το χειμώνα και να συμπληρώνει άμψιγέ φορέματα, ακόμα και άμψιγέ μαλλινάκια. 2) Το φόρεμα για πάρτυ δεν πρέπει αναγκαστικά να είναι από χειμωνιάτικο ύφασμα. Η μπρόντερ σας φοριέται, αν όμως είχα κι' ένα δείγμα θα σας το έλεγα με μεγαλύτερη βεβαιότητα. Το λούτσο παλτό σας φοριέται όταν θα πηγαίνετε πάρτυ που λέτε. 3) Η μαύρη μπρόντερ φοριέται. 4) Τα ταγιέρ σας μάλλον δεν φοριούνται τώρα, πάλι όμως θα έπρεπε να έχω δείγμα για να σας πω. 5) Τις φούστες των ταγιέρ που μου περιγράφετε μπορείτε να τις φοράτε ένα-

λάε. Η ριγωτή καφέ ζακέτα πάει με φόρεμα: "Αν είναι ριγτή πάει με στενό, αν όχι πάει και με φαρδύ. 6) Τα άσημένια πέδιλα φοριούνται στο βραδυινό κέντρο (όχι όμως π.χ. σε ταβέρνα μετά μουσικής). 7) Συνδυασμοί καστόρι με λουστρίνη επιτρέπονται. 8) Τα στενά δελουδά είναι ωραία αλλά δεν είναι πολύ βολικά, εκτός αν η σιλουέτα είναι πολύ λεπτή. Ταφτά φούστα φοριέται με μπλούζα δελουδίνη. Το γαρνίρισμα του δελουδού προτιμώ να μη είναι σατέν κόκκινο, αλλά τουλάχιστον πάλι δελουδό, μεταξύ του ζερσεύ ή γκρό. Να κάνετε μαύρο καπέλο και γάντια. Σικλαμίν να κάνετε αν μπορούσατε, αλλά αφού πρώτα εξασφαλίσετε τα μαύρα.

ΚΥΡΙΑ Ν.Ι.Σ. — 1) Όραίο το γκρενά - μαύρο. Φοριέται και

με ζερσεύ μεταξωτή μαύρη μπλούζα, ή με σατέν ντυσές στην κόκκινη του απόχρωση. Δε θα σας συμβούλευα όμως να ρίξετε από πάνω τη μαύρη τούλινη σάρπα. Αυτό γίνεται συνήθως όταν το ύφασμα είναι σκέτο. 2) Το κίτρινο δείγμα μπορεί να γίνει ένα φαρδύ άμψιγέ φόρεμα (αν έχετε αρκετές πτυχές), με μεγάλο ντεκολτέ. Φοράται όμως ότι θα σας παχαίνει. "Αν βάψετε, βάψετε το. Το φοδράρισμα του μαύρου ύφασματος νομίζω πως δεν στρώνει καλά. Καλύτερα να το κάνετε μία σκέτη φουστίτσα. Δεν θα γίνει άσκημη. 4) Το μαύρο άστρα καν είναι πάντοτε μία θαυμάσια κλασσική λύση.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ. — Δημοσιεύουμε σχέδια παλτών που θέλετε, ελπίζω κάτι να βρήτε. Πολύ της μόδας το χρώμα του παλτού

σας. Το φόρεμά σας φοβάμαι πως δεν θα καθαρίσει. Βάψτε το, θα αποκτήση έτσι και μία νέα εμφάνιση.

Ε.Χ.Π. — Άγαπητή δεσποινίς, περάστετε όποιο πρωί θέλετε και ζητήστε τον κ. αρχισυντάκτη να δούμε τι μπορεί να γίνει.

ΑΛΠΙΠ. — Θα σας συμβούλευα να κάνετε παλτό κόκκινο σκούρο. Παπούτσια μαύρα. Για το φανί-δι δεν μπορούμε δυστυχώς να σας συστήσουμε έμεις που θα πάτε. Δεν κάνουμε ποτέ τέτοιες υποδείξεις για να μη νομισθεί ότι υποστηρίζουμε ώρισμα προ-σώπα ή εικους. Οδηγήστε από τις ρεκλάμες των εφημερίδων ή πάρτε πληροφορίες από γνωστούς σας.

ΠΑΠΑ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ. — 1) Τα μαύρα με τη στενή ριγία είναι προτιμότερα. Πουκάμισο μεταξωτό, γραβάτα γκρι - άρζαν ή κόκκινη άμψιγέ. 2) Βεβαίως και μπορείτε το φόρεμα να το κάνετε κοντό. (στον τύπο των κοντών βραδυνών). 3) Για το καλό φόρεμα που θέλετε, μπορείτε να πάρετε ένα ωραίο γκρό ή ότομάν, που έχει το πλεονέκτημα ότι θα το φοράτε και σε κάθε εποχή. 4) Για παλτό πάρετε κάτι στον τύπο της ντυβέτιν και κανέτε το ριχτό. 5) Μπέρτα θα σας χρειασθεί βέβαια αλλά μόνο αν πάτε σε εκκλησία (για τη διαδρομή). "Αν ο γάμος γίνει στο σπίτι, δεν χρειάζεται. 6) Για άμψιγέ παπούτσια φοριούνται και οι γόβες και τα πέδιλα εξίσου.

ΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ - ΦΕΡΕΡΟ. — Διαλέξτε ένα ανάμικτον (ύφασμα και λάστιχο) για να σας συγκρατή καλύτερα. Πάρτε τον κοντόν, δηλαδή ως τη μέση. Δοκιμάστε όμως πρώτα μερικούς κορσέδες και κυττάξτε μήπως σας εμποδίζουν στο κάθισμα και μήπως σας βολέουν καλύτερα οι μακρύτεροι, που καλύπτουν και το στομάχι. Για συμπληρωματικό δώρο μπορείτε να πάρετε 6 φλυτζανάκια του καφέ, που είναι πάντα χρίσμα ή ένα μοντέρνο ξύλινο δίσκο, κάτι τέτοιο τέλος πάντων.

«ΓΚΙΖΕΛΑ». — Βεβαίως στις πολύ νεαρές δεν αρμόζουν οι κρίκοι. "Εν άναγκη όμως μπορείτε να φορέσετε, αλλά μικρούς, όχι υπερβολικούς και μόνον βράδυ. Το φόρεμα σας το άσπρο φοριέται, αν και πράγματι είναι κάπως καλοκαιρινό. Το μαύρο μαρκεν φοριέται επίσης. Ταγεράκι να κάνετε στον τύπο του ντρα γκρι - μπλέ ή κόκκινο. Το στράς δεν είναι για την ηλικία σας.

«ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΑΜΑ». — Να μη στενοχωριάστε καθόλου, η σιλουέτα σας θα επανέλθει σιγά - σιγά. Φτιάξτε όμως βέβαια τώρα τη γκοντινάρια σας, γιατί όταν ένα σώμα χάνει το σχήμα του πρέπει να το κολακεύουν κάπως τα ρούχα, ώσπου να αποκτήσει και πάλι τις γραμμές του. Πρέπει πρώτα, όπως σκεφθήκατε να αξιοποιήσετε τις μπλούζες σας, που θα φοριούνται έφ'όσον φτιάξετε μία φούστα. Κάνετε μία μαύρη φούστα καλή (από μάλλινη ζορζέτα), που να έχη αρμονικό φόρδος. "Ενα ταγιέρ μοντέρνο με στενή φούστα και ίσια ριγτή ζακέτα. Κρούει θαυμάσια τη σιλουέτα. "Εφ' όσον μου λέτε ότι τα δύο σας παλτά σγκάνουν διόρθωμα, τόσο το καλύτερο, δεν θα έχετε άνογκη να κάνετε παλτό. Κάνετε ένα καλό απογευματινό μαλλινάκι, να το φοράτε και σε μικρές συγκεντρώσεις. "Αν μπορείτε κάνετε επίσης ένα κομψότατο προινό φόρεμα. Νομίζω ότι με αυτά 3 βουλευτήτε καλά. Συμφωνώ να κάνετε βραδυνό κοντό βάνοντας το νυφικό σας. Κανέτε το πράσινο, αφού έχετε πράσινα μάτια, εκτός αν στο βαφείο σας συμβουλευθούν άλλο χρώμα. Να κάνετε εκείνο που έχει περισσότερες ελπίδες επιτυχίας.

ΑΛΕΚΤΩΡ.



Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

σ' όλες τις εποχές, αλλά πρό παντός τώρα με τον άκατάστατο καιρό, είναι η μοναδική προστατευτική κρέμα του δέρματος **Λανολίνη Μελπάν**

ΔΙΟΤΙ:

● Την ημέρα η Λανολίνη Μελπάν σχηματίζει κάτω από την πούδρα ένα προστατευτικό στρώμα που προφυλάσσει το δέρμα από την βλαβερή επίδραση του κρύου, της υγρασίας, του δυνατού ανέμου, των αποτόμων άλλωνών του καιρού "Ετσι σας απαλλάσσει από λειχήνες, σκασίματα, μελάνιασμα, μπιμπικία και άλλες δυσάρεστες συνέπειες.

● Την νύκτα η Λανολίνη Μελπάν ξεκουράζει, αναζωογονεί, τρέφει το δέρμα και προλαμβάνει τις ρυτίδες. Προηγούμενος όμως επιβάλλεται ο καθαρισμός της επιδερμίδος σας με **Γαλάκτωμα Ντε-μακιγιάν Μελπάν**. Αυτό απαλλάσσει το δέρμα σας από σκόνες, πούδρες, ιδρώτα και κάθε τι άλλο που εμποδίζει την φυσιολογική λειτουργία του. Αποφεύγετε το σαπούνι, διότι θα το καταστρέψετε ασφαλώς.

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

ΠΑΙΔΙΚΟ

ΝΤΥΣΙΜΟ



- 1 Τα κορδ του φορέματος είναι βαμμένα λοξά. Η μντερή ζώνη είναι στο ίσιο. Ο μπουστός κουμπώνει σταυρωτά.
- 2 Το αδιάβροχο - παλτό αυτό γίνεται από γκαμπαρντίνα και φοδράρεται με σκωτσέζικο ύφασμα. Πίσω κουφόπνεια.
- 3 Τα φάρδη μαζεύονται πίσω σε δυο ελεύθερες πιέτες που κουμπώνουν με κουμπιά. Δυο μικρές πέννες στο πίσω μέρος του γιακά τον βοηθούν ώστε να κρατιέται όρθιος.
- 4 Φορεματάκι μάλλινο με σκωτσέζικη μπλουζίτσα. Γίνεται

- και σε δελούδο, όποτε η μπλούζα μπορεί να είναι ταφαδεμένα.
- 5 Η κουμπωτή πāt αποτελεί προέκτασι της φούστας. Ο μπουστός έχει μια πιέτα που σχηματίζει είδος πλαστρόν.
- 6 Παλτό ίσιο με κόψιμο ραγκλάν. Τα γαζιά γίνονται διπλά.
- 7 Σχέδιο για δελούρ - κοτλέ. Το κορσάζ προεκτείνεται σε μπάσκα κάτω από τη ζώνη. Ένα σύνολο πολύ χαριτωμένο.
- 8 Ένα παληό σκωτσέζικο φόρεμα μπορεί να γίνει καινούργιο με την προσθήκη μονόχρωμου ύφασματος. Δοκιμάστε.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΑΡΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»



Η μητέρα σας συμβουλεύει:

ΠΩΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΖΟΥΜΠΟΥΔΙΑ

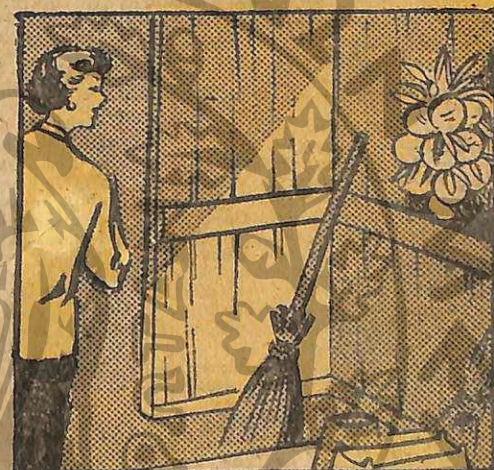
1 —Βλέπεις, Κάκια, αυτούς τους βολβούς; Απ' αυτούς θα φυτρώσουν την άνοιξη όμορφα λουλούδια, οι υάκινθοι (τα γνωστά μας πολύχρωμα ζουμπουλντν). Πρέπει όμως πάντα να διαλέγεις βολβούς που έχουν ήδη φυτρώσει λίγο στην άκρη. Η εποχή τους για φύτεμα είναι ακριβώς αυτή την εποχή και ως τις αρχές, ακόμη του Δεκεμβρίου.

2 Οι βολβοί φυτεύονται σε διάφορα δοχεία, ή γλαστράκια, μέσα σε καλό χώμα (καστανόχωμα). Στρώνουμε κάτω ένα στρώμα χώματος, τοποθετούμε επάνω τους βολβούς — σε απόσταση 10 εκ. μεταξύ τους — και γεμίζουμε γύρω με χώμα, ώστε να μείνουν απ' έξω μόνο η φυτρωμένη κορυφή του κάθε βολβού που φυτεύουμε.

3 —Μπορούμε να καλλιεργούμε βολβούς και στο λαιμό της φαρδιάς μπουκάλας, χωρίς χώμα. Τότε όμως πρέπει να φροντίζουμε ώστε η μπουκάλα να είναι πάντα γεμάτη νερό, για να βρίσκουν αρκετή τροφή οι ρίζες.

• Στις γλάστρες σκεπάζουμε την επιφάνεια του χώματος με χρωματιστά πετραδάκια, βότσαλα, ή και «μούσ» (χόρτο που διατηρείται με την ύγρασία και υπάρχει στα άνθηπωλεία).

4 Η Κάκια ποτίζει τους βολβούς της δυο φορές την εβδομάδα, και τα φυτά αναπτύσσονται γρήγορα. Ιδίως όταν βρίσκονται μπρος σ' ένα ηλιόλουστο παράθυρο. Αλλά και αν το δωμάτιο δεν έχει ήλιο, πάλι μεγαλώ-



νουν εύκολα, αρκεί να υπάρχει σχετική τεχνητή ζέση στο δωμάτιο.

5 Όταν τα λουλούδια ανθίσουν και μαραθούν, οι βολβοί ξεφυτεύονται και κρεμιούνται από τα κοτσάνια τους για να ξεραθούν. Θα τους διατηρήσουμε έτσι ως το επόμενο φθινόπωρο, όποτε μπορούμε πάλι να τους φυτέψουμε, στη γλάστρα ή και στο χώμα του κήπου μας, αν έχουμε.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

30^{ον}

— Γιατί τὸ λὲς αὐτὸ ἀγάπη μου; ῥώτησε. — Μὰ δὲν καταλαβαίνει χρυσὸ μου πὼς ἀνδρῶν τὰ χρήματα στὴν τσέπη του τὰ πράγματα θά- ναι ἀσκήμα γιὰ μᾶς;

— Διόλου! — Στὸ μικρὸ σακκουλάκι μὲ τὶς λίρες ὑπῆρχε κεντημένο ἀπ' ἐξῶ ἓνα μονόγραμμα. Τὸ μονό- γραμμὰ μου. Ἀν πέσει στὰ χέρια τῆς ἀστynomίας τὸ σακκουλάκι αὐτό... Δὲν λογαριάζεις τί μπο- ρεῖ νὰ γίνη; Οἱ ἀστynomικοὶ ἀπὸ ἓνα τίποτα μποροῦν νὰ στείλουν κάποιον στὴν κρεμάλα.

Πῆρε μιά βαθεῖα ἀνάσα. Δόξα τῷ Θεῷ. Δὲν τὸν ὑποπτεύονταν. Εἶχε πρόχειρο τὸ ψέμα.

— Ἀν λὲς γι' αὐτό. Ἀν φοβά- σαι γιὰ τὸ σακκουλάκι ἡσύχασε! Τὶς λίρες τὶς ἀδείασα στὴ φού- χα του καὶ τὶς μέτρησε. Τὸ σακκουλάκι ἔμεινε στὴ δική μου τσέπη...

Τὸν κτύπησε λοῦζα. Ἦταν σί- γουρη πὼς δὲν ἔλεγε τὴν ἀλή- θεια. Ἦξερε πὼς εἶχε κρατήσει τὰ λεφτά. Τὸ σακκουλάκι δὲν εἶχε κανένα μονόγραμμα. Τὸ κατάλα- βε ἀπὸ τὸ ὄφρος του πὼς τὴν κο- ρόιδευε μὰ δὲ θέλησε νὰ ἐπιμει- νῇ. Τὸν ἄφησε νὰ χαϊδεύῃ τὸ γυ- μὸ κορμί της.

— Ἀφῆσε με, τοῦ εἶπε καὶ ση- κώθηκε.

Πάλι ἐκείνη ἡ περίεργη συχα- μάρα τὴν κυριέψε. Σηκώθηκε μὰ σχεδὸν ἀμέσως μετανόησε. Ση- μέρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλ- λη φορά ἔπρεπε νὰ κἀνὲ θεάτρο. Ἀρχισε νὰ ντύνεται. Τώρα κα- θόταν αὐτὸς στὸ ντιβάνι καὶ τὴν κτύπησε.

— Πότε θὰ συναντηθούμε; τὴ ρώτησε.

— Θὰ σοῦ τηλεφωνήσω. Ὁ- πὼς καταλαβαίνει πρέπει νὰ περάσουν κομπόσες μέρες νὰ ξε- χαστῇ κάπως ὁ θάνατος τοῦ πα- τέρτα γιὰ νὰ κυκλοφορῶν στὰ κέντρα. Τὸ κοινοσημολογεῖ δὲν ἔλαμψε ποτέ ἀπ' τὴν Ἀθήνα. Δὲ θέλω νὰ σχολιάζω. Ἐπειτα δὲ μὲ πᾶνε καθόλου οἱ πλερέ- ζες... Σηκώθηκε καὶ πῆγε κοντὰ της.

— Κι' ὅμως εἶσαι τόσο ὁμορφὴ Κάθριν.

Τὴν ἀγκάλιασε τὴ φίλησε. Ἐ- κείνη δὲν ἀντιστάθηκε.

— Δὲ βλέπω τὴν ὥρα ἀγάπη μου, τῆς εἶπε, πού θὰ τελειώσουν ὅλες αὐτὲς οἱ ἱστορίες νὰ κάνου- με τοὺς γάμους μᾶς. Πότε θ' ἀ- νοίξουν τὴ διαθήκη;

— Ἀνασκήκωσέ τους ἄμους. Δὲ μίλησε.

— Τί σκέπτεσαι; τὴ ρώτησε.

Γύρισε καὶ τὸν κτύπησε.

— Φοβάμαι Τζόνι, τοῦ εἶπε.

— Ποῖον φοβάσαι;

— Τὸν Μαρλάτο φοβάμαι. Αὐ- τὸς ὁ ἀνθρωπίνος Τζόνι εἶναι πολ- ῶς ἐπικίνδυνος...

Τὴν κτύπησε παραξενεμένος.

Αὐτὸς τῆς μιλούσε γιὰ τὴ δια- θήκη. Τί ἤθελε νὰ τὸν θυμῆθῃ τὸν Μαρλάτο αὐτὴ τὴν ὥρα;

Ἐκείνη συνέχισε:

— Ἀχ, ἂν ἦξερες πόσο ἀνί- σχυη εἶμαι γιὰ σένα ἀπὸ τὴ στιγμή πού μοῦ εἶπες πὼς τὸν συναντήσε καὶ σοῦ μίλησε πὼς τὸν Σαρτάκο! Τρέμω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο Τζόνι! Κάτι μοῦ λέει πὼς ἀντιπροσώπευται. Ἐνα σωρὸ πὼς ἀντιπροσώπευται μὲ βασανί- ζουν.

Ὁ Τζόνι ἄρχισε νὰ χάνει τὸ κῆφί του.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι, τῆς εἶπε.

— Δὲ φοβάμαι γιὰ μένα ἀγά- πη μου...

— Δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι Κά- θριν! Κανείς δὲ μὲ εἶδε. Κανείς δὲ ξέρει πὼς εἶμαι μπερδεμένος σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία τοῦ Χαλάνδρου.

— Κι' ἂν βροῦν τὸ Σαρτάκο;

— Ὁ Σαρτάκος δὲν πρόκειται νὰ μιλῇ. Ἡ ἴδια δὲν τὸ εἶπε πὼς ἀπὸ ἓνα νεκρὸ δὲ μποροῦν νὰ πάρουν κατάθεσι;

— Ἀχ! Δὲ μὲ καταλαβαίνεις! ἀναστέναξε.

Ἐπαιξε καλὰ θεάτρο. Ἦξερε πολὺ καλά τὸ φίλο της καὶ πον- τάρει ἐκεῖ πού ἔπρεπε.

— Μὰ τί ἔπαθες; τὴ ρώτησε.

Ἐκείνη πῆρε ἓνα ὄφρος ὀλιμένο.

— Ἀν δὲν ἦταν ὁ θάνατος τοῦ μπαμπὰ στὴ μέση θὰ σὲ παν- τρεύονα ἀμέσως καὶ θὰ φεύ- γαμε, τοῦ εἶπε. Δὲ μᾶς σηκώνει τίς ἡ Ἀθήνα. Θὰ τρέμω πάντα καὶ θὰ ζῶ κάτω ἀπὸ μιά διαρκὴ ἀγωνία. Κι' ἐγὼ θὰ ἤθελα χρυσὸ μου νὰ χαίρομουν τὴν εὐτυχία μᾶς ἥμερα καὶ γαλήνια σ' ἓνα τοπιὶ γεμάτο ὁμορφία καὶ φῶς.

Ἐτσι νοιώθω ἐγὼ τὸν ἔρωτα. Θὰ ζουσαμε ἀγνωστὸ μετὰ ἀγνώ- στων μὰ θὰ εἴμαστε πολὺ εὐτυ- χισμένοι....

Τὴν ἀκούγε χωρὶς νὰ μιλά.

Δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ. Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ὅταν τὸν ζητοῦ- σε μὲ τὴν ἐπιμονὴ νὰ ἐξαφανί- σῃ τὴ μικρὴ κόρη τῆς Μαρίας Ζορμπά τοῦ εἶχε ὑποσχέθῃ πὼς θὰ παντρευόντουσαν σύντομα.

Ὁ θάνατος τοῦ πατέρα της πού τὸν περιμένον ἀπὸ στιγμήν σὲ στιγμή δὲ θὰ στεκόταν ἐμπόδιο σ' ἓνα ἱερὸ μυστήριον ὅπως εἶναι ὁ γάμος— θάκανε ἓνα ταξίδι μὰ ζι στὸ ἐξωτερικὸ καὶ κατόπιν θὰ γυρίζαν στὴν Ἀθήνα ν' ἀναλάβῃ δικαιοδικὰ πιά σὰν συζυγοὺς τῆς μοναδικῆς κληρονομίας τοῦ Παναγιώτη Σέφερη τὴν διζύωνται τοῦ ἐργοστασίου. Καὶ τώρα...

— Μήπως ἀλλάξες γνώμη Κά- θριν;

— Γιὰ ποῖο πράγμα; ἔκανε τάχα μὲ ἀπορία αὐτή.

— Γιὰ τὸ γάμο.

— Τίποτα δὲν ἄλλαξε χρυσὸ μου. Δὲν ξέρεις λοιπὸν πόσο σ' ἀγαπᾷ; Πρέπει κάθε στιγμή νὰ σὲ λέω γιὰ νὰ μὲ πιστεύεις πὼς εἶσαι ὁ μοναδικὸς καὶ μεγάλος ἔρωτας τῆς ζωῆς μου;

Εἶχε ξεσυνθίσει νὰ τοῦ μιλά.

Κάτι παραξενὸ τρυπῶσε στὴν καρδιά του. Μιά ὑπόνοια γιὰ ἓνα δόκανο πὸν σπνῶτανε. Μὰ ἀμέσως ἐδίωξε τὴν ἰδέα. Τὸ ἔβλεπε πού τὸν ἀγαποῦσε. Θά- ταν ἓνας ἀχάριστος ἂν δὲν τὸ παραδεχότανε. Τὸν λάρναι. Κι' ἦταν πολὺ ὁμορφὴ. Τὰ χεῖλιά της ἦταν ἓνα μισάνοιχτο θυσιῖνι λου- λουδι πᾶν καρτερούσε μ' ἀγωνία ἓνα φίλημα. Οἱ μακρὺς βλεφαρί- δες της σιγῶντο καὶ στὰ μάτια της ταξίδευαν φλογεροὶ πόθοι.

Γλυκεῖά μου ἀγάπη!, ἀνα- στέναξε.

— Κάτι σκέφτηκε Τζόνι, συ- νέχισε αὐτή. Ναι! Ναι! Ἰσως αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σωστὸ. Εἶναι λογικὸ. Θὰ παντρευτομὲ στὸ ἐξωτερικὸ. Ἐτοί ὁ γάμος δὲν θὰ σχολιάσῃ. Θὰ λείψουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ κάμποσο ἀπ' τὴν Ἀθήνα. Ἐτοί θὰ ἡρεμήσουν τὰ νεύρα μου. Ἰσως ἔτσι πάψω νὰ φοβάμαι. Μὰ δὲ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνω συντομα.

— Ὅπως θέλεις χρυσὸ μου!

— Ἐνθὺν θὰ φύγεις πρώτος, τοῦ εἶπε. Θὰ πᾶς νὰ ἐτοιμάσης τὴ

φωλίτσα μᾶς στὴ Ριβιέρα ἂς

πάρω ἢ στὴ Γενεύη. Ἐγὼ θὰ σ' ἀκολουθῶ λίγες μέρες κατόπι.

Θὰ περιμένω φυσικὰ ν' ἀνοίχῃ τὴν ἀσπίδα τοῦ πατέρα κι' ὑστερὰ θάρρῶ νὰ σ' ἀνταμώσω.

Δὲν εἶναι ὥραία ἔτσι; Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ Μαρλάτος δὲ θὰ

μπορῇ νὰ σὲ συναντήσῃ κάθε τόσο στὸ δρόμο γιὰ νὰ σοῦ θυμίσῃ πὼς κάποτε ἦσουν φίλος μὲ τὸν Σαρτάκο.

— Πάλι ὁ Μαρλάτος! ἔκανε

ἐξαφασμένος αὐτός. Πάλι ὁ Μαρ- λάτος!

Τὴν ἄφησε καὶ σηκώθηκε. Τὸ

βλέμμα του εἶχε μιά παράξενη

ἐκφραση. Ἐπείτα τὴ γραβάτα

τοῦ καὶ τακτοποίησε τὰ μαλλιά

του.

— Αὐτὸ τὸ ταξίδι πού σκέφε-

σαι νὰ κάνω μονάχος δὲν μ' ἄ-

ρῶσε! τῆς εἶπε.

— Γιατί; ῥώτησε μ' ἓνα ὄφρος

γεμάτο ἀδυστοχία καὶ ἐκπληξί.

Γιατί δὲν σ' ἀρῶσε;

— Δὲ ξέρω γιατί! Ὅμως δὲ μ' ἄ-

ρῶσε! Θὰ μείνω στὴν Ἀθήνα

ἔτσι κι' ἂν ποθεῖται νὰ μὲ συλ-

λάβουν καὶ νὰ μὲ στείλουν στὴν

κρεμάλα!

Γιὰ μιά στιγμή ἡ Κάθριν

Μενδριν εἶδε τὸ ὄνειρό του γά-

μου μὲ τὸ Λουκόπουλο ν' ἀπομα-

κρυνεται. Ὅμως τῆς ἄρσεν πρὺν

τοῦτος ὁ νέος καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ

τὸν χάσῃ γιὰ κανένα λόγο.

— Κι' ἐμένα λοιπόν; Κι' ἐμένα

δὲ μὲ σκέφτηκε καθόλου; ἔκανε

δὲν σπαραγμὸ. Τί θὰ γίνω ἂν

θὰ πάθῃς τίποτα κακό; Ἐγώ!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

— Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι!

τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ξανάδρισκε

τὸ κεφί του καὶ γινόταν αἰσίοδο-

ρος. Ὅχι δὲν ἦταν δυνατό. Ἀπὸ

πὺς πὺς πὺς νὰ τὸν συλλάβου;

Γιὰ ποῖο λόγο; Μὲ ποῖα στοι-

χεῖα; Ὁ Μαρλάτος ἦταν μεθυσμέ-
νος ὅταν τοῦ μιλούσε καὶ δὲν ἔ-
φερε τί ἔλεγε. Μὰ μήπως τοῦ εἶ-
πε καὶ τίποτα σοβαρὸ; Τοῦ μι-
λήσε μονάχα γιὰ τὸ Σαρτάκο.

Τὸ πῶς ὁ Σαρτάκος ἦταν πρὶν

ἀπὸ χρόνια φίλος; τοῦ δὲν εἶναι

ἐγκλημα. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ

γνωρίζῃ ἓνα φωνὴ πρὶν γίνῃ φo-
νιάς. Δὲν εἶναι λοιπὸν τίποτα σο-
βαρὸ στὰ χεῖριά του ὁ δημοσιο-
γράφος. Ἀν εἶχε θὰ το ὑποσέ-
ειε στὴν ἀφημερίδα του. Δὲ θὰ

φοβότανε νὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ὁ-
μως δὲν δημοσίευσε. Ἀρα δὲν

εἶχε. Ἡ Κάθριν μονάχα ἦταν πολ-
λὸ φοβιτάρια. Ναι βέβαια ὁ με-
γάλος ἔρωτάς της γι' αὐτὸν ἦ-
ταν πού τὴν ἔκανε νὰ τρέμῃ. Μὰ

στὸ κάτω - κάτω ἡ ἰδέα της γιὰ

ἓνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικὸ δὲν ἦ-
ταν κακή. Θὰ ταξίδευε αὐτὸς

πρώτος. Ὑστερὰ θὰ ἔρχονταν ἡ

Κάθριν. Θὰ τοῦ εἶνε αὐριό μεθυσ-
μὸ ἓνα στοργικὸ πρὸς γιὰ τὰ

πρώτα του ἔξοδα. Ἐπειτα εἶχε

καὶ τὴν ἰστορία κι' ὁ Ἀντρέας.

Μὰ ἐγὼ προσωπικῶς δὲν τὸ πι-
στεύω. Ἦταν πάντα ἡσυχὸς ἄν-
θρωπος καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄ-
ναιμι σὲ τέτοια ἐγκλήματα.

Ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνω μὰ τὸ

ὅσο πὼς σὰς πέρασε ἡ ἰδέα πὼς

ἐγὼ θὰ μποροῦσα νὰ ἔξω πού

βρίσκεται τώρα ὁ Ἀντρέας.

Λέτε ψέματα! τὸν ἔκανε

ἀπόρητο.

— Ναι ἔσας.

— Δὲν περιμένω παιδί μου

καμιά κοπέλα.

— Λέει πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ

σὰς μιλῇ ἀποφῇ. Δὲν τὴν πε-
ριμένετε, οὐτε τὴν γνωρίζετε,

λέει. Μὰ πρέπει νὰ σὰς δῇ.

— Διότι; εἶπε καὶ καὶ κρέ-
μασε τὸ ἀκουστικὸ.

— Ποῖα θὰ ἦταν τὰνα; Τώρα

δὲν εἶχε καιρὸ νὰ κἀν ἔρωτα μὲ

ὅποιον - ὅποιον. Εἶχε νὰ σκεφθῇ

τοῦ πιὸ ἐνδιαφέροντα πράγμα-
τα.

Τὸ τηλέφωνο ξαναχτύπησε.

Ἦταν πάλι ὁ θυμωρὸς.

— Νὰ μὲ συγχωρήτῃ κ. Κά-
το. Ἡ κοπέλα ἐπιμένει καὶ λέει

πὼς πρέπει νὰ σὰς δῇ. Θέλει νὰ

σὰς μιλῇ γιὰ κάποιο φίλο σας.

Γιὰ κάποιον Ἀντρέα.

Ἦταν ἔτοιμος νὰ κρεμάσῃ πάλι

τὸ ἀκουστικὸ μὰ σταμάτησε

σὰ νὰ τὸν χτύπησε κεραυνός. Αἱ

σπινθῆρες μιά παραξενὴ παγωνία

στὴν ῥάχη. Κάτι πῆγε νὰ πῇ μὰ

δὲ μπόρεσε ν' ἀρθρώσῃ λέξι. Ἐ-
νοῖωσε τὴν καρδιά του ἐταῖρη νὰ

σπᾶσῃ. «Τί νὰ συμβαίνει ἄραγε;»

ἀναρωτήθηκε. «Τί εἶναι αὐτὴ

πού ἔρχεται νὰ μιλῇ γιὰ τὸ

Σαρτάκο μιά τέτοια ὥρα;»

— Ἡ κοπέλα περιμένει κ.

Κάτο. Τί θέλετε νὰ τῇ πῇ;

Προσπάθησε νὰ κἀν τὴν φωνή

του ἥρεμη. Μὰ βῆκε ἀπὸ τὸ λα-
ρυγγα βραχνὴ καὶ τρομαγμένη.

— Δὲν ξέρω τί θέλει! Μὰ ἀφῆ-
σε τὴν νῆρ! εἶπε.

Ἀφῆσε τὸ ἀκουστικὸ. Ἀκούσε

τὸ θορύβο τοῦ ἀσανσέρ πού ἀνέ-
βαινε. Ὑστερὰ κάποιος πῆσε τὸ

κουμπὶ τοῦ ηλεκτρικοῦ κουδουνιῖ

τῆς πόρτας τοῦ διαμερίσματός

του. Ἐνοῖωσε κοιμένα τὸ γονα-
τὸ του καθὼς πᾶναι ν' ἀνοίξῃ.

Ἀνοίξε. Εἶδε αὐτὸ κατ'ὸφθαλμὸν

κατέλα πού τὸν ζητοῦσε. Τὸν

ἦταν ἐντελὸς ἀγνώστη. Προσέει

πὼς τὸ πρόσωπό της ἦταν χλωμό

καὶ τὰ μάτια της γεμάτα ἀγ-
νία.

— Τί θέλε

καί σωριάστηκε σαν άδειο σακκί στη γωνία της κάμαρης.
— Άν ξαναδοκιμάσεις να σηκωθείς, του είπε ο Μαρλάτος θα σου στρώσω και δεν θέλω ναχω φασαρίες με το κορίτσι σου! Ακίνητος λοιπόν!
— Ή Έλλη σηκώθηκε κι έτρεξε κοντά του.
— Μου σώσατε τη ζωή!, του είπε. Θα μ' έπνιγε.
— Χμ! Φυσικά πως θα σ' έπνιγε.

— Άλλά πως βρεθήκατε εδώ;
— Αυτό σημαίνει, της είπε και την κούταξε λοξά, πως έχεις θανάσιμες πού δεν τους ξέρεις! Σε πήρα το κατόπι μαγεμένος από τη γοητεία των ματιών σου και τρύπασα την ώρα που τηλεφώνουσε ο θυρωρός σ' αυτό το σπίτι. Ανέβηκα κατόπι στο τρίτο πάτωμα βρήκα μισανοιχτή την πόρτα και μπήκα.
— Εγώ την άφησα ανοιχτή...
— Κι έκανες άγια! Άκουσα κι είδα πολλά ενδιαφέροντα πράγματα.

— Γύρισε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κάρτου.
— Θα είμαι στήν 'Ασφάλεια όταν θα σ' εξετάζουν κατ' αντιπαράστασι με την κοπέλλα και θα σου κάνω τον έλεγχο σ' όσα θα λες αύριο. Να τόχης υπ' όψι σου!

— Θάβρηξ το μπλε σου γι' αυτό που έκανες!, γρύλλισε εκείνος.
— Τί τὸ έκανες τὸ μωρό!, τὸν ρώτησε.
— Δεν ξέρω τί μου λές! μούγκρισε.

— Για τὸ κορίτσι πὺν έλέσαστε εκείνο τὸ βράδυ στὸ Χαλάνδρι σὲ ρωτάω. Δὲ θὰ μὸς πῆς τί έγινε τὸ ξένο παιδί;
— Άφησέ με ήσυχο! Έκανε αὐτός.

— Ο δημοσιογράφος έσφιξε τὰ δόντια καὶ σήκωσε τὴν γροθιά του. Τὸ δεξὶ μᾶτι τοῦ Κάρτου έγινε σὰ μελιτζάνα. Τὰ δόντια τοῦ μάτωσαν κι' έδωκε αἷμα ἀπ' τὸ στόμα.

— Λυπάμαι πολύ!, τοῦ εἶπε. Μὰ θὰ σὲ συχαθῶ! τὸ κορίτσι σου.
— Ύστερα πῆγε στὸ τηλέφωνο. Σχημάτισε στὸ καντράν ἕνα νούμερο καὶ πῆρε τὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου Κρίτα στὴν 'Ασφάλεια.
— Γεῖά σου ἱνσπέκτορ!, τοῦ εἶπε. Έδώ Μαρλάτος. Πάρε ἕνα καμὸνι κι' ἔλα ἀμέσως στὴν ὁδὸ Σπάρτης 50, στὴν πολυκατοικία Λαδὰ. Τρίτο πάτωμα. Έχω ἐδὼ ἕναν λεβέντη πὺν σὲ περιμένει καὶ πὺν ξέρει πολλὰ πράγματα γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Χαλάνδριου. Βάλε στὴν τσέπη σου κι' ἕνα ζευγάρι χειροπέδες. Θὰ σοῦ χρειαστῶν. Μονάχα μὴν ἀργήσης γιατί εἰμαι πολὺ διασπαστικός. Λογαριάζω νὰ γράψω ἀπὸψε δὺο στήλες στὴν ἐφημερίδα μου. Ναί. Ένα σπαρταριστὸ ρεπορτάζ πὺν θὰ εὐφραίνει τοὺς κοσμικοὺς κύκλους τῆς 'Αθήνας. Έν τάξει! Σε περιμένω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

Οι ἐφημερίδες τῆς ἄλλης μέρας ἀναγγέλλαν σὲ ἐκτακτὲς ἐκδόσεις τὴ σύλληψι τοῦ Τζόνου Κάρτου. Πολλὲς κοσμικὲς κυρίες ἔκαναν ἀράδα τηλεφωνήματα στὴν Κάρτιν. Εκείνη φυσικὰ ἔτρεψε.
— Κάποιο λάθος πρέπει νὰ συμβαίνει λέγει. Έγὼ εἶχα διακομῆ ἐδὼ καὶ τρεῖς μῆνες τίς σχέσεις μὰς τοῦ μὰ ξέρω καλὰ τὸ χαρακτήρα του. Πρέπει νὰ εἶναι ἄδωος. Κάποιο λάθος εἶναι στὴ μέση!
Τὰ ἴδια πάνω κάτω ὑποστήριζε στὴν 'Ασφάλεια καὶ ὁ Κάρτος.
— Δεν ἔχω ἰδέα τί μου λᾶτε! εἶπε στὸν Κρίτα.
— Καὶ ἡ κοπέλλα;
— Ψέματα λέει! Ὁρθε σπῆτι μου νὰ μὲ ἐκδῶσι. Θέλησα νὰ τὴ διώξω καὶ μόνον τὰς ἀπάνω μου νὰ μὲ φάη. Τότε ἐγὼ ἐν ἀμύνη εὐρισκόμενος...
— Θέλησες νὰ τὴν πνίξης! «Ε; Αὐτὸ θέλεις νὰ πῆς;

— «Οχι. Θέλησα μόνο νὰ τὴν κάνω ἀνίκανι νὰ θλάψη.
— Καὶ ὁ Μαρλάτος; Ψέματα λέει κι' αὐτός;
— Αὐτὸς ἔστειλε τὴν σερβιτόρα σπῆτι μου. Μαζὶ θέλανε νὰ μὲ ἐκδῶσαν. Ἡ μικρὴ εἶναι ἐρωμένη του...
— Ο Κρίτας χαμογέλασε.
— Ξέρεις τὸν ρώτησε ὕστερα ἀπὸ μιὰ μικρὴ σιωπὴ ὅτι δρῆκαμε σπῆτι σου ἕνα πιστόλι; Ὁταν δικό σου;
— Ναί. Ὁταν δικό μου. Μὰ ποτὲ δὲν τὸ χρησιμοποίησα. Τὸ εἶχα πεταμένο στὸ συρτάρι μου ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς. Έχει γούστο νὰ μὸς πῆτε τώρα πὺς λείπαμε καὶ σφαίρες γιὰ νὰ στηρίξετε κατηγορία πὺς σκοτώσα μ' αὐτὸ τὸν Σαρτάκο!

— «Οχι δὲν εἶναι αὐτό. Οἱ σφαίρες ἦταν ἐν τάξει. Εὐὲ εἶσαι ἔξυπνος ἄνθρωπος Τζόνου καὶ δὲν κάνεις κούταρες. Ὅταν γύριζες εκείνο τὸ βράδυ σπῆτι σου τὸ ξαναγέμισες γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

— Έκανε μιὰ κίνησι διαμαρτυρίας.
— Εἶναι περιττὸ νὰ διαμαρτυρεσῶν!, τὸν ἔκοψε. Τὸ ἴδιο τὸ πιστόλι σου σὲ πρόδωσε. Τὰ δαχτυλικά του ἀποτυπώματα μίλησαν Τζόνου καὶ μὰς εἶπαν τὴν ἀλήθεια. Εἶναι ἕνα μαθηματικὸ ἐνδεχόμενο πὺν φυσικὰ δὲν θὰ σοῦ χρειαστῇ πιά ἀλλὰ καλὸ θὰ εἶναι νὰ τὸ ἀκούσης γιὰ νὰ καταλάβης πὺς ἄδικα παιδεύονται νὰ γλυτώσης. Πρέπει νὰ ξέρης λοιπὸν πὺς ὅπως ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰ δαχτυλικά του ἀποτυπώματα πὺν δὲν μοιάζουν με κανενὸς ἄλλου ἀπὸ τὰ δισεκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς γῆς, ἔτσι καὶ τὸ κάθε ὄπλο ἔχει τὰ δικά του. Κάθε κάννη ὄπλου ἔχει μέσα μερικὲς ἐλικοειδεῖς ραβδώσεις πὺν δίνουν τὴν περικοφικὴ κίνησι στὸ βλήμα πὺν φεύγει. Φυσικὸ λοιπὸν εἶναι ὅταν βγαίνει

τὸ βλήμα ἀπὸ τὴν κάννη νὰ ἀποτυπώνονται στὸ μεταλλικὸ περίβλημά του τὰ ἴχνη ἀπὸ τῆς ραβδώσεις ἡ καὶ ἄλλες ἐλαττωματικὲς παραλλαγὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιχώματος τῆς κάννης. Αὐτὰ τὰ μικρὰ καὶ ἀσημαντὰ σημάδια πὺν μόνον στὸ βλήμα εἶναι τὰ δαχτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ πιστολιοῦ. Διαφορετικὰ σὲ κάθε πιστόλι, ἔστω κι' ἂν εἶναι τῆς ἴδιας μάρκας. Κάθε κάννη λοιπὸν ἔχει τὴν προσωπικότητά της καὶ δὲν λείπει ποτὲ ψέματα. Μέσα σὲ χίλια ἑκατομμύρια ὄπλα θὰ βρῆς χίλια ἑκατομμύρια διαφορετικὰ ἀποτυπώματα. Καὶ τὸ δικό σου περιστρόφο Τζόνου δὲν μποροῦσε νὰ κάνη ἐξαιρέσι. Στὴν Ἐγκληματολογικὴ Ὑπηρεσία πὺν τὸ στείλει χτὲς ἔκαναν παστροπικὴ δουλειά. Ρίξανε μερικὲς πιστολιές σὲ μιὰ μπάλα ἀπὸ μπαμπάκι καὶ πῆραν τὰ βλήματα. Τὰ παραβόλων με τὰ βλήματα πὺν βγάλανε ἀπ' τὸ κορμὶ τοῦ Σαρτάκου. Στὸ μικροσκόπιο φανερώθηκαν τὰ ἴδια σημάδια. Ἀποδείξει πὺς οἱ σφαίρες πὺν φυτεύτηκαν στὸ μπαμπάκι κι' οἱ σφαίρες πὺν σκότωσαν τὸν Σαρτάκο γῆχαν ἀπὸ τὴν ἴδια κάννη, ἀπὸ τὸ ἴδιο πιστόλι. Τὸ δικό σου. Δεν πιστεύω τώρα νὰ ἐξακολουθήσης νὰ λὲς ψέματα. Αὐτὸ θὰ βρῇ σὲ ὠφελοῦν ἄλλως τε σὲ τίποτα. Λοιπὸν τί λές;

— Ο Κάρτος δαγκώθηκε. Μὰ δὲ λύγισε.
— Εἰμαι ἄδωος! εἶπε. Θέλω νὰ μιλήσω με τὸ δικηγόρο μου...
— Ο Κρίτας ἔθηκε μιὰ βλαστήμια νὰ τοῦ εὐφύγη.

— Εἶσαι πεισματῶρης σὰ μου-λάρι!, τοῦ εἶπε. Μὰ κι' ἐγὼ εἰμαι χειρότερος! Θὰ περιμένω! Καὶ περιμένε πραγματικὰ ὡς τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσ' ἔβρι. Τότε τοῦ φέρονε τὴν ἀπάντησι πὺν χρειάζεται.

— Λοιπὸν νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ πὺν ήσουν πρὶν ἀπ' τῆς δέκα ἐκεί-

νο τὸ βράδυ! Ὁσονα με τὴν κυρία Κάρτιν Μενδρίδη, τὴ φιλενάδα σου!

— Ο Κάρτος δὲ μίλησε.
— Ναί ἡ δὲ;
— «Οχι!
— Ο Κρίτας χαμογέλασε.
— Ἀνέκασεν πίστευα, τοῦ εἶπε, πὺς ήσουν ἕνας ἱππότης Τζόνου, ἀλλὰ ὄχι καὶ φονιάς. Ὁ Τζόνου ἐπειδὴ θέλω νὰ εἰμαι ἐναντί σου ἐν τάξει θὰ στὸ πῶ. Ἡ φιλενάδα σου σὲ πούλησε. Έφυγε χτὲς τ' ἀπόγευμα διασπαστικὰ, διασπαστικὰ μ' ἕνα ἀεροπλάνο τῆς γραμμῆς γιὰ τὴ Ρώμη.

— Ο Κάρτος ἐξαφάνιστηκε. Ὁ ὕστερα ὅμως σχεδὸν ἀμέσως συνῆλθε.
— Αὐτὰ εἶναι παραμύθια γιὰ τὰ παιδιά! Δεν εἰμαι κανένα μωρὸ νὰ τὸ χωνεύω...
— Ο Κρίτας πῆγε κοντὰ του.
— Σοῦ μιλῶ σοβαρὰ, τοῦ εἶπε.

— Ἡ ἀγωνία φάνηκε στὸ βλέμμα του.

— Δεν εἶναι δυνατό! ξεφώνησε.
— Καὶ ὅμως ἔφυγε Τζόνου! Καὶ θαρρῶ πὺς εἶχε καὶ καλὴ παρέα. Τὸ γυνὶ τοῦ Λουκόπουλου. Ένα λεβέντη ἀπὸ τὸ καλύτερο σπῆτι τῆς 'Αθήνας.

— Έφυγε; Έφυγε λοιπὸν πραγματικὰ;

— Ναί. Έφυγε...
— Ὅλα ἀναποδογύρισαν ξαφνικὰ. Ὁταν ἕνα χτύπημα πὺν δὲν τὸ περίμενε. Μονομίας τσάκις. Μέσα του φούντωσε ἕνα φοβερὸ μῦθος γιὰ τὴ γυναίκα πὺν τόσο ἀτίμα τοῦ φέρθηκε. Έσκυψε τὸ κεφάλι. Τὰ ματιά του γέμισαν δάκρυα.

— Θα σὰς τὰ πῶ ὅλα, εἶπε. Για κατὰ τῆς γυναίκας αὐτῆς βρισκομαι ἐδῶ. Εκείνη σχεδίασε τὴν ἀπαγωγή τοῦ παιδιοῦ στὸ Χαλάντρι. Εκείνη πληρώσε τὸν Σαρτάκο...
— Τώρα εἶσαι καλὸ παιδί Τζόνου!, εἶπε ὁ Κρίτας. Θέλω νὰ πῆς με λεπτομέρειες τὰ καθέ-καστα. Γύρισε στὸν ἀστυφύλακα.

— Παράγγειλε ἕνα διπλὸ καφέ καὶ τοιγάρο γιὰ τὸν κύριο Τζόνου!
— Ο ἀστυφύλακας ἔφυγε.
— Καὶ θὰ σὰς πῶ καὶ κατὰ ἄλλο ἄκομα...
— Τί; ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

— Ὅτι ἡ Κάρτιν σκότωσε πρὶν τέσσερα χρόνια τὸν ἀδελφὸ της! Τὸν Ἀλκή Σέφερν...
— Ο Κρίτας τινάχτηκε σὰ νὰ τὸν χτύπησε κεραυνός.

— Τὸν Ἀλκή Σέφερν;
— Ναί. Γί' αὐτὴ τὴ δουλειά εἰ-μεινε κάμποσα χρόνια φυλακὴ μὴ ἀθάνα. Ἡ Μαρία Ζορμπά.

— Ο ἀστυνόμος δὲ μποροῦσε νὰ πιστέψῃ σ' αὐτὰ του.
— Μὰ γιὰ στάσου! Για ποῖο λόγο νὰ σκότωσῃ τὸν ἀδελφὸ της; Αὐτὸ εἶναι κάπως περίεργο. Γιατί νὰ τὸν σκοτώσῃ;

— Ο Κάρτος ἀναστήναξε.
— Για τὸν ἴδιο λόγο πὺν ἔβαλε ἕνεκα καὶ τὸν Σαρτάκο νὰ ξεμπερδέψουμε τὸ μωρὸ! Ἠδὲ-λε νὰ μείνῃ μοναδικὴ κληρονομία στὰ δισεκατομμύρια τοῦ γέρο Σέφερν, τοῦ πατέρα της.

— Ο Κρίτας με τὰ χέρια στῆς τσέπες τοῦ παντελονιοῦ του ἔκανε μιὰ βόλτα μέσα στὸ γραφεῖο. Ὑστερα στάθηκε πάλι μπροστὰ του.

— Χμ! Τὰ πράγματα μπερδεύονται! Τζόνου!, εἶπε καὶ τὸν κούταξε λοξά. Μου λές τὴν ἀλήθεια; Ἀν μὸς λὲς ἀλήθεια τὸ ζήτημα γίνεται πολὺ σοβαρό!

— Λέω τὴν ἀλήθεια!
— Καὶ τὸ μικρὸ τί σχέση ἔχει με τὴν κληρονομία;
— Ο γέρος ἦταν σίγουρος πὺς ἡ μικρὴ ἦταν κόρη τοῦ γυνιοῦ του τοῦ Ἀλκή καὶ τῆς ἄφινε μερίδιο. Δεν ὑπάρχει λόγος νὰ κρύψω πᾶν τίποτα. Έτσι κι' εἶσαι εἰμαι πὺν εἰμαι χαμένος. Θὰ τὰ πῶ ὅλα!

— Τώρα μιλᾶς σὰν ἄγγελος! τοῦ εἶπε ὁ Κρίτας μάλιστα! Εἰσαι πολὺ ἐν τάξει!
— Καὶ τοῦ πρόσφερε τοιγάρα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 1821

Τὸ πρῶτο θέατρο στὴν Ἀθήνα

Τὸ πρῶτο θέατρο μετὰ τὴν ἐπανάστασι, τὸ ἴδρυσι ὁ Σκον-τζόπουλος στὰ 1837 στὴ θέσι πὺν βρίσκεται σήμερα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Κατὰ τῆς περιγραφῆς τῆς ἐποχῆς, ἦταν «τετραπλευρὸν σανίδωμα, προχείρως συμπληγμένον, ἔχον τὴν εἰσοδὸν τοῦ ἐπὶ τῆς οδοῦ Αἰόλου, δεξιὰ τῆς εἰσοδοῦ εὐρισκόμενον τοῦ εἰσιτηριοπωλείου».

Ἡ πλατεία τοῦ θεάτρου δὲν εἶχε πάτωμα, μὰ οὔτε καὶ στέγη. Διέδρε 12—15 σειρὰς καθίσματα ἀπὸ σανίδας καὶ πίσω ἀπ' αὐτὰ, χωρισμένη με σανίδια πάλι, ἡ θέσι τῶν ὁρίων.

— *

Ἐκείνου πὺν εἶχε ν' ἀντιμετώπιση τὸ πρῶτο θέατρο, ἦταν ἡ ἑλλησι τῆς γυναίκας ἡθοιοῦ, πὺν δημιουργοῦσε ἕνα μεγάλον πραγματικὸ κενὸ. Βλέπετε, τὰ ἴδια τῆς ἐποχῆς ἀπαγορεύον ἀυστηρότατα τὴν ἐμφάνισι τῆς γυναίκας στὸ θέατρο. Δὲ μπορούσε νὰ ὑπάρξη μεγαλύτερη προσβολὴ γιὰ τὸ γυναικεῖο φύλο ἀπὸ τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς «θεατοίκας».

Ἦταν μιὰ προκατάληψι πὺν γιὰ νὰ τὴν ὑπερνεκρῶσιν, χρειάστηκε νὰ ἀγωνιστῶν πολλὰ χρόνια οἱ πρῶτοι θιασάρχες.

Ἡ πρώτη γυναίκα πὺν δέχτηκε νὰ παίξῃ στὸ θέατρο, θεατρικὴ καὶ κατὰ τὴν ἀποψη τῆς, πὺν στὴν πρῶτὴ ἐμφάνισι τῆς, ὅπως λέει ὁ Ραγκαβῆς, τὸ θέατρο κόντεψε «νὰ καταρρεύσῃ».

— *

Ἡ ἑλλησι τῆς γυναίκας ἦταν πολὺ αἰσθητὴ στὴ σκηνή. Γι' αὐτὸ, τοὺς γυναικεῖους ρόλους τοὺς ἐπαίξαν ἐκπρόσωποι τοῦ ἰσχυροῦ φύλου. Ένας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ Διονύσης Ταβουλάρης. Σχετικὰ γι' αὐτὸν ἀναφέρεται καὶ τὸ ἐξῆς ἡρωτικό ἀνέκδοτο :

Κάποτε, προσηγγέλλαν σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν ἀφίξι μιᾶς περιφημῆς πρωταγωνίστριας, ἐνωμένης φυσικὰ τὸν Ταβουλάρη. Ὅταν λοιπὸν ἔφτασε ὁ θιασὸς στὴν πόλιν, ὅλοι περιμένοντες στὴν «θεατρίνα».

— Ἀντιμῶνοι! Πῶς νὰ ἦταν τάχα; φαντῇ ὅμως! Πῶς νὰ ἦταν τάχα; Ρώτησαν λοιπὸν τὸν Ταβουλάρη: — Ε, κύρ Διονύση, πὺν εἶναι ἡ πρωταγωνίστρια;

Καὶ ἐκείνος με προσποιητὴ γυναικεῖα φιλαρέσκεια καὶ τὴν χαρα-

κτηριστικὴν ἑαυτοῦ προφορά τὸν τοῦς ἀπάντησε:

— Καλὲ ὁμπρός σας εἶναι καὶ σὰς χαιρετᾷ. Διηλαθῇ, τζογοῦ-λες μου, ὅπως εἰμαι τυχεροῦδι καὶ ἀμυστακὸς ἀνεῦ ζευραφίου, θὰ παίξω γυναικεῖους ρόλους μιὰ χροιά, φτάνει νὰ μὸς ὁρτῇ μερικὰ φουστάνια!...

— *

Μιὰ μέρα, κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς πρόδρας, μπῆκε στὸ θέατρο μιὰ ἡλικιωμένη γυναίκα, Κωνσταντινουπολίτισσα, πὺν κρατοῦσε ἀπ' τὸ χερί ἕνα μικρὸ κοριτσάκι ὡς δώδεκα ἐτῶν, μάλλον ἀσχημὸν, με μόνον τοῦ προσόν ὅτι ἤξερε μερικὰ γράμματα. Ἡ ὑπὲρ τῆς λοιπὸν, ὅπως καὶ δεχόταν νὰ προσφέρῃ τὴν κόρη τῆς στὴν ἑλληνικὴ σκηνή!

Φυσικὰ δὲν ἦταν ἡ ἰδεώδης πρωταγωνίστρια, ἀλλὰ στὴν ἀναφορὰ καλὸ καὶ τὸ χαλαρὸ. Για τὴν μικρούλα αὐτὴ ἡθοιοῦ, χρειάστηκε νὰ καταβάλουν πολλὰς προσπάθειες γιὰ νὰ τὴν «σουλωνώσων» καὶ νὰ τῆς δώσουν ἕνα ρολάκι.

Στὴν ἀρχή, ἡ ἐντύπωσι τοῦ κοινου δὲν ἦταν ἱκανοποιητικὴ. Ἀργότερα ὅμως ἡ μικρὴ, πῆρε τὸν ἀέρα τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν καρδιά ἐνὸς συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς πὺν τὸν τρέλλανε ὁ ἐρωτας, γιὰ κακὴ τύχη τοῦ θεάτρου.

Έτσι λοιπὸν τέλειωσε ἄδοξα ἡ σταδιοδρομία τῆς πρώτης ἡθοιοῦ.

Ἀργότερα, μιὰ ἡπειρωτοπού-λα, γνωστὴ με τ' ὄνομα Κατερίνα, πῆρε τὴν θέσι τῆς πρωταγωνίστριας χάρι στὴν καλλονὴ τῆς. Βῆκε λοιπὸν στὸ θέατρο, γιὰ νὰ δρῇ γαμήλιες δάφνες σὰν τὴν προκατόχου τῆς.

Στὴν ἀρχή, ἡ Κατερίνα ἐπαί-ζε σὲ μικροὺς ρόλους, μὰ γρήγορα πῆρε τὴν θέσι τῆς πρωταγωνίστριας χάρις στὴν ομορφιά τῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως, ἦταν γνωστὸ γιὰ τὸ ἄτυχο θέατρο. Κάποιος γιαντρός, γοητευμένος ἀπ' τὴν καλλονὴ τῆς, ἐνωίωσε κερανοδόλο ἔρωτα, τὴν παντρεύτηκε καὶ φυσικὰ τὴν τράβηξε ἀπὸ τὸ θέατρο.

— *

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ σύντομη ἱστορία τοῦ πρώτου θεάτρου, πὺν γιὰ νὰ φτάσῃ στὴ σημερινὴν τοῦ ἐξέλιξι, ἀπαιτήθηκαν ὑπεράνθρωποι ἀγῶνες καὶ θυσιές.

ΝΕΛΛΥ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑ:

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ, Σκύρον.—Θὰ φροντίσουμε νὰ βροῦμε καμμιὰ κατὰλληλῃ μπουρνού-με καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσουμε. Πα-ρα καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσουμε. Πα-ρακολληθῇ τὰ παραρτήματα κεντημάτων τοῦ περιοδικοῦ μας.

Α.Α.Α.—Ένοεσι τὸ +, τὸ ὁποῖο συνήθως εἶναι μετὰξὺ δύο ἀριθμῶν στὴν ἐξήγησι λ.χ. 1+1π ἢ 5+2π; Δίνω πάντα τὴν ἐξήγη-σι καὶ ἀναλυτικὰς διηλ. λέω 1+1π=1π καλῇ, 1π ἀναποδῇ. Ἀλ-λος τρόπος ἐξηγήσεως δὲν ὑπάρ-χει δυστυχῶς. Ὅσο γιὰ τὸ δευ-τέρο ζήτημά σας, εἶναι ὑπὸ σκέ-ψιν.

ΠΟΛΙΤΟΥ.— Στὸ προηγούμε-νὸ μας παράρτημα κεντημά-των βρισκετε τὸ μονόγραμμά σας καθὼς καὶ στὸ ἴδιο παράρτημα θὰ βρῆτε μιὰ πολὺ κατὰλληλῃ μπουρνούρα γιὰ τὸ τραπέζι-ον τοῦ βέλτε. Προτιμότερο εἶναι νὰ κάνετε δύο ἀντὶ ἕνα γιὰ νὰ ἔχετε μεγαλύτερη ποικιλία.

ΜΙΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ Ε.Χ.— Τὸ ΠΕΓΚΟΥΕΝ εἶναι ἡ μάσκα τοῦ μαλλιῦ καὶ τὸ ΑΛΠΑΙΝ ἡ ποί-α τῆς του. Σε ὅλα τὰ καταστή-

ματα πὺν πούλουν μαλλιά ἔχουν αὐτὴ τὴ μάσκα.

Κ.Π. ΓΙΟΒΡΗ.—Σὲ προηγού-μενα τεύχη ἔχουμε δημοσιεύσει πάρα πολλὰ σχέδια γιὰ ὀργαντι-νά. Τὸ φίλ - τὶρὲ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀντικαταστήσετε με ἄλλη βελ-λονία. Ὅσο γιὰ τὸ τελείωμα με φεστόνι δὲν ἔχετε δικαίον. Αὐτὸ συμβαίνει ὅταν τὸ φεστόνι κεν-τιεῖται τραβηχτό. Τὸ στρίψωμα δὲν εἶναι καθολοῦ ὡραῖο τε-λείωμα.

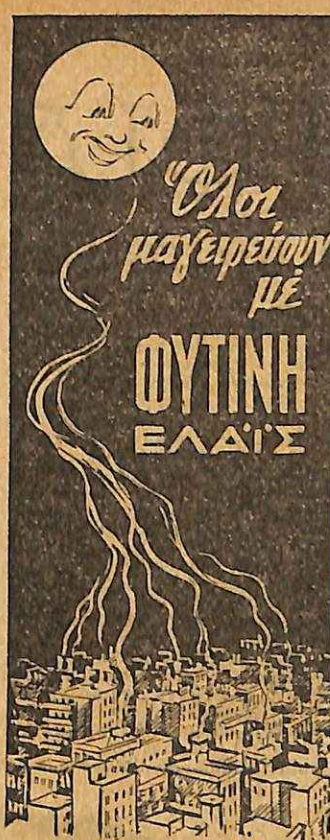
— *

Πνεῦμα μεγάλων

Μιὰ μέρα ὁ Βολτοῖρος γιὰ νὰ περάσῃ τὸν Πιρὼν τοῦ εἶπε:

— Ὁ ἀπετελείτο ἕνα πολὺ ὀγκώδες διδύλι ἀπ' ὅσα δὲν ξέρεις.

— Κι' ἀπ' ὅσα ξέρεις ἐ-σὺ θ' ἀπετελείτο τὸ μικροσκο-πικώτερον διδύλι τοῦ κόσμου! τοῦ ἀπάντησε ὁ Πιρὼν, ὁ μέ-γιστος ἴσως τῶν ἐτοιμολόγων τοῦ κόσμου.



Όλα τὰ σπῆτια μαγειρεύουν με ΦΥΤΙΝΗ ΕΛΑΙΣ εἶναι ποιοτικὸς ἀουναγώνιστος

Έξασφαλίζει ἀπόλυτὴν ὑγεία καὶ οικονομία

Καλλιτεχνικὰ Κομμώσεις Περμανάντ καὶ Βαφαὶ τελείως φυσικὰ Ὁδὸς Πειραιῶς ἀρ. 57α Ἀριθ. τηλ. 52.940



Colax καὶ πάλιν Colax

Κυρία μου, Μὴ σὰς τρομάζουν τὰ σκασί-ματα, τὰ μιμικία, οἱ πανάδες, οἱ κοκκινάδες. Μὴ σὰς τρομάξῃ ἂν τὸ δέρμα σας εἶναι στεγνὸ, ἄτονο καὶ χωρὶς ζωρότητα. Μὴ σὰς τρομάξῃ οὔτε καὶ τὸ πέρα-σμα τοῦ χρόνου. Ἡ ἐπιστήμη φρόντισε ὥστε καμμιὰ γυναίκα νὰ μὴ χάνῃ τὰ νεῖατά καὶ τὴν ομορφιά της, χωρὶς στὸ λαολι-νούχο γαλακτομα Ντεμακιγιαζ ΚΟΛΑΞ καὶ τὸ λαολινούχο ΚΡΕ-ΜΑ ΚΟΛΑΞ. Τὸ ἕνα ἔγινε γιὰ τὸ ἄλλο, ὥστε χρησιμοποιούμενα καὶ τὰ δύο μαζί νὰ σὰς ἐξασφαλί-ζουν: 1) τὴν ἐκμηδένισι καὶ τῶν βαθύτερων ρυτίδων, 2) τὴν δρο-σια καὶ τὴν βελούδινη ἀπλότητα τῆς ἐπιδερμίδος, ὅταν τὴ χρησι-μοποιεῖτε τὴ νύκτα ἀφροῦ προη-γουμένως καθαρίσετε τὴν ἐπιδε-ρμίδα σας με τὸ Ντεμακιγιαζ ΓΑ-ΛΑΚΤΟΜΑ ΚΟΛΑΞ, 3) τὴν προ-στασία τοῦ προσώπου ἀπὸ τῆς θαλ-λας ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος, τοῦ κρυοῦ, τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἡλίου, ὅταν τὴν χρησιμοποιεῖτε τὴν ἡμέρα. Καὶ τὰ δύο εἶναι τὰ πῖο ὀνομαστὰ τονοθερητικὰ καλ-λυντικά πὺν χρησιμοποιοῦνται στὰ καλύτερα ἱνστιτούτα καλ-λῶν τοῦ κόσμου. Δεν ἀφίνει στὸ πρόσωπο οὔτε ἴχνος ἀπὸ σκασί-ματα, πανάδες, μιμικία, ἔξαν-θηματα.

Καὶ τὰ δύο χωρὶς στὴν διεισ-δυτικότητά τους φθάνουν μέχρι τῶν ὑποδερμικῶν ἰσθμῶν κι' ἐτσι ἐξασφαλίζουν τὴν ὀμαλὴ λειτουρ-γία ἀπ' τὴν ὅποιαν ἐξαρτάται ἡ ομορφιά καὶ ἡ ὑγεία τοῦ γυναι-κεῖου προσώπου. Κι' ἂν ἀκόμα θέλετε τὸ πρόσωπό σας νὰ διατη-ρῇ ὅλη τὴν τὴν δροσὶα καὶ τὴν χαρὶ στυὺς χειροῦς, στὰ πόρτυ, στὸ σινεμά, καὶ στῆς ἐκδρομῆς, χρησιμοποιεῖτε τὸ λαολινούχον ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΚΟΛΑΞ καὶ τὴν λαολινούχον ΚΡΕΜΑ ΚΟΛΑΞ.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμα-κεία καὶ Μυροπωλεία.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ἀποφεύγετε τὰς παραποιηθείσας καὶ ἀπομιμήσεις ὑπὸ οἰκονομικῆς μορφῆς καὶ συ-σκευασίας. Ἡ γνησία κρέμα λα-ολινὴ καὶ τὸ γνησίον λαολινού-χον Γαλακτομα ζήτητε νὰ εἶναι ΚΟΛΑΞ καὶ μόνον ΚΟΛΑΞ. Γενικὴ Ἀντιπροσώπεσι ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ Κλεισθένους 15 — Τηλ. 52.416

Η κ. ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ απαντά στις αναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που αφορά την..

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ.— Δεν υπάρχουν σταθεροί αριθμοί αναλογιών για το ύψος σας. Ασφαλώς θα έχετε πολύ κανονικό ανάστημα. Το βάρος σας προς το παρόν μπορεί να είναι και κάτω από τα 57 κιλά που θα έπρεπε να έχετε σε ηλικία π.χ. 20 ετών και με το ίδιο ύψος. Οι υπόλοιπες περιφέρειες στήθους 88, γλουτών 89 και μέσης 59 είναι αρκετά κανονικές. Προσέξτε τη μέση σας. Μπορείτε να τη λεπτύνετε. Θα πρέπει να με επισκεφθείτε 7-8 για να σας υποδείξει ειδική γυμναστική.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.— Ελάτε 7-8 να εξετασθείτε τελειώς φιλικά για όλα όσα σας απασχολούν.

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ Σ.Ι.Κ. 13.— Για να σκουραίνουν τα φρύδια σας και οι βλεφαρίδες δεν υπάρχουν κανένας άλλος τρόπος, παρά να τα βάψετε κατάλληλα.

ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΡΟΖΑ.— Διάβασα τις αναλογίες σας για την ηλικία σας των 14 ετών και για το ύψος σας 1.55 και 1.56. Είναι πολύ ευχάριστο που έγκαιρα φροντίζετε για τη μελλοντική διαμόρφωση του σώματός σας. Εάν δεν ψηλώσετε (θα ψηλώσετε όμως ασφαλώς και άλλο), οι περιφέρειες σας στο πλάτος πρόσωπου μέρος των γλουτών, 93 και 96 είναι υπερβολικές. Θα έπρεπε να είναι μόλις 88 το πολύ εκατοστόμετρα. Επίσης οι μέρες σας δεν θα έπρεπε να υπερβαίνουν τα 56 εκ. Το βάρος σας προς το παρόν δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 50 κιλά. Κιττάτε το ύψος 40 τεύχος όπου δημοσιεύεται εικονογραφημένο άρθρο μου σχετικά με τις ασκήσεις που πρέπει να κάνετε.

Ι. ΣΦΑΚ.— Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ.— Η συνταγή της τονωτικής κρέμας που αναγράφεται είναι καθ' όλα πολύ καλή. Αρκεί να μη επαλείψετε με αυτήν τα μέρη του προσώπου (ένα χέλιος και κρόταφοι) όπου υπάρχει διάθεση για υπερτρίχωση, διότι κάθε καλή τονωτική κρέμα έχει δυστυχώς την δυσάρεστη ιδιότητα να τονώνει το χνούδι. Επαλείφοντας μια ελάχιστη ποσότητα από αυτή την κρέμα στο πρόσωπο και κάνοντας ένα ελαφρότατο μασάζ για να απορροφηθεί καλά, μπορείτε κάλλιστα να την χρησιμοποιήσετε και ως κρέμα κάτω από την πούδρα όταν πρόκειται να βγείτε έξω.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ.— Το μεγάλο στήθος σας μπορεί να διαμορφωθεί σε κανονικότερο σχήμα για το σώμα σας, με μια τελειώς ανώδυνη αισθητική επέμβαση.

ΕΝΤΕΛΒΑΪΣ, Κοζάνη.— Τις χαραγμένες ρυτίδες στο μάτι, εφόσον είναι αρκετά αντιαισθητικές και μειώνουν τη δροσερή εντύπωση από το άλλο πρόσωπο, μπορείτε πολύ εύκολα για να τις εξαλείψετε για πάντα με μια τελειώς ανώδυνη επέμβαση και χωρίς κανένα απολύτως σημάδι συρραφής. Θα απαιτηθεί να μείνετε στην Αθήνα μόνον μίαν εβδομάδα.

ΜΑΝΙΩΔΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, ΒΑΝΑΝ Β. ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΑΙΓΥΠΤΙΣΣΑ.— Για την τόνωση των φρυδιών σας σας ανα-

γράφω τη συνταγή που δίδεται στις πελάτιδες του Θεραπευτηρίου. Την ίδια συσκευασία μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και για την τόνωση των βλεφαρίδων. Για τα φρύδια: καθαρίζετε πρώτα όλη την έκταση του φρυδιού με καθαρό οινόπνευμα. Κατόπιν — κάθε βράδυ πριν κοιμηθείτε — εντρίβετε ελαφρά μια μικρή κατάλληλη ποσότητα της αλοιφής στις ρίζες των τριχών των φρυδιών. Συνεχίζετε επί δύο μήνες, σταματάτε 15 ημέρες και συνεχίζετε επί άλλους δύο μήνες. Για την τόνωση των βλεφαρίδων: Με μια οδοντογλυφίδα στην άκρη της οποίας περιτυλίγετε ελαχιστο βαμβάκι, αλείψετε πριν του ύπνου, το ελεύθερο χέλιος των βλεφαρίδων, εντρίβοντας ελαφρά ώστε η αλοιφή να διεισδύσει και να απορροφηθεί από τις ρίζες των βλεφαρίδων. Θα εξασκηθείτε

να μη μπαίνει αλοιφή μέσα στο μάτι. Εάν αυτό συμβεί, εκτός από ένα άσχημο στιγμιαίο τσούξιμο, το πράγμα δεν έχει καμία σημασία, διότι η αλοιφή είναι οφθαλμολογικά παρασκευασμένη. Η συνταγή της αλοιφής: Σουλφάτ Μπαζιλ ντε Μερκίρ 0 γρ. 25 (δηλαδή το ένα τέταρτο του γραμμαρίου), Βαζελίνη από στεριωμένη λευκή έστρα 25 γρ., Νοβοκαΐνη 0 γρ. 75 (τα τρία τέταρτα γραμμαρίου), Ρεσινόλαδο καθαρό, ραφινισμένο, άσπρο 5 γρ., Νιτράτ ντε Πιλοκαρπίν 0 γρ. 75. «Αν και πρόκειται περί συσκευασίας για καθαρώς αισθητικούς σκοπούς, με άριστα αποτελέσματα βασίζομενα στην 25 ετή πείρα του Θεραπευτηρίου, είναι χρειασθή, ζητείτε από τον Ιατρόν σας να σας την υπογράψει για τον φαρμακοποιό. Η χρήση για τις βλεφαρίδες είναι η αυτή όπως και για τα φρύδια.

ΙΩΑΝ. ΣΙΧΟΥ.— Για την τόνωση των φρυδιών σας θα με χειρισθείτε την ανωτέρω αναγραφόμενη αλοιφή.

ΚΑΙΤΗΝ, Θεσ/νίκη.— Επίσης και σεις θα μεταχειρισθείτε την παραπάνω αλοιφή για την τόνωση των βλεφαρίδων σας. Σας αναγράφω συνταγήν για να καταπολεμήσετε τις χιονισμένες σας έφ' όσον δεν είναι εξελκωμένες: Όξυντ ντε Ζενκ 2 γρ. Τανίνη 1 γρ., Ιχθυόλη 2 γρ., Ρε-

ζορίνη 1 γρ., Γλυκερίνη 10 γρ., Βάλασμο του Περού 8 γρ., Καμφορά 4 γρ., Επαλείψετε κάθε βράδυ, ιδίως μετά από θερμό τοπικό λουτρό με αλάτι και λεμόνι. Στα πόδια και χέρια φοράτε κάλτσες και γάντια που φτιάχνετε προχώρα από νάυλον για να μη απορροφάται η αλοιφή από τα σκετάσματα κατά την ώρα του ύπνου.

ΑΤΩΙΔΑ 9 και ΑΛΠΙΠ.— Για να καταπολεμήσετε τα σπείρια και τα μπιμπικία με μεταχειρισθείτε επί αρκετόν καιρό την ειδική θεραπευτική διάλυση «Σουλφίν». Μαζί με αυτήν θα σας σταλούν πλήρεις οδηγίες για κάθε άλλη εσωτερική και τοπική θεραπεία. Για τα σπείρια και μπιμπικία της πλάτης μαζί με την εσωτερική θεραπεία συστήνεται θειούχα λουτρά και ασπιρίνη με ασπύνι Ιχθυόλης, πίσσας, κ.τ.λ.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΚΥΠΡΙΩΤΗ ΠΟΥΛΑ Ε. 17.— Να μου στείλετε ακριβή διεύθυνσή σας, υπευθυνόσας και το ως άνω ψευδώνυμό σας για να σας απαντήσω ιδιαιτέρως.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΑΝ.— Μπορείτε να εξετασθείτε 6½ — 7½ μ.μ.

Κ. Α. ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ.— Κατ' αρχήν σας συγχαίρω για την αναζωογόνηση της επιδερμίδος του προσώπου σας να υποβληθείτε σε 10 έως 20 θεραπείες με δι-αθερμολογική μάσκα. Επίσης — η τακτική χρήση της τροφής των κυττάρων του δέρματος βιταμινούχου κρέμας «Κολνίνα» ή ό-ποια σε λίγες μέρες θαρχίση ή-δη ν' αναζωογονήσει τα κύτταρα του δέρματος. Το ως άνω που σας συμβουλεύω είναι τα μόνα αποτελεσματικά μέσα που έρχονται ά-μέσως μετά την αισθητική επέμ-βαση.

ΦΙΦΗΝ.— Για να αδυνατίσετε πρέπει ν' ακολουθήσετε τις σχετικές συμβουλές που δίδω στην στήλη μου στο ύψ. αρ. 99 τεύχος της «Γυναίκας». Με τα θερμά λουτρά δεν θα επιτύχετε παρά μόνο λόγω της θερμότητας, να χάσετε ένα κιλό, το πολύ δύο, λόγω επανειλημμένων επιδρώσε-ων τα οποία όμως θα ξαναπα-κτάτε πίνοντας και τρώγοντας.

ΑΣΣΟΝ.— Πρέπει σ' ένα τα-ξίδι σας στην Αθήνα να επισκε-φθείτε τη γραμματεία του Θερα-πειτηρίου ή όποια θα σας υπο-δείξη πώς και πού, θα κατασκευ-άσετε την κατάλληλη ζώνη για το σώμα σας.

ΤΖΙΝΑ.— Για τη ζώνη που πρέπει να εφαρμόσετε για τη δι-όρθωση της γραμμής του σώμα-τός σας, βλέπετε άμέσως ανωτέ-ρω.

ΤΖΕΝΟΥΛΑ Μ.— Για το κοκ-κίνισμα της μύτης μεταχειρίζε-σθε χυμό λεμονιού και ακολουθεί-τε την εξής συνταγή: Όξυντ ντε ζενκ 5 γρ., Διάλυση Αδρεναλίνης ένα τοίς χιλίοις 2 κ. εκ. Βάμμα υδράστis κανανένσις 1 γρ. Βάμμα βενζόνης 1 γρ. Τανίνη 1 γρ., Ασετάτ νερ ντε πλόν 0 γρ. 5. Λινιμάν δλεοκαλαίο 10 γρ. Βαζελίνη έστρα 5 γρ. Λανο-λίνη 5 γρ., επαλείψετε κάθε βρά-δυ ή και την ημέρα όταν μένετε σπίτι. Όταν βγαίνετε πουδρά-ρετε τη μύτη. Να είσθε εύκολια, να μη τρώτε δυσπεπτα φαγητά, να διαρρυθμίσετε κανονική περίο-δο, να μη συγχίζεσθε, να κοιμά-σθε το λιγότερο 9 ώρες το 24ω-ρο. Εάν είσθε αδύνατη, αναμι-κή, υπερεαίσθητη και κανετε ένε-σεις καλσιοβρωμίνης, ήπατικόν εκχυλισμάτων και πολυβιταμι-νών σύμφωνα με τις υποδείξεις του Ιατρού σας.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευ-τικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών. Για Σμάντ 38. Τηλέφωνο 611.009

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1) ΚΟΥΒΑ — ΔΑ, 2) ΣΚΥ-ΡΑ, 3) ΤΑΛΑ — ΑΣΤΥ, 4) ΑΙΡ — ΜΠΟΙ, 5) ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ, 6) ΕΝΤΕΡΙΩΝΗ, 7) ΑΛΑ, 8) ΩΜ — ΙΩΤΑ, 9) ΑΓΙΑΣΣΟΣ, 10) ΠΑ-ΡΟΛΙ — ΠΙ, 11) ΑΣΥΝΤΑΞΙΑ.

Καθ' ύψος:

1) ΚΑΤΑΝΕΜΟ — ΠΑ, 2) ΑΙΕΝ — ΜΑΑΣ, 3) ΥΠΑΡΚΤΑ — ΓΡΥ, 4) ΤΕΛΕΙΟΝ, 5) ΜΑΡΑ — ΑΛΤ, 6) ΚΑΠΡΙ — ΙΣΙΑ, 7) ΔΥΣΟΛΟΓΟΣ, 8) ΑΡΤΙΟΝ — ΤΟΠΙ, 9) ΑΥ — ΣΗΜΑΣΙΑ.

*

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΜΕΤΡΑΤΕ;

Έννεα πρόσωπα αποτελούν συνολικά την οικογένειά. Είναι ένας πατέρας και μία μητέρα, που έχουν ένα γιό και μία κόρη. Ο γιός έχει επίσης ένα γιό. Η κόρη έχει τον άνδρα της και τρία παιδιά: δύο αγόρια και ένα κορίτσι.

*

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

1) Όχι. Μόνο μεταμοσχεύσεις του κερατοειδούς χιτώνας. 2) Όχι. Το αντίθετο συμβαίνει: οι γυναίκες είναι 1%, ενώ οι άνδρες 5%. 3) Όχι. 4) Ναι. 5) Ναι. 6. Ναι. 7) Ναι. Προκαλούν συχνά παροδικές ανωμαλίες. 8) Ναι.

*

ΣΤΟ ΓΥΡΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Η απάντησις δεν είναι σω-



ΤΙ ΣΠΟΡ ΚΑΝΟΥΝ;

Ίδου συμπληρωμένες οι εικόνες που συναντήσατε στη σελί-

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

άπαντά:

«ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΝ». — Ο γάμος σας υφίσταται νομικώς και δεν θεωρείται καθόλου άκυρος εκ του ότι δεν εδηλώθη στον ληξί-αρχο. Ο γάμος τελείται διά της ιερολογίας, ή ληξιαρχική πράξις χρειάζεται διά την απόδειξιν του γάμου: όταν δεν υπάρχει ληξιαρχική πράξις μπορεί να αποδειχθή

στή. Πραγματικά, αν 5 ποδηλά-τες διανύουν συνολικά 5 χιλιομέ-τρα σε 5 λεπτά, αυτό σημαίνει ότι ο καθένας τους διήνυσε 1 χιλιόμετρο σε 5 λεπτά (δηλαδή 12 χιλιόμετρα την ώρα). Επο-μένως, ο καθένας τους θα δια-νύση μέσα σε 50 λεπτά 10 χι-λιόμετρα.

Αρα, οι 5 ποδηλάτες άρκουν για να διατρέξουν 50 χιλιόμετρα μέσα σε 50 λεπτά.

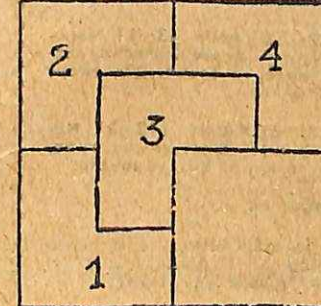
*

ΔΥΣΚΟΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Είναι οι αριθμοί 6—42.

*

Η ΜΟΙΡΑΣΙΑ



Ίδου πώς έγινε ή μοίρασις του κτήματος:

ή τέλεισις του γάμου διά μορτύ-ρων. Διαζύγιο έχετε δικαίωμα να ζητήσετε εντός ενός έτους από τότε που πληροφορηθήκατε τα α-ποτελέσματα λόγω διαζυγίου πα-ραπτώματα της γυναίκας σας (δεν μου γράφετε όμως τί ακρι-βώς έχει κάνει ή σύζυγός σας, πώς ποτε και γιατί ακριβώς τη συγχωρήσατε. Αυτά τα ζητήμα-τα έχουν τη μεγαλύτερη σημα-σία). Αν συζητάτε τώρα μ' άλλη γυναίκα κάνετε μοιχεία, κίνδυνος τιμωρίας σας όμως ίσως δεν ύ-πάρχη διότι «εάν κατά τον χρό-νον της πράξεως (δηλ. της μοι-χείας) δεν υφίστατο συμβίωσις των συζύγων, το δικαστήριον... δύναται να κρίνη την πράξιν ατι-μωρήτων».

ΕΑΣ. — Όταν κάνει διαθήκη ο άνδρας σας και αφήση τη νόμιμο μοίρα στο παιδί του και σε σας την άλλη του περιουσία θα είναι έγκυρος ή διαθήκη εφ' όσον δεν υπάρχουν άλλοι κατιόντες (άναγκαι κληρονόμοι) αυτού. Εάν δεν αφήση διαθήκη έσως θα λά-βετε το ¼. Η κόρη του συζύγου σας θα πάρη τη νόμιμο μοί-ρα της. Τί ποσοστό της όλης κληρονομιάς θα αποτελή ή νομί-μος μοίραδεν είναι δυνατόν να το καθορίσω από τα στοιχεία που μου δίνει το γράμμα σας: πρέπει να γνωρίζω ποιοι είναι οι εξ αίματος συγγενείς του συζύ-γου σας.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. — Αδίκως άνησυ-χείτε. Τα περιστατικά αυτά δεν είναι δυνατόν να σας οδηγήσουν σε ποινικό δικαστήριο, ούτε και κανείς από τους άλλους που ανε-μύθησαν στη μάλλον άστυα σπ-τή υποθέσι είναι δυνατόν να τι-μωρηθούν από δικαστήριο.

Ν.Κ. — Μπορείτε να ζητήσετε διαζύγιο για ανικανότητα της γυναίκας σας εφ' όσον ύπηρχε ή ανικανότης όταν κανένας το γάμο σας και δεν την έγνωρίζατε μέ-χρι τότε. Επ' πλέον απαιτείται να έχη διαρκέση τρία έτη τουλά-χιστον μετά το γάμο και να εξα-κολουθή να ύπαρχη και κατά τον χρόνον που θα εγείρετε την άγω-γή του διαζυγίου.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-ματικών παιχνιδιών ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως: 1) ΧΑΓΗ, 2) ΜΑΘΗΤΗΣ, 3) ΟΡΗ — ΑΡΑ, 4) ΝΙΝΑ — ΑΝ, 5) ΗΣΙΑΥ. Καθ' ύψος: 1) ΜΟΝΗ, 2) ΧΑΡΙΣ, 3) ΑΘΗΝΑ, 4) ΓΗ — ΑΥ, 5) ΗΤΑ, 6) ΗΡΑ, 7) ΣΑΝ.

*

ΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΜΗΔΕΝ — Μανιτάρι — Πη-ρούνη — Ψαλίδι — Έλάφι — Ντόμινο.

*

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ

ΤΗ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ;

Τόνα χέρι νίδει τ' άλλο και τα δύο το πρόσωπο.

*

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πάνιος (πλήν — Ιος).

*

ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ

1. ΝΕΑΠΟΛΙΣ, 2. ΑΓΚΩΝ.

*

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙΔΕΙΣ

Η 1 και η 7.

*

ΜΑΓΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

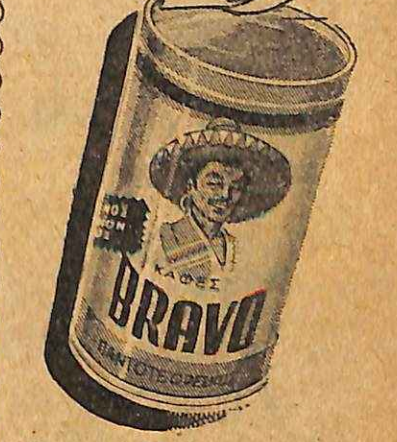
ΔΑΝΙΑ — Μηλό — Μεράκι — Τόμος — Σύμμα — Μύλος.

*Ο ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΕΡΑΣ

Καταστρέφει

τον καφέ

Ο-Γ-Γ-Η



Εί' αυτό από κάθε κουτί του κα-φέ "ΜΠΡΑΒΟ", ο Αέρας αφαιρείται. Δηλαδή κλείνεται

ΣΕ ΚΕΝΟΝ ΑΕΡΟΣ

Ε'τσι άέλεκτός Βραζιλιανός κα-φές "ΜΠΡΑΒΟ", διατρεί 100% το ΑΡΩΜΑ, την ΓΕΥΣΙ, την ΦΡΕ-ΣΚΑΔΑ του, επί ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ.

Ε'σως οι συσκευασίες που περιέχουν ΑΕΡΑ, αλλοιώνουν τον ΚΑΦΕ. Μόνον ο καφές "ΜΠΡΑΒΟ", κλείνεται σε ΚΕΝΟΝ ΑΕΡΟΣ

Ζητείτε μόνο καφέ ΜΠΡΑΒΟ και προσέχε-τε όταν τρυπάτε το κουτί ν' ακούτε: «ΦΣΣΣΤ!»

ΔΕΛΕΤΩΝ.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Μαιευτήρ Γυναικολόγος. Δέχεται καθ' εκάστην 9—12, 5—7 ως και επί συνητεύσει. Χαρ. Τοικουπή 113, Τηλ. 613-610

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ «ΒΟΓΚ» Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σια

Ακαδημίας και Μαυρομυλάη 4 Τηλ. 25-457.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75 — Τηλ. 55.638

ΣΛΕΚΤΟΡ



ΖΩΤΑΝΕΥΕΙ
ΤΑ
ΧΕΙΛΗ

• "ZANDE", ΚΡΑΓΙΟΝ ΑΜΕΡΙ-
ΚΗΣ • ΜΕΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ
ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ-ΠΟΤΕ ΔΕΝ Α-
ΠΛΩΝΕΙ • ΔΙΑΡΚΕΙ 6 ΜΗΝΕΣ
• ΣΕ 3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝ-
ΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ

Σημείωση: Γεμίζετε τις παλιές θή-
κες σας με ανταλλακτικά Zande προς
τό συμφέρον σας. Προσέχετε όμως
νά είναι σε θέση με την υπογραφή
του Αντιπροσώπου.

ΠΡΟΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΗΣ
"ZANDE", COSMETIC CO NEW - YORK U.S.A.
ΑΝΤΙΠΡΟΣ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 47 - 28033 - ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΕΡΕΣ



Η Επιστήμη και η πείρα συν-
ειργάσθησαν διά να παρου-
σιάσουν το 2 αυτό έκλεκτο
προϊόντα.

Η χρησιμοποίησής της
ΚΑΘΑΡΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΞΗΣ
συνέβαλε πολύ εις την πραγ-
ματοποίησιν της μεγάλης
αύτης επιτυχίας.
Ο συνδυασμός της χρησι-
μοποιήσεως της Πούδρας και
Κρέμας ZINNIA χαρίζει
ΥΓΕΙΑ • ΩΜΟΡΦΙΑ



ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
3-16 Δεκεμβρίου για αυτές που γεννήθηκαν
στις παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30
Μαρτίου): Δεν θα σας συμ-
βή τίποτα το αξιοσημείωτο.
Κάποια έλπιδα ωστόσο...

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου
— 9 Απριλίου): Μία καινούρ-
για προοπτική, μα δεν είναι
δέδαινο το αποτέλεσμα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 'Α-
πριλίου): Πολλές έλπιδες για
καλή εξέλιξη.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30
'Απριλίου): Μεγάλη ελπί-
σι και όμορφη πιά εξέλιξη
της καταστάσεως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μα-
τίου): Πολλές συναντήσεις
που θα γεμίσουν τη ζωή σας
αυτό το δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μα-
τίου): Τυχρό δεκαπενθήμερο,
αλλά χωρίς σημαντικές μετα-
βολές.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μα-
τίου): Κακάι σκέψεις για σας
γεννιούνται στο μυαλό μιας
φίλης σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ι-
ουνίου): Μία περίεργη συνάν-
τησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ι-
ουνίου): Ανέφελη η ζωή σας
κι' αυτό το δεκαπενθήμερο.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου
— 1 'Ιουλίου): Κι' αν κλάψε-
τε θα είναι για το καλό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιου-
λίου): Καλή διάθεσι για ό-
ποιαδήποτε δουλειά και μία
'αρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 'Ι-
ουλίου): Δεν μπορείτε να ελ-
πίσετε πιά.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλίου
— 1 Αυγούστου): Κάτι θα
σας συμβή, όχι όμως σοβαρό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυ-
γούστου): Τα πράγματα αλ-
λάζουν ραγδαία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυ-
γούστου): Πρέπει ν' αναθεω-
ρήσετε πολλά πράγματα μέσα
σας.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου): Λί-
γα δάκρυα... από αγάπη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σε-
πτεμβρίου): Γλυκοχαράζει
στην ψυχή σας και στο περι-
βάλλον σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σε-
πτεμβρίου): Κάποιο εύχι-
σμένο γεγονός.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμ-
βρίου — 1 'Οκτωβρίου): Δι-
ακοπή ώρισμένων σχέσεων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 'Ο-
κτωβρίου): Όλα εύνοον την
απόφασί σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 'Ο-
κτωβρίου): Δεν είναι κατάλλη-
λη η στιγμή.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 'Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Κά-
ποια μπόρα θα ξεσπάση έ-
πάνω σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμ-
βρίου): Ακολουθήστε σταθε-
ρά αυτό το δρόμο. Δεν υπάρ-
χει άλλος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νο-
εμβρίου): Ένας χαιρετισμός,
ένα βλέμμα, ένα χαμόγελο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): 'Η
ίδια εύνοια της τύχης.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δε-
κεμβρίου): Φιλικό σας πρό-
σωπο θα φερθή αντιφίλικα ά-
πέναντί σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δε-
κεμβρίου): Σοβαρά γεγονότα.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου — 1 'Ιανουαρίου): Κά-
ποιος σας τριγυρίζει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ια-
νουαρίου): Κάποιο εμπόδιο,
μάλλον σοβαρό. Θα το υπερ-
πηδήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 'Ια-
νουαρίου): Όλα ανατρέπον-
ται από μία απρόσπτη εξέλι-
ξι.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 'Ι-
ανουαρίου): Ευχάριστες μέ-
ρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουά-
ριου — 9 Φεβρουαρίου): Και
μία αναπάντεχη συνάντησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φε-
βρουαρίου): Θα σας προσφερ-
θώ βοήθεια, εκεί που δεν την
περιμένετε.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29
Φεβρουαρίου): Θα έχετε ένα
σοβαρό μπλέξιμο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρ-
τίου): Μη καταστρέψετε την
εύτυχία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαρτίου): Απρόοπτα γεγο-
νότα, που θα σας προκαλέ-
σουν μόνο ανησυχία.

ΣΙΒΥΛΛΑ



Έντ'ος του Δεκεμβρίου εις όλα
τά παντοπωλεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 55 & ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ - ΤΗΛΕ Φ.25.515

- Καπαρδίνες - Τρέϊν Σκότ - 'Αδιάβροχα εις όλα τα σχέδια και εξαιρετικήν ποιότητα
- 'Υποδήματα Γυναικεία - Παιδικά κομψότατα - στερεώτατα
- Τσάντες εις μεγάλας ποικιλίας
- Ραφείον - 'Εμποροραφείον διά Κοστούμια, Παλτά, Ταχιέρ επί παραγγελία

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΙΔΗ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΑΣ
[ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

ΠΡΙΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΟΥΛΑΚΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 55 & ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Και θέλετε διαπιστώση μόνοι σας την υπεροχήν εις τα ανωτέρω είδη



DR SCHOL'S:

"Ό,τι αφορά την υγεία και
αίσθητική των ποδιών

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — Τηλ. 52.673, 52.674

«ΑΘΗΝΑ»

"ΑΘΗΝΑ.



Κνείες μου

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΛΟΡΑΖΙΟΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ

Εκτελείται από ειδικευμένους τεχνίτας εις το

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΛΟΥΞ»

Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α ♦ ΤΗΛΕΦ. 23.776

Καταπληκτική συλλογή ύφασμάτων επιπλώσεως, αφάν-
ταστη ποικιλία σχεδίων και ποιότητων στο Κατάστημα **ΡΥΘΜΟΣ** Βουλής 22

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

